

କୃଷ୍ଣ ଯନ୍ତ୍ରବେଦ

ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ଯଜୁର୍ବେଦ

(यजुर्वेद / Yajurveda)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

(कृष्ण यजुर्वेद - तैत्तिरीय संहिता)
(Krushna Yajurveda - Taittiriya Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Compiled by – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦନା

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଜିଲ୍ଲା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିଷଦ,

ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

klpandajsg@gmail.com

ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ପୋଡ଼ାମାରି ଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡି,

ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

sesanirbhaya@gmail.com

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା	କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
1	ପୂର୍ବାଭାଷ	5			
2	ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ...	8			
3	ଯଦ୍ଭବେଦ - ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ	24			
ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା					
4	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧	43	24	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୧	256
5	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨	50	25	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୨	267
6	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩	58	26	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୩	274
7	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪	67	27	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୪	284
8	ଅଧ୍ୟାୟ - ୫	75	28	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୫	291
9	ଅଧ୍ୟାୟ - ୬	84	29	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୬	299
10	ଅଧ୍ୟାୟ - ୭	92	30	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୭	304
11	ଅଧ୍ୟାୟ - ୮	102	31	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୮	312
12	ଅଧ୍ୟାୟ - ୯	114	32	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୯	320
13	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୦	123	33	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୦	330
14	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୧	131	34	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୧	335
15	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୨	144	35	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୨	340
16	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୩	161	36	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୩	344
17	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୪	171	37	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୪	358
18	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୫	179	38	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୫	368
19	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୬	191	39	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୬	373
20	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୭	202	40	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୭	378
21	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୮	216	41	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୮	384
22	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୯	229	42	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୯	390
23	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୦	243	43	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪୦	394

ପୂର୍ବାଭାଷ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ମାତୃପିତୃଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ମହାଗଣପତିଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଦେବେଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦପୁରୁଷାୟ ନମଃ ।

୧୫ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୨୪, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବେଦମାନଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟିଲାରେ ଏହା ମୋର ୫ମ ପ୍ରକଳ୍ପ । "ଉକ୍-ବେଦ", "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ", "ସାମବେଦ", "ଅଥର୍ବବେଦ" ଓ "୧୦୮ ଉପନିଷଦ" ମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପରେ, ପାଠକ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତକୁ ନେଲି, ଓ ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼ିଲି । ସେଥିପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଅନେକଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ସଂସ୍କରଣର ବିଶେଷତ୍ୱ ଏହା ଯେ, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରର ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ସଂସ୍କୃତ ସଂହିତା ମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିପାରିବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି । ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ବିବରଣୀ ଆଗାମୀ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ ୧୯୫୧ ଓ ୧୯୫୭ ମସିହାର ଦୁଇଟି ପୁରୁଣା ପୁସ୍ତକ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ସଂହିତା"ଙ୍କୁ ଆଧାର ରୂପେ ନିଆଯାଇଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ସଂସ୍କରଣର ସମାପନ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରର ସୁଚନା ତଳେ "ସୂତ୍ର ସୁଚନା" ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ସ୍ୱର (ଉଦାତ୍ତ, ଅନୁଦାତ୍ତ, ସ୍ୱରିତ ଇତ୍ୟାଦି) ମାନଙ୍କର ଶଂକେତ ବା ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇଅଛି । ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ବୈଦିକ ସ୍ୱର ସଂଯୁକ୍ତ କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଗବେଷଣା ଓ ଅନୁେଷଣ ପରେ ଏହାର ସମାଧାନ ମିଳିଲା । ଏହାକୁ ସଫଳ କରିବାପାଇଁ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଅଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ଞେବ ସାଇଟରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ଳୋକ ବା ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ୱରାବୃତ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ପାରିବେ ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ।

"କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର ସରିବା ପରେ, ଏହା ଠିକ୍ ରେ ରୂପାନ୍ତର ହେଲା କି ନାହିଁ, ତାହାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (ପ୍ରୁଫ୍-ରିଡିଙ୍ଗ୍) ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୂଳ ଦସ୍ତାବେଜ ସଙ୍ଗରେ ରୂପାନ୍ତରୀତ ଦସ୍ତାବେଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ, ୨ଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା", ଓ "ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ" ମୁଖ୍ୟରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ଉପଦେଷ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ସୁଧାରୀକରଣ ସର୍ବଦା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ରହିବ ।

ଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ରଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିଛି । ଆଶାକରୁଛି ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ବେଦଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୨୭.୦୩.୨୦୨୭

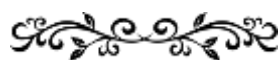
ଶ୍ରୀରାମ ନବମୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

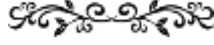
ସଂପାଦକ,

ସଂସାରଫଳ,ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା, ଭାରତ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି - ଚେନ୍ନାଇ, ତାମିଲନାଡୁ, ଭାରତ ।

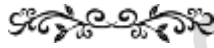
ଉତ୍ସର୍ଗ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ଓଡ଼ିଆ ଭାଷୀ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
ସେବାରେ ଓ ସାର୍ବଜନୀନ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ।

ବଶମ୍ବଦ
ସଂପାଦକ

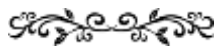
ନିବେଦନ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିଆରି
କରାଯାଇଛି ଓ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡିଜିଟାଲ ରୂପରେ ମୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହାର କୌଣସି
ବ୍ୟାପାରୀକରଣ ନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ଯଦି କେହି ଏହାର ପ୍ରକାଶନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି,
ସଂପାଦକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଏହି ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତରିତକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ, ସମସ୍ତ ସାବଧାନ ଓ
ଯତ୍ନର ସହିତ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ତ୍ରୁଟି ରହିଥାଇ ପାରେ ।
ତେଣୁ କୃପାଳୁ ପାଠକ, କ୍ଷମା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,
ସଂପାଦକ,

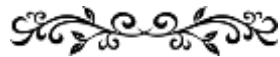
ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ....

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ (୧୦.୩.୫.୧-୨) ରେ "ୟଞ୍ଜଃ" ଶବ୍ଦକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟକରି ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - ଏହା "ୟତ୍+ଞ୍ଜଃ"ର ସଂଯୋଗ ଅଟେ । 'ୟତ୍' ର ଅର୍ଥ 'ଗତିଶୀଳ', ତଥା 'ଞ୍ଜଃ' ର ଅର୍ଥ 'ଆକାଶ' ଅଟେ । ସୃଷ୍ଟିର ନିର୍ମାଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ "ଞ୍ଜଃ" ଆକାଶ ରୂପରେ ଏକ ମାତ୍ର ଚେତନ ତତ୍ତ୍ୱ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପି ରହିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚେତନାରେ ସଂକଳ୍ପର ସଂଚାରହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେଥିରୁ ଆକାଶରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନ (ସର୍ବ ଆଟମିକ୍ ପାର୍ଟିକିଲ୍ସ) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ସେମାନେ ଗତିଶୀଳ ଥିଲେ, ସେଇଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "ୟତ୍" କୁହାଯାଇଛି । ଏହାକୁ (ଆକାଶାତ୍ ବାୟୁଃ) ଆକାଶରେ ବାୟୁର ଉତ୍ପତ୍ତି କୁହାଯାଇପାରେ । ସେହି ପ୍ରବାହିତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନଙ୍କର ଗତିର କାରଣରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ (ଫିରିଲଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ପୋଟେନ୍ସିୟଲ୍) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିକୁ ହିଁ "ଅଗ୍ନି"ର ଉତ୍ପତ୍ତି (ବାୟୋଃ ଅଗ୍ନିଃ) କୁହାଯାଇପାରେ । ଏହି ତିନୋଟି (ଞ୍ଜଃ - ଆକାଶ, "ୟତ୍" - ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରବାହିତ କଣମାନ, ତଥା ସେହି ଗତିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ) ର ସଂଯୋଗରୁ ହିଁ ପରମାଣୁ ମାନଙ୍କର ରଚନା ହେଲା । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଘନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟସ୍ ପ୍ରୋଟନ୍ସ), ତଥା ଏହାର ପାଖା-ପାଖି ର ଆକାଶକୁ ଘେରିକରି ରହିଥିବା ଗତିଶୀଳ ଋଣ (ବିଯୁକ୍ତ) ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ସ); ଏହି ଦୁଇଟି ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥ ମାନଙ୍କର ପରମାଣୁ ସମୁହର ସଂରଚନା । ଏହିମାନଙ୍କର ଅନୁପାତ ବଦଳିଗଲେ ପଦାର୍ଥ ବଦଳିଯାଏ ।

"ୟତ୍" ଓ "ଞ୍ଜଃ" ର ସଂଯୋଗରେ ପଞ୍ଚଭୂତାତ୍ମକ ଜଗତ-ସୃଷ୍ଟିର ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି ନିର୍ମାଣର ଯଜ୍ଞିୟ ଚକ୍ରର ହିଁ ସୂଚକ ଅଟେ ।

"ବେଦ" ଦୀର୍ଘକାଳରୁ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ଏକ ଅଙ୍ଗରୂପେ ରହିଆସିଅଛି । ଆଜି ଏହା ବୁଝିଦୁଏ ଯେ, ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବେଦ-ବିଜ୍ଞାନ ଠାରୁ ଅନେକ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ" ବେଦର ଏକ ଏପରି ଭାଗ ଯାହା ଏବେ ବି ମଧ୍ୟ ଆଜିର ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । 'ବେଦ ସଂସ୍କୃତି' ଅନୁଗାମୀ ପଶ୍ଚିମ ସଭ୍ୟତାରୁ କିଏ କେତେ ବି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି, ଜନ୍ମରୁ ବିବାହ ଏବଂ ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସ୍କାର କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଲ୍ପାଧିକ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । ସଂସ୍କାର ଏବଂ ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରୁ ହିଁ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରେରଣା ର ସଂପର୍କ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ନିରନ୍ତର ଜଡ଼ିତ ରହିଅଛି ।

ଯଜୁଃ - ଯଜ୍ଞାର୍ଥକ

ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରକୁ "ଯଜୁ" (ଯଜୁଷ୍) କୁହନ୍ତି । ଋକ୍-ବେଦ ଓ ସାମବେଦର ମନ୍ତ୍ର ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଅଟେ, ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ର ଏହି ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ । "ଗଦ୍ୟାତ୍ମକୋ ଯଜୁଃ" ଅନୁସାରେ ଏହା ଗଦ୍ୟ ପ୍ରକାର ର ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ "ଅନିୟତାକ୍ଷରାବସାନୋ ଯଜୁଃ" ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠିରେ ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନିର୍ଧାରିତ ନ ଥାଏ, ତାହା "ଯଜୁ" ଅଟେ । ଏହାର ନିର୍ଧାରଣ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ରଚନା ଅନୁସାରେ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ ରହିଅଛି । 'ଋକ୍-ବେଦ'ର ପାଖା-ପାଖି ୬୭୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ଯଥାବତ୍ "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାକି ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ ପାଠ ହୋଇଥାଏ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ "ଯଜ୍ଞ" ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ଅଛି । 'ପାଣିନି' "ଯଜ୍ଞ"ର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି 'ୟଜ୍' ଧାତୁରୁ ହୋଇଅଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ "ଯଜୁଷ୍"କୁ 'ୟଜ୍' ଧାତୁ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଏହି ପ୍ରକାରରେ "ଯଜୁଃ", "ୟଜ୍" ଓ "ଯଜ୍ଞ" ତିନୋଟି ପରସ୍ପର ସମାନାର୍ଥକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଯେପରିକି -

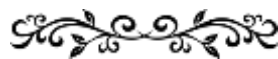
ଯଜ୍ଞିଷ୍ଠଂ ତୁ ଯଜୁର୍ବେଦେ ତେନ ଯଜ୍ଞମୟୁଷତ ।

ଯଜନାତ୍ ସ ଯଜୁର୍ବେଦ ଇତି ଶାସ୍ତ୍ରବିନିଷ୍ପୟଃ ॥ (ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପୁରାଣ - ୨.୩୪.୨୨) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଯାହାକିଛି ପ୍ରତିପାଦିତ ଅଛି, ସେହିଥିରୁ ଯଜ୍ଞର ଯଜନ କରାଯାଏ । ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜନ କାରଣରୁ ହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ଯଜୁର୍ବେଦ ନାମ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଏହା ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ନିଶ୍ଚୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ନିରୁକ୍ତକାର "ୟଜୁର୍ଯ୍ୟଜତେଃ" (ନି. - ୭.୧୨) ଉକ୍ତିରୁ କରିଛନ୍ତି । "ୟଜୁର୍ଭୟଜନ୍ତି" (କାଠକ ସଂହିତା - ୨୭.୧), "ୟଜୁସ୍ତସ୍ମାଦ୍ (ୟଜ୍ଞାତ୍) ଅଜାୟତ" (କାଠକ ସଂହିତା ୧୦୦.୨୧), "ୟଜ୍ଞୋ ହ ବୈ ନାମୈତଦ୍ୟଦ୍ୟଜୁରିତି" (ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ୪.୬.୭.୧୩) ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୁତିବଚନ ମାନଙ୍କରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ମିଳିଥାଏ ।

ଏଠି ଧ୍ୟାନଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ ଏହା ଅଟେ କି, ଯଜ୍ଞ ଅଥବା ଯଜନ କେବଳ ଲୌକିକ ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର କର୍ମକାଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରଖାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପାଣିନି "ୟଜ୍" ଧାତୁର ଅର୍ଥ ଦେବପୂଜନ, ସଂଗୀତିକରଣ ଏବଂ ଦାନ ବୋଲି କରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଆଧାରକରି, ନିଜରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଚେତନ-ସତ୍ତ୍ଵା ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାର ବିକାଶ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି; ସେହି ଦିବ୍ୟ ଅନୁଶାସନରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇ କର୍ମ-ଅନୁଷ୍ଠାନ ତଥା ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାପ୍ତ ବିଭୂତିମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପ୍ରୟୋଜନ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିବା; ଏହିସବୁ କ୍ରିୟାମାନେ ଯଜ୍ଞ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ବେଦୋକ୍ତ ଯଜ୍ଞକୁ ଏହିଭଳି ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନିଆଯିବା ଦରକାର । "ଯଜ୍ଞ"କୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ନେବା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପୂରାତନ, ନୂତନ, ସନାତନୀ, ଆର୍ଯ୍ୟସମାଜୀ, ତଥା ସମସ୍ତ ବିଦ୍ଵାନଙ୍କର ଏକ ମତ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞର ବ୍ୟାପକ ଭାବ ମଧ୍ୟ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ (ସହଯଜ୍ଞାଃ ପ୍ରଜାଃ ସୃଷ୍ଟା... - ୩.୧୦) ରେ କୁହାଯାଇଛି ।

ଯଜ୍ଞର ମୁଖ୍ୟ ଧାରାମାନ

ଯଜ୍ଞର ୨ଟି ମୁଖ୍ୟ ଧାରା କୁହାଯାଇପାରେ - (୧) ଯଜ୍ଞର ଏହି ସନାତନ ରୂପ, ଯାହା ଅନାଦି କାଳରୁ ଅବାଧ୍ୟ ଗତିରେ ଚାଲୁଅଛି, ଯେଉଁଥିରୁ (କ) ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଓ (ଖ) ତାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚକ୍ର ଚାଲିଆସୁଅଛି । (୨) ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ ରୂପ, ଯାହା ସଂକଳ୍ପପୂର୍ବକ କରାଯାଏ । ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ (କ) ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରାଦି ବିବିଧ ଯଜନ-କର୍ମକାଣ୍ଡ ଆସିଥାନ୍ତି, ତଥା (ଖ) ଲୋକବ୍ୟବହାର ରେ ଜୀବନ ଯଜ୍ଞ ରୂପରେ ଯାହା ଅନିବାରଣୀୟ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଲୌକିକ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମୂଳ ସୂତ୍ର ହେଉଛି - ନିଜ ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ବସ୍ତୁକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଥବା ଲୋକମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିଦେବା । ମିମାଂସା ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ କର୍ମକାଣ୍ଡକୁ ହିଁ ବିଶେଷ ରୂପରେ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ବେଦ ତ ଯଜ୍ଞର ସନାତନ, ସୃଜନାତ୍ମକ ଓ ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧାରା ସହିତ ଓତପ୍ରୋତ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ।

ପୁରୁଷସୂକ୍ତରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ତ ବିରାଟ୍ ଯଜ୍ଞ ପୁରୁଷରୁ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଋକ୍, ଯଜୁ, ସାମ ଆଦି ମଧ୍ୟ ସେହି ଯଜ୍ଞରୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଛନ୍ତି -

ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜ୍ଞାସର୍ବଦୁତଃ ଋତଃ ସାମାନି ଜଜ୍ଞିରେ ।

ଛନ୍ଦାସି ଜଜ୍ଞିରେ ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜୁଃ ତସ୍ମାଦଜାୟତ ॥ (ଋ.ବେ - ୧୦.୧୦.୧, ଯଜୁଃ - ୩୧.୭) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞରୁ ଋତାମାନ ଏବଂ ସାମ ଆଦି ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ସେହିଥିରୁ ଛନ୍ଦ ଆଦି ତଥା "ଯଜୁଃ" ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ଏହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞ ଯେଉଁକ୍ରମେ ବିକସିତ ହୋଇଅଛି, ସେହିକ୍ରମେ ସୃଷ୍ଟିର ବିକାଶ ହୋଇଆସୁଅଛି । ପୁରୁଷସୂକ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯାହା ହୋଇଯାଇଛି (ୟଦ୍ ଭୂତଂ) ତଥା ଯାହା ହେବାକୁ ଯାଉଛି (ୟଦ୍ ତ ଭାବ୍ୟଂ), ତାହା ସବୁ ଏହି ବିରାଟ୍ ପୁରୁଷ ହିଁ ଅଟେ (ପୁରୁଷ ଏବ ଇଦଂ ସର୍ବ) । ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ସଂଚାଳନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିରାଟ୍ ସତ୍ତାର ଯଜନ କରାଯାଏ । ସେହି ବିରାଟ୍ ଯଜ୍ଞ ହିଁ ପ୍ରକୃତିରେ ଚାଲିଆସୁଅଛି ।

ୟଦ୍-ପୁରୁଷେଣ ହବିଷା ଦେବା ଯଜ୍ଞମତନ୍ତୁତ ।

ବସନ୍ତୋ ଯସ୍ୟାସୀଦାଜ୍ୟଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମଃ ଇଧ୍ମଃ ଶରଦ୍ ହବିଃ ॥ (ଯଜୁଃ - ୩୧-୧୪)

ଯେବେ ଦେବଗଣ ସେହି ବିରାଟ୍ ଚେତନାକୁ ଯଜନ କଲେ, ତେବେ (ସେହି ଯଜ୍ଞରେ) ବସନ୍ତଋତୁ ଆଜ୍ୟ ରୂପରେ, ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁ ଇନ୍ଦନ ରୂପରେ, ତଥା ଶରତଋତୁ ହବି ରୂପରେ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହେଲେ । ବେଦରେ ଯଜ୍ଞର ବିରାଟ୍ ସ୍ୱରୂପର ଦର୍ଶନ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହିତ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଆସୁଅଛି

। ଲୌକିକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତିବାଦୀ ଯଜ୍ଞକୁ ଦିବ୍ୟ-ଅନୁଶାସନରେ କରାଯାଉଥିବା କର୍ମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠକର୍ମର ସଂଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି (ୟଞ୍ଜୋ ବୈ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମଂ କର୍ମ) ।

ମନୁସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ବେଦାଧ୍ୟୟନ-ଜ୍ଞାନବିସ୍ତାର ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ତର୍ପଣ ପିତୃଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ହୋମାଦି କର୍ମ ଦେବଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ବଳିବୈଶ୍ଵାଦି କର୍ମ ଭୂତଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ଅତିଥି ଆଦିଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ କରିବା ମନୁଷ୍ୟଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

‘ୟଜ୍’ ଧାତୁ ଅନୁସାରେ "ଦେବପୂଜନ" (ଉଚ୍ଚତମ ଆଦର୍ଶ ପାଇଁ), "ସଂଗୀତକରଣ" (ସହଯୋଗାତ୍ମକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସହିତ), ଏବଂ "ଦାନ" (ନିଜର ଅଧିକାର ର ପ୍ରିୟବସ୍ତୁ ସମର୍ପିତ କରିବା) ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିର୍ଧାରିତ, ଅଥବା ସ୍ୱୀକୃତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଭାବ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ସ୍ୱଷ୍ଟତାର ସହିତ ମିଳିଥାଏ । ଯେପରି -

ଆରମ୍ଭୟଜ୍ଞାଃ କ୍ଷତ୍ରାଣ୍ଡ ହବିର୍ଯଜ୍ଞା ବିଶଃ ସ୍ୱତାଃ ।

ପରିଚାରୟଜ୍ଞାଃ ଶୁଦ୍ରାଣ୍ଡ ଜପୟଜ୍ଞା ଦ୍ୱିଜାସ୍ତଥା ॥ (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ ୩୬୭.୧୨)

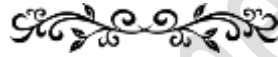
ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷତ୍ରିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରାକ୍ରମ-ଉଦ୍ୟୋଗ କରିବା ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ହୋମ ଆଦି (ଅନ୍ନାଦି ସାଧନାମାନଙ୍କରୁ ଯଜନ) କରିବା ବୈଶ୍ୟମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜପ ଆଦି (ଆତ୍ମ ଚେତନାକୁ ପରମାତ୍ମା ଚେତନା ସହିତ ଯୁକ୍ତ କରିବା) କର୍ମ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

ଯେଉଁଠି ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର ଯଜ୍ଞ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆସେ, ସେଠି ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦିଆଯାଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ କ୍ରିୟାଭଳି କର୍ମ ମାନିବା ବା ବିଚାରରେ ସୀମିତ ରଖିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ସହିତ ପ୍ରକୃତିମାନଙ୍କର ଶୋଧନ, ପର୍ଯ୍ୟାବରଣର ସନ୍ତୁଳନ, ତଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ବିସ୍ତାର ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡ ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା, ବିଚାର ଓ ପ୍ରେରଣା ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏହିସବୁ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣକରି 'ମୀମାଂସା ଦର୍ଶନ'ର ଅଷ୍ଟମ ପାଦର ସୂତ୍ର ୯.୧୦.୧୧ ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - କେବଳ ଧନଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯଜ୍ଞରେ ସିଦ୍ଧି ମିଳେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତପ ଆଦି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ବିଦ୍ୱାନମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ବିଧିବଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା

କରାଯାଉଥିବା ଯତନ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ପ୍ରକୃତିର ସନ୍ତୁଳନ ଚକ୍ର (ଇକୋଲୋଜିକଲ୍ ସାଇକେଲ୍) କୁ ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବେଦରେ ଯତନ କର୍ମର ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, -

"ଇୟଂ ବେଦିଃ ପରୋଅନ୍ତଃ ପୃଥିବ୍ୟାଃ ଅୟଂ ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ" (ଯଜୁଃ - ୨୩.୨୨),

ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତଃମ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ ଓ ଏହି ଯଜ୍ଞ ଏହି ଭୁବନର ନାଭିକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତଃମ ବିନ୍ଦୁ କେମିତି ? ଅନ୍ତଃମ ବିନ୍ଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉନ୍ନତତାର ସୂଚକ ଅଟେ । ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ହିଁ ଅଟେ, ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସଂଚାଳନ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଚାଲିଆସୁଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯଜ୍ଞକୁ ତାହାର ନାଭି (ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ) କୁହାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଜ୍ଞ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ସମୟରେ ଏହିସବୁ ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଋଷି, ଦେବତା, ଛନ୍ଦର ମହତ୍ତ୍ୱ ଓ ତାହାର ନିର୍ଧାରଣ

ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁଭଳି "ଯଜ୍ଞ"ର ବିଭିନ୍ନ ରୂପକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, ସେହିଭଳି ମନ୍ତ୍ରସମୁହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, - ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବିନିଯୋଗ ନ କରି ବେଦାଧ୍ୟୟନ, ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ସିଏ ଅତିଶୟ ପାପର ଭାଗୀଦାର ହୁଏ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ମାନଙ୍କର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ-ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ତାଙ୍କର ସକଳ ମନୋରଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏହା ସହିତ ଯଦି ଅର୍ଥବୋଧକ ପୂର୍ବକ ଅଧ୍ୟାୟନାଦି କରେ, ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଥା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାଉଣ୍ଡନ ତାଙ୍କ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର ୧.୧ ରେ କହିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ମଧ୍ୟ ମହର୍ଷି ଶୌନକ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି (ବୃହଦେବତା ୮.୧୩୨) । ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବେଦ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କହିଥାଏ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ -

ଋଷି - କୌଣସି କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ବାସ୍ତବିକ ଭାବ ତାହାର ବକ୍ତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଜାଣିବା ବିନା ବାହରକରିବା କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । "ମୋ ସମ କୌନ କୁଟିଲ ଖଲ କାମୀ" ଏହି ଉକ୍ତିକୁ ସାମାନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗିବ ଯେ, କୌଣସି ଏକ ଅଧମ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥନ; କିନ୍ତୁ ଏହି ବାକ୍ୟ "ସନ୍ତ ସୁରଦାସ"ଙ୍କର ଅଟେ, ଏହାର ଋତକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ହେବାପରେ ଏହି ଉକ୍ତି ଅତି ଗହନ ଆତ୍ମଚିନ୍ତନ ଯୁକ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନିଆଯିବ । ତେଣୁ ଋଷିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ତାଙ୍କର କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ଅର୍ଥ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଦେବତା - ଋଷି କୌଣସି ସାମାନ୍ୟ କ୍ରିୟା ବା ସାମାନ୍ୟ ଉପକରଣ ପଛରେ ସନ୍ନିହିତ କୌଣସି ଦିବ୍ୟ ଚେତନ ଶକ୍ତିର ସକ୍ରିୟତା ଦେଖନ୍ତି । ସେହି ଦେବଶକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଅବଧାରଣା ନ ଥିଲେ, ସେହି ଉକ୍ତିର ଭାବ ଜାଣିବା ସହଜ ହେବ ନାହିଁ । "ସୋମେନାଦିତ୍ୟଃ ବଲିନଃ" ଏହି ଉକ୍ତିରୁ ଯଦି ସୋମଙ୍କୁ ସୋମବଲ୍ଲୀ ମାନି ନିଆଯାଏ, କେମିତି ଚଳିବ ? ଏଠି ସୋମଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରବାହର ସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱଷ୍ଟହେବା ଦରକାର ଯେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅବିରଳ ଶକ୍ତି ବଳରେ ସୋମଙ୍କର ଦିବ୍ୟତା

କୋଟି ବର୍ଷରୁ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବସ୍ତୁଆଦି ଅଥବା କ୍ରିୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦେବ ପ୍ରବାହର ଅବଧାରଣା ବିନା ଠିକ୍ ଅର୍ଥ ବାହାର କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଛନ୍ଦ - ଅଭୀଷ୍ଟ ଭାବମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିବା ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଶେଷ-ଅନୁଶାସନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ତାହା ଛନ୍ଦ ହୁଏ । ସଂସ୍କୃତ ବଡ଼ ସମୃଦ୍ଧ ଭାଷା, ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ଭାବ ପାଇଁ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଉପଲବ୍ଧ, ତଥା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ଅନେକ ଅର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟଦା ଅନୁରୂପ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅନେକାର୍ଥ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁସାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ । ଛନ୍ଦ ରଚନାରେ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଅନେକଥର ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପଟ ସେପଟ କରିଦିଆଯାଏ, ତେବେ ତାହାର ଭାବ ବଦଳିଯାଏ । ତେଣୁ ଛନ୍ଦର ମର୍ଯ୍ୟଦା ବୁଝି ନ ପାରିଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା କଠିନ । ପୁନଃ ଛନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ‘ଉଚ୍ଚାରଣ ଓ ଧ୍ବନି-ବିଜ୍ଞାନ’ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁରୂପ ହିଁ ଉଚ୍ଚାରଣ ବା ପାଠ କରିବା ଦରକାର । ଏକ ବାକ୍ୟ "ମୁଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇଗଲି", ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାବରେ, ପ୍ରସନ୍ନ ଭାବରେ, ଅଥବା ବ୍ୟଙ୍ଗ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରେ । ସେଥିପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସାର୍ଥକ ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦ ମର୍ଯ୍ୟଦାର ଜ୍ଞାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ରଚନାରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଧାରଣ କରିବା ଏକ ଶ୍ରମସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।
ଋଷି - ଆଚର୍ଯ୍ୟ ସାୟଣ ତାଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ ଋଷିଙ୍କର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟକରି ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ - ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରବକ୍ତାଙ୍କୁ ଋଷି କୁହାଯାଏ - "ୟସ୍ୟ ବାକ୍ୟଂ ସ ଋଷିଃ" (ଋ-୧୦.୧୦, ସା.ଭା) । ଯଜୁର୍ବେଦ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଯେବେ ଋଷିମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ଋଷିମାନଙ୍କର ୩ଟି ରୂପ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

୧ - ପ୍ରଥମଟି ଏହି ବେଦର ଆଦିଦ୍ରଷ୍ଟା-ପ୍ରତ୍ନଦ୍ରଷ୍ଟା "ଋଷି ବିବସ୍ବାନ୍" ଅଟନ୍ତି, ଏହା "ଯଜୁଃ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର" ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି - "ଇଷେତ୍ସାଦି ଖଂ ବ୍ରହ୍ମାନ୍ତଂ ବିବସ୍ବାନ୍ ଅପଶ୍ୟତ୍" (ପୃଷ୍ଠା -୧) । ଏହି ବେଦଜ୍ଞାନ "ସୂର୍ଯ୍ୟ"ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କ୍ରମଶଃ ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଆଦିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲେ - ଏହା ସର୍ବବିଦିତ ତଥ୍ୟ ଅଟେ ।

୨ - ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତରରେ ଏହି ବେଦର ସେହି ଋଷିମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ "ଦର୍ଶପୌର୍ଣ୍ଣମାସ" ଆଦି ପ୍ରକରଣ ବିଶେଷର ସାମୁହିକ ଋଷି ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାୟଃ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଅଟନ୍ତି । ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ରରେ ଅଛି - "ତତଃ ପ୍ରତିକର୍ମ-ବିଭାଗେନ

ବ୍ରାହ୍ମଣାନୁସାରେଣ ଋଷୟୋ ବେଦିତବ୍ୟାଃ" । ଏଠାରେ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଋଷିମାନଙ୍କର ୨ଟି ଅପବାଦ ମଧ୍ୟ ଅଛି - (କ) ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ (ଖ) ଦଧ୍ୟାତ୍ ଆଧର୍ବଣ ।

୩. ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରରେ ସେହି ସମସ୍ତ ଋଷିମାନେ ଆସନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବେଦମନ୍ତ୍ରକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି-ପ୍ରାର୍ଥନା ଆଦି ରୂପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବୈୟାକ୍ତିକ ସ୍ତ୍ରରର ଯଥାବସର ସମ୍ବନ୍ଧ ଋଷି ରୂପରେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା (ମାଧ୍ୟାମିନ) ର ପ୍ରତ୍ୟକ ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ତିମ ଭାଗରେ ("ଋଷି, ଦେବାତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ") ୩ୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷି ମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷିମାନଙ୍କର ସୁଚୀ ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରର -

ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରର - ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ରୁ ୪୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର ଋଷି ବିବସ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରର -

ପ୍ରକରଣ	ଅଧ୍ୟାୟ-କଣ୍ଠିକା	ଋଷି ନାମ
ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ		ପରମେଷ୍ଠୀ ପ୍ରଜାପତି ବା ଦେବଗଣ ପ୍ରଜାପତି
ପିତୃଯଜ୍ଞ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି, ଦେବଗଣ, ଅଗ୍ନି, ବା ଗନ୍ଧର୍ବ
ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର		ପ୍ରଜାପତି
ଯଜମାନାଗ୍ନି-ଉପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ଆଗତୋପସ୍ଥାନ		ଆଦିତ୍ୟ
ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ		ପ୍ରଜାପତି
ସତ୍ରୋପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ନୈମିତ୍ତିକ		ବସିଷ୍ଠ
ବାଜପେୟ		ବୃହସ୍ପତି, ଇନ୍ଦ୍ର
ରାଜସୂୟ		ବରୁଣ
ଚରକସୌତ୍ରାମଣୀ		ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର
ଅଗ୍ନିଚୟନ		ପ୍ରଜାପତି. ବା ସାଧ୍ୟଗଣ

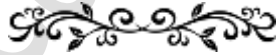
ସୌତ୍ରାମଣୀ		ପ୍ରଜାପତି, ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର, ସରସ୍ୱତୀ
ଅଶ୍ୱମେଧ		ପ୍ରଜାପତି ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିକୋଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି
ପୁରୁଷମେଧ		ନାରାୟଣପୁରୁଷ
ସର୍ବମେଧ		ବ୍ରହ୍ମ, ସ୍ୱୟଂଭୁ
ଅନାରଭ୍ୟାଧୀତ		ଆଦିତ୍ୟ, ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ
ପିତ୍ରେଧ୍ୟାୟ		ଆଦିତ୍ୟ ଅଥବା ଦେବଗଣ
ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟାଗ୍ନିକାଶ୍ୱ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ମେଧୋପନିଷତ୍ ମହାବୀର- ସମ୍ବରଣ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ପ୍ରେକ୍ଷଣାଦି ମହାବୀର-ନିରୂପଣେ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ଘର୍ମଧୂର୍-ଦୋହନମ୍-ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ- ଘର୍ମଭେଦେ-ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ଇଶାବାସ୍ୟୋପନିଷତ୍		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ

ଦେବତା - ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରଷ୍ଟା ରକ୍ଷିଗଣ ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଯାହାଙ୍କର ସ୍ମୃତି କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ମନ୍ତ୍ରର ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ସାୟଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ (ସା.ଭା - ୧୦.୧୦) ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି - "ୟଂ ତେନୋତ୍ୟତେ ସା ଦେବତା" । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେବେ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅତିକମରେ ୨ଟି ବିଚାରଧାରା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥାଏ । ପ୍ରଥମଟି ସନାତନ ଧାରା ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଅଶ୍ୱମେଧାଦି ଯଜ୍ଞୀୟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମାନିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାରାଟି ଅତି ବିଚାରଶୀଳ ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଆଦର୍ଶ ସାମାଜିକ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୂତ୍ରଧାର ମାନନ୍ତି ଓ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ସଂହିତା ମାନଙ୍କରେ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଚାରଧାରା ପାଇଁ ଦୁଇପ୍ରକାର ର ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପଲବ୍ଧ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ବିଷୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଗବେଷଣାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହି ସଂକଳନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧି ତଥ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ, ସେମାନଙ୍କର ତଥ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦନ କରାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର

ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଛନ୍ଦ - ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣ କରିବାରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କଠିନତା ଆସିଥିଲା । ଯଦ୍ର-ତଦ୍ର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣର ଯେଉଁ ସୂଚୀମାନ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ସେଥିରେ ମନ୍ତ୍ରସମୁହଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଛନ୍ଦରେ ନିର୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ଛନ୍ଦର ବ୍ୟାକରଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମେଳ ଖାଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ, ପୂର୍ବ ଆଚାର୍ଯ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯଦ୍ରୁଷ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୂତ୍ର ନିର୍ଧାରିତ କରିଥିଲେ ? ଅଥବା ପରସମୟରେ ବ୍ୟାକରଣ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଧାରିତ ସୂତ୍ର ମାନଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗୀତ ତାଳ ଖାଇ ପାରୁନଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ପ୍ରଭେଦ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହି ପ୍ରକରଣ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଶୋଧାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟୟନ-ନିର୍ଧାରଣର ଅପେକ୍ଷା ରଖୁଛି । ଏହି ଭାଷାର୍ଥ ସହିତ ପରମ୍ପରା ଓ ବିବେକ ର ସଂଯୋଗ କରି ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ସୂଚନା ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୂଚନା ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମେଧ ପ୍ରକରଣ ! କିଛି ଭ୍ରମତା

ବେଦରେ "ମେଧ" ଶବ୍ଦ "ଯଜ୍ଞ"ର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଟେ । ନିରୁକ୍ତର ନିୟମରେ ଯଜ୍ଞର ୨୫ଟି ନାମ ଦିଆଯାଇଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରେ "ଅଧ୍ବର" ତଥା "ମେଧ" ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ । "ଅଧ୍ବର"ର ଶାବ୍ଦିକ ଅର୍ଥ ଯଦି କରାଯାଏ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହୁଏ "ଧୂରାତି ବଧକର୍ମ" "ନ ଧୂରଃ ଇତି ଅଧ୍ବରଃ", ଅର୍ଥାତ୍ ହିଂସାର ନିଷେଧ କରିବାର କର୍ମ । "ମେଧ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସ୍ବଷ୍ଟ କରିବା ହେତୁ ଧାତୁକୋଷରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ - "ମେଧୁ-ମେଧା, ହିସନୟୋଃ ସଂଗମେ ଚ", ଅର୍ଥାତ୍ ମେଧ ଶବ୍ଦର ଉପଯୋଗ ୩ଟି ସଂଦର୍ଭରେ କରାଯାଇପାରେ । (୧) ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ (୨) ହିଂସା (୩) ସଂଗମ, ସଂଗତିକରଣ, ଏକୀକରଣ, ସଂଗଠନ । ତେଣୁ ଯଜ୍ଞ ଯେତେବେଳେ "ଅଧ୍ବର" ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରକରଣରେ "ମେଧ"ର ଅର୍ଥ ହିଂସା କେବେ ବି ହୋଇ ପାରେନା । "ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ" ଏବଂ "ସଂଗତିକରଣ" ର ସଂଦର୍ଭରେ ହିଁ ନେବା ଉଚିତ୍ ହେବ ।

ଏହା ସର୍ବମାନ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, "ବେଦବ୍ୟାସ" ବେଦକୁ ୪ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ ଯଜ୍ଞରେ ହିଂସାର ନିଷେଧ କଥା ସ୍ବଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ -

"ସୁରାମସ୍ୟା ମଧୁମାଂସମାସବଂ କୃସରୌଦନମ୍ ।

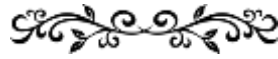
ଧୂର୍ତ୍ତେଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତଂ ହ୍ୟେତନ୍ନୈତଦ୍ ବେଦେଷୁ କଳ୍ପିତମ୍ ।।" (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ - ୨୬୫.୧) ।

ଅର୍ଥାତ୍, ଧୂର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ମଦ୍ୟ, ମସ୍ୟା, ପଶୁମାଂସ, ଦ୍ବିଜାତିମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ଆଦି ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଅଛି, ବେଦ ମାନଙ୍କରେ ଏ ପ୍ରକାର ବିଧାନ ନାହିଁ । ତେଣୁ 'ମେଧ'ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ କୌଣସି ବିବେକଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ହିଁ କରିବେ ନାହିଁ । ଯଜ୍ଞଭଳି ପାରମାର୍ଥିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏହି ଲାଞ୍ଜିରୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ।

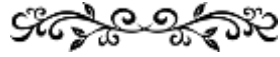
ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ, ବାଜପେୟ, ରାଜସୂୟ, ସୌତ୍ରାମଣୀ ଆଦି ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜୁର୍ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ବିନିଯୋଗ ହୋଇଥାଏ । "ମେଧ" ସମ୍ବୋଧନ ସହିତ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କର ପ୍ରକରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ହେଲେ - ଅଶ୍ବମେଧ, ପୁରୁଷମେଧ, ସର୍ବମେଧ, ତଥା ପିତୃମେଧ ଇତ୍ୟାଦି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ "ମେଧ"ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଦି 'ମେଧ'ର ଅର୍ଥ ବଧ ହୁଏ, ତେବେ ପିତୃମେଧ କେମିତି ସମ୍ଭବ ? କାରଣ ପିତରମାନଙ୍କର ଶରୀର ତ ଆଗରୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ସେହିଭଳି

‘ସର୍ବମେଧ’ରେ ଆତ୍ମାକୁ ପରମାତ୍ମାରେ ସମର୍ପିତକରି ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି ।
‘ପୁରୁଷମେଧ’ରେ ଆଦର୍ଶ ସମାଜବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ଗତରେ କିପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେଉଁଠି
ନିୟୋଜନ କରାଯିବା କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୩୨ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଆଲଭନ" ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି । "ମେଧ" ଭଳି ଆଲଭନ ଶବ୍ଦର
ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ବଧ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାହାର ମାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା, ଯୋଡିବା ଆଦି ମଧ୍ୟ
ଅଟେ । ତେଣୁ "ଅଧ୍ବର" ବଧଶୂନ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କର୍ମରେ ତାହାର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ମାନଙ୍କୁ ଆଗ୍ରହ କରିବା
ଭରିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଯଦକ୍ଷରପଦଭ୍ରଷ୍ଟଂ ମାତ୍ରାହିନଂ ତୁ ଯଦ୍-ଭବେତ୍ ।
 ତତ୍-ସର୍ବ ଶମତାଂ ଦେବ ନରାୟଣ ନମୋଽସ୍ତୁତେ ॥
 ବିସର୍ଗବିନ୍ଦୁମାତ୍ରାଣି ପଦପାଦାକ୍ଷରାଣି ଚ ।
 ନ୍ୟୁନାନି ଚାତିରିକ୍ତାନି ଶମସ୍ତ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ॥
 ଓମ୍ ତତ୍ ସତ୍ । ସର୍ବମ୍ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାର୍ପଣାମସ୍ତୁ ।
 ଓମ୍ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।

Sources ସ୍ତ୍ରୋତ	• www.archive.org • www.vedicheritage.gov.in • www.academia.edu • IISH Global (Indian Institute of Scientific Heritage) • https://asi.nic.in/pages/Central-Archaeological-Library/HQ (Archaeological Survey of India) • Vedanta Spiritual Library — www.celextel.org • www.wikipedia.org
Send Corrections to ଭୁଲ ସୁଧାର ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ	prakash@scholarshoppe.com
Site access ବେବ ସାଇଟ୍	www.scholarshoppe.com/veda-odia/

ଏହି ‘ଦସ୍ତାବେଜ ବା ପୁସ୍ତକ’ ଟି ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଡିଜିଟାଲ୍
 ରୂପାନ୍ତର ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ)

ମନ୍ତ୍ରସମୁହର ଶୈଳୀର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ୩ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯଥା, ଋକ୍, ଯଜୁଃ ଓ ସାମ । ଛନ୍ଦରେ ନିବଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଋକ୍ ବେଦ", ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ", ଓ ଗାନମୟ (ଗୀତମୟ) ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ସାମବେଦ" ନାମ ଦିଆଗଲା ।

"ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ଗଦ୍ୟ' ଓ "ଯଜୁସ୍"ର ଅର୍ଥ ପୂଜା କରିବା, ଅନ୍ୟ ଏକ ବାଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ - "ଯଜୁର୍ ଯାଜତେଃ", ଅର୍ଥାତ ଏହା ଯଜ୍ଞ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କର୍ମ ଅଟେ, କାରଣ ଏ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦର ମୂଳ 'ଯଜ୍' ଅଟେ । ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଯକ୍ଷ ନିରୁକ୍ତରେ, "ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦ 'ଯଜ୍' ଧାତୁରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ସେହି ହିସାବରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରୁ ଯଜ୍ଞର ସ୍ୱରୂପ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇଥାଏ । 'ଋକ୍-ବେଦ' ଅନୁସାରେ, "ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ମାତ୍ରାଂ ବି ମିମୀତ ଉ ତ୍ୱଃ" (ଋ.ବେ - ୧୦.୭୧.୧୧), ଅତଃ, ଯାଜ୍ଞିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଉପର ନାମ "ଅଧ୍ୟୟୁର୍ବେଦ" ମଧ୍ୟ ଅଟେ । 'ଋକ୍ ବେଦ' "ଜ୍ଞାନକାଣ୍ଡ" ରୂପେ ପରିଚିତ । 'ଋକ୍ ବେଦ' ଜ୍ଞାନର ବାସ୍ତବ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ବିସ୍ତାର 'ଯଜୁର୍ବେଦ' ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "କର୍ମକାଣ୍ଡ" କୁହାଯାଏ ।

'ଯଜୁର୍ବେଦ' ପ୍ରବନ୍ଧନ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଆଧାରକୁ ମୂଳ କରି 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" । 'ଆଦିତ୍ୟ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" କୁହାଯାଏ । ଅନେକ ବିଦେଶୀ ଏହାର ନାମକୁ ଭୁଲ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି 'ବ୍ଲାକ୍ (black) ଓ ୱାଇଟ୍ (white) ଯଜୁର୍ବେଦ', ଯେଉଁଟାକି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ଏହା କେବଳ ୨ଟି ସୂତ୍ର ବା ପଦ୍ଧତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଯାହା ସୁର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ତାହା "ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା", ଅର୍ଥାତ ଆଦିତ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ; ଓ ଯାହା ବେଦରୁ ବା ବ୍ରହ୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା "ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା" । ତେଣୁ 'ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ, "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା ଶାଖା

ମହାଭାଷ୍ୟକାର ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୧ଟି ଶାଖା ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୫ଟି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଓ ୮୬ଟି 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା ଓ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ୪ଟି ଶାଖା ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ

ମହର୍ଷି 'ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ବାଜସେନା'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଗ୍ରହୀତ ବେଦ ଶିକ୍ଷା "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା । ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଗୁରୁକୁଳର ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ 'ବଜସେନେୟା' ନାମରେ ଜଣାହେଲେ । ଯେହେତୁ ସେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଆରାଧନା କରି ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାର ଅନୁସରଣକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ "ଆଦିତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ" କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେ, ସେହି ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ତାଙ୍କର ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ପର ସମୟରେ ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ୧୫ଟି ଶାଖା ରୂପେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲା । ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ନାମ 'ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଶାୟଣ'ଙ୍କ 'କାଣ୍ଡଭାଷ୍ୟ'ରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, କାଣ୍ଡ, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ, ଗାଲବ, ଔଧେୟ, ଶାପେୟ, ତାପାୟନିୟ, କାପାଳ, ପୌଷ୍ଟବସ୍ତ୍ର, ଆବଟିକ, ପରମାବଟିକ, ପାରାଶର, ବୈନେୟ, ବୈଧେୟ, କାତ୍ୟାୟନ ଓ ବୈଜବା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା, ଯଥା, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ ଶାଖା ଓ କାଣ୍ଡ ଶାଖା, ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । "ବାଜସେନେୟା ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଓ "ବାଜସେନେୟା କାଣ୍ଡ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'କାଣ୍ଡ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର ଅଧ୍ୟାୟ, ଅନୁବାକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂଚଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସଂହିତା ନାମ	ଅଧ୍ୟାୟ	ଅନୁବାକ	କଣ୍ଠିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂଚଳ
ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ	୪୦	୩୦୩	୧୯୭୫	ବିହାର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଗୁଜୁରାଟ, ଉତ୍ତର ଭାରତ
କାଣ୍ଡ	୪୦	୩୨୮	୨୦୬୮	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଓଡ଼ିଶା, ତେଲଙ୍ଗାନା, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, କେରଳ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ତାମିଲନାଡୁ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ' ବିଷୟବସ୍ତୁ

'ମାଧ୍ୟାନ୍ଧିନ ସଂହିତା' ଓ 'କାଶ୍ୟ ସଂହିତା'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ପାର୍ଥକ୍ୟ କହିଲେ କେବଳ ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ କ୍ରମର ପ୍ରବନ୍ଧନ । ୪୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୧ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମୁଖ୍ୟତଃ 'ଶ୍ରୌତକର୍ମକାଣ୍ଡ' ବିଷୟ ଅଟେ । ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କର ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଗଲା ।

ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟବସ୍ତୁ
୧-୨	ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଓ ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ
୩	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ଓ ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ
୪-୮	ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ ଓ ସୋମଯଜ୍ଞ
୯-୧୦	ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୁୟ ଯଜ୍ଞ
୧୧-୧୮	ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶତରୁଦ୍ରିୟ ମନ୍ତ୍ର, ବସୋଧାରା ମନ୍ତ୍ର
୧୯-୨୧	ଶୌତ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ
୨୨-୨୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ
୨୬-୨୯	ଖିଲମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ
୩୦	ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୧	ପୁରୁଷସୂକ୍ତ
୩୨-୩୩	ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର ଓ ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ ସୂକ୍ତ
୩୪	ଶିବସଂକଳ୍ପପୋନିଷଦ
୩୫	ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୬-୩୯	ଘର୍ମ, ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ, ସଂଭରଣ, ପ୍ରୋଶନ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ମନ୍ତ୍ର
୪୦	ଇଶୌପନିଷଦ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉଦୟ ମାଧ୍ୟାନ୍ଧିନୀ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଯାହା "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏଥିରେ ୧୦୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଥିବାରୁ, ଏହା ଶତପଥ ନାମରେ ଜଣା । ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ବିପୁଳକାୟ ଓ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରତିପାଦକ, ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଅଟେ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମାଧ୍ୟାନ୍ଧିନ ଓ କାଶ୍ୟ ୨ଟି ଶାଖାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଯଦିଓ ଏହି ଦୁଇଟି ଶାଖାର

ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାକ୍ରମ ଓ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ତର ରହିଅଛି । ଏହା ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

ଶାଖା	କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୂତ୍ର	କଣ୍ଠିକା	ପ୍ରମାଠକ
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ	୧୪	୧୦୦	୪୩୮	୭୭୨୪	୬୮
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - କାଣ୍ଡ	୧୬	୧୦୪	୪୩୫	୬୮୦୭	୦

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଷୟବସ୍ତୁ

୧ମ ରୁ ୯ମ କାଣ୍ଡରେ ପିତୃପିଣ୍ଡ-ଯଜ୍ଞର ବିଷୟକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ଏହାର ବିଷୟକ୍ରମ, ସଂହିତାର ବିଷୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ରହିଅଛି । ସଂହିତାରେ, ଏହା ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ସହିତ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣରେ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଲଗା ରହିଅଛି । ଏହାକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ସଂହିତା ର ବିଷୟକ୍ରମ ସମାନ । ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ କାଣ୍ଡ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟରେ, 'ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଯଜ୍ଞ'ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଳ୍ପ ଭିନ୍ନ, ଏହା ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶାଖାରେ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଥିବାବେଳେ, କାଣ୍ଡ ଶାଖାରେ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ସେହିପରି ୨ୟ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଓ ୧ମ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ଏହା କେବଳ ଏହି ଦୁଇଟି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାଖା ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ।

'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ବିଶେଷତା, ଏଥିରେ ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ରୂପ, ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର, ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଅସାଧାରଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ସହିତ ନିରୂପଣ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମିଳେ ନାହିଁ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସ୍ୱରୂପ ନିରୂପଣ କରିବାର ଶ୍ରେୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହାର କାରଣ, 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ରେ ଯଜ୍ଞ ମିମାଂସାର ପ୍ରାରମ୍ଭ, 'ହର୍ବିଯଜ୍ଞ'ରୁ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାର ମୂଳ ଆଧାର 'ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର' ଅଟେ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଆରଣ୍ୟକ

ଅଧିକାଂଶ 'ଆରଣ୍ୟକ', 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ଅନ୍ତିମ ଭାଗ ଅଟେ, ତେଣୁ ପ୍ରାୟତଃ 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ହିଁ 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ

"ବୃହଦାରଣ୍ୟକ"ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ଯାହା "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶାଖାର ୧୪ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ତଥା କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ୧୭ତମ ଅଧ୍ୟାୟ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ । 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଯଜ୍ଞ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞ ଭିତରେ ଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତତ୍ତ୍ୱର ମିମାଂସା ଅଟେ । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଉପନିଷଦ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୧୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଇଶ ଉପନିଷଦ" ଓ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ ଉପନିଷଦ" ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି । "ଇଶ ଉପନିଷଦ" କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଉପନିଷଦ, ଯାହା 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ରଚିତ ରହିଅଛି । ଉପନିଷଦ ଗୁଡିକରେ "ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା" ଓ "ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା" ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଲ୍ପ ସୂତ୍ର, ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ, ଓ ଏହା ଏକ ମାତ୍ର ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଅଟେ । ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଗୁଡିକର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଶୌତ୍ରଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ, ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ କ୍ରମବଦ୍ଧତାର ପ୍ରତିପାଦନ ଅଟେ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ମୂଳ ସାମଗ୍ରୀକୁ କେଉଁଠି ବିସ୍ତାର କରି ଓ କେଉଁଠି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରି ରଚନା କରାଯାଇଛି । କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଉଭୟ ମାଧ୍ୟାନ୍ତନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧୀତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ, ମାଧ୍ୟାନ୍ତନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ ଭଳି ରହିଥାଏ । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର"ରେ ୨୬ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏଥିରେ 'ଶ୍ରାଦ୍ଧ' ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୨ଟି ଗ୍ରନ୍ଥ ରହିଅଛି, ଯଥା, "କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଓ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ । 'ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର' ୩ଟି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ୧ମ କାଣ୍ଡରେ,

ଅବସ୍ୟାୟନ, ବିବାହ, ଓ ଗର୍ଭାଧାନ ଆଦି ବିଷୟ, ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ, ରୁଡାକରଣ, ଉପନୟନ, ସମାବର୍ତ୍ତନ, ପଞ୍ଚମହାଯଜ୍ଞ, ଶ୍ରବଣାକର୍ମ, ସୀତାଯଜ୍ଞ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ, ଓ ୩ୟ କାଣ୍ଡରେ, ଅବକୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର" ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର"ରେ ୨ଟି କାଣ୍ଡ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଯଜ୍ଞଶାଳା'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞମଣ୍ଡପ'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞବେଦୀ'ର ମାପ, ଓ 'ଯଜ୍ଞକୁଣ୍ଡ'ର ମାପ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ରହିଥାଏ ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବେଦ-ପଠନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମୁହ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର "ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହାର ରଚନା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଛି । ଏହା ୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ୭୩୪ଟି ସୂତ୍ର ରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ, ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ଵର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ ଓ କ୍ରମପାଠ ଇତ୍ୟାଦି ଅଟେ । ଏହାର ସୂତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨ଟି ପରିଶିଷ୍ଟ ସୂତ୍ର ଅଛି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଵରାଦି ନିୟମର ବିବରଣ "ପ୍ରତିଜ୍ଞାସୂତ୍ର"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ଓ "ଭାଷିକସୂତ୍ର"ରେ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ସ୍ଵର ସଂଚାରଣର ବିଧାନ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ପ୍ରାୟ ୩୩ ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ 'ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ' ରହିଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ, କାଶ୍ୟାପ	ଶତପଥ (ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ, କାଶ୍ୟାପ)	ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ମୁକ୍ତିକା, ଜାବାଲ, ଭିଷ୍ମକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ଯୁଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ, ଶାତ୍-ୟାୟନୀୟ, ତାରସାର, ଅଦ୍- ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଳ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	କାତ୍ୟାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବିଷ୍ଣୁ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, କାତ୍ୟାୟନୀ ଶିକ୍ଷା, ପାରାଶରୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଣ୍ଡୂକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣରତ୍ନପ୍ରଦୀପିକା ଶିକ୍ଷା, କେଶବୀ ଶିକ୍ଷା, ହସ୍ତସ୍ୱରପ୍ରକ୍ରିୟା ଶିକ୍ଷା, ଅୟାବସାନନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତିଲକ୍ଷଣପରିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମନଃସ୍ୱାର ଶିକ୍ଷା, ୟଜୁର୍ବିଧାନ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରାଷ୍ଟକ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କୌଷିକ ଶିକ୍ଷା, ତ୍ରେୟାରୀୟ ଶିକ୍ଷା, ପରିଭାଷାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ନବାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, କାରିକାବଳୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣ ଭଜାରଣ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତି ଶିକ୍ଷା, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରବୋଧିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମଲ୍ଲଗ୍ରମକୃତ ଶିକ୍ଷା, ଗଲ୍ଲଦୃଶ ଶିକ୍ଷା, ପଦ୍ମକାରିକାରତ୍ନମାଳା ଶିକ୍ଷା

॥ ଇତି ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯାହା 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି , ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଅଟେ । ଯେଉଁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' "ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ" "ବେଦବ୍ୟାସ"ଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ମହାତ୍ମା ଋଷି ମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଓ ତପ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହାକୁ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' କୁହାଯାଏ । 'ଶୁକ୍ଳ' ଓ 'କୃଷ୍ଣ' ଯଜୁର୍ବେଦ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲାବେଳେ, 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ, ତା'ର ସଂହିତା ଭିତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଥାଏ।

ପତଞ୍ଜଳି ମହାଭାଷ୍ୟ ଓ ବାୟୁ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ୮୭ଟି ଶାଖା ଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ତାଙ୍କର ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଓ ପର ସମୟରେ ଏହା ଶାଖା ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ବୈଷମ୍ପାୟନ ଅନେକ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ "ଚରକ" କୁହାଯାଉଥିଲା ଓ ସେ "ଚରକଧର୍ମ" ଉପାଧି ପାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪୩ ଜଣଙ୍କ ନାମ ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଶାଖା ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଥିଲେ । ସେ ଶାଖା ଗୁଡିକ ହେଲେ, - ଚରକ ଶାଖା, ଆହ୍ୱରକ ଶାଖା, କଠ ଶାଖା, ପ୍ରାତ୍ୟ କଠ ଶାଖା, କପିଷ୍ଠଳ କଠ ଶାଖା, ଚାରାଣୀୟ ଶାଖା, ବାରାୟଣୀୟ ଶାଖା, ବାର୍ତ୍ତବୀକ ଶାଖା, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଶାଖା, ଉପମାନ୍ୟବ ଶାଖା, ପାତଶୁନୀୟ ଶାଖା, ମୈତ୍ରେୟଣୀ ଶାଖା, ମାନବ ଶାଖା, ବରହା ଶାଖା, ଦୁଷ୍ମୁତ ଶାଖା, ଛାଗଲେୟ ଶାଖା, ହାରିଦ୍ରବୀୟ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମାୟନ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମ ଶାଖା, ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ଶାଖା, ଔଷେୟ ଶାଖା, ଖାଣ୍ଡିକେୟ ଶାଖା, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶାଖା, ଭରଦ୍ୱାଜ ଶାଖା, ହିରଣ୍ୟକେଶିନ ଶାଖା, ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶାଖା, ସତ୍ୟାଶାଢ଼ ଶାଖା, ଆତ୍ରେୟ ଶାଖା, ଆଳମ୍ବି ଶାଖା, ପଲଙ୍କା ଶାଖା, କମଳା ଶାଖା, ଋଚାଭ ଶାଖା, ଆରୁଣୀ ଶାଖା, ତଣ୍ଡି ଶାଖା, କଲାପ ଶାଖା, ତୁମ୍ବରୁ ଶାଖା, ଭଲପା ଶାଖା, ବୈଶାନସ ଶାଖା, ବାଧୂଳା ଶାଖା, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଶାଖା, କୌଣ୍ଡିନୟ ଶାଖା, ହାରୀତ ଶାଖା, ଓ ଐକେୟ ଶାଖା ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଟି ଶାଖା ସଂହିତାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଆଂଶିକ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା, କଠ ବା କାଠକ ଶାଖା, କଠ-କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା, ଓ ମୈତ୍ରେୟଶୀ ଶାଖା ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର କାଣ୍ଡ, ପ୍ରପାଠକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂତଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶାଖା ସଂହିତା	କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	କାଣ୍ଡିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂତଳ
ତୈତ୍ତିରୀୟ	୭	୪୪	୬୫୧	୧୨୦୦୦+	ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
କାଠକ	୫	୪୦	୮୪୩	୩୦୯୩	କାଶ୍ମିର, ଉତ୍ତର ଓ ପୂର୍ବ ଭାରତ
କପିଷ୍ଠଲ	୬	୪୮	-	-	ହରିୟାଣା, ରାଜସ୍ଥାନ
ମୈତ୍ରେୟଶୀ	୪	୫୪	୬୫୪	୩୧୪୪	ପଶ୍ଚିମ ଭାରତ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ବିଷୟବସ୍ତୁ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ପରି ମଧ୍ୟ ସମାନ । ଏଥିରେ ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ, ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶୌତ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ, ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଖିଲମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ, ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ, ପୁରୁଷସୂକ୍ତ, ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର, ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଗ୍ରହଗ୍ରହଣ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବିବରଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

ଏବେ ଆମେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାଖା ସଂହିତା ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଜାଣିବା ।

ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା ସଂହିତା

'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି "ତିତ୍ତିରି" ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରକାତକ ଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା' କେବଳ ଗୋଟିଏ ସଂହିତା, ଯାହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ଆଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଅଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ଓ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର କିଛି

ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ସାରସ୍ୱତ ଓ ଆର୍ଷେୟ ରୂପରେ ଦୁଇଟି ପାଠ-ଭେଦ ଅଛି । ସାରସ୍ୱତ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମିଳେ, ତଥା, ଆର୍ଷେୟ ପରମ୍ପରାରେ ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଅନ୍ୟ କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କର, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ର ନାମ "ତୈତ୍ତିରୀୟ" ।

ଏହି 'ଶାଖା ସଂହିତା'ରେ ୭ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୪ଟି ପ୍ରପାଠକ ଓ ୬୫୧ଟି ଅନୁବାକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ ର ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୨୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରହିଅଛି । କାଣ୍ଡାନୁକ୍ରମାଣୀ ଅନୁସାରେ ଏହାକୁ ୫ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକ ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ପ୍ରାଜାପତ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୨	ସୌମ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୩	ଆର୍ଷେୟ କାଣ୍ଡ
୪	ବିଶ୍ୱଦେବ କାଣ୍ଡ
୫	ସ୍ୱାୟଂଭୁବ କାଣ୍ଡ

କଠ ଶାଖା ସଂହିତା

'କଠ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି 'କଠ' ଅଟନ୍ତି ଓ ସେ, ଏହି ଶାଖା ସଂହିତାର ପ୍ରବାଚକ ଅଟନ୍ତି । ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହି ଶାଖା ଅତି ଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲା, ଏପରିକି ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ଏହାର ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା । 'କଠ ଶାଖା' ବହୁତ ବଡ଼ ଓ ବିସ୍ତାରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ଏହାର ୪୪ଟି ଉପଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ 'କଠ ଶାଖା'ର ବେଦରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ରହିଅଛି । 'କଠ ଶାଖା' ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏହାର ସଂହିତା ଉଦ୍ଧାର

ହୋଇପାରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ଓ ଏହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଆରଣ୍ୟକ ନାହିଁ ।

'କଠ ସଂହିତା'ରେ ୫ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୦ଟି ସ୍ଥାନକ ବା ପ୍ରପାଠକ, ୮୪୩ଟି ଅନୁବାକ, ଓ ୩୦୯୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ମିଶାଇଲେ, ଏହାର ସମୁଦାୟ ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୯୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ହେବ । ଏହାର ସଂହିତା ଓ ଉପନିଷଦର ନାମ "କଠ" ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣର ନାମ "କାଠକ" ଅଟେ । ଏହାର "କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଅଛି ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ପାଇଁ "ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ" ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ଇତିମିକା
୨	ମାଧ୍ୟମିକା
୩	ଓରିମିକା
୪	ଯାଜ୍ଞାନୁବାକ୍ୟା
୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଗ୍ରନ୍ଥ

କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା ସଂହିତା

'କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା 'ଋଷି କପିସ୍ଥଲ' ଥିଲେ, ଓ ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ନିରୁକ୍ତ ପ୍ରବଚନକାରୀ 'ଦୁର୍ଗାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହି ଶାଖାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲେ । ଏହି ଶାଖା ଆଂଶିକ ଭାବେ ଉଦ୍ଦାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହାର ରଚନା ପ୍ରାୟ "କାଠକ ସଂହିତା" ଭଳି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ସ୍ୱରାଜନ 'ଋକ୍ ବେଦ' ଭଳି, ତେଣୁ ଏହାର ବିଭାଜନ ମଧ୍ୟ 'ଋକ୍ ବେଦ' ପରି ଅଷ୍ଟକ ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ପଦ୍ଧତିରେ ହୋଇଅଛି ।

ଏଥିରେ ୨ଟି ଅଷ୍ଟକ ଓ ୪୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅଷ୍ଟକ	ଅଧ୍ୟାୟ	ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
୧	୧-୮	ଉପଲବ୍ଧ
୨	୯-୧୭	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୩	୧୭-୨୪	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୪	୨୫-୩୨	୩୨, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୫	୩୩-୪୦	ଉପଲବ୍ଧ
୬	୪୧-୪୮	୪୩, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ

ଏହାର ଉପଲବ୍ଧ ଅଧ୍ୟାୟ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନାହିଁ । ଏହାର ଏକ "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର"ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଭବନ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି ଶାଖାର ବ୍ୟବହାର ହରିୟାଣା ଓ ରାଜସ୍ଥାନ ର କିଛି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ହୋଇଆସୁଅଛି ।

ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା ସଂହିତା

'ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା', 'ରଷି ମିତ୍ରୟୁକ୍ତ' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା, ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ଏହାର ଅନୁସରଣକାରୀ, ସୌରାଷ୍ଟ୍ର, ଗୁଜୁରାଟ, ନାସିକ, ନାଗପୁର ଆଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । ଏହାର ରଚନା ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ୪ଟି କାଣ୍ଡ, ୫୪ଟି ପ୍ରପାଠକ, ୬୫୪ଟି ଅନୁବାକ ଓ ୩୧୪୪ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି ।

ଏହାର ରଚନାରେ, "ମୈତ୍ରୟଣୀ" ନାମକ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି, । ଏହାର, "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହାର ଅନେକ 'କଳ୍ପସୂତ୍ର' ରହିଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ମାନବ', 'ବୌଦ୍ଧାୟନ', ଓ 'ବରାହ' ସୂତ୍ର ଗୁଡିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏହାର ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଓ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡିକ ରହିଅଛି ।

ଏହି ଶାଖାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	ମନ୍ତ୍ର
୧	୧୧ (ଆଦିମ)	୧୭୫	୬୯୫
୨	୧୩ (ମଧ୍ୟମ)	୧୫୧	୭୮୩
୩	୧୬ (ଉପରି)	୧୮୦	୪୮୫
୪	୧୪ (ଖିଲ)	୧୫୮	୧୧୮୧

ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କ ପରି, ଏଥିରେ ଯାଜ୍ଞିକ ବର୍ଣ୍ଣନା, ବ୍ୟବସ୍ଥିତକ୍ରମରେ ରହିନାହିଁ । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, 'ଗୋନାମିକ' ପ୍ରକରଣରେ (ମୈ. ସଂ ୪/୨) ଗାୟକ ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ତ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖକରି, ତାଙ୍କର ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ଶାଖାରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ ଉପଲବ୍ଧ ଓ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱଶାଳୀ ଏକମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ, "ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ଅଟେ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ରହିଅଛି । "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ପରି ଏହା ସସ୍ୱର ଅଟେ ।

'ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଗାତି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଏହାକୁ ଅଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି । ଏଥିରେ ସମୁଦାୟ ୩୫୩ଟି ଅନୁବାକ ଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟ
୧	୮	ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାଧାନ ଯଜ୍ଞ, ଗବାମୟନ ଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ, ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଟି ଯଜ୍ଞ, ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ ଆଦିର ବର୍ଣ୍ଣନା
୨	୮	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଉପହୋମ, ଶୌତ୍ରାମଣି, ଓ ବୃହସ୍ପତିସବ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ସବର ନିରୂପଣ
୩	୧୨	ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଟି ଓ ପୁରୁଷମେଧ ସଂବନ୍ଧୀତ ବିବରଣ

ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, ଏଥିରେ ଭରଦ୍ବାଜ, ନଚିକେତା, ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ଓ ଅଗସ୍ତ୍ୟ-ବିଷୟ ଇତ୍ୟାଦି ଆଖ୍ୟାନ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି । ସତ୍ୟଭାଷଣ, ବାଣୀର ମଧୁରତା, ତପୋମୟ ଜୀବନ, ଅତିଥି ସନ୍ଧାର, ସଂପତ୍ତିର ପରୋପକାର ହେତୁ ବିନିଯୋଗ, ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ, ଆଚାର ଦର୍ଶନ ଓ ସୃଷ୍ଟି ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଦୁଇଟି ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ସେଥିରୁ "ତୈତ୍ତିରିୟ ଆରଣ୍ୟକ" 'ତୈତ୍ତିରିୟ ଶାଖା'ର, ଓ ଏହା ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ସହିତ, ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । "ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ଆରଣ୍ୟକ", 'ମୈତ୍ରାୟଣୀ ଶାଖା'ର, କିନ୍ତୁ ଏହା ତାହାର ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରଚିତ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶାଖାର ଆରଣ୍ୟକ ନାହିଁ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୩୨ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪ଟି ଉପନିଷଦ ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ ଗଣା ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ 'କଠ', 'ତୈତ୍ତିରିୟ', 'ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ' ଓ 'ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର' ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଅନେକ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଅଛି, ଯଥା, ୧୧ଟି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ୯ଟି ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ୩ଟି ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର ଓ ୨ଟି ବ୍ରହ୍ମସୂତ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ, ଭରଦ୍ବାଜ, ଆପସ୍ତମ୍ବ, ବରାହ, ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ ଓ ଆପସ୍ତମ୍ବ 'ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର' ପ୍ରମୁଖ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଏକ ମାତ୍ର 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ, ତଥା ଏହାର ୨୧ଟି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି ଓ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ 'ପାଣିନି ଶିକ୍ଷା' ଓ 'ଭରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏ ସମସ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ୱର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ, ଓ କ୍ରମପାଠ ର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, କାଠକ, କଠ-କପିଷ୍ଠଲ, ମୈତ୍ରୟଣୀ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀ, କାଠକ, କଠ-କପିସ୍ଥଳା	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ, ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟମ୍ଭୁ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି, ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶୁତି, ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ, ନାରାୟଣ, କଳି ସନ୍ତରଣ, କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ, ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁଦ୍ଧିକା, ଧ୍ୟାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ କଲ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ମାନବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବରାହ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବୈଶାମନସ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ମାନବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ମାନବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବରାହ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବୈଶାମନସ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କଠ-କପିସ୍ଥଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଧର୍ମସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଚାରାୟଣ ଶିକ୍ଷା, ଭାରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା, ବ୍ୟାସ ଶିକ୍ଷା, ଶମ୍ଭୁ ଶିକ୍ଷା, ପାଣିନୀୟ ଶିକ୍ଷା (ଯଜୁସ୍), କୌତ୍ସଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ବୋଧାୟନ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷା, ବାଲ୍ଲୀକୀ ଶିକ୍ଷା, ହାରିତ ଶିକ୍ଷା, ଆତ୍ରେୟ ଶିକ୍ଷା, କୌଣ୍ଡିନୀୟ ଶିକ୍ଷା, ସର୍ବସମ୍ବତ ଶିକ୍ଷା, ଆରଣ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ଆପିଶଲି ଶିକ୍ଷା, କାଳନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ପାରି ଶିକ୍ଷା, ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ନବ ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷାସମୁଦୟ

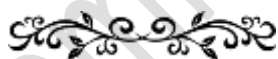
॥ ଇତି କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

ଯଜୁର୍ବେଦ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଓ ଅନୁବାଦ

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଏବେବି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି, 'ପୁନେ'ର ଭଣ୍ଡାରକର ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍, ରାଜସ୍ଥାନର ଅଲବର ରାଜକୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ , ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ରେ ଓ ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ।

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନୁବାଦ ଅନେକ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ବିଦେଶୀ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଇଂରାଜୀ, ଜର୍ମାନୀ, ଓ ରୁଷି ଭାଷାରେ, ତଥା ଭାରତୀୟ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଜୁରାଟି, ତାମିଲ, ତେଲୁଗୁ, କନ୍ନଡ଼, ମାଲୟଲମ ଓ ହିନ୍ଦି ଭାଷାରେ ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ମାନଙ୍କର ଭାଷ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ, ଦେବୀଚନ୍ଦ୍ର, ଦୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ, ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜ, ଓ ଜୟଦେବ ଶର୍ମା ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି ।

॥ ଇତି ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

Not For Commercial Use

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

(କୃଷ୍ଣା ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା)
(Krushna Yajurveda - Taittiriya Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

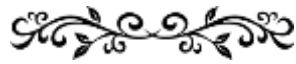
ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ଦ୍ଵିତୀୟ କାଣ୍ଡ

ସୌମ୍ୟ କାଣ୍ଡ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଦ୍ଵିତୀୟକାଣ୍ଡେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରସଙ୍ଗଃ ॥

| ପଶୁବିଧାନମ୍ |

(ଭୂତି-ଗ୍ରାମ-ପ୍ରଜାକାମସ୍ୟ ଆମୟାବିନୟଃ ପ୍ରଜାକାମସ୍ୟ; ପଶୁକାମସ୍ୟ ଚ ପଶବଃ ।

ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବାୟୁବ୍ୟଂ ଶ୍ଵେତମା ଲଭେତ ଭୂତିକାମୋ ବାୟୁର୍ବେ ଶ୍ଵେତାୟା ଦେବତା ବାୟୁମେବ ସ୍ଵେନ
ଭାଗଧ୍ୟେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବେନଂ ଭୂତିଂ ଗମୟତି ଭବତ୍ୟେବାତିକ୍ଷିପ୍ରା
ଦେବତେତ୍ୟାହୁଃ ସୈନମୀଶ୍ଵରା ପ୍ରଦହ ଇତ୍ୟେତମେବ ସତ୍ତଂ ବାୟୁର୍ବେ ନିୟୁଦ୍ଵତ ଆ
ଲଭେତ ନିୟୁଦ୍ଵା ଅସ୍ୟ ଧୃତିର୍ଧୃତ ଏବ ଭୂତିମୁପ୍ରେତ୍ୟପ୍ରଦାହାୟ ଭବତ୍ୟେବ (୧) ବାୟୁର୍ବେ
ନିୟୁଦ୍ଵତ ଆ ଲଭେତ ଗ୍ରାମକାମୋ ବାୟୁର୍ବା ଇମାଃ ପ୍ରଜା ନସ୍ୟୋତା ନୈନୀୟତେ
ବାୟୁମେବ ନିୟୁଦ୍ଵତଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧ୍ୟେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାଶ୍ଵେ ପ୍ରଜା ନସ୍ୟୋତା ନି
ୟୁଦ୍ଵତି ଗ୍ରାମେବ ଭବତି ନିୟୁଦ୍ଵତେ ଭବତି ଧୂବା ଏବାସ୍ତା ଅନପଗାଃ କରୋତି ବାୟୁର୍ବେ
ନିୟୁଦ୍ଵତ ଆ ଲଭେତ ପ୍ରଜାକାମଃ ପ୍ରାଣୋ ବୈ ବାୟୁର୍ପାନୋ ନିୟୁତ୍-ପ୍ରାଣାପାନୌ ଖଲୁ
ବା ଏତସ୍ୟ ପ୍ରଜାୟା (୨) ଅପ କ୍ରାମତୋ ଯୋଃଲଂ ପ୍ରଜାୟେ ସନ୍-ପ୍ରଜାଂ ନ ବିନ୍ଧତେ
ବାୟୁମେବ ନିୟୁଦ୍ଵତଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧ୍ୟେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାଶ୍ଵେ ପ୍ରାଣାପାନାଭ୍ୟାଂ
ପ୍ରଜାଂ ପ୍ର ଜନୟତି ବିନ୍ଧତେ ପ୍ରଜାଂ ବାୟୁର୍ବେ ନିୟୁଦ୍ଵତ ଆ ଲଭେତ ଜ୍ୟୋଗାମୟାବୀ
ପ୍ରାଣୋ ବୈ ବାୟୁର୍ପାନୋ ନିୟୁତ୍-ପ୍ରାଣାପାନୌ ଖଲୁ ବା ଏତସ୍ମାଦପକ୍ରାମତୋ ଯସ୍ୟ
ଜ୍ୟୋଗାମୟତି ବାୟୁମେବ ନିୟୁଦ୍ଵତଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧ୍ୟେୟେନୋପ (୩) ଧାବତି ସ ଏବାଶ୍ଵିନ୍
ପ୍ରାଣାପାନୌ ଦଧାତୁତ ଯଦୀତାସୁର୍ଭବତି ଜୀବତ୍ୟେବ ପ୍ରଜାପତିର୍ବା ଇଦମେକ

ଆସୀସୋଂକାମୟତ ପ୍ରଜାଃ ପଶୁନ୍-ସ୍ତୃଜେନ୍ନେତି ସ ଆମନୋ ବ୍ରାହ୍ମଦକ୍-ଶ୍ଵଦ୍ ତାମଗ୍ନୌ
 ପ୍ରାଗ୍‌ହ୍ମାତ୍ ତତୋଂଜସ୍ତୁପରଃ ସମଭବତ୍ ତଂ ସ୍ଵାନ୍ନେ ଦେବତାନ୍ନା ଆଂଲଭତ୍ ତତୋ ବୈ
 ସ ପ୍ରଜାଃ ପଶୁନ୍‌ସ୍ତୃଜତ୍ ଯଃ ପ୍ରଜାକାମଃ (୪) ପଶୁକାମଃ ସ୍ୟାତ୍ ସ ଏତଂ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟମଜଂ
 ତୁପରମା ଲଭେତ ପ୍ରଜାପତିମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧ୍ୟେନ୍ନେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାଶ୍ନୈ ପ୍ରଜାଂ
 ପଶୁନ୍ ପ୍ର ଜନୟତି ଯଜ୍ଞ-ମଶ୍ଚୁଶସ୍ତ ଗୁରୁଷାଣାଂ ରୂପଂ ଯତ୍ ତୁପରସ୍ତଦଶ୍ଵାନାଂ
 ଯଦନ୍ୟତୋଦନ୍ ତଦ୍-ଗବାଂ ଯଦବ୍ୟା ଇବ ଶ୍ରୀଫାସ୍ତଦବୀନାଂ ଯଦୁଜସ୍ତଦଜାନାମେତାବନ୍ତେ
 ବୈ ଗ୍ରାମ୍ୟାଃ ପଶବସ୍ତାନ (୫) ରୂପେଶୈବାବ ରୁନ୍ଧେ ସୋମାପୌଷଂ ତ୍ୱୈତମା ଲଭେତ
 ପଶୁକାମୋ ହୌ ବା ଅଜାନ୍ନେ ସ୍ତନୌ ନାନୈବ ହାବତି ଜାନ୍ନେତେ ଉର୍ଜଂ ପୁଷ୍ଟିଂ ତୃତୀୟଃ
 ସୋମାପୁଷଶାବେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧ୍ୟେନ୍ନେନୋପ ଧାବତି ତାବେବାଶ୍ନୈ ପଶୁନ୍ ପ୍ର ଜନୟତଃ
 ସୋମୋ ବୈ ରେତୋଧାଃ ପୁଷା ପଶୁନାଂ ପ୍ରଜନୟିତା ସୋମ ଏବାଶ୍ନୈ ରେତୋ ଦଧାତି
 ପୁଷା ପଶୁନ୍ ପ୍ର ଜନୟତେପୌଦୁମରୋ ଯୁପୋ ଭବତ୍ୟର୍ଘା ଉଦୁମର ଉର୍ଜ୍ ପଶବ ଉର୍ଜ୍ଜେବାସ୍ମା
 ଉର୍ଜଂ ପଶୁନବ ରୁନ୍ଧେ (୬) ॥ (ଅପ୍ରଦାହାୟ ଭବତ୍ୟେବ ପ୍ରଜାୟା ଆମୟତି ବାୟୁମେବ ନିୟୁର୍ଘତଂ
 ସ୍ଵେନ ଭାଗଧ୍ୟେନ୍ନେନୋପ ପ୍ରଜାକାମସ୍ତାନ ଯୁପସ୍ତୟୋଦଶ ଚ) ॥ ୨। ୧। ୧॥

(ଜଲୋଦରଗୃହୀତସ୍ୟ; ପଶୁପ୍ରଜାକାମସ୍ୟ; ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସକାମସ୍ୟ; ବିଦୁମ୍ରଭାଜୟାର୍ଥନଃ;

ତିବ୍ରରୋଗସହିତସ୍ୟ; ପ୍ରଜାକାମସ୍ୟ; ବିଦୁଷୋ ଜନାନୁରାଗାର୍ଥନଃ; ପୌରୋହିତ୍ୟସ୍ପର୍ଧାବତଶ୍ଚ

ପଶୁବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ୍ ତା ଅସ୍ମାତ୍ ସୁଷ୍ମାଃ ପରାଚୀରାୟତା ବରୁଣମଗଚ୍ଛତା ଅନ୍ୱୈତାଃ
 ପୁନରୟାଚତ୍ ତା ଅଶ୍ନୈ ନ ପୁନରଦଦାସୋଂବ୍ରବୀଦ୍‌ବରଂ ବୃଣୀଷ୍ଠାଥ ମେ ପୁନର୍ଦେହୀତି
 ତାସାଂ ବରମାଂଲଭତ୍ ସ କୃଷ୍ଣ ଏକଶିତିପାଦଭବଦ୍ୟୋ ବରୁଣଗୃହୀତଃ ସ୍ୟାସ୍ତ ଏତଂ

ବାରୁଣଂ କୃଷ୍ଣମେକଶିତିପାଦମା ଲଭେତ ବରୁଣ (୧) ମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ
 ଧାବତି ସ ଏବେନଂ ବରୁଣପାଶାନ୍-ମୁଞ୍ଚତି କୃଷ୍ଣ ଏକଶିତିପାଦ-ଭବତି ବାରୁଣୋ ହ୍ୟେଷ
 ଦେବତୟା ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ସୁବର୍ତ୍ତାନୁରାସୁରଃ ସୁର୍ଯ୍ୟଂ ତମସାଽବିଧୁତ ତସ୍ମେ ଦେବାଃ
 ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତିମୈଚ୍ଛନ୍ତିସ୍ୟ ଯତ୍-ପ୍ରଥମଂ ତମୋଽପାଘ୍ନନ୍-ସା କୃଷ୍ଣାଽବିରଭବଦ୍ୟଦ୍ ଦ୍ଵିତୀୟଂ ସା
 ଫଲ୍ଗୁନୀ ଯତୁତୀୟଂ ସା ବଲିଷ୍ଠୀ ଯଦଧିଷ୍ଠାଦପାକୃତନ୍-ସାଽବିର୍ବଶା (୨) ସମଭବତ୍ତେ ଦେବା
 ଅବ୍ରୁବନ୍ ଦେବପୁଣ୍ଡରୀ ଅୟଂ ସମଭୁତ କଳ୍ପା ଇମମା ଲକ୍ଷ୍ୟାମହ ଇତ୍ୟଥା ବୈ ତର୍ହ୍ୟଲ୍ଲା
 ପୃଥୁବ୍ୟାସୀଦଜାତା ଓଷଧୟସ୍ତ୍ରାମବିଂ ବଶାମାଦିତ୍ୟେଭ୍ୟଃ କାମାୟାଽଲଭତ୍ ତତୋ ବା
 ଅପ୍ରଥତ ପୃଥୁବ୍ୟଜାୟତୌଷଧୟୋ ଯଃ କାମୟେତ ପ୍ରଥେୟ ପୁଣ୍ଡରିଃ ପ୍ର ପ୍ରଜୟା
 ଜାୟେୟେତି ସ ଏତାମବିଂ ବଶାମାଦିତ୍ୟେଭ୍ୟଃ କାମାୟା (୩) ଽଽଲଭେତାଽଽଦିତ୍ୟାନେବ
 କାମଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତ ଏବେନଂ ପ୍ରଥୟତି ପୁଣ୍ଡରିଃ ପ୍ର ପ୍ରଜୟା
 ଜନୟତ୍ୟସାବାଦିତ୍ୟୋ ନ ବ୍ୟରୋଚତ ତସ୍ମେ ଦେବାଃ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତିମୈଚ୍ଛନ୍ତିସ୍ତା ଏତା ମଲ୍ଲହା
 ଆଽଲଭତାଽଽଗ୍ନେୟଂ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବଂ ସଂହିତାମୈନ୍ଦ୍ରଂ ଶ୍ଵେତାଂ ବାହ୍ନଶ୍ଚତ୍ୟାଂ
 ତାଭିରେବାସ୍ମିନ୍ ରୁଚମଦଧୁର୍ଯ୍ୟୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମଃ ସ୍ୟାଭସ୍ତା ଏତା ମଲ୍ଲ-ହା ଆ ଲଭେତା
 (୪) ଽଽଗ୍ନେୟଂ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବଂ ସଂହିତାମୈନ୍ଦ୍ରଂ ଶ୍ଵେତାଂ ବାହ୍ନଶ୍ଚତ୍ୟାମେତା ଏବ ଦେବତାଃ
 ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତା ଏବାସ୍ମିନ୍ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ଦଧତି ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସ୍ୟେବ ଭବତି
 ବସନ୍ତା ପ୍ରାତରାଗ୍ନେୟଂ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବୀମା ଲଭେତ ଗ୍ରୀଷ୍ମେ ମଧ୍ୟର୍ଯ୍ୟନେ ସଂହିତାମୈନ୍ଦ୍ରଂ
 ଶ୍ରୀରବ୍ୟପରାହ୍ନେ ଶ୍ଵେତାଂ ବାହ୍ନଶ୍ଚତ୍ୟାଂ ତ୍ରୀଣି ବା ଆଦିତ୍ୟସ୍ୟ ତେଜାଂସି ବସନ୍ତା
 ପ୍ରାତର୍ଗ୍ରୀଷ୍ମେ ମଧ୍ୟର୍ଯ୍ୟନେ ଶ୍ରୀରବ୍ୟପରାହ୍ନେ ଯାବନ୍ତ୍ୟେବ ତେଜାଂସି ତାନେବ (୫) ଽବ
 ରୁନ୍ଧେ ସଂବସୁରଂ ପୂର୍ଣ୍ଣାଲଭ୍ୟନ୍ତେ ସଂବସୁରୋ ବୈ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସସ୍ୟ ପ୍ରଦାତା ସଂବସୁର

ଏବାସ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସଂ ପ୍ର ଯଚ୍ଛତି ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସ୍ୟେବ ଭବତି ଗର୍ଭିଣୀୟୋ ଭବନ୍ତୀହିୟଂ ବୈ ଗର୍ଭ
 ଇହିୟମେବାସ୍ମିନ୍ ଦଧାତି ସାରସ୍ୱତୀଂ ମେଷୀମା ଲଭେତ ଯ ଇଶ୍ୱରୋ ବାତୋ ବଦିତୋଃ
 ସନ୍-ବାତଂ ନ ବଦେହ୍ୟାସ୍ତେ ସରସ୍ୱତୀ ସରସ୍ୱତୀମେବ ସ୍ୱେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
 ସୈବାସ୍ମିନ୍ (୬) ବାତଂ ଦଧାତି ପ୍ରବଦିତା ବାତୋ ଭବତ୍ୟପନ୍ନଦତୀ ଭବତି ତସ୍ମାନ୍ନୁଷ୍ୟାଃ
 ସର୍ବାଂ ବାତଂ ବଦନ୍ତ୍ୟାସ୍ତେୟଂ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବମା ଲଭେତ ସୌମ୍ୟଂ ବଭ୍ରୁଂ ଜ୍ୟୋଗାମୟାବ୍ୟୁର୍ଗ୍ନଂ
 ବା ଏତସ୍ୟ ଶରୀରଂ ଗଚ୍ଛତି ସୋମଂ ରସୋ ଯସ୍ୟ ଜ୍ୟୋଗାମୟତ୍ୟସ୍ତେରେବାସ୍ୟ
 ଶରୀରଂ ନିଷ୍ପୀଣାତି ସୋମାଦ୍ରସମୁତ ଯଦୀତାସ୍ତର୍ଭବତି ଜୀବତ୍ୟେବ ସୌମ୍ୟଂ ବଭ୍ରୁମା
 ଲଭେତାଃଃସ୍ତେୟଂ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବଂ ପ୍ରଜାକାମଃ ସୋମୋ (୭) ବୈ ରେତୋଧା ଅଗ୍ନିଃ ପ୍ରଜାନାଂ
 ପ୍ରଜନୟିତା ସୋମଂ ଏବାସ୍ତେ ରେତୋ ଦଧାତ୍ୟଗ୍ନିଃ ପ୍ରଜାଂ ପ୍ର ଜନୟତି ବିନ୍ଦତେ
 ପ୍ରଜାମାସ୍ତେୟଂ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବମା ଲଭେତ ସୌମ୍ୟଂ ବଭ୍ରୁଂ ଯୋ ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ବିଦ୍ୟାମନୂତ୍ୟ ନ
 ବିରୋଚେତ ଯଦାସ୍ତେୟୋ ଭବତି ତେଜ ଏବାସ୍ମିନ୍ତେନ ଦଧାତି ଯସ୍ତୈମେୟା ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସଂ
 ତେନ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବ ଆସ୍ତେୟୋ ଭବତି ତମ ଏବାସ୍ମାଦପ ହନ୍ତି ଶ୍ୱେତୋ ଭବତି (୮)
 ରୁଚମେବାସ୍ମିନ୍ ଦଧାତି ବଭ୍ରୁଃ ସୌମେୟା ଭବତି ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସମେବାସ୍ମିନ୍ ଦ୍ୱିଷିଂ
 ଦଧାତ୍ୟାସ୍ତେୟଂ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବମା ଲଭେତ ସୌମ୍ୟଂ ବଭ୍ରୁମାସ୍ତେୟଂ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବଂ ପୁରୋଧାୟାଃ
 ସ୍ୱର୍ଧମାନ ଆସ୍ତେୟୋ ବୈ ବ୍ରାହ୍ମଣଃ ସୌମେୟା ରାଜନ୍ୟୋଃଽଭିତଃ ସୌମ୍ୟମାସ୍ତେୟୋ
 ଭବତସ୍ତେଜସୈବ ବ୍ରହ୍ମଣୋଭୟତୋ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ପରି ଗୃହ୍ମାତ୍ୟକଧା ସମାବୃଷ୍ଟେ ପୁର ଏନଂ
 ଦଧାତେ (୯) ॥ (ଲଭେତ ବରୁଣଂ ବଶିଷ୍ଠାମବିଂ ବଶାମାଦିତ୍ୟଭ୍ୟଃ କାମାୟ ମଲହା ଆ ଲଭେତ
 ତାନ୍ୟେବ ସୈବାସ୍ମିନ୍-ସୋମାଃ ଶ୍ୱେତୋଭବତି ତ୍ରିଚନ୍ଦ୍ରାରିଃ ଶକ) ॥ ୨। ୧। ୨ ॥

(ସ୍ଵର୍ଥମାନସ୍ୟ; ସତ୍-ଗ୍ରାମାର୍ଥନଃ; ଗ୍ରାମକାମସ୍ୟ; ଅନ୍ନକାମସ୍ୟ; ରାଜ୍ୟକାମସ୍ୟ; ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାମସ୍ୟ;
ପାପକ୍ଷୟାର୍ଥନଃ; ରାଜ୍ୟାର୍ଥନଶ୍ଚ ପଶୁବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବାସୁରା ଏଷୁ ଲୋକେଷ୍ଠସ୍ଵର୍ଥକ୍ତ ସ ଏତଂ ବିଷ୍ଣୁର୍ବାମନମପଶ୍ୟତ୍ ସ୍ଵାୟେ ଦେବତାୟା
ଆଲଭତ ତତୋ ବୈ ସ ଲମ୍ବାଲୋକାନଭ୍ୟଜୟତ୍ସୈଷ୍ଠବଂ ବାମନମା ଲଭେତ ସ୍ଵର୍ଥମାନୋ
ବିଷ୍ଣୁରେବ ଭୂଦେମ୍ବାଲୋକାନଭି ଜୟତି ବିଷମ ଆ ଲଭେତ ବିଷମା ଇବ ହୀମେ ଲୋକାଃ
ସମୃଦ୍ଧ୍ୟା ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ମନ୍ୟୁମତେ ମନସ୍ଵତେ ଲୁଲାନଂ ପ୍ରାଶୁଙ୍ଗମା ଲଭେତ ସଙ୍ଗ୍ରାମେ (୧)
ସଂଯତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟେଶ ବୈ ମନ୍ୟୁନା ମନସା ସଙ୍ଗ୍ରାମଂ ଜୟତୀନ୍ଦ୍ରମେବ ମନ୍ୟୁମକ୍ତଂ ମନସ୍ଵକ୍ତଂ
ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ମନ୍ୟୁଂ ମନୋ ଦଧାତି ଜୟତି ତଂ
ସତ୍-ଗ୍ରାମମିନ୍ଦ୍ରାୟ ମରୁତ୍ଵତେ ପୃଶ୍ନିସ୍ଵକ୍-ଥମା ଲଭେତ ଗ୍ରାମକାମ ଇନ୍ଦ୍ରମେବ ମରୁତ୍ଵକ୍ତଂ
ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମୈ ସଙ୍ଗ୍ରାତାନ୍ ପ ଯଜ୍ଞତି ଗ୍ରାମୋପ ଉବତି
ୟଦୃଷ୍ଠଭସ୍ତେନୈ (୨) ହୋ ଯତ୍-ପୃଶ୍ନିସ୍ତେନ ମରୁତଃ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ପଶ୍ଵାତ୍-ପୃଶ୍ନିସ୍ଵକ୍-ଥୋ
ଭବତି ପଶ୍ଵାଦନ୍ୟବସାୟିନୀମେବାସ୍ମୈ ବିଶଂ କରୋତି ସୌମ୍ୟଂ ବ୍ରହ୍ମମା ଲଭେତାନକାମଃ
ସୌମ୍ୟଂ ବା ଅନ୍ନଂ ସୋମମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମା ଅନ୍ନଂ ପ
ୟଜ୍ଞତ୍ୟନ୍ନାଦ ଏବ ଭବତି ବ୍ରହ୍ମଭବତ୍ୟେତଦ୍ଵା ଅନ୍ନସ୍ୟ ରୂପଂ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ସୌମ୍ୟଂ ବ୍ରହ୍ମମା
ଲଭେତ ଯମଲଂ (୩) ରାଜ୍ୟାୟ ସତ୍ତଂ ରାଜ୍ୟଂ ନୋପନମେସୌମ୍ୟଂ ବୈ ରାଜ୍ୟଂ
ସୋମମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମୈ ରାଜ୍ୟଂ ପ ଯଜ୍ଞତ୍ୟପୈନଂ
ରାଜ୍ୟଂ ନମତି ବ୍ରହ୍ମଭବତ୍ୟେତଦ୍ଵେ ସୋମସ୍ୟ ରୂପଂ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟା ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ବୃତ୍ରତୁରେ ଲୁଲାନଂ
ପ୍ରାଶୁଙ୍ଗମା ଲଭେତ ଗୁତଶ୍ରୀଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାମଃ ପାପ୍ମାନମେବ ବୃତ୍ରଂ ତୀର୍ତ୍ତା ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ
ଗଞ୍ଜତୀନ୍ଦ୍ରାୟାଭିମାତିନ୍ନେ ଲୁଲାନଂ ପ୍ରାଶୁଙ୍ଗମା (୪) ଲଭେତ ଯଃ ପାପ୍ମନା ଗୃହୀତଃ ସ୍ୟାପାପ୍ମା
ବା ଅଭିମାତିରିନ୍ଦ୍ରମେବାଭିମାତିହନଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମାତ୍

ପ୍ରାପ୍ତାନମଜିମାତିଂ ପ୍ର ଶୁଦତ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ବକ୍ତିଶୋ ଲୁଲାନଂ ପ୍ରାଶୁଙ୍ଗମା ଲଭେତ୍ତ ଯମଲଂ
ରାଜ୍ୟାୟ ସନ୍ତଂ ରାଜ୍ୟଂ ନୋପନମେଦିନ୍ଦ୍ରମେବ ବକ୍ତିଶଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ
ଧାବତି ସ ଏବାଶ୍ଵେ ବକ୍ତ୍ରଂ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ସ ଏନଂ ବକ୍ତ୍ରୋ ଭୂତ୍ୟା ଇନ୍ଦ୍ର ଉପେନଂ ରାଜ୍ୟଂ
ନମତି ଲୁଲାନଂ ପ୍ରାଶୁଙ୍ଗୋ ଭବତ୍ୟେତଦ୍ଵେ ବକ୍ତ୍ରସ୍ୟ ରୂପଂ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ (୫) ॥

(ସଦୁଗ୍ରାମେ ତେନାଲମଜିମାତିସ୍ତେ ଲୁଲାନଂ ପ୍ରାଶୁଙ୍ଗମେନଂ ପଞ୍ଚଦଶ ଚ) ॥ ୨। ୧। ୩॥

(ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମସ୍ୟ; ତ୍ଵଗ୍-ଦୋଷନିବାରଣାର୍ଥନଃ; ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବତଃ; ପାପବିମୁକ୍ତିକାମସ୍ୟ; ଭ୍ରଷ୍ଟରାଜ୍ୟସ୍ୟ
ପଶୁବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅସାବାଦିତ୍ୟୋ ନ ବ୍ୟରୋଚତ୍ତ ତସ୍ମୈ ଦେବାଃ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତିମୈକ୍ଷ୍ଣୁକ୍ତସ୍ତା ଏତାଂ
ଦଶର୍ଷଭ୍ରାମାଃଲଭତ୍ତ ତସ୍ମୈବାସ୍ମିନ୍ ରୁଚମଦଧୁର୍ଯ୍ୟୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମଃ ସ୍ୟାତ୍ ତସ୍ତା ଏତାଂ
ଦଶର୍ଷଭ୍ରାମା ଲଭେତାମୁମେବାଃଦିତ୍ୟଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମିନ୍
ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ଦଧାତି ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସ୍ୟେବ ଭବତି ବସନ୍ତା ପ୍ରାତସ୍ତୀନ୍ ଲୁଲାନା ଲଭେତ ଗ୍ରୀଷ୍ମେ
ମଧ୍ୟର୍ଦ୍ଦିନେ (୧) ତ୍ରୀଞ୍ଚିତିପୁଷ୍ପାଞ୍ଚରଦ୍ୟପରାସ୍ତେ ତ୍ରୀଞ୍ଚିତିବାରାନ୍ ତ୍ରୀଣି ବା ଆଦିତ୍ୟସ୍ୟ
ତେଜଃସି ବସନ୍ତା ପ୍ରାତର୍ଗ୍ରୀଷ୍ମେ ମଧ୍ୟର୍ଦ୍ଦିନେ ଶ୍ରରଦ୍ୟପରାସ୍ତେ ଯାବନ୍ତ୍ୟେବ ତେଜଃସି
ତାନ୍ୟେବାବ ରୁନ୍ଧେ ତ୍ରୟସ୍ତୟ ଆ ଲଭ୍ୟନ୍ତେଽଭିପୁର୍ବମେବାସ୍ମିନ୍ତେଜୋ ଦଧାତି ସଂବସ୍ତରଂ
ପୂର୍ଣ୍ଣାଲଭ୍ୟନ୍ତେ ସଂବସ୍ତରୋ ବୈ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସସ୍ୟ ପ୍ରଦାତା ସଂବସ୍ତର ଏବାଶ୍ଵେ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ପ୍ର
ୟଜ୍ଞତି ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସ୍ୟେବ ଭବତି ସଂବସ୍ତରସ୍ୟ ପରସ୍ତାତ୍ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ କଦ୍ମୁ (୨) ମା ଲଭେତ
ପ୍ରଜାପତିଃ ସର୍ବା ଦେବତା ଦେବତାସ୍ତେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠତି ଯଦି ବିଭୀକ୍ଷାଦୁଶ୍ମନୀ ଭବିଷ୍ୟାମୀତି
ସୋମାପୌଷଂ ଶ୍ୟାମମା ଲଭେତ ସୌମ୍ୟୋ ବୈ ଦେବତୟା ପୁରୁଷଃ ପୌଷାଃ ପ୍ରଶବଃ
ସ୍ଵୟେବାଶ୍ଵେ ଦେବତୟା ପଶୁଭିସ୍ତତଂ କରୋତି ନ ଦୁଶ୍ମନୀ ଭବତି ଦେବାଶ୍ଚ ବୈ

ଯମଶ୍ଚାଶ୍ଚିଲୋକେଽସ୍ଥଧିତ୍ଵ ସ ଯମୋ ଦେବାନାମିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମୟବତ ତଦ୍ୟମସ୍ୟ (୩)
 ଯମଃ ତେ ଦେବା ଅମନ୍ୟତ ଯମୋ ବା ଇଦମାଭୁଦ୍ୟଦ୍ଵୟଃ ସ୍ଵ ଇତି ତେ
 ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବନ୍-ସ ଏତୌ ପ୍ରଜାପତିରାତ୍ମନଂ ଉକ୍ଷବଶୌ ନିରମିମୀତ୍ ତେ ଦେବା
 ବୈଷ୍ଣାବରୁଣୀଂ ବଶାମାଂଲଭତୈନ୍ଦ୍ରମୁକ୍ଷାଣଂ ତଂ ବରୁଣେନୈବ ଗ୍ରାହୟିତ୍ଵା ବିଷ୍ଣୁନା ଯଜ୍ଞେନ
 ପ୍ରାଶ୍ଵଦତୈନ୍ଦ୍ରେଣୈବାସ୍ୟେନ୍ଦ୍ରିୟମବୃଞ୍ଚତ ଯୋ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବାନ୍-ସ୍ୟାତ୍ ସ ସ୍ଵଧୀମାନୋ
 ବୈଷ୍ଣାବରୁଣୀଂ (୪) ବଶାମା ଲଭେତୈନ୍ଦ୍ରମୁକ୍ଷାଣଂ ବରୁଣେନୈବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ଗ୍ରାହୟିତ୍ଵା
 ବିଷ୍ଣୁନା ଯଜ୍ଞେନ ପ୍ର ଶ୍ଵଦତ ଏନ୍ଦ୍ରେଣୈବାସ୍ୟେନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୃଞ୍ଚେ ଭବତ୍ୟାତ୍ମନା ପରାସ୍ୟ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରୋ ବୃତ୍ରମହତଂ ବୃତ୍ରୋ ହତଃ ଷୋଡ଼ଶଭିର୍ଭୌଗୈରସିନାଭସ୍ୟ ବୃତ୍ରସ୍ୟ
 ଶୀର୍ଷତୋ ଗାବଃ ଉଦାୟନ୍ତା ବୈଦେହ୍ୟାଂଭବନ୍ତାସାମୃଷଭୋ ଜଘନେନୁଦୈଭମିନ୍ଦ୍ରୋ (୫)
 ଽତାୟସୋଽମନ୍ୟତ ଯୋ ବା ଇମମାଲଭେତ୍ ମୃତ୍ୟୂତାମ୍ନାତ୍ ପାପ୍ମନ ଇତି ସ ଆଗ୍ନେୟଂ
 କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବମା ଲଭେତୈନ୍ଦ୍ରମୃଷଭଂ ତସ୍ୟାଗ୍ନିରେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେନ୍ୟେନୋପସୃତଃ ଷୋଡ଼ଶଧା
 ବୃତ୍ରସ୍ୟ ଭୋଗାନପ୍ୟଦହଦୈନ୍ଦ୍ରେଣୈନ୍ଦ୍ରିୟମାତ୍ମନଃ ଯଃ ପାପ୍ମନା ଗୃହୀତଃ ସ୍ୟାସ୍ ଆଗ୍ନେୟଂ
 କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବମା ଲଭେତୈନ୍ଦ୍ରମୃଷଭମଗ୍ନିରେବାସ୍ୟ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେନ୍ୟେନୋପସୃତଃ (୬)
 ପାପ୍ମାନମପି ଦହତ୍ୟୈନ୍ଦ୍ରେଣୈନ୍ଦ୍ରିୟମାତ୍ମନଃ ମୃତ୍ୟୂତେ ପାପ୍ମନୋ ଭବତ୍ୟେବ
 ଦ୍ୟାବାପୃଥିବ୍ୟାଂ ଧେନୁମା ଲଭେତ୍ ଜ୍ୟୋଗପରୁକ୍ଷୋଽନୟୋହିଁ ବା
 ଏଷୋଽପ୍ରତିଷ୍ଠିତୋଽପ୍ରେଷ ଜ୍ୟୋଗପରୁକ୍ଷୋ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ଏବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେନ୍ୟେନୋପ
 ଧାବତି ତେ ଏବୈନଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗମୟତଃ ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି ପର୍ଯ୍ୟାରିଣୀ ଭବତି ପର୍ଯ୍ୟାରିବ
 ହ୍ୟେତସ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ଯୋ ଜ୍ୟୋଗପରୁକ୍ଷଃ ସମୃଜ୍ୟେ ବାୟୁବ୍ୟଂ (୭) ବସମା ଲଭେତ ବାୟୁର୍ବା
 ଅନୟୋର୍ବସ ଇମେ ବା ଏତସ୍ମୈ ଲୋକା ଅପଶୁଷ୍ଟା ବିତପଶୁଷ୍ଟାଽପ୍ରେଷ ଜ୍ୟୋଗପରୁକ୍ଷୋ

ବାୟୁମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମା ଇମାଲ୍ଲୋକାନ ବିଶଂ ପ୍ର
ଦାପୟତି ପ୍ରାସ୍ମା ଇମେ ଲୋକାଃ ସ୍ତୁବନ୍ତି ଭୁଞ୍ଜତ୍ୟେନଂ ବିଭୂପଂ ତିଷ୍ଠତେ (୮)॥

(ମଧ୍ୟର୍ଥେ କହୁଁ ଯୁଗସ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗମାନୋ ବୈଷ୍ଣବରୁଣୀଂ ତମିନ୍ଦ୍ରୋସ୍ୟ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପସୂତୋ ବାୟୁବ୍ୟଂ
ଦ୍ଵିତୀରିଂଶଜ) ॥ ୨। ୧। ୪॥

(ପଶୁକାମସ୍ୟ; ପ୍ରଜାକାମସ୍ୟ; ଭୂତିକାମସ୍ୟ; ବିଚ୍ଛିନ୍ନସୋମପୀଥସ୍ୟ; ଅଭିଚରତଶ୍ଚ ପଶବଃ ॥

ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବଲସ୍ୟ ବିଲମପୌର୍ଣ୍ଣୋସ ଯ ଉତ୍ତମଃ ପଶୁରାସୀତଂ ପୁଷ୍ପଂ ପ୍ରତି ସଂଗୃହ୍ୟାଦକ୍-
ଶ୍ଚଦ୍ଵିତଃ ସହସ୍ରଂ ପ୍ରଶବୋନୁଦାୟନ୍-ସ ଉନ୍ନତୋଭବଦ୍ୟଃ ପଶୁକାମଃ ସ୍ୟାସ
ଏତମୈନ୍ଦ୍ରମୁନ୍ନତମା ଲଭେତେନ୍ଦ୍ରମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମେ
ପଶୁନ୍ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ପଶୁମାନେବ ଭବତୁ୍ୟନ୍ନତୋ (୧) ଭବତି ସାହସ୍ରୀ ବା ଏଷା ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ୟଦୁନ୍ନତୋ ଲକ୍ଷ୍ମିର୍ଯେବ ପଶୁନବଂ ରୁଷେ ଯଦା ସହସ୍ରଂ ପଶୁନ୍ ପ୍ରାପୁୟାଦଥଂ ବୈଷ୍ଣବଂ
ବାମନମା ଲଭେତୈତସ୍ମିନ୍ନୈ ତସହସ୍ରମଧ୍ୟତିଷ୍ଠଭସ୍ମାଦେଷ ବାମନଃ ସମୀକ୍ଷିତଃ ପଶୁଭ୍ୟଂ ଏବ
ପ୍ରଜାତେଭ୍ୟଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଦଧାତି କୋଽର୍ହତି ସହସ୍ରଂ ପଶୁନ୍ ପ୍ରାପୁମିତ୍ୟାହୁରହୋରାତ୍ରାଣ୍ୟେବ
ସହସ୍ରଂ ସଂପାଦ୍ୟାଃ ଲଭେତ ପ୍ରଶବୋ (୨) ବା ଅହୋରାତ୍ରାଣି ପଶୁନେବ ପ୍ରଜାତାନ୍
ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗମୟତ୍ୟାଷ୍ଠଧାତ୍ୟୋ ବେହତମା ଲଭେତ ପ୍ରଜାକାମଂ ଓଷଧୟୋ ବା ଏତଂ
ପ୍ରଜାୟେ ପରି ବାଧକ୍ତେ ଯୋଽଲଂ ପ୍ରଜାୟେ ସନ୍-ପ୍ରଜାଂ ନ ବିନ୍ଦତ ଓଷଧୟଃ ଖଲୁ ବା
ଏତସ୍ୟେ ସ୍ଵତୁମପି ଋତି ଯା ବେହଦ୍-ଭବତ୍ୟାଷ୍ଠଧାତ୍ରେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ
ଧାବତି ତା ଏବାସ୍ମେ ସ୍ଵାଦ୍ୟୋନେଃ ପ୍ରଜାଂ ପ୍ର ଜନୟତି ବିନ୍ଦତେ (୩) ପ୍ରଜାମାପୋ ବା
ଓଷଧୟୋଽସତ୍-ପୁରୁଷ ଆପଂ ଏବାସ୍ମା ଅସତଃ ସଦ୍‌ଦତି ତସ୍ମାଦାହୁର୍ଯଶ୍ଚୈବଂ ବେଦଂ ଯଶ୍ଚ

ନାଃପ୍ରସ୍ଥାବାସତଃ ସଦ୍‌ଦତୀତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରୀଂ ସୁତବଂଶୀନା ଲଭେତ ଭୂତିକାମୋଽଜାତୋ ବା ଏଷ
 ଯୋଃଲଂ ଭୂତ୍ୟ ସନ୍-ଭୂତିଂ ନ ପ୍ରାପ୍ନୋତୀନ୍ ଖଲୁ ବା ଏଷା ସୁଭା ବଂଶୀଽଭବ- (୪)
 ଦିନ୍ନମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ ଭୂତିଂ ଗମୟତି ଭବତ୍ୟେବ
 ଯଃ ସୁଭା ବଂଶୀ ସ୍ୟାଉମୈନ୍ଦ୍ରମେବାଃଲଭେତୈତଦ୍ଵାବ ତଦୈନ୍ଦ୍ରିୟଃ ସାକ୍ଷାଦ୍‌ବେନ୍ଦ୍ରିୟମବ
 ରୁନ୍ଧ ଐନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନଂ ପୁନରୁସ୍ତୁଷ୍ମନା ଲଭେତ ଯ ଆ ତୃତୀୟାତ୍ ପୁରୁଷାତ୍ ସୋମଂ ନ
 ପିବେନ୍ଦ୍ରିଚ୍ଛିନ୍ନୋ ବା ଏତସ୍ୟ ସୋମପାଥୋ ଯୋ ବ୍ରାହ୍ମଣଃ ସନ୍ନା (୫) ତୃତୀୟାତ୍ ପୁରୁଷାତ୍
 ସୋମଂ ନ ପିବତୀନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଏବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତାବେବାସ୍ତୈ
 ସୋମପାଥଂ ପ୍ର ଯଚ୍ଛତ ଉପୈନଃ ସୋମପାଥୋ ନମତି ଯଦୈନ୍ଦ୍ରୋ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୈ
 ସୋମପାଥ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମେବ ସୋମପାଥମବ ରୁନ୍ଧେ ଯଦାଗ୍ନେୟୋ ଭବତ୍ୟାଗ୍ନେୟୋ ବୈ
 ବ୍ରାହ୍ମଣଃ ସ୍ଵାମେବ ଦେବତାମନ୍ ସଂ ତନୋତି ପୁନରୁସ୍ତୁଷ୍ମେ ଭବତି ପୁନରୁସ୍ତୁଷ୍ଠ ଇବ
 ହ୍ୟେତସ୍ୟ (୬) ସୋମପାଥଃ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ତତ୍ୟଂ ତୃପରମା ଲଭେତାଭିତରନ୍
 ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତୈମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତସ୍ମା ଏବୈନମା ବୃଣ୍ଠତି
 ତାଜଗାର୍ତ୍ତିମାର୍ଜ୍ଜତି ତୃପରୋ ଭବତି କ୍ଷୁରପବିର୍ବା ଏଷା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯତ୍ତୃପରଃ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ଷ୍ଟ୍ୟା
 ଯୁପୋ ଭବତି ବଜ୍ରୋ ବୈ ଷ୍ଟ୍ୟା ବଜ୍ରମେବାସ୍ତୈ ପ୍ର ହରତି ଶରମୟଂ ବର୍ହିଃ
 ଶୁଣାତ୍ୟେବୈନଂ ବୈଭାଦକ ଇଧ୍ମୋ ଭିନତ୍ୟେବୈନମ୍ (୭)॥
 (ଭବତ୍ୟୁକ୍ତଃ ପ୍ରଶବୋ ଜନୟତି ବିନତେଭବସ୍ତନୈତସ୍ୟେଧ୍ମସ୍ତୀଣି ତ) ॥ ୨। ୧। ୫॥

(ଗ୍ରାମକାମସ୍ୟ ସମାନେପୂଜକାମସ୍ୟ ଚ; ଅନ୍ନକାମସ୍ୟ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟକାମସ୍ୟ; ପରକର୍ତ୍ତୃକ; ଦାନକାମସ୍ୟ;

ଗ୍ରାମକାମସ୍ୟ; ଅଜ୍ଞାତଚିରରୋଗଗ୍ରସ୍ତସ୍ୟ ଚ ପଶବଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବାହ୍ନିସ୍ତତ୍ୟଃ ଶିତିପୁଷ୍ପମା ଲଭେତ୍ ଗ୍ରାମକାମୋ ଯଃ କାମକ୍ଷେତ ପୁଷ୍ପଃ ସମାନାନାଂ
 ସ୍ୟାମିତି ବୃହସ୍ପତିମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ ପୁଷ୍ପଃ ସମାନାନାଂ
 କରୋତି ଗ୍ରାମେଽବ ଭବତି ଶିତିପୁଷ୍ପୋ ଭବତି ବାହ୍ନିସ୍ତତ୍ୟୋ ହ୍ୟେଷ ଦେବତୟା ସମୃଦ୍ଧ୍ୟ
 ପୌଷ୍ଠଃ ଶ୍ୟାମମା ଲଭେତାନ୍ନକାମୋଽନ୍ ଶ୍ଵେ ପୁଷ୍ପା ପୁଷ୍ପଶମେବ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମା (୧) ଅନ୍ ଇନ୍ ଯ ଯଜ୍ଞତ୍ୟନ୍ନାଦ ଏବ ଭବତି ଶ୍ୟାମୋ
 ଭବତ୍ୟେତଦ୍ଵା ଅନ୍ନସ୍ୟ ରୂପଃ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟ ମାରୁତଂ ପୃଶ୍ନିମା ଲଭେତାନ୍ନକାମୋଽନ୍ ଶ୍ଵେ
 ମରୁତୋ ମରୁତ ଏବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତ ଏବାସ୍ମା ଅନ୍ ଇନ୍
 ଯଜ୍ଞତ୍ୟନ୍ନାଦ ଏବ ଭବତି ପୃଶ୍ନିଭବତ୍ୟେତଦ୍ଵା ଅନ୍ନସ୍ୟ ରୂପଃ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟା ଐନ୍ଦ୍ରମରୁଣମା
 ଲଭେତେନ୍ଦ୍ରିୟକାମ ଇନ୍ଦ୍ରମେବ (୨) ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ
 ଦଧାତାନ୍ଦ୍ରିୟାବ୍ୟେବ ଭବତ୍ୟରୁଣୋ ଭୂମାନ୍ ଭବତ୍ୟେତଦ୍ଵା ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ରୂପଃ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟ
 ସାବିତ୍ରମୁପଧୁସ୍ତମା ଲଭେତ ସ୍ଵନିକାମଃ ସବିତା ଶ୍ଵେ ପ୍ରସ୍ଵାନାମୀଶେ ସବିତାରମେବ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମୈ ସ୍ଵନିଂ ପ୍ରସ୍ଵବତି ଦାନକାମା ଅସ୍ମୈ ପ୍ରଜା
 ଭବନ୍ତ୍ୟପଧୁସ୍ତୋ ଭବତି ସାବିତ୍ରୋ ହ୍ୟେଷ (୩) ଦେବତୟା ସମୃଦ୍ଧ୍ୟ ବୈଶ୍ଵଦେବଂ
 ବହ୍ନୁରୂପମା ଲଭେତାନ୍ନକାମୋ ବୈଶ୍ଵଦେବଂ ବା ଅନ୍ ବିଶ୍ଵାନେବ ଦେବାନ୍-ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତ ଏବାସ୍ମା ଅନ୍ ଇନ୍ ଯ ଯଜ୍ଞତ୍ୟନ୍ନାଦ ଏବ ଭବତି ବହ୍ନୁରୂପୋ
 ଭବତି ବହ୍ନୁରୂପଃ ହ୍ୟନ୍ ଯ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟ ବୈଶ୍ଵଦେବଂ ବହ୍ନୁରୂପମା ଲଭେତ୍ ଗ୍ରାମକାମୋ
 ବୈଶ୍ଵଦେବା ଶ୍ଵେ ସଜାତା ବିଶ୍ଵାନେବ ଦେବାନ୍-ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତ
 ଏବାସ୍ମୈ (୪) ସଜାତାନ୍ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଗ୍ରାମେଽବ ଭବତି ବହ୍ନୁରୂପୋ ଭବତି ବହ୍ନୁଦେବତ୍ୟା

୧ ହେଁଷ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ ତୁପରମା ଲଭେତ୍ ଯସ୍ୟାନାଞ୍ଜାତମିବ ଜ୍ୟୋଗ୍ରାମୟେତ୍
 ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ ବୈ ପୁରୁଷଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ଖଲୁ ବୈ ତସ୍ୟ ବେଦ ଯସ୍ୟାନାଞ୍ଜାତମିବ
 ଜ୍ୟୋଗ୍ରାମୟେତି ପ୍ରଜାପତିମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ ତସ୍ମାତ୍
 ସ୍ରାମାଦୁଞ୍ଜିତି ତୁପରୋ ଭବତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ ହେଁଷ ଦେବତୟା ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ (୫) ॥
 (ଅସ୍ମା ଇନ୍ଦ୍ରମେବୈଷ ସଞ୍ଜାତା ବିଶ୍ଵାନ୍ତେବ ଦେବାନ୍-ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତ ଏବାସ୍ମୈ
 ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ ହି ତ୍ରୀଣି ତ) ॥ ୨। ୧। ୬॥

(ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତକାମସ୍ୟ; ବୃଷ୍ଟିକାମସ୍ୟ; ପ୍ରଜାକାମସ୍ୟ; ଅନ୍ନକାମସ୍ୟ; ଗ୍ରାମକାମସ୍ୟ; ଅଭିଚରତଶ୍ଚ ପଶବଃ ॥

ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବିଷ୍ଠ-କାରୋ ବୈ ଗାୟତ୍ରିୟେ ଶିରୋଽଞ୍ଜିତୁର୍ୟ୍ୟେ ରସଃ ପରାପତତ୍
 ବୃହସ୍ପତିରୁପାଗୃହ୍ମାସା ଶିତିପୁଷ୍ପା ବଶାଽଭବଦ୍ୟୋ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପରାପତତ୍
 ମିତ୍ରାବରୁଣାବୁପାଗୃହ୍ମାତାଃ ସା ଦ୍ଵିତୁପା ବଶାଽଭବଦ୍ୟସ୍ତୃତୀୟଃ ପରାପତତ୍ ବିଶ୍ଵେଦେବା
 ଉପାଗୃହ୍ମନ୍-ସା ବହୁରୁପା ବଶାଽଭବଦ୍ୟଶ୍ଚତୁର୍ଥଃ ପରାପତସ୍ତ ପୃଥୁବୀଂ ପ୍ରାବିଶତ୍
 ବୃହସ୍ପତିରଭ୍ୟ (୧) ଗୃହ୍ମାଦସ୍ତେବାୟଂ ଭୋଗାୟେତି ସ ଉକ୍ଷବଶଃ ସମଭବଦ୍ୟଲ୍ଲୋହିତଂ
 ପରାପତତ୍ ତଦ୍ଵଦ୍ ଉପାଗୃହ୍ମାସା ରୌଦ୍ରୀ ରୋହିଣୀ ବଶାଽଭବଦ୍-ବାହ୍ମସ୍ତୃତ୍ୟାଂ ଶିତିପୁଷ୍ପାମା
 ଲଭେତ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତକାମୋ ବୃହସ୍ପତିମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମିନ୍
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସଂ ଦଧାତି ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସ୍ୟେବ ଭବତି ଛନ୍ଦସାଂ ବା ଏଷ ରସୋ ଯଦୁଶା ରସ ଇବ
 ଖଲୁ (୨) ବୈ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସଂ ଛନ୍ଦସାମେବ ରସେନ ରସଂ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସମବଂ ରୁକ୍ଷେ
 ମୈତ୍ରାବରୁଣୀଂ ଦ୍ଵିତୁପାମା ଲଭେତ ବୃଷ୍ଟିକାମୋ ମୈତ୍ରଂ ବା ଅହର୍ବାରୁଣୀ
 ରାତ୍ରିରହୋରାତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ଖଲୁ ବୈ ପୂର୍ଜନ୍ୟାଂ ବର୍ଷତି ମିତ୍ରାବରୁଣାବେବ ସ୍ଵେନ

ଭାଗ୍ୟଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତାବେବାସ୍ମା ଅହୋରାତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ପୂର୍ଜନ୍ୟଂ ବର୍ଷୟତୁଛନ୍ଦସାଂ ବା
 ଏଷ ରସୋ ଯଦୁଶା ରସଂ ଇବ ଖଲୁ ବୈ ବୃଷ୍ଟିଛନ୍ଦସାମେବ ରସେନ (୩) ରସଂ ବୃଷ୍ଟିମବ
 ରୁକ୍ଷେ ମୈତ୍ରାବରୁଣୀଂ ହିରୁପାମା ଲଭେତ ପ୍ରଜାକାମୋ ମୈତ୍ରଂ ବା ଅହର୍ବାରୁଣୀ
 ରାତ୍ରିରହୋରାତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ଖଲୁ ବୈ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ରଜାୟନ୍ତେ ମିତ୍ରାବରୁଣାବେବ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗ୍ୟଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତାବେବାସ୍ମା ଅହୋରାତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ପ୍ରଜାଂ ପ୍ରଜନୟତୁଛନ୍ଦସାଂ ବା
 ଏଷ ରସୋ ଯଦୁଶା ରସଂ ଇବ ଖଲୁ ବୈ ପ୍ରଜା ଛନ୍ଦସାମେବ ରସେନ ରସଂ ପ୍ରଜାମବ
 (୪) ରୁକ୍ଷେ ବୈଶ୍ଵଦେବୀଂ ବହୁରୁପାମା ଲଭେତାନ୍ନକାମୋ ବୈଶ୍ଵଦେବଂ ବା ଅନ୍ନଂ ବିଶ୍ଵାନେବ
 ଦେବାନ୍-ସ୍ଵେନ ଭାଗ୍ୟଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତ ଏବାସ୍ମା ଅନ୍ନଂ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତ୍ୟନ୍ନାଦ ଏବ ଭବତି
 ଛନ୍ଦସାଂ ବା ଏଷ ରସୋ ଯଦୁଶା ରସଂ ଇବ ଖଲୁ ବା ଅନ୍ନଂ ଛନ୍ଦସାମେବ ରସେନ
 ରସମନ୍ନମବ ରୁକ୍ଷେ ବୈଶ୍ଵଦେବୀଂ ବହୁରୁପାମା ଲଭେତ ଗ୍ରାମକାମୋ ବୈଶ୍ଵଦେବା ବୈ
 (୫) ସଞ୍ଜାତା ବିଶ୍ଵାନେବ ଦେବାନ୍-ସ୍ଵେନ ଭାଗ୍ୟଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତ ଏବାସ୍ମି ସଞ୍ଜାତାନ୍
 ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଗ୍ରାମେୟଂ ଭବତି ଛନ୍ଦସାଂ ବା ଏଷ ରସୋ ଯଦୁଶା ରସଂ ଇବ ଖଲୁ ବୈ
 ସଞ୍ଜାତାଛନ୍ଦସାମେବ ରସେନ ରସଂ ସଞ୍ଜାତାନବ ରୁକ୍ଷେ ବାହ୍ଵତ୍ୟମ୍ବୁକ୍ଷମା ଲଭେତ
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମୋ ବୃହସ୍ପତିମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗ୍ୟଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମିନ୍
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ (୬) ଦଧାତି ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସେୟଂ ଭବତି ବଶଂ ବା ଏଷ ଚରତି ଯଦୁକ୍ଷା ବଶଂ ଇବ
 ଖଲୁ ବୈ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ବଶେନୈବ ବଶଂ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମବ ରୁକ୍ଷେ ରୌଦ୍ରୀଂ ରୋହିଣୀମା
 ଲଭେତାଭିଚରନ୍ ରୁଦ୍ରମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗ୍ୟଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତସ୍ମା ଏବୈନମା ବୃଷ୍ଟି
 ତାଜଗାର୍ତ୍ତମାଚ୍ଛତି ରୋହିଣୀ ଭବତି ରୌଦ୍ରୀ ହେୟା ଦେବତୟା ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ସ୍ଵେନା ଯୁପୋ
 ଭବତି ବଜ୍ରୋ ବୈ ସ୍ଵେନା ବଜ୍ରମେବାସ୍ମୈ ପ୍ର ହରତି ଶରମୟଂ ବହିଃ ଶୁଣାତ୍ୟେବୈନଂ

ବୈଭୀଦକ ଲୁପ୍ତୋ ଭିନତ୍ତେୟବୈନମ୍ (୭) ॥ (ଅଭି ଖଲୁ ବୃଷ୍ଟିକ୍ଷୟସାମେବ ରସେନ ରସଂ ପ୍ରଜାନବଂ
ବୈଶ୍ଵଦେବା ବୈ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ଯୁପ ଏକାନ୍ନ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୨। ୧। ୭॥

(ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମସ୍ୟ; ଅଭିଚରତଃ; ମହାୟଜ୍ଞପ୍ରାପ୍ତିକାମିନଃ; ପଶୁକାମସ୍ୟ; ସମୟ [ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ପୂର୍ତ୍ତ, ସନ୍ଧି]
କାମସ୍ୟ; ବୃଷ୍ଟିକାମସ୍ୟ ଚ ପଶବଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରଷୟଃ)

ଅସାବାଦିତ୍ୟୋ ନ ବ୍ୟରୋଚତ ତସ୍ମୈ ଦେବାଃ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତିମୈକ୍ଷତସ୍ମା ଏତାଃ ସୌରୀଃ
ଶ୍ଵେତାଂ ବଶାମାଃଲଭତ୍ତ ତସ୍ମୈବାସ୍ମିନ୍ ରୁଚମଦଧୁର୍ଯ୍ୟୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମଃ ସ୍ୟାଉସ୍ମା ଏତାଃ
ସୌରୀଃ ଶ୍ଵେତାଂ ବଶାମା ଲଭେତାମୁମେବାଃଽଦିତ୍ୟଃ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
ସ ଏବାସ୍ମିନ୍ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ଦଧାତି ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସୋବ ଭବତି ବୈଲ୍ଲୋ ଯୁପୋ ଭବତ୍ୟସୌ (୧)
ବା ଆଦିତ୍ୟୋ ଯତୋଽଜାୟତ ତତୋ ବିଲ୍ଲ ଉଦତିଷ୍ଠସ୍ତୟୋନେବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମବ ରୁକ୍ଷେ
ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ତତ୍ୟାଂ ବଭୁକର୍ଣୀମା ଲଭେତାଭି ଚରନ୍ଦାରୁଣଂ ଦଶକପାଳଂ
ପୁରସ୍ତାନିବିପେଦ୍ଵରୁଣେନୈବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ଗ୍ରାହୟିତ୍ଵା ବ୍ରହ୍ମଣା ସ୍ଵଶୁତେ ବଭୁକର୍ଣୀ
ଭବତ୍ୟତସ୍ତୈ ବ୍ରହ୍ମଣୋ ରୁପଂ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ଷ୍ଟ୍ୟା ଯୁପୋ ଭବତି ବଜ୍ରୋ ବୈ ଷ୍ଟ୍ୟା
ବଜ୍ରମେବାସ୍ତୈ ପ୍ର ହରତି ଶରମୟଂ ବହିଃ ଶୁଣାତ୍ୟ- (୨) ବୈନଂ ବୈଭୀଦକ ଲୁପ୍ତୋ
ଭିନତ୍ତେୟବୈନଂ ବୈଷ୍ଠବଂ ବାମନମା ଲଭେତ ଯଂ ଯଜ୍ଞୋ ନୋପନମେଦ୍ଵିଷ୍ଠୁର୍ବେ ଯଜ୍ଞୋ
ବିଷ୍ଠମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ତୈ ଯଜ୍ଞଂ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତ୍ୟପୈନଂ ଯଜ୍ଞୋ
ନମତି ବାମନୋ ଭବତି ବୈଷ୍ଠବୋ ହ୍ୟେଷ ଦେବତୟା ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ଭ୍ରାଷ୍ଟଂ ବତ୍ତବମା
ଲଭେତ ପଶୁକାମସ୍ତସ୍ମା ବୈ ପଶୁନାଂ ମଥୁନାନାଂ (୩) ପ୍ରଜନୟିତା ଦ୍ଵଷ୍ଟାରମେବ ସ୍ଵେନ
ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ତୈ ପଶୁର୍ହିଥୁନାନ୍ ପ୍ର ଜନୟତି ପ୍ରଜା ହି ବା ଏତସ୍ମିନ୍
ପଶବଃ ପ୍ରବିଷ୍ଟା ଅପ୍ରେଷ ପୁମାନ୍-ସନ୍ଦତ୍ତବଃ ସାକ୍ଷାଦେବ ପ୍ରଜାଂ ପଶୁନବ ରୁକ୍ଷେ ମୈତ୍ରଂ

ଶ୍ଵେତମା ଲଭେତ ସଂଗ୍ରାମେ ସଂଯତେ ସମ୍ଭକାମୋ ମିତ୍ରମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ
 ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ ମିତ୍ରେଣ ସଂ ନୟତି (୪) ବିଶାଲୋ ଭବତି ବ୍ୟବସାୟୟତ୍ୟେବୈନଂ
 ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ କୁଷ୍ଠମା ଲଭେତ ବୃଷ୍ଟିକାମଃ ପ୍ରଜାପତି ବୈ ବୃଷ୍ଟ୍ୟା ଲଗେ ପ୍ରଜାପତିମେବ
 ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ତେ ପୂର୍ଜନ୍ୟଂ ବର୍ଷୟତି କୁଷ୍ଠୋ ଭବତ୍ୟେତଦ୍ଵୈ
 ବୃଷ୍ଟ୍ୟା ରୂପଂ ରୂପେଣୈବ ବୃଷ୍ଟିମବଂ ରୁନ୍ଧେ ଶ୍ରବଲୋ ଭବତି ବିଦ୍ୟୁତମେବାସ୍ତେ
 ଜନୟିତ୍ଵାବର୍ଷୟତ୍ୟବାଶୁଜ୍ଞୋ ଭବତି ବୃଷ୍ଟିମେବାସ୍ତେ ନି ଯଜ୍ଞତି (୫) ॥

(ଅସୌ ଶୁଣାତି ମିଥୁନାନାଂ ନୟତି ଯଜ୍ଞତି) ॥ ୨। ୧। ୮ ॥

(ଅନ୍ନାଦ୍ୟକାମସ୍ୟ; ଅନ୍ନକାମସ୍ୟ; ଦୀର୍ଘରୋଗିଣଃ; ପୁଷ୍ଟିକାମସ୍ୟ ଚ ପଶୁବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)
 ବରୁଣଂ ସୁଷୁବାଶମନ୍ନାଦ୍ୟଂ ନୋପାନମସ୍ତ ଏତାଂ ବାରୁଣୀଂ କୁଷ୍ଠାଂ ବଶାମପଶ୍ୟତାଂ
 ସ୍ଵାୟେ ଦେବତାୟା ଆଲଭତ ତତୋ ବୈ ତମନ୍ନାଦ୍ୟମୁପାନମଦ୍ୟମଲମନ୍ନାଦ୍ୟାୟ
 ସନ୍ତମନ୍ନାଦ୍ୟଂ ନୋପନମେସ୍ତ ଏତାଂ ବାରୁଣୀଂ କୁଷ୍ଠାଂ ବଶାମା ଲଭେତ ବରୁଣମେବ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ତା ଅନ୍ନଂ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତ୍ୟନ୍ନାଦ (୧) ଏବ ଭବତି କୁଷ୍ଠା
 ଭବତି ବାରୁଣୀ ହ୍ୟେଷା ଦେବତାୟା ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ମୈତ୍ରଂ ଶ୍ଵେତମା ଲଭେତ ବାରୁଣଂ
 କୁଷ୍ଠମପାଂ ଚୌଷଧୀନାଂ ଚ ସଂଧାବନକାମୋ ମୈତ୍ରୀର୍ବା ଓଷଧୟୋ ବାରୁଣୀରାପୋଽପାଂ
 ଚ ଖଲୁ ବା ଓଷଧୀନାଂ ଚ ରସମୁପ ଜୀବାମୋ ମିତ୍ରାବରୁଣାବେବ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତାବେବାସ୍ତା ଅନ୍ନଂ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତୋଽନ୍ନାଦ ଏବ ଭବ (୨) ତ୍ୟପାଂ
 ଚୌଷଧୀନାଂ ଚ ସଂଧାବା ଲଭତ ଭୂଭୟସ୍ୟାବରୁଦ୍ଧ୍ୟେ ବିଶାଖୋ ଯୁପୋ ଭବତି ଦ୍ଵେ
 ହ୍ୟେତେ ଦେବତେ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ମୈତ୍ରଂ ଶ୍ଵେତମା ଲଭେତ ବାରୁଣଂ କୁଷ୍ଠଂ ଜ୍ୟୋଗାମୟାବୀ
 ଯନ୍ତୈତ୍ରୋ ଭବତି ମିତ୍ରେଣୈବାସ୍ତେ ବରୁଣଂ ଶମୟତି ଯଦ୍ଵାରୁଣଃ ସାକ୍ଷାଦେବୈନଂ

ବରୁଣପାଶାନ୍ତୁଞ୍ଚିତୁତ ଯଦୀତାସୁର୍ଭବତି ଜୀବତ୍ୟେବ ଦେବା ବୈ ପୁଷ୍ଟିଂ ନାବିନ୍ଦନ୍ (୩) ତାଂ
ମିଥୁନେଂପଶ୍ୟନ୍ ତସ୍ୟାଂ ନ ସମରାଧୟନ୍ ତାବଶ୍ଚିନାବବ୍ରୁତାମାବୟୋର୍ବା ଏଷା ମୈତସ୍ୟାଂ
ବଦଧୁମିତି ସାଶ୍ବିନୋରେବାଭବଦ୍ୟଃ ପୁଷ୍ଟିକାମଃ ସ୍ୟାସ୍ତ ଏତାମାଶ୍ବିନୀଂ ଯୁମୀଂ ବଶାମା
ଲଭେତାଶ୍ବିନାବେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତାବେବାଶ୍ବିନ୍ ପୁଷ୍ଟିଂ ଧତ୍ଵଃ ପୁଷ୍ୟତି
ପ୍ରଜୟା ପଶୁଭିଃ (୪) ॥ (ଅନ୍ଧାଦୋଽନ୍ଧାଦ ଏବ ଭବତ୍ୟବିନ୍ଦନ୍ ପଞ୍ଚତଦ୍ଭାରିଂଶଜ) ॥ ୨। ୧। ୯ ॥

(ଦୁର୍ଦ୍ରାହ୍ମଣସ୍ୟ ସୋମପିପାସୋଃ; ମୃଷାଭିଶସ୍ତ୍ରସ୍ୟ; ଆଶ୍ବିନଶସ୍ତ୍ରକାଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟନାବିର୍ଭାବବତଶ୍ଚ ପଶବଃ ॥

ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଶ୍ବିନଂ ଧୂମ୍ରଲଲାନାମା ଲଭେତ ଯୋ ଦୁର୍ଦ୍ରାହ୍ମଣଃ ସୋମଂ ପିପାସେଦଶ୍ବିନୌ ବୈ
ଦେବାନାମସୋମପାବାସ୍ତାଂ ତୌ ପଶ୍ଵା ସୋମପଥଂ ପ୍ରାପ୍ତୁତାମଶ୍ବିନାବେତସ୍ୟ ଦେବତା
ଯୋ ଦୁର୍ଦ୍ରାହ୍ମଣଃ ସୋମଂ ପିପାସତ୍ୟଶ୍ବିନାବେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
ତାବେବାଶ୍ଵେ ସୋମପଥଂ ପ୍ର ଯଚ୍ଛତ ଉପୈନଂ ସୋମପଥୋ ନମତି ଯଜୁମ୍ନୋ ଭବତି
ଧୂମ୍ରମାଶମେବାସ୍ତାଦପ ହତି ଲଲାନୋ (୧) ଭବତି ମୁଖତ ଏବାସ୍ମିନ୍ତେଜୋ ଦଧାତି
ବାୟୁବ୍ୟଂ ଗୋମୁଗମା ଲଭେତ ଯମଜଞ୍ଜିବାଂ ସମଭିଶଂ ସେୟୁରପୂତା ବା ଏତଂ
ବାଗୁଚ୍ଛତି ଯମଜଞ୍ଜିବାଂ ସମଭିଶଂ ସନ୍ତି ନୈଷ ଗ୍ରାମ୍ୟଃ ପଶୁନାରଣ୍ୟୋ ଯଦ୍-ଗୋମୁଗୋ
ନେବୈଷ ଗ୍ରାମେ ନାରଣ୍ୟେ ଯମଜଞ୍ଜିବାଂ ସମଭିଶଂ ସନ୍ତି ବାୟୁର୍ବୈ ଦେବାନାଂ ପବିତ୍ରଂ
ବାୟୁମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈ (୨) ନଂ ପବୟତି ପରାତା ବା
ଏତଶ୍ଚୈ ବ୍ୟୁଚ୍ଛତା ବ୍ୟୁଚ୍ଛତି ତମଃ ପାପ୍ତାନଂ ପ୍ର ବିଶତି ଯସ୍ୟାଂଶ୍ବିନେ ଶସ୍ୟମାନେ ସୁରେୟା
ନାଂବିଭବତି ସୌର୍ଯ୍ୟଂ ବହୁରୁପମା ଲଭେତାମୁମେବାଦିତ୍ୟଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ

ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ଥାଭମଃ ପାପ୍ମାନମପଂ ହତି ପ୍ରତୀତ୍ୟସ୍ମୈ ବ୍ୟୁଚ୍ଛନ୍ତା ବ୍ୟୁଚ୍ଛତ୍ୟପ୍ ତମଃ
ପାପ୍ମାନଂ ହତେ (୩) ॥ (ଲଲାମଃ ସ ଏବ ଷବ୍-ଚଢ଼ାରିଂଶଜ) ॥ ୨। ୧। ୧୦ ॥

(କାମ୍ୟେଷ୍ଟିୟାଜ୍ୟାପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବୋ ବିଶ୍ଵତସ୍ତରୀନ୍ଦ୍ରଂ ନରୋ ମରୁତୋ ଯଜ୍ଞଂ ବୋ ଦିବୋ ଯା ବଃ ଶମଂ ॥
ଭରେଷ୍ଠିନ୍ଦ୍ରଂ ସୁହବଂ ହବାମହେଃ ହୋମୁଚଂ ସୁକୃତଂ ଦୈବ୍ୟଂ ଜନମ୍ ।
ଅଗ୍ନିଂ ମିତ୍ରଂ ବରୁଣଂ ସାତୟେ ଭଗଂ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ମରୁତଃ ସ୍ଵସ୍ତୟେ ॥
ମମତ୍ତୁ ନଃ ପରିଚ୍ଛା ବସନ୍ତା ମମତ୍ତୁ ବାତୋ ଅପାଂ ବୃଷଶାନ୍ ।
ଶିଶୀତମିନ୍ଦ୍ରାପର୍ବତା ଯୁବଂ ନସ୍ତନ୍ନେ ବିଶ୍ଵେ ବରିବସ୍ୟନ୍ତୁ ଦେବାଃ ॥
ପ୍ରିୟା ବୋ ନାମଂ (୧) ହୁବେ ତୁରାଶାମ୍ । ଆୟତ୍ତୁପଦ୍ମରୁତୋ ବାବଶ୍ଵାନାଃ ॥
ଶ୍ଵିୟସେ କଂ ଭାନୁଭିଃ ସଂ ମିମିକ୍ଷିରେ ତେ ରଶ୍ମିଭିଃ ରକ୍ତଭିଃ ସୁଖାଦୟଃ ।
ତେ ବାଶୀମନ୍ତ ଇଷ୍ଟିଣୋ ଅଭୀରବୋ ବିଦ୍ରେ ପ୍ରିୟସ୍ୟ ମାରୁତସ୍ୟ ଧାମ୍ନଃ ॥
ଅଗ୍ନିଃ ପ୍ରଥମୋ ବସୁଭିର୍ନୋ ଅବ୍ୟାସ୍ତୋମୋ ରୁଦ୍ରେଭିରଭି ରକ୍ଷତୁ ମନା ।
ଇନ୍ଦ୍ରୋ ମରୁଦ୍-ଭିରୂତ୍ୟା କୃଣୋତ୍ସାଦିତ୍ୟିର୍ନୋ ବରୁଣଃ ସଂ ଶିଶାତୁ ॥
ସଂ ନୋ ଦେବୋ ବସୁଭିରଗ୍ନିଃ ସଂ (୨) ସୋମସ୍ତନୁଭୀ ରୁଦ୍ରିୟାଭିଃ ।
ସମିନ୍ଦ୍ରୋ ମରୁଦ୍-ଭିର୍ଯଜ୍ଞୟେ ସମାଦିତ୍ୟିର୍ନୋ ବରୁଣୋ ଅଜିଜ୍ଞପତ୍ ॥
ୟଥାଃଽଦିତ୍ୟା ବସୁଭିଃ ସଂବଭୁବୁର୍ମରୁଦ୍-ଭୀ ରୁଦ୍ରାଃ ସମଜାନତାଭି ।
ଏବା ତ୍ରିଶାମନ୍ନହୁଶୀୟମାନା ବିଶ୍ଵେ ଦେବାଃ ସମନସୋ ଭବନ୍ତୁ ॥
କୁତ୍ରା ଚିଦ୍ୟସ୍ୟ ସମୃତୌ ରଶ୍ମା ନରୋ ନୁଷଦନେ ।
ଅହନ୍ତଶ୍ଚିଦ୍ୟମିନ୍ଦ୍ରତେ ସଂଜନୟନ୍ତି ଜନ୍ତବଃ ॥

ସଂ ଯଦ୍ଵିଷ୍ଣୋ ବନାମହେ ସଂ ହୃଦ୍ୟା ମାନୁଷାଣାମ୍ ।
 ଉତ ଦ୍ୟୁମ୍ନସ୍ୟ ଶବସ୍ୟ (୩) ରୁତସ୍ୟ ରଶ୍ମିମା ଦଦେ ॥
 ଯୁଜ୍ଞୋ ଦେବାନାଂ ପ୍ରତ୍ୟେତି ସୁମନାଦିତ୍ୟାସୋ ଭବତା ମୃତ୍ୟୁକ୍ତଃ ।
 ଆ ବୋଽର୍ବାଚୀ ସୁମତିବୃତ୍ୟାଦଂ ହୋଶ୍ଚିଦ୍ୟା ବରିବୋବିଭୁରାଽସତ୍ ॥
 ଶୁଚିରୂପଃ ସୁଯବସା ଅଦଞ୍ଚ ଉପ ଶ୍ରେତି ବୃଦ୍ଧବୟାଃ ସୁବୀରଃ ।
 ନକ୍ତିଷ୍ଠଂ ଧୃତ୍ୟକ୍ତିତୋ ନ ଦୁରାଦ୍ୟ ଆଦିତ୍ୟାନାଂ ଭବତି ପ୍ରଣୀତୌ ॥
 ଧାରୟନ୍ ଥାଦିତ୍ୟାସୋ ଜଗସ୍ତା ଦେବା ବିଶ୍ଵସ୍ୟ ଭୁବନସ୍ୟ ଗୋପାଃ ।
 ଦୀର୍ଘାଧିଷ୍ଠୋ ରକ୍ଷମାଣା (୪) ଅସୁୟନ୍ତୁତାବାନୁଶ୍ଵୟମାନା ରୁଶାନି ॥
 ତିସ୍ରୋ ଭୂମୀଧାରୟନ୍ତୀଂ ରୁତ ଦ୍ୟୁନ୍ତୀଣି ବ୍ରତା ବିଦଥେ ଅନ୍ତରେଷାମ୍ ।
 ରୁତେନାଽଽଦିତ୍ୟା ମହି ବୋ ମହିତ୍ଵଂ ତଦର୍ଯ୍ୟମନ୍ତରୁଣ ମିତ୍ର ଚାରୁ ॥
 ତ୍ୟାନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧିୟାଂ ଅବ ଆଦିତ୍ୟାନ୍ ଯାତିଷାମ ହେ । ସୁମୃତୀକାଂ ଅଭିଷ୍ଠେ ॥
 ନ ଦକ୍ଷିଣା ବି ଚିକିତେ ନ ସୁବ୍ୟା ନ ପ୍ରାଚୀନମାଦିତ୍ୟା ନୋତ ପଶ୍ଵା ।
 ପାକ୍ୟା ଚିଦ୍ରସବୋ ଧୀର୍ଯା ଚିଦ୍ (୫) ଯୁଷ୍ମାନୀତୋ ଅଭୟଂ ଜ୍ୟୋତିରଶ୍ୟାମ୍ ॥
 ଆଦିତ୍ୟାନାମବସା ନୃତନେନ ସନ୍ଧ୍ୟାମହି ଶମୀଣା ଶନ୍ତମେନ ।
 ଅନାଗାସ୍ତେ ଅଦିତିଭ୍ୟେ ତୁରାସ୍ ଜ୍ଞମଂ ଯୁଜ୍ଞଂ ଦଧତୁ ଶ୍ରୋଷମାଣାଃ ॥
 ଜ୍ଞମଂ ମେ ବରୁଣ ଶୁଧୀ ହବମଦ୍ୟା ଚ ମୃତୟ । ଭୀମବସୁଧରା ଚ କେ ॥
 ତଭ୍ବା ଯାମି ବ୍ରହ୍ମଣା ବନ୍ଦମାନୁସ୍ତଦା ଶାସ୍ତ୍ରୋ ଯଜମାନୋ ହବିର୍ଭିଃ ।
 ଅହେତମାନୋ ବରୁଣୋହ ବୋଧ୍ୟୁରୁଶଂ ସ ମା ନ ଆୟୁଃ ପ୍ର ମୋଷୀଃ (୬) ॥
 (ନାମାଽଽଗ୍ନିଃ ସଂ ଶବସୋ ରକ୍ଷମାଣା ଧୀର୍ଯା ଚିଦେକାନ୍ ପଞ୍ଚାଶକ) ॥ ୨ । ୧ । ୧୧ ॥

(ବାୟୁବ୍ୟାଠ ପ୍ରଜାପତିଷ୍ଠା ବରୁଣଂ ଦେବାସୁରା ଏଷ୍ଠସାବାଦିତ୍ୟୋ ଦଶର୍ଷଭାମିନ୍ଦ୍ରୋ ବ୍ରହ୍ମସ୍ୟ ବାହ୍ନସ୍ତତ୍ୟଂ ବସର୍-
କାରୋଽସୌ ସୌରୀଂ ବରୁଣମାଶ୍ୱିନମିନ୍ଦ୍ରଂ ବୋ ନରଂ ଏକାଦଶ ॥ ୧୧ ॥)

(ବାୟୁବ୍ୟାଠାଗ୍ନେୟୀଂ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବାମସାବାଦିତ୍ୟୋ ବା ଅହୋରାତ୍ରାଣି ବସର୍-କାରଃ ପ୍ରଜନୟିତା ହୁବେ ତୁରାଣାଂ
ପଞ୍ଚମସ୍ତଃ ॥ ୧୪ ॥)

(ବାୟୁବ୍ୟାଠ ପ୍ରମୋଷୀଃ ॥)

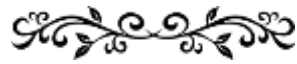
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଦ୍ଵିତୀୟକାଣ୍ଡେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୧ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଦ୍ଵିତୀୟକାଣ୍ଡେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରସାଂକଃ ॥

| ଇଷ୍ଟବିଧାନମ୍ |

(ପ୍ରଜାକାମସ୍ୟ; ସ୍ଵର୍ଧମାନସ୍ୟ; ସଂଗ୍ରାମମୁପପ୍ରୟାସ୍ୟତଃ; ଜିତଶତ୍ରୋଃ; ସଭାମେଷ୍ୟତଃ; ସଭାଂ ପ୍ରାପ୍ତସ୍ୟ ଚ

ପୁରୋଡାଶାଶ୍ଚରବଶ୍ଚ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ ତାଃ ସୃଷ୍ଟା ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଅପାଗୁହତାଃ ସୋଽଚାୟତ୍
ପ୍ରଜାପତିରିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ବୈ ମେ ପ୍ରଜା ଅପାୟୁଷତାମିତି ସ
ଏତମୈନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନମେକାଦଶକପାଲମପଶ୍ୟତ୍ ନିର୍ବପୁରାବଂଶେ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ରାସାଧୟତାମିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ବା
ଏତସ୍ୟ ପ୍ରଜାମପ ଗୁହତୋ ଯୋଃଲଂ ପ୍ରଜାୟେ ସନ୍-ପ୍ରଜାଂ ନ ବିନ୍ଦତ
ଏନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେତ୍ ପ୍ରଜାକାମ ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ (୧) ଏବ ସ୍ଵେନ
ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତାବେବାଶ୍ନେ ପ୍ରଜାଂ ପ୍ର ସାଧୟତୋ ବିନ୍ଦତେ
ପ୍ରଜାମୈନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେତ୍ ସ୍ଵର୍ଧମାନଃ କ୍ଷେତ୍ରେ ବା ସଜାତେଷୁ ବେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ
ଏବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତାଭ୍ୟାମେବେନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ ବୃଜ୍ଞେ ବି
ପାପୁନା ଭ୍ରାତୃବ୍ୟେଣ ଜୟତେଽପ ବା ଏତସ୍ମାଦିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ କ୍ରାମତି ଯଃ
ସଂଗ୍ରାମମୁପପ୍ରୟାତ୍ୟୈନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନମେକାଦଶକପାଲଂ ନି (୨) ବପେସଂଗ୍ରାମମୁପପ୍ରୟାସ୍ୟନ୍ନିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ
ଏବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତାବେବାଶ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଧତଃ ସହେନ୍ଦ୍ରିୟେଣ
ବୀର୍ଯ୍ୟେଣୋପ ପ ଯାତି ଜୟତି ତଃ ସଂଗ୍ରାମଂ ବି ବା ଏଷ ଇନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ବୀର୍ଯ୍ୟେଣଧ୍ୟାତେ
ଯଃ ସଂଗ୍ରାମଂ ଜୟତ୍ୟୈନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେସଂଗ୍ରାମଂ ଜିହ୍ଵେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଏବ ସ୍ଵେନ
ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତାବେବାଶ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ (୩) ଧତୋ ନେନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ବୀର୍ଯ୍ୟେଣ

ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତେଽପି ବା ଏତସ୍ମାଦିହିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ କ୍ରାମତି ଯ ଏତି ଜ୍ଞନତାମୈନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନମେକାଦଶକପାଲଂ
 ନିର୍ବପେଜ୍ଞନତାମୈନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଏବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତାବେବାସ୍ମିନ୍ନିହିୟଂ
 ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଧୃଃ ସହେହିୟେଣ ବୀର୍ଯ୍ୟେଣ ଜ୍ଞନତାମେତି ପୌଷ୍ଠଂ ତୁରୁମନ୍ତୁ ନିର୍ବପେତ୍-ପୁଷା ବା
 ଇହିୟସ୍ୟ ବୀର୍ଯ୍ୟସ୍ୟାନୁପଦାତା ପୁଷଣମେବ (୪) ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ
 ଏବାସ୍ମା ଇହିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମନ୍ତୁ ପ ଯଞ୍ଜତି କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ୟଂ ତୁରୁଂ ନିର୍ବପେଜ୍ଞନତାମାଗତ୍ୟେୟଂ ବୈ
 କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୟ ପତିରସ୍ୟାମେବ ପତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନମେକାଦଶକପାଲମୁପରିଷ୍ଠାନିର୍ବପେଦସ୍ୟାମେବ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟେହିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମୁପରିଷ୍ଠାଦାମ୍ଭରେ (୫) ॥ (ପ୍ରଜାକାମ ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ
 ଉପପ୍ରୟାତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପୁଷଣମେବୈକାନ୍ତଠଦ୍ଵାରିଂଶଚ) ॥ ୨। ୨। ୧॥

(ଆହିତାଗ୍ନେର୍ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାତିକ୍ରମେ; ଅବ୍ରତ୍ୟାଚରଣେ; ପିଶାଚଗ୍ରହବାଧାୟାନ୍; ଅଭିଚରତଃ;
 ଗୋପୁରୁଷମୃତ୍ୟୁତତ୍-ଭୟବତଃ; ମୁୟୁସୋଃ; ଅପମୃତ୍ୟୁଭୀତସ୍ୟା; ଗୃହଦାହେବ ଚ ପୁରୋଡାଶାଃ ॥
 ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନୟେ ପଥୁକୃତେ ପୁରୋଡାଶମଞ୍ଜାକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟା ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୟାଜୀ
 ସନ୍ନମାବାସ୍ୟାଂ ବା ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀଂ ବାଂତିପାଦୟେତ୍-ପଥୋ ବା ଏଷୋଽଧପଥେନୈତି ଯୋ
 ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୟାଜୀ ସନ୍ନମାବାସ୍ୟାଂ ବା ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀଂ ବାଂତିପାଦୟତିମେବ ପଥୁକୃତଂ
 ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନମପଥାତ୍ ପଞ୍ଚାମପି ନୟତ୍ୟନୁଦ୍ଵାନ୍ ଦକ୍ଷିଣା
 ବହୀ ହ୍ୟେଷ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟା ଅଗ୍ନୟେ ବ୍ରତପତୟେ (୧) ପୁରୋଡାଶମଞ୍ଜାକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟ
 ଆହିତାଗ୍ନିଃ ସନ୍ନବ୍ରତ୍ୟମିବ ଚରେଦଗ୍ନିମେବ ବ୍ରତପତିଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
 ସ ଏବୈନଂ ବ୍ରତମା ଲୟନ୍ତି ବ୍ରତ୍ୟା ଭବତ୍ୟଗ୍ନୟେ ରକ୍ଷୋଽଗ୍ନେ ପୁରୋଡାଶମଞ୍ଜାକପାଲଂ
 ନିର୍ବପେଦ୍ୟଂ ରକ୍ଷାଂଽସି ସଚେରନ୍ନଗ୍ନିମେବ ରକ୍ଷୋହଣଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ

ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ଥାଦ୍ରଷ୍ଟାଂସ୍ୟପଂ ହତି ନିଶିତାୟାଂ ନିବଂପେନ୍ (୨) ନିଶିତାୟାଂ ହି
 ରକ୍ଷାଂଽସି ପ୍ରେରତେ ସଂପ୍ରେଶୀନ୍ୟେବୈନାନି ହତି ପରିଶ୍ରିତେ
 ଯାଜନ୍ତେଦ୍ରଷ୍ଟାମନନ୍ଦବଚାରାୟ ରକ୍ଷୋଽଗ୍ନି ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ ଭବତୋ ରକ୍ଷସ୍ତାଂ ସ୍ତୃତ୍ୟା
 ଅଗ୍ନୟେ ରୁଦ୍ରବତେ ପୁରୋଡାଶମଷ୍ଟାକପାଲଂ ନିବଂପେଦଭିଚରନ୍ତେଷା ବା ଅସ୍ୟ ଘୋରା
 ତନ୍ମୂର୍ଦ୍ଧସ୍ତୁଦ୍ରସ୍ତସ୍ମା ଏବୈନମା ବୃଷ୍ଣତି ତାଜଗାର୍ତ୍ତିମାଚ୍ଛତ୍ୟଗ୍ନୟେ ସୁରଭିମତେ
 ପୁରୋଡାଶମଷ୍ଟାକପାଲଂ ନିବଂପେଦ୍ୟସ୍ୟ ଗାବୋ ବା ପୁରୁଷା (୩) ବା ପ୍ରମୀୟେରୁନ୍ ଯୋ
 ବା ବିଭୀୟାଦେଷା ବା ଅସ୍ୟ ଭେଷଜ୍ୟା ତନ୍ମୂର୍ଦ୍ଧସୁରଭିମତୀ ତୟୈବାଶ୍ନୈ ଭେଷଜଂ କରୋତି
 ସୁରଭିମତେ ଭବତି ପୃତୀଗନ୍ଧସ୍ୟାପହତ୍ୟା ଅଗ୍ନୟେ କ୍ଷାମବତେ ପୁରୋଡାଶମଷ୍ଟାକପାଲଂ
 ନିବଂପେସଂଗ୍ରାମେ ସଂୟତ୍ତେ ଭାଗଧେୟେନୈବୈନଂଂ ଶମୟତି ପରାନୁଭି ନିର୍ଦଶତି
 ଯମବରେଷାଂ ବିଧିତି ଜୀବତି ସ ଯଂ ପରେଷାଂ ପ୍ର ସ ମୀୟତେ ଜୟତି ତଂ ସଂଗ୍ରାମ
 (୪) ମତି ବା ଏଷ ଏତାନୁତ୍ୟତି ଯେଷାଂ ପୂର୍ବାପରା ଅନ୍ୟଃ ପ୍ରମୀୟତେ ପୁରୁଷାହୁତିର୍ହ୍ୟସ୍ୟ
 ପ୍ରିୟତମାଗ୍ନୟେ କ୍ଷାମବତେ ପୁରୋଡାଶମଷ୍ଟାକପାଲଂ ନିବଂପେଦ୍-ଭାଗଦ୍-
 ହେୟେନୈବୈନଂଂ ଶମୟତି ନୈଷାଂ ପୁରାଃଽୟୁଷୋଽପରଃ ପ୍ର ମୀୟତେଽଭି ବା ଏଷ
 ଏତସ୍ୟ ଗୃହାନୁତ୍ୟତି ଯସ୍ୟ ଗୃହାନ୍ଧତ୍ୟଗ୍ନୟେ କ୍ଷାମବତେ ପୁରୋଡାଶମଷ୍ଟାକପାଲଂ
 ନିବଂପେଦ୍-ଭାଗଧେୟେନୈବୈନଂଂ ଶମୟତି ନାସ୍ୟାପରଂ ଗୃହାନ୍ଧତି (୫)॥
 (ବ୍ରତପଂତୟେ ନିଶିତାୟାଂ ନିବଂପେଦ୍-ପୁରୁଷାଃ ସଂ-ଗ୍ରାମଂ ନ ଚଦ୍ଧାରି ତ) ॥ ୨ । ୨ । ୨ ॥

(କାମୋପନମନେଲ୍ଲୋଃ; କ୍ଷେତ୍ରାଦୌ ସ୍ଵର୍ଥମାନସ୍ୟ; ଅଭିଚର୍ଯ୍ୟମାରଣସ୍ୟ; ସର୍ବାୟୁଃପ୍ରାପ୍ତିକାମସ୍ୟ;
 ଭୂତିକାମସ୍ୟ; କାନ୍ତିକାମସ୍ୟ; ତେଜଃକମସ୍ୟ; ପରାଭିଭବେଲ୍ଲେଷୁ ପୁରୋତାଶାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)
 ଅଗ୍ନୟେ କାମାନ୍ ପୁରୋତାଶମ୍ବିଷ୍ଣୁକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଂ କାମୋ ନୋପନମେଦଗ୍ନିମେବ
 କାମଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ କାମେନ ସମର୍ଥୟତ୍ୟପୈନଂ
 କାମୋ ନମତ୍ୟଗ୍ନୟେ ଯବିଷ୍ଠାୟ ପୁରୋତାଶମ୍ବିଷ୍ଣୁକପାଲଂ ନିର୍ବପେସ୍ଵର୍ଥମାନଃ କ୍ଷେତ୍ରେ ବା
 ସଜାତେଷୁ ବାଗ୍ନିମେବ ଯବିଷ୍ଠଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତେନୈବେହିନ୍ଦଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ (୧) ଯୁବତେ ବି ପାପୁନା ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଶ ଜୟତେଽଗ୍ନୟେ ଯବିଷ୍ଠାୟ
 ପୁରୋତାଶମ୍ବିଷ୍ଣୁକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦଭିଚର୍ଯ୍ୟମାଣୋଽଗ୍ନିମେବ ଯବିଷ୍ଠଂ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମାଦ୍ରକ୍ଷାଂଂସି ଯବୟତି ନୈନମଭିଚରନ୍ତଃସ୍ଵଶୁତେଽଗ୍ନୟ
 ଆୟୁଷ୍ଠତେ ପୁରୋତାଶମ୍ବିଷ୍ଣୁକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କାମୟେତ
 ସର୍ବମାୟୁରିୟାମିତ୍ୟଗ୍ନିମେବାଽୟୁଷ୍ଠତଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମି (୨)
 ନାୟୁର୍ଦଧାତି ସର୍ବମାୟୁରେତ୍ୟଗ୍ନୟେ ଜାତବେଦସେ ପୁରୋତାଶମ୍ବିଷ୍ଣୁକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍-
 ଭୂତିକାମୋଽଗ୍ନିମେବ ଜାତବେଦସଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ ଭୂତିଂ
 ଗମୟତି ଭବତ୍ୟେବାଗ୍ନୟେ ରୁକ୍ମତେ ପୁରୋତାଶମ୍ବିଷ୍ଣୁକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ରୁକ୍ମାମୋଽଗ୍ନିମେବ
 ରୁକ୍ମତଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମିନ୍ନୁଚଂ ଦଧାତି ରୋଚତ ଏବାଗ୍ନୟେ
 ତେଜସ୍ଵତେ ପୁରୋତାଶ (୩) ମ୍ବିଷ୍ଣୁକପାଲଂ ନିର୍ବପେତେଜସ୍ଵାମୋଽଗ୍ନିମେବ ତେଜସ୍ଵତଂ
 ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମିନ୍ତେଜୋ ଦଧାତି ତେଜସ୍ଵ୍ୟେବ ଭବତ୍ୟଗ୍ନୟେ
 ସାହନ୍ତ୍ୟାୟ ପୁରୋତାଶମ୍ବିଷ୍ଣୁକପାଲଂ ନିର୍ବପେସୀକ୍ଷମାଣୋଽଗ୍ନିମେବ ସାହନ୍ତ୍ୟଂ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତେନୈବ ସାହତେ ଯଂ ସୀକ୍ଷତେ (୪)॥

(ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟାଽସ୍ମିନ୍-ତେଜସ୍ଵତେ ପୁରୋତାଶମ୍ବିଷ୍ଣୁକପାଲଂ ଶବ୍ଦ) ॥ ୨ । ୨ । ୩ ॥

(ଅନ୍ନବତ୍ସକାମସ୍ୟ; ଅନ୍ନାଶନଶକ୍ତିକାମସ୍ୟ; ଅନ୍ନପତିତ୍ୱକାମସ୍ୟ; ଦୀର୍ଘରୋଗଯୁକ୍ତକାମସ୍ୟ;

ଚକ୍ଷୁଷ୍ଟାଚରକାମସ୍ୟ; ପୁତ୍ରକାମସ୍ୟ ପୁରୋଡାଶାଃ; ରସକାମସ୍ୟ ଚରୁଃ; ଧନକାମସ୍ୟ;

ସଂଗ୍ରାମଜୟପୂର୍ବକମନୁକାମସ୍ୟ; ଦ୍ଵିରଗ୍ୟୁଦ୍ଵରଣେ; ଉଦ୍ଘୃତାଗ୍ନିନାଶେ ପୁରୋଡାଶାଃ ॥

ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନୟେଽନ୍ନବତେ ପୁରୋଡାଶମିଷ୍ଠାକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କାମୟେତାନ୍ନବାନ୍-
ସ୍ୟାମିତ୍ୟଗ୍ନିମେବାନ୍ନବତ୍ତଃ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନମନ୍ନବତ୍ତଂ
କରୋତ୍ୟନ୍ନବାନ୍ନେବ ଭବତ୍ୟଗ୍ନୟେଽନ୍ନାଦାନ୍ ପୁରୋଡାଶମିଷ୍ଠାକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ
କାମୟେତାନ୍ନାଦଃ ସ୍ୟାମିତ୍ୟଗ୍ନିମେବାନ୍ନାଦଃ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ
ଏବୈନମନ୍ନାଦଂ କରୋତ୍ୟନ୍ନାଦ (୧) ଏବ ଭବତ୍ୟଗ୍ନୟେଽନ୍ନପତୟେ ପୁରୋଡାଶମିଷ୍ଠାକପାଲଂ
ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କାମୟେତାନ୍ନପତିଃ ସ୍ୟାମିତ୍ୟଗ୍ନିମେବାନ୍ନପତିଃ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ
ଧାବତି ସ ଏବୈନମନ୍ନପତିଂ କରୋତ୍ୟନ୍ନପତିରେବ ଭବତ୍ୟଗ୍ନୟେ ପର୍ବମାନାନ୍
ପୁରୋଡାଶମିଷ୍ଠାକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଗ୍ନୟେ ପାବକାୟାଗ୍ନୟେ ଶୁଚୟେ ଜ୍ୟୋଗାମୟାବୀ
ୟଦ୍ଘଗ୍ନୟେ ପର୍ବମାନାନ୍ ନିର୍ବପତି ପ୍ରାଣମେବାସ୍ଥିତେନ ଦଧାତି ଯଦ୍ଘଗ୍ନୟେ (୨) ପାବକାୟା
ବାଚମେବାସ୍ଥିତେନ ଦଧାତି ଯଦ୍ଘଗ୍ନୟେ ଶୁଚୟ ଆୟୁରେବାସ୍ଥିତେନ ଦଧାତୁ୍ୟତ
ୟଦୀତାସୁର୍ଭବତି ଜୀବତ୍ୟେବୈତାମେବ ନିର୍ବପେକ୍ଷୁଷ୍ଣାମେ। ଯଦ୍ଘଗ୍ନୟେ ପର୍ବମାନାନ୍
ନିର୍ବପତି ପ୍ରାଣମେବାସ୍ଥିତେନ ଦଧାତି ଯଦ୍ଘଗ୍ନୟେ ପାବକାୟା ବାଚମେବାସ୍ଥିତେନ ଦଧାତି
ୟଦ୍ଘଗ୍ନୟେ ଶୁଚୟେ ଚକ୍ଷୁରେବାସ୍ଥିତେନ ଦଧା (୩) ତୁ୍ୟତ ଯଦ୍ୟନ୍ତୋ ଭବତି ପ୍ରେବ
ପିଶ୍ୟତ୍ୟଗ୍ନୟେ ପୁତ୍ରବତେ ପୁରୋଡାଶମିଷ୍ଠାକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦିନ୍ଦ୍ରାନ୍ ପୁତ୍ରିଣେ
ପୁରୋଡାଶମେକାଦଶକପାଲଂ ପ୍ରଜାକାମୋଽଗ୍ନିରେବାସ୍ଥେ ପ୍ରଜାଂ ପ୍ରଜନୟତି ବୁଦ୍ଧାମିନ୍ଦ୍ରଃ ପ୍ର
ୟଜ୍ଞତ୍ୟଗ୍ନୟେ ରସବତେଽଜନ୍ୟାରେ ଚରୁଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କାମୟେତ୍ ରସବାନ୍-

ସ୍ଵାମିତ୍ୟଗ୍ନିମେବ ରସବତ୍ତଃ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଃ ରସବତ୍ତଂ
 କରୋତି (୪) ରସବାନେବ ଭବତ୍ୟଜନ୍ତୁରେ ଭବତ୍ୟାଗ୍ନେୟାଃ ବା ଏଷା ଯଦଞ୍ଜା ସାକ୍ଷାଦେବ
 ରସମବଂ ରୁନ୍ଧେଃସ୍ମିନ୍ନେ ବସ୍ତୁମତେ ପୁରୋତାଶମଞ୍ଜୁକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କାମୟେତ୍
 ବସ୍ତୁମାନ-ସ୍ଵାମିତ୍ୟଗ୍ନିମେବ ବସ୍ତୁମତ୍ତଃ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ
 ବସ୍ତୁମତ୍ତଂ କରୋତି ବସ୍ତୁମାନେବ ଭବତ୍ୟଗ୍ନେୟାଃ ବାଜସ୍ବତେ ପୁରୋତାଶମଞ୍ଜୁକପାଲଂ
 ନିର୍ବପେସଂଗ୍ରାମେ ସଂୟତ୍ତେ ବାଜଂ (୫) ବା ଏଷ ସିଦ୍ଧୀର୍ଷତି ଯଃ ସଂଗ୍ରାମଂ ଜିଗୀଷତ୍ୟଗ୍ନିଃ
 ଖଲୁ ବୈ ଦେବାନାଂ ବାଜସ୍ବଦଗ୍ନିମେବ ବାଜସ୍ବତଃ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
 ଧାବତି ବାଜଃ ହତି ବୃତ୍ରଂ ଜୟତି ତଃ ସଂଗ୍ରାମମଥୋ ଅଗ୍ନିରିବ ନ ପ୍ରତିଧୂଷେ
 ଭବତ୍ୟଗ୍ନେୟାଃସ୍ମିନ୍ନେ ପୁରୋତାଶମଞ୍ଜୁକପାଲଂ
 ନିର୍ବପେଦ୍ୟସ୍ୟାଗ୍ନାବଗ୍ନିମଞ୍ଜୁକପାଲେନିର୍ବପେଦ୍ୟାଗ୍ନୋ ବା
 ଏତୟୋରନ୍ୟୋଃନିର୍ବପେଦ୍ୟାଗ୍ନୋଃନ୍ୟସ୍ତ୍ରୋ ସଂଭବତ୍ତୌ ଯଜମାନ (୬) ମତି ସଂଭବତଃ ସ
 ଈଶ୍ଵର ଆର୍ତ୍ତିମାର୍ତୋୟଦଗ୍ନେୟାଃସ୍ମିନ୍ନେ ନିର୍ବପତି ଭାଗଧେୟେନୈବୈନୌ ଶମୟତି
 ନାଃଃର୍ତ୍ତିମାଞ୍ଜୁତି ଯଜମାନୋଃସ୍ମିନ୍ନେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତେ ପୁରୋତାଶମଞ୍ଜୁକପାଲଂ
 ନିର୍ବପେଦ୍ୟସ୍ୟାଗ୍ନିରୁଦ୍ଧତୋଃସ୍ତୁତେଃସ୍ମିନ୍ନେ ଉଦ୍ଧାୟେଦପର ଆଦୀପ୍ୟାନୁଦ୍ଧତ୍ୟ ଇତ୍ୟାହୁସ୍ତୁତଥା
 ନ କାୟଂ ଯଦ୍-ଭାଗଧେୟମତି ପୂର୍ବ ଉଦ୍ଧାୟେତେ କିମପରୋଃଭ୍ୟ (୭) କ୍ରିୟେତେତି
 ତାନ୍ୟବାବକ୍ଷାଶାନି ସଂନିଧାୟ ମଲ୍ଲେଦିତଃ ପ୍ରଥମଂ ଜଞ୍ଜେ ଅଗ୍ନିଃ ସ୍ଵାଦ୍ୟୋନେରଧି
 ଜାତବେଦାଃ ।

ସ ଗାୟତ୍ରିୟା ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭା ଜଗତ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟା ହବ୍ୟଂ ବହତୁ ପ୍ରଜାନନ୍ତିତି
 ଛନ୍ଦୋଭିରେବୈନଃ ସ୍ଵାଦ୍ୟୋନେଃ ପ୍ର ଜନୟତ୍ୟେଷ ବାବ ସୋଽଗ୍ନିରିତ୍ୟାହୁର୍ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠା ଅସ୍ୟ

ପରାପତିତମିତି ଯଦ୍ଵନ୍ୟେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତେ ନିର୍ବପତି ଯଦେବାସ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ପରାପତିତଂ
ତଦେବାବି ରୁନ୍ଧେ (୮)॥ (କରୋତ୍ୟନ୍ତାଦୋ ଦଧାତି ଯଦ୍ଵନ୍ୟେ ଶୁଚିନ୍ୟେ ଚକ୍ଷୁରେବାସ୍ଥିତେନ ଦଧାତି
କରୋତି ବାଜଂ ଯଜମାନମୁଦେବାସ୍ୟ ଷବ୍ ଚ) ॥ ୨। ୨। ୪॥

(ଅଭିଶସ୍ୟମାନସ୍ୟ ପ୍ରଜାକାମସ୍ୟ ଚ ପୁରୋଡାଶଚରବଃ; ପୁତ୍ରଜନ୍ମବତଃ; ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାତିକ୍ରମବତଃ;

ଅଗ୍ନିମୁଦ୍ରାସୟିଷ୍ୟତଃ; ଗ୍ରାମକାମସ୍ୟ ପୁରୋଡାଶାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ଵାରୁଣଂ ଚୁରୁଂ ଦଧୁକ୍ରାବ୍-ଶୋ ଚୁରୁମଭିଶସ୍ୟମାନେ
ୟଦ୍ଵୈଶ୍ଵାନରୋ ହ୍ରାଦଶକପାଲୋ ଭବତି ସଂବସ୍ତରୋ ବା ଅଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ଵାନରଃ
ସଂବସ୍ତରେଣୈବୈନଂ ସ୍ଵଦନ୍ତ୍ୟପ ପାପଂ ବର୍ଣଂ ହତେ ବାରୁଣେନୈବୈନଂ
ବରୁଣପାଶାନ୍ନୁଞ୍ଚତି ଦଧୁକ୍ରାବ୍-ଶା ପୁନାତି ହିରଣ୍ୟଂ ଦକ୍ଷିଣା ପ୍ରବିତ୍ରଂ ବୈ ହିରଣ୍ୟଂ
ପୁନାତ୍ୟେବୈନମାଦ୍ୟମସ୍ୟାନ୍ତଂ ଭବତ୍ୟେତାମେବ ନିର୍ବପେତ୍ ପ୍ରଜାକାମଃ ସଂବସ୍ତରୋ (୧)
ବା ଏତସ୍ୟାଶାନ୍ତୋ ଯୋନିଂ ପ୍ରଜାୟେ ପଶୁନାଂ ନିର୍ଦହତି ଯୋଃଲଂ ପ୍ରଜାୟେ ସନ୍-ପ୍ରଜାଂ
ନ ବିନ୍ଦତେ ଯଦ୍ଵୈଶ୍ଵାନରୋ ହ୍ରାଦଶକପାଲୋ ଭବତି ସଂବସ୍ତରୋ ବା ଅଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ଵାନରଃ
ସଂବସ୍ତରମେବ ଭାଗଧେୟେନ ଶମୟତି ସୋଃଶ୍ଵେ ଶାନ୍ତଃ ସ୍ଵାଦ୍ୟୋନେଃ ପ୍ରଜାଂ ପ୍ର
ଜନୟତି ବାରୁଣେନୈବୈନଂ ବରୁଣପାଶାନ୍ନୁଞ୍ଚତି ଦଧୁକ୍ରାବ୍-ଶା ପୁନାତି ହିରଣ୍ୟଂ ଦକ୍ଷିଣା
ପ୍ରବିତ୍ରଂ ବୈ ହିରଣ୍ୟଂ ପୁନାତ୍ୟେବୈନଂ (୨) ବିନ୍ଦତେ ପ୍ରଜାଂ ବୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ
ନିର୍ବପେତ୍ ପୁତ୍ରେ ଜାତେ ଯଦ୍ଵଷ୍ଟାକପାଲୋ ଭବତି ଗାୟତ୍ରିୟେବୈନଂ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସେନଂ
ପୁନାତି ଯଜ୍ଞବିକପାଲସ୍ତ୍ରୃତୈବାସ୍ଥିତେଜୋ ଦଧାତି ଯଜ୍ଞଶକପାଲୋ ବିରାଜୈବାସ୍ଥିନୁନ୍ନାଦ୍ୟଂ
ଦଧାତି ଯଦେକାଦଶକପାଲସ୍ତ୍ରୃଷ୍ଟୈବାସ୍ଥିନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଦଧାତି ଯଦ୍ ହ୍ରାଦଶକପାଲୋ
ଜଗତ୍ୟେବାସ୍ଥିନ୍ ପଶୁନ୍ ଦଧାତି ଯସ୍ମିନ୍ନାତ ଏତାନିଷ୍ଠଂ ନିର୍ବପତି ପୁତ୍ର (୩) ଏବ

ଡେଞ୍ଜସ୍ଵୟନ୍ନାଦ ଇନ୍ଦ୍ରିୟାବୀ ପଶୁମାନ ଉଚ୍ଚତ୍ୟବ୍ ବା ଏଷ ସୁବର୍ଗାଲ୍ଲୋକାଞ୍ଜିଦ୍ୟତେ ଯୋ
 ଦର୍ଶପୁର୍ଣ୍ଣମାସୟାଜୀ ସନ୍ନମାବାସ୍ୟାଂ ବା ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀଂ ବାଃତିପାଦୟତି ସୁବର୍ଗାୟ ହି
 ଲୋକାୟ ଦର୍ଶପୁର୍ଣ୍ଣମାସାବିଜ୍ୟେତେ ବୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦମାବାସ୍ୟାଂ ବା
 ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀଂ ବାଃତିପାଦ୍ୟ ସଂବହରୋ ବା ଅଗ୍ନିବୈଶ୍ଵାନରଃ ସଂବହରମେବ ପ୍ରୀଣାତ୍ୟଥୋ
 ସଂବହରମେବାସ୍ମା ଉପ ଦଧାତି ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟ ସମଷ୍ଟ୍ୟା (୪) ଅଥୋ ଦେବତା
 ଏବାହ୍ନାରଭ୍ୟ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମେତି ବୀରୁହା ବା ଏଷ ଦେବାନାଂ ଯୋଃସ୍ମିନ୍ନୁହାସୟତି ନ
 ବା ଏତସ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣା ରତାୟବଃ ପୁରାଃନମକ୍ଷନ୍ନାଗ୍ନେୟମଷ୍ଟାକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦୈଶ୍ଵାନରଂ
 ହ୍ରାଦଶକପାଲମଗ୍ନିମ୍ନୁହାସୟିଷ୍ୟନ୍, ଯଦୁଷ୍ଟାକପାଲୋ ଉଚ୍ଚତ୍ୟଷ୍ଟାକ୍ଷରା ଗାୟତ୍ରୀ
 ଗାୟତ୍ରୋଃସ୍ମିନ୍ନାବାନେବାଗ୍ନିସ୍ତସ୍ମା ଆତିଥ୍ୟଂ କରୋତ୍ୟଥୋ ଯଥା ଜନଂ ଯତେଃବସଂ
 କରୋତି ତାଦୃ (୫) ଗେବ ତଦ୍-ହ୍ରାଦଶକପାଲୋ ବୈଶ୍ଵାନରୋ ଉଚ୍ଚତି ହ୍ରାଦଶ ମାସାଃ
 ସଂବହରଃ ସଂବହରଃ ଖଲୁ ବା ଅଗ୍ନେର୍ଯୋନିଃ ସ୍ଵାମେବୈନଂ ଯୋନିଂ
 ଗମୟତ୍ୟାଦ୍ୟମସ୍ୟାନ୍ନଂ ଉଚ୍ଚତି ବୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ଧାରୁତଃ ସ୍ଵପ୍ତକପାଲଂ
 ଗ୍ରାମକାମ ଆହବନୀୟେ ବୈଶ୍ଵାନରମଧି ଶୟତି ଗାହ୍ମପତ୍ୟ ମାରୁତଂ ପାପବସ୍ୟସସ୍ୟ
 ବିଧୃତ୍ୟ ହ୍ରାଦଶକପାଲୋ ବୈଶ୍ଵାନରୋ ଉଚ୍ଚତି ହ୍ରାଦଶ ମାସାଃ ସଂବହରଃ
 ସଂବହରେଶୈବାଶ୍ଚେ ସଜାତାଃ ଶ୍ୟାବୟତି ମାରୁତୋ ଉଚ୍ଚତି (୬) ମରୁତୋ ବୈ ଦେବାନାଂ
 ବିଶୋ ଦେବବିଶେନୈବାଶ୍ଚେ ମନୁଷ୍ୟବିଶମବଂ ରୁକ୍ଷେ ସ୍ଵପ୍ତକପାଲୋ ଉଚ୍ଚତି ସ୍ଵପ୍ତଗଣା ବୈ
 ମରୁତୋ ଗଣଶ ଏବାଶ୍ଚେ ସଜାତାନବଂ ରୁକ୍ଷେନୁତ୍ୟମାନ ଆ ସାଦୟତି ବିଶମେବାସ୍ମା
 ଅନୁବର୍ମାନଂ କରୋତି (୭) ॥ (ପ୍ରଜାକାମଃ ସଂବହରଃ ପୁନାତ୍ୟବୈନଂ ପୁତଃ ସମଷ୍ଟ୍ୟ ତାଦୃଞ୍-
 ମାରୁତୋ ଉଚ୍ଚତ୍ୟେକାନ୍ନ ତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୨ । ୨ । ୫ ॥

(ସଂଗ୍ରାମମୁପପ୍ରୟାସ୍ୟତଶ୍ଚରୁଃ; ସଂଗ୍ରାମଭୂମିଂ ପ୍ରାପ୍ତସ୍ୟ; ବିଦ୍ଵିଷତୋରନ୍ତଂ ଜଗ୍ଞବତଃ; ଶପଥଂ କୃତ୍ଵା
ବ୍ରହ୍ମାତଃ; ଅବିଂ ପ୍ରତିଗୃହ୍ଣାନ୍ନସ୍ୟ; ଉଭୟତୋଦନ୍ତଂ ପ୍ରତିଗୃହ୍ଣାନ୍ନସ୍ୟ; ଯାତୟିତୁଂ ପ୍ରୟାସ୍ୟତଃ; ଯାତୟିତ୍ଵା

ପ୍ରତ୍ୟାଗଚ୍ଛତଶ୍ଚ ପୁରୋଡାଶାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ଆଦିତ୍ୟଂ ଚରୁଂ ନିର୍ବପେସଂଗ୍ରାମମୁପପ୍ରୟାସ୍ୟନ୍ତିନ୍ତଂ ବା ଅଦିତିରସ୍ୟାମେବ ପୁର୍ବେ ପ୍ରତି
ତିଷ୍ଠତି ବୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ଵାୟତନଂ ଗୁଡ଼ା ସଂବହରୋ ବା
ଅଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ଵାନରଃ ସଂବହରଃ ଖଲୁ ବୈ ଦେବାନାମାୟତନମେତସ୍ମାଦ୍ଵା ଆୟତନାଦ୍ଵେବା
ଅସୁରାନଜୟନ୍ତୁ ଯଦ୍ଵୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପତି ଦେବାନାମେବାୟତନେ ଯତତେ
ଜୟତି ତଂ ସଂଗ୍ରାମମେତସ୍ମିନ୍ନା ଏତୌ ମୃଜାତେ (୧) ଯୋ ବିଦ୍ଵିଷ୍ଠାଶୟୋରନ୍ତମତି
ବୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ଵିଦ୍ଵିଷ୍ଠାଶୟୋରନ୍ତଂ ଜଗ୍-ଧ୍ଵା ସଂବହରୋ ବା
ଅଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ଵାନରଃ ସଂବହରସ୍ଵଦିତମେବାଭି ନାସ୍ମିନ୍ ମୃଜାତେ ସଂବହରାୟ ବା ଏତୌ
ସମମାତେ ଯୌ ସମମାତେ ତୟୋର୍ଯଃ ପୁର୍ବୌଽଭି ଦୁହ୍ୟତି ତଂ ବରୁଣୋ ଗୃହ୍ଣାତି
ବୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେସମମାନୟୋଃ ପୁର୍ବୌଽଭିଦୁହ୍ୟ ସଂବହରୋ ବା
ଅଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ଵାନରଃ ସଂବହରମେବାୟା ନିର୍ବରୁଣଂ (୨) ପରସ୍ତାଦ୍ଵି ଦୁହ୍ୟତି ନୈନଂ ବରୁଣୋ
ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟାବ୍ୟଂ ବା ଏଷ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣାତି ଯୋଽବିଂ ପ୍ରତିଗୃହ୍ଣାତି ବୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ
ନିର୍ବପେଦ୍ଵିଂ ପ୍ରତିଗୃହ୍ୟ ସଂବହରୋ ବା ଅଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ଵାନରଃ ସଂବହରସ୍ଵଦିତାମେବ ପ୍ରତିଗୃହ୍ଣାତି
ନାଽବ୍ୟଂ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟାମନୋ ବା ଏଷ ମାତ୍ରାମାପ୍ନୋତି ଯ ଉଭୟାଦତ୍ ପ୍ରତିଗୃହ୍ଣାତ୍ୟଶ୍ଵଂ
ବା ପୁରୁଷଂ ବା ବୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦୁଭୟାଦତ୍ (୩) ପ୍ରତିଗୃହ୍ୟ ସଂବହରୋ
ବା ଅଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ଵାନରଃ ସଂବହରସ୍ଵଦିତମେବ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣାତି ନାମନୋ ମାତ୍ରାମାପ୍ନୋତି
ବୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେସ୍ଵନିମେଷ୍ୟନ୍-ସଂବହରୋ ବା ଅଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ଵାନରୋ ଯଦା
ଖଲୁ ବୈ ସଂବହରଂ ଜନତାୟାଂ ଚରତ୍ୟଥ ସ ଧନାୟୌ ଭବତି ଯଦ୍ଵୈଶ୍ଵାନରଂ

ଦ୍ଵାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପତି ସଂବହରସାତାମେବ ସୁନିମ୍ନି ପ୍ର ଚ୍ୟବତେ ଦାନକାମା ଅସ୍ତେ
ପ୍ରଜା ଭବନ୍ତି ଯୋ ବୈ ସଂବହରଂ (୪) ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନ ବିମୁଞ୍ଚତ୍ୟପ୍ରତିଷ୍ଠାନୋ ବୈ ସ
ଭବତ୍ୟେତମେବ ବୈଶ୍ଵାନରଂ ପୁନରାଗତ୍ୟ ନିର୍ବପେଦ୍ୟମେବ ପ୍ରଯୁଜ୍ଞେ ତଂ ଭାଗଧେୟେନ
ବି ମୁଞ୍ଚତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ଯୟା ରକ୍ଷୋଭ୍ରମାଂ ଗାମାଜେଭାଂ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାୟ
ପ୍ରହ୍ନିଶୁକ୍ଳାନିରୂତିମେବାସ୍ତେ ପ୍ରହ୍ନିଶୋତି (୫)॥

(ମୁକ୍ତାତେ ନିର୍ବରୁଣଂ ବପେଦୁଭୟାଦଦ୍ୟୋ ବୈ ସଂବହରଂ ଷଡ୍-ତ୍ରୈଂଶଜ) ॥ ୨। ୨। ୬॥

(ପଶୁକାମସ୍ୟ ଚରୁଃ; ପଶୁକାମସ୍ୟ; ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମସ୍ୟ; ଅନ୍ନକାମସ୍ୟ; ଭୂତିକାମସ୍ୟ; ପାପୁନାଗୃହୀତସ୍ୟ;
ପରୈଃ ପୀତିତସ୍ୟ; ବଜସ୍ୟ ପରିୟତ୍ତସ୍ୟ ବା; ମହାୟଜ୍ଞେଚ୍ଛୋଃ ପୁରୋଡାଶାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରଷୟଃ)
ଏତ୍ଦଂ ଚରୁଂ ନିର୍ବପେତ୍ ପଶୁକାମ ଏତ୍ଦା ବୈ ପଶବ୍ ଇନ୍ଦ୍ରମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ
ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ତେ ପଶୁନ୍ ପ ଯଜ୍ଞତି ପଶୁମାନେବ ଭବତି ଚରୁଭବତି ସ୍ଵାଦେବାସ୍ତେ
ଯୋନେଃ ପଶୁନ୍ ପ ଜନୟତୀନ୍ଦ୍ରାୟେନ୍ଦ୍ରିୟାବତେ ପୁରୋଡାଶମେକାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପେତ୍
ପଶୁକାମ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୈ ପଶବ୍ ଇନ୍ଦ୍ରମେବେନ୍ଦ୍ରିୟାବତ୍ତଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
ସ (୧) ଏବାସ୍ତା ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ପଶୁନ୍ ପ ଯଜ୍ଞତି ପଶୁମାନେବ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଘର୍ମବତେ
ପୁରୋଡାଶମେକାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପେତ୍ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ବୈ ଘର୍ମ
ଇନ୍ଦ୍ରମେବ ଘର୍ମବତ୍ତଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ଦଧାତି
ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସ୍ୟେବ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରାୟାର୍ଜବତେ ପୁରୋଡାଶମେକାଦଶକପାଳଂ
ନିର୍ବପେଦନ୍ନକାମୋଽକୌ ବୈ ଦେବାନାମନ୍ନମିନ୍ଦ୍ରମେବାର୍ଜବତ୍ତଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋ (୨)
ପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ତା ଅନ୍ନଂ ପ ଯଜ୍ଞତ୍ୟନ୍ନାଦ ଏବ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଘର୍ମବତେ
ପୁରୋଡାଶମେକାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପେଦିନ୍ଦ୍ରାୟେନ୍ଦ୍ରିୟାବତ୍ ଇନ୍ଦ୍ରାୟାର୍ଜବତେ ଭୂତିକାମୋ

ଯଦିହୀୟ ଘର୍ମବତେ ନିର୍ବପତି ଶିର ଏବାସ୍ୟ ତେନ କରୋତି ଯଦିହୀୟେହିୟାବତ
 ଆହୀନମେବାସ୍ୟ ତେନ କରୋତି ଯଦିହୀୟାର୍ଜବତେ ଭୂତ ଏବାହାଦ୍ୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି
 ଭବତ୍ୟେବେହୀୟା (୩) ଏହୋମୁଚେ ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ ପାପୁନା
 ଗୃହୀତଃ ସ୍ୟାତ୍ ପାପୁ ବା ଅହଂ ଇନ୍ଦ୍ରମେବାହୋମୁଚଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ
 ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ ପାପୁନୋଃହସୋ ମୁଞ୍ଚିତାହୀୟା ବୈମୁଧାୟ
 ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଂ ମୃଧୋଽଭି ପ୍ରବେପେରନ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରାଣି ବାଽଭି
 ସମିନ୍ଧୁରିନ୍ଦ୍ରମେବ ବୈମୁଧଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମାନ୍ନୃଧୋ (୪) ଏପ
 ହୃତାହୀୟା ତ୍ରାତ୍ରେ ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ ବଜ୍ରୋ ବା ପରିୟତ୍ତୋ
 ବେନ୍ଦ୍ରମେବ ତ୍ରାତାରଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ ତ୍ରାୟତ୍
 ଇନ୍ଦ୍ରାୟାର୍ଜାଶ୍ଵମେଧବତେ ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଂ ମହାୟଜ୍ଞୋ
 ନୋପନମେଦେତେ ବୈ ମହାୟଜ୍ଞସ୍ୟାନ୍ତେ ତନ୍ମୁ ଯଦର୍ଜାଶ୍ଵମେଧାବିନ୍ଦ୍ରମେବାର୍ଜାଶ୍ଵମେଧବତ୍ଫଂ
 ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମା ଅନ୍ତତୋ ମହାୟଜ୍ଞଂ ଚ୍ୟାବୟତ୍ୟପୈନଂ
 ମହାୟଜ୍ଞୋ ନମତି (୫) ॥ (ଇହିୟାବତ୍ଫଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସୋଽର୍ଜବତ୍ଫଂ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୈବେହୀୟାସ୍ମାନ୍ନୃଧୋଽସ୍ମୈ ସ୍ଵପ୍ତ ଚ) ॥ ୨। ୨। ୭॥

(ଗ୍ରାମକାମସ୍ୟ ପୁରୋତାଶଃ; ସେନାକାମସ୍ୟ ଚରୁଃ; ଯୁଦାର୍ଥନଃ; ନଷ୍ଟପୈର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ;

ଅନ୍ୟକର୍ତ୍ତୃକଦାନକାମସ୍ୟ; ଉତ୍ତମର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ; ରାଜ୍ୟଭ୍ରଷ୍ଟସ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ୟମାନସ୍ୟ ବା; ଅନ୍ୟସାମ୍ୟମନିଚ୍ଛତଃ

ପୁରୋତାଶଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରାୟାୟୁଜବେ ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ ଗ୍ରାମକାମ ଇନ୍ଦ୍ରମେବାୟୁଜ୍ଞଂ
 ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମୈ ସଜ୍ଞତାନନ୍ତୁକାନ୍ କରୋତି ଗ୍ରାମୋପ

ଭବତୀୟାଣ୍ୟ ଚରୁ ନିର୍ବପେଦ୍ୟସ୍ୟ ସେନାଂ ସଂଶିତେବ ସ୍ୟାଦିନ୍ଦ୍ରାଣୀ ବୈ ସେନାନ୍ତେ
 ଦେବତେନ୍ଦ୍ରାଣୀମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସୈବାସ୍ୟ ସେନାଂ ସଂ ଶ୍ୟତି
 ବଲ୍-ବିଜ୍ଞାନପୀ (୧) ଧ୍ଵେ ସଂ ନିହ୍ୟେଦ୍-ଗୌର୍ଦ୍ଧ୍ରାଧିଷ୍ଠା ନ୍ୟମେହୁତତୋ ବଲ୍-ବିଜ୍ଞା
 ଉଦତିଷ୍ଠନ୍ ଗବାମେବୈନଂ ନ୍ୟାୟମପିନୀୟ ଗା ବେଦୟତୀନ୍ଦ୍ରାୟ ମନ୍ୟୁମତେ ମନସ୍ଵତେ
 ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେସଂଗ୍ରାମେ ସଂୟତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ବୈ ମନ୍ୟୁନା ମନସା
 ସଂଗ୍ରାମଂ ଜୟତୀନ୍ଦ୍ରମେବ ମନ୍ୟୁମତଃ ମନସ୍ଵତଃ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ
 ଏବାସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ମନ୍ୟୁଂ ମନୋ ଦଧାତି ଜୟତି ତଃ (୨) ସଂଗ୍ରାମମେତାମେବ ନିର୍ବପେଦ୍ୟା
 ହୃତମନାଃ ସ୍ଵୟଂ ପାପ ଇବ ସ୍ୟାଦେତାନି ହି ବା ଏତସ୍ମାଦପକ୍ରାନ୍ତାନ୍ୟଥୈଷ ହୃତମନାଃ
 ସ୍ଵୟଂ ପାପ ଇନ୍ଦ୍ରମେବ ମନ୍ୟୁମତଃ ମନସ୍ଵତଃ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ
 ଏବାସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ମନ୍ୟୁଂ ମନୋ ଦଧାତି ନ ହୃତମନାଃ ସ୍ଵୟଂ ପାପୋ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଦାତ୍ରେ
 ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କାମୟେତ୍ ଦାନକାମା ମେ ପୁଜାଃ ସ୍ଵ୍ୟ (୩)
 ରିତୀନ୍ଦ୍ରମେବ ଦାତାରଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମୈ ଦାନକାମାଃ ପୁଜାଃ
 କରୋତି ଦାନକାମା ଅସ୍ମୈ ପୁଜା ଭବତୀନ୍ଦ୍ରାୟ ପ୍ରଦାତ୍ରେ ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଲଂ
 ନିର୍ବପେଦ୍ୟସ୍ମୈ ପ୍ରଭମିବ ସନ୍ନ ପ୍ରଦାୟେତେନ୍ଦ୍ରମେବ ପ୍ରଦାତାରଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ
 ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମୈ ପ୍ର ଦାପୟତୀନ୍ଦ୍ରାୟ ସୁଦ୍ରାମ୍-ଶୌ ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଲଂ
 ନିର୍ବପେଦପରୁଞ୍ଜୋ ବା (୪) ଧପରୁଧମାନୋ ବେନ୍ଦ୍ରମେବ ସୁଦ୍ରାମାଣଂ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ ଦ୍ରାୟତେନପରୁଧୋ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରୋ ବୈ ସ୍ଵଦୃଢ଼
 ଦେବତାଭିରାସ୍ମାସ୍ମ ନ ବ୍ୟାବୃତମଗଚ୍ଛସ ପୁଜାପତିମୁପାଧାବୁଞ୍ଛା
 ଏତମୈନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଲଂ ନିରବପୁତେନୈବାସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟମଦଧାଞ୍ଛନ୍ତରୀ ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ

ଅକରୋଦ୍ରଜ୍ଞୋ ବୈ ଶଙ୍କରଂ ସ ଏନଂ ବଜ୍ରୋ ଭୂତ୍ୟା ଐନ୍ (୫) ସୋଽଭବସୋଽବିଭେଦ୍-
ଭୂତଃ ପ୍ର ମା ଧକ୍ଷ୍ୟତୀତି ସ ପ୍ରଜାପତିଂ ପୁନରୁପାଧାବସ ପ୍ରଜାପତିଃ ଶଙ୍କର୍ଯ୍ୟା ଅଧି
ରୈବତୀଂ ନିର୍ମମୀତ ଶାନ୍ତ୍ୟା ଅପ୍ରଦାହାୟ ଘୋଽଲଂ ଶ୍ରୀୟେ ସନ୍-ସ୍ଵଦୃଢ୍-ସମାନ୍ୱେ
ସ୍ୟାଉସ୍ଥା ଏତମୈନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପେଦିନ୍ଦ୍ରମୈବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
ସ ଏବାସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଦଧାତି ରୈବତୀ ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟା ଭବତି ଶାନ୍ତ୍ୟା ଅପ୍ରଦାହାୟ ଶଙ୍କରଂ
ୟାଜ୍ୟା ବଜ୍ରୋ ବୈ ଶଙ୍କରଂ ସ ଏନଂ ବଜ୍ରୋ ଭୂତ୍ୟା ଇନ୍ଦ୍ରେ ଭବତ୍ୟେବ (୬) ॥

(ଅପି ତଂ ସ୍ଵାବୈନ୍ଦ୍ର ଭବତି ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଚ) ॥ ୨ । ୨ । ୮ ॥

(ଅଭିଚରତଃ; ପ୍ରତ୍ୟଭିଚରତଃ; ପରାଭିଚାରପୀତିତସ୍ୟ ଚ ଚରୁପୁରୋଡାଶୌ; ଯୁଜ୍ଞୋପନତିକାମସ୍ୟ

ପୁରୋଡଶଃ; ଚକ୍ଷୁଷ୍ମାମସ୍ୟ ଚରୁଃ; ଯୁଜ୍ଞକର୍ତ୍ତୃଭ୍ରାତୃବ୍ୟବତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟସାମର୍ଥ୍ୟାବିନାଶକାମସ୍ୟ;

ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋପାକୃତବଶାତୁଲ୍ୟଫଲକାମିନଃ ପୁରୋଡାଶଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଗ୍ନାବୈଷ୍ଠବମେକାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପେଦତି ଚରନ୍-ସରସ୍ଵତ୍ୟାଜ୍ୟଭାଗା

ସ୍ୟାଦ୍-ବାହ୍ନସ୍ଵତ୍ୟଶ୍ଚରୁର୍ଯଦାଗ୍ନାବୈଷ୍ଠବ ଏକାଦଶକପାଳୋ ଭବତ୍ୟଗ୍ନିଃ ସର୍ବା ଦେବତା

ବିଷ୍ଣୁର୍ଯୁଜ୍ଞୋ ଦେବତାଭିଶ୍ଵେବୈନଂ ଯୁଜ୍ଞେନ ଚାଭି ଚରତି ସରସ୍ଵତ୍ୟାଜ୍ୟଭାଗା ଭବତି ବାଗ୍ନୈ

ସରସ୍ଵତୀ ବାଗ୍ନୈବୈନମଭି ଚରତି ବାହ୍ନସ୍ଵତ୍ୟଶ୍ଚରୁର୍ଭବତି ବ୍ରହ୍ମ ବୈ ଦେବାନାଂ

ବୃହସ୍ପତିର୍ବ୍ରହ୍ମଣୈବୈନମଭି ଚରତି (୧) ପ୍ରତି ବୈ ପ୍ରରସ୍ତାଦଭିଚରନ୍ତମଭି ଚରନ୍ତି ସ୍ଵେ ସ୍ଵେ

ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟେ କୁର୍ଯାଦତି ପ୍ରୟୁକ୍ତ୍ୟା ଏତୟୈବ ଯଜେତାଭିଚରନ୍ତମାଶୋ ଦେବତାଭିରୈବ

ଦେବତାଃ ପ୍ରତିଚରନ୍ତି ଯୁଜ୍ଞେନ ଯୁଜ୍ଞଂ ବାଚା ବାଚଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ବ୍ରହ୍ମ ସ ଦେବତାଶ୍ଚୈବ ଯୁଜ୍ଞଂ

ଚ ମଧ୍ୟତୋ ବ୍ୟବସର୍ପତି ତସ୍ୟ ନ କୁଟଶ୍ଚନୋପାବ୍ୟାଧୋ ଭବତି

ନୈନମଭିଚରନ୍-ତ୍-ସ୍ଵଶ୍ଵତ ଆଗ୍ନାବୈଷ୍ଠବମେକାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଂ ଯୁଜ୍ଞୋ ନୋ (୨)

ପ୍ରମେଦଂ ଶ୍ଵେତଂ ଦେବତା ବିଷ୍ଣୁର୍ଯଜ୍ଞୋଽଗ୍ନିଂ ତୈବ ବିଷ୍ଣୁଂ ଚ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧ୍ୟେୟେନୋପ
 ଧାବତି ତାବେବାଶ୍ଵେ ଯଜ୍ଞଂ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତ ଉପେନଂ ଯଜ୍ଞୋ ନମତ୍ୟାଗ୍ରାବୈଷ୍ଠବଂ ଘୃତେ ଚୁରୁଂ
 ନିର୍ବପେଜସ୍ତୁଷ୍ମାମୋଽଗ୍ନେର୍ବେ ଚକ୍ଷୁଷା ମନୁଷ୍ୟା ବି ପଶ୍ୟତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଦେବା ଅଗ୍ନିଂ ତୈବ
 ବିଷ୍ଣୁଂ ଚ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧ୍ୟେୟେନୋପ ଧାବତି ତାବେବା (୩) ଽସ୍ମିଞ୍ଚକ୍ଷୁର୍ଯଜ୍ଞସ୍ତୁଷ୍ମାନେବ ଭବତି
 ଧ୍ୟେୟେ ବା ଏତଦ୍ରେତୋ ଯଦାଜ୍ୟମନୁହୁହସ୍ତଶ୍ଚୁଲ୍ଲା ମିଥୁନାଦେବାଶ୍ଵେ ଚକ୍ଷୁଃ ପ୍ର ଜନୟତି
 ଘୃତେ ଭବତି ତେଜୋ ବୈ ଘୃତଂ ତେଜଃଶ୍ଚକ୍ଷୁଃସେଜଂସୈବାଶ୍ଵେ ତେଜଃଶ୍ଚରବଂ ରୁକ୍ଷ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ
 ବୈ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ବୃକ୍ଷେ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟା ଯଜମାନୋଽୟଜମାନସ୍ୟାଧୁରକଲ୍ଲାଂ ପ୍ରତି ନିର୍ବପେଦ୍-
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟା ଯଜମାନେ ନାସ୍ୟେନ୍ଦ୍ରିୟଂ (୪) ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ବୃକ୍ଷେ ପୁରା ବାତଃ
 ପ୍ରବଦିତୋନିର୍ବପେଦ୍ୟାବତ୍ୟେବ ବାହ୍ମାମପ୍ରୋଦିତାଂ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ ବୃକ୍ଷେ ତାମସ୍ୟ ବାତଂ
 ପ୍ରବଦନ୍ତୀମନ୍ୟା ବାତୋଽନୁ ପ୍ର ବଦନ୍ତି ତା ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଯଜମାନେ
 ଦଧତ୍ୟାଗ୍ରାବୈଷ୍ଠବମ୍ଷାକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ ପ୍ରାତଃସବନସ୍ୟାଽଽକାଲେ
 ସରସ୍ଵତ୍ୟାଜ୍ୟଭାଗା ସ୍ୟାଦ୍-ବାହ୍ନସ୍ଵତ୍ୟଶ୍ଚୁରୁର୍ଯଜ୍ଞଦେକାଦଶକପାଲୋ ଭବତ୍ୟଶ୍ଵାକ୍ଷରା ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରଂ
 ପ୍ରାତଃ ସବନଂ ପ୍ରାତଃ ସବନମେବ ତେନାଽଽପ୍ନୋତ୍ୟା (୫) ଗ୍ରାବୈଷ୍ଠବମେକାଦଶକପାଲଂ
 ନିର୍ବପେଦ୍ଧାଧ୍ୟନ୍ଦିନସ୍ୟ ସବନସ୍ୟାଽଽକାଲେ ସରସ୍ଵତ୍ୟାଜ୍ୟଭାଗା
 ସ୍ୟାଦ୍-ବାହ୍ନସ୍ଵତ୍ୟଶ୍ଚୁରୁର୍ଯଜ୍ଞଦେକାଦଶକପାଲୋ ଭବତ୍ୟେକାଦଶାକ୍ଷରା ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ତ୍ରେଷ୍ଟୁଭ୍
 ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନଃ ସବନଂ ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନମେବ ସବନଂ ତେନାଽଽପ୍ନୋତ୍ୟାଗ୍ରାବୈଷ୍ଠବଂ ଦ୍ଵାଦଶକପାଲଂ
 ନିର୍ବପେଦ୍ ତୃତୀୟସବନସ୍ୟାଽଽକାଲେ ସରସ୍ଵତ୍ୟାଜ୍ୟଭାଗା ସ୍ୟାଦ୍-ବାହ୍ନସ୍ଵତ୍ୟଶ୍ଚୁରୁର୍ଯଜ୍ଞ
 ଦ୍ଵାଦଶକପାଲୋ ଭବତି ଦ୍ଵାଦଶାକ୍ଷରା ଜଗତୀ ଜାଗତଂ ତୃତୀୟସବନଂ ତୃତୀୟସବନମେବ
 ତେନାଽଽପ୍ନୋତି ଦେବତାଭିରେବ ଦେବତାଃ (୬) ପ୍ରତିଚରତି ଯଜ୍ଞେନ ଯଜ୍ଞଂ ବାତା ବାତଂ

ବ୍ରହ୍ମଣା ବ୍ରହ୍ମ କ୍ରପାଲୈରେବ ଛନ୍ଦାଂ ସ୍ୟାପୋତି ପୁରୋତାଶୈଃ ସର୍ବନାନି
 ମୈତ୍ରାବରୁଣମେକକପାଳଂ ନିର୍ବପେଦୁଶାୟୈ କାଳେ ଯୈବାସୌ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ ବଶାଂନୁବନ୍ଧ୍ୟା
 ସୋ ଏବୈଷୈତସ୍ୟୈକକପାଳୋ ଭବତି ନ ହି କ୍ରପାଲୈଃ ପଶୁମର୍ହତ୍ୟାୟୁମ୍ (୭)॥
 (ବ୍ରହ୍ମଣୋବୈନମତି ଚରତି ଯଜ୍ଞୋ ନ ତାବେବାଂସ୍ୟାହିୟମାପୋତି ଦେବତାଃ ସ୍ଵପୁତ୍ରଂ ଶକ) ॥ ୨।୨।୯ ॥

(ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମସ୍ୟ; ଚର୍ମରୋଗଭୀତସ୍ୟ; ପ୍ରଜାକାମସ୍ୟ; ଅଭିଚରତଃ; ଦୀର୍ଘରୋଗଯୁତସ୍ୟ; ପରସ୍ୟ
 ବୈରିଜନନକାମସ୍ୟ ଚ ଚରବଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅସାବାଦିତ୍ୟୋ ନ ବ୍ୟରୋଚତ ତସ୍ମୈ ଦେବାଃ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତିମୈଚ୍ଛନ୍ତସ୍ମା ଏତଂ ସୋମାରୈଦ୍ରଂ
 ତୁରୁଂ ନିରବପୁତ୍ରେନୈବାସ୍ମିନ୍ ରୁଚମଦଧୁର୍ଯ୍ୟୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମଃ ସ୍ୟାଉସ୍ମା ଏତଂ
 ସୋମାରୈଦ୍ରଂ ତୁରୁଂ ନିର୍ବପେସୋମଂ ତୈବ ରୁଦ୍ରଂ ତୁ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
 ତାବେବାସ୍ମିନ୍ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ଧତ୍ତୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସ୍ୟେବ ଭବତି ତିଷ୍ୟାପୁର୍ଣ୍ଣମାସେ ନିର୍ବପେଦୁଦ୍ରୋ
 (୧) ବୈ ତିଷ୍ୟଃ ସୋମଃ ପୁର୍ଣ୍ଣମାସଃ ସାକ୍ଷାଦେବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମବଂ ରୁନ୍ଧେ ପରିଶ୍ରୀତେ
 ଯାଜନ୍ୟତି ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସସ୍ୟ ପରିଗୃହୀତୈ୍ୟ ଶ୍ଵେତାୟୈ ଶ୍ଵେତବିହାୟୈ ଦୁଷ୍ଠଂ ମଥୁତମାଜ୍ୟଂ
 ଭବତ୍ୟାଜ୍ୟଂ ପ୍ରୋକ୍ଷଣମାଜ୍ୟେନ ମାର୍ଜୟନ୍ତେ ଯାବଦେବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ତସର୍ବଂ କରୋତ୍ୟତି
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ କ୍ରିୟତ ଇତ୍ୟାହୁରାଶ୍ଵରୋ ଦୁଶ୍ମନା ଭବିତୋରିତି ମାନବୀ ରତୌ ଧାୟେ
 କୁର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୟସ୍ତୈ କିଂ ତୁ ମନୁରବଦଭଦ୍-ଭେଷଜଂ (୨) ଭେଷଜମେବାସ୍ମୈ କରୋତି ଯଦି
 ବିଭୀକ୍ଷାଦୁଶ୍ମନା ଭବିଷ୍ୟାମାତି ସୋମାପୌଷଂ ତୁରୁଂ ନିର୍ବପେସୌମେ୍ୟା ବୈ ଦେବତୟା
 ପୁରୁଷଃ ପୌଷଃ ପଶବଃ ସ୍ଵୟୈବାସ୍ମୈ ଦେବତୟା ପଶୁଭିସ୍ଵଚଂ କରୋତି ନ ଦୁଶ୍ମନା
 ଭବତି ସୋମାରୈଦ୍ରଂ ତୁରୁଂ ନିର୍ବପେତ୍ ପ୍ରଜାକାମଃ ସୋମୋ ବୈ ରେତୋଧା ଅଗ୍ନିଃ
 ପ୍ରଜାନାଂ ପ୍ରଜନୟିତା ସୋମଂ ଏବାସ୍ମୈ ରେତୋ ଦଧାତ୍ୟଗ୍ନିଃ ପ୍ରଜାଂ ପ୍ର ଜନୟତି ବିନ୍ଦତେ

(୩) ପ୍ରଜାଂ ସୋମାରୌଦ୍ରଂ ତରୁଂ ନିର୍ବପେଦଭିତରନ୍-ସୌମ୍ୟା ବୈ ଦେବତୟା ପୁରୁଷ
ଏଷ ରୁଦ୍ରୋ ଯଦଗ୍ନିଃ ସ୍ଵାୟା ଏବୈନଂ ଦେବତାୟୈ ନିଷ୍ଠୀୟା ରୁଦ୍ରାୟାପି ଦଧାତି
ତାଜଗାର୍ତ୍ତିମାଞ୍ଜିତି ସୋମାରୌଦ୍ରଂ ତରୁଂ ନିର୍ବପେଜ୍ୟୋଗାମୟାବୀ ସୋମଂ ବା ଏତସ୍ୟ
ରସୋ ଗଚ୍ଛତ୍ୟଗ୍ନିଂ ଶରୀରଂ ଯସ୍ୟ ଜ୍ୟୋଗାମୟାତି ସୋମାଦେବାସ୍ୟ ରସଂ
ନିଷ୍ଠୀଣାତ୍ୟଗ୍ନେଃ ଶରୀରମୁତ ଯଦୀ (୪) ତାସୁର୍ଭବତି ଜୀବତ୍ୟେବ ସୋମାରୁଦ୍ରୟୋର୍ବା ଏତଂ
ଗ୍ରସିତଂ ହୋତା ନିଷ୍-ଶ୍ଵଦତି ସ ଜଗ୍ନିର ଆର୍ତ୍ତିମାର୍ତୋରନୁଦ୍ଵାନ ହୋତ୍ରା ଦେୟୋ ବହିର୍ବା
ଅନୁଦ୍ଵାନ ବହିର୍ହୋତ୍ରା ବହିର୍ନୈବ ବହିର୍ମାମାନଂ ଶ୍ଵଶୋତି ସୋମାରୌଦ୍ରଂ ତରୁଂ
ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କାମୟେତ ସ୍ଵେଂସ୍ନା ଆୟତନେ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ଜନୟେୟମିତି ବେଦିଂ
ପରିଗୃହ୍ୟାର୍ଯମୁକ୍ତମ୍ୟାଦ୍ୟଂ ନାର୍ଯଂ ବହିଷଃ ସ୍ଵଶୀୟାଦ୍ୟଂ ନାର୍ଯମିଧ୍ଵସ୍ୟାଭ୍ୟାଦ୍ୟାଦ୍ୟଂ ନ ସ୍ଵ
ଏବାସ୍ନା ଆୟତନେ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ଜନୟତି (୫)॥

(ରୁଦ୍ରୋ ଭେଷଜଂ ବିନ୍ଦତେ ଯଦି ସ୍ଵଶୀୟାଦ୍ୟଂ ହାଦଶ ଚ) ॥ ୨। ୨। ୧୦॥

(ଗ୍ରାମକାମସ୍ୟ; ପ୍ରଜାରାଜୟୋର୍ବିରୋଧକାମସ୍ୟ; ଉକ୍ତବିରୋଧସମାଧାନେକ୍ଳୋଃ; ଗ୍ରାମକାମସ୍ୟ
ପୁରୋଡାଶାଃ; ଗ୍ରାମକାମସ୍ୟ ତରୁଃ; ସମାନୈରପ୍ରିୟସ୍ୟ ତରୁପୁରୋଡାଶାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)
ଐନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ଧାରୁତଂ ସପ୍ତକପାଲଂ ଗ୍ରାମକାମ ଜନ୍ତ୍ରଂ ତୈବ ମରୁତଶ୍ଚ
ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପି ଧାବତି ତ ଏବାସ୍ନୈ ସଜାତାନ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଗ୍ରାମେ୍ୟବ
ଭବତ୍ୟାହବନୀୟା ଐନ୍ଦ୍ରମଧୁ ଶ୍ଵୟତି ଗାହପତ୍ୟ ମାରୁତଂ ପାପବସ୍ୟସସ୍ୟ ବିଧୂତୈସ
ସପ୍ତକପାଲୋ ମାରୁତୋ ଭବତି ସପ୍ତଗଣା ବୈ ମରୁତୋ ଗଶ୍ଵଶ ଏବାସ୍ନୈ ସଜାତାନବ
ରୁକ୍ଷେନ୍ନୁତ୍ୟମାନ ଆ ସାଦୟତି ବିଶମେବା (୧) ସ୍ନା ଅନୁବର୍ମାନଂ କରୋତ୍ୟତାମେବ
ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କାମୟେତ ଯତ୍ରାୟ ଚ ବିଶେ ଚ ସମଦଂ ଦଧାମିତ୍ୟୈନ୍ଦ୍ରସ୍ୟାବଦ୍ୟନ୍

ବୁଝାଦିହାୟାନ୍ତୁ ବୁଝାତ୍ୟାଶ୍ରାବ୍ୟ ବୁଝାହୁରୁତୋ ଯଜେତି ମାରୁତସ୍ୟାବଦ୍ୟନ୍
 ବୁଝାହୁରୁଦ୍-ଭେୟାଃନ୍ତୁ ବୁଝାତ୍ୟାଶ୍ରାବ୍ୟ ବୁଝାଦିହଂ ଯଜେତି ସ୍ଵ ଏବୈଭେୟା ଭାଗଧେୟେ
 ସମଦଂ ଦଧାତି ବିତୃଃହାଶାସ୍ତିଷ୍ଠନ୍ତେତାମେବ (୨) ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କାମୟେତ କଳ୍ଲେରୁନ୍ନିତି
 ଯଥାଦେବତମବଦାୟ ଯଥାଦେବତଂ ଯଜେଦ୍-ଭାଗଧେୟେନୈବୈନାନ୍ ଯଥାୟଥଂ କଳ୍ଲୟତି
 କଳ୍ଲୁକ୍ତ ଏବୈହମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ଵୈଶ୍ଵଦେବଂ ଦ୍ଵାଦଶକପାଲଂ ଗ୍ରାମକାମ ଇନ୍ଦ୍ରଂ
 ତୈବ ବିଶ୍ଵାଂଶ୍ଚ ଦେବାନ୍-ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତ ଏବାଶ୍ଵେ ସଜାତାନ୍ ପ୍ର
 ଯଜ୍ଞତି ଗ୍ରାମେ୍ୟବ ଭବତ୍ୟୈହସ୍ୟାବଦାୟ ବୈଶ୍ଵଦେବସ୍ୟାବ ଦ୍ୟେଦଧୈହସ୍ୟେ। (୩)
 ପରିଷ୍ଠାଦିହିଲେଶୈବାସ୍ମା ଉଭୟତଃ ସଜାତାନ୍-ପରି ଗୃହ୍ମାତ୍ୟପାଧାୟାୟୁର୍ବୟଂ ବାସୋ
 ଦକ୍ଷିଣା ସଜାତାନାମୁପହିତ୍ୟ ପୃଶ୍ନିୟେ ଦୁଷ୍ଠେ ପ୍ରେୟଂଗବଂ ତରୁଂ ନିର୍ବପେହୁରୁଦ୍-ଭେୟା
 ଗ୍ରାମକାମଃ ପୃଶ୍ନିୟେ ବୈ ପୟସୋ ମରୁତୋ ଜାତାଃ ପୃଶ୍ନିୟେ ପ୍ରିୟଂଗବୋ ମାରୁତାଃ ଖଲୁ
 ବୈ ଦେବତୟା ସଜାତା ମରୁତ ଏବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତ ଏବାଶ୍ଵେ
 ସଜାତାନ୍ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଗ୍ରାମେ୍ୟବ ଭବତି ପ୍ରିୟବତୀ ଯାଜ୍ୟାନ୍ନୁବାକ୍ୟେ (୪) ଭବତଃ
 ପ୍ରିୟମେବୈନଂ ସମାନାନାଂ କରୋତି ହୃପଦା ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟା ଭବତି ହୃପଦ ଏବାବ
 ରୁକ୍ଷେ ଚତୁଷ୍ପଦା ଯାଜ୍ୟା ଚତୁଷ୍ପଦ ଏବ ପଶୁନବ ରୁକ୍ଷେ ଦେବାସୁରାଃ ସଂୟତା ଆସନ୍ ତେ
 ଦେବା ମିଥୋ ବିପ୍ରିୟା ଆସନ୍ତେଽନେ୍ୟାଽନ୍ୟସ୍ତୈ ଜ୍ୟୈଷ୍ଠ୍ୟାୟାତିଷ୍ଠମାନାଶ୍ଚତୁର୍ଧା
 ବ୍ୟକ୍ରାମନ୍ତୁଗ୍ନିର୍ବସୁଭିଃ ସୋମୋ ରୁଦ୍ରେରିନ୍ଦ୍ରୋ ମରୁଦ୍-ଭିର୍ବରୁଣ ଆଦିତ୍ୟଃ ସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ
 ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବତ୍ (୫) ମେତୟା ସଂ-ଜ୍ଞାନ୍ୟାଽୟାଜୟଦଗ୍ନୟେ ବସୁମତେ
 ପୁରୋତାଶମସ୍ତାକପାଲଂ ନିରବପସୋମାୟ ରୁଦ୍ରବତେ ତରୁମିନ୍ଦ୍ରାୟ ମରୁଦ୍ବତେ
 ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଲଂ ବରୁଣାୟାଽଦିତ୍ୟବତେ ତରୁଂ ତତୋ ବା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ଦେବା

ଜ୍ୟେଷ୍ଠାୟାଽଭି ସମଜାନତଃ ଯଃ ସମାନୈର୍ମିଥୋ ବିପ୍ରିୟଃ ସ୍ୟାତମେତୟାଂ ସଂଜ୍ଞାନ୍ୟାଂ
 ଯାଜନ୍ଧେଦଗ୍ନୟେ ବସୁମତେ ପୁରୋଡାଶମିଷ୍ଟାକପାଳଂ ନିର୍ବପେସୋମାୟ ରୁଦ୍ରବତେ
 ତରୁମିନ୍ଦ୍ରାୟ ମରୁତ୍ବତେ ପୁରୋଡାଶମେକାଦଶକପାଳଂ ବରୁଣାୟାଃ<ଦିତ୍ୟବତେ
 ତରୁମିନ୍ଦ୍ରମେବୈନଂ ଭୂତଂ ଜ୍ୟେଷ୍ଠାୟାଽ ସମାନା ଅଭି ସଂ ଜାନତେ ବସିଷ୍ଠଃ ସମାନାନାଂ
 ଭବତି (୬) ॥

(ବିଶମେବ ଚିଷ୍ଟନ୍ତ୍ୟତାମେବାପ୍ରେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ ତଂ ବରୁଣାୟ ତତୁର୍ଦଶ ତ) ॥ ୨। ୨। ୧୧ ॥

(କାମ୍ୟେଷ୍ଟିୟାଜ୍ୟାପୁରୋନୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ ଆପୋ ହ ଯତ୍ ପ୍ରଜାପତେ ।
 ସ ବେଦ ପୁତ୍ରଃ ପିତରଂ ସ ମାତରଂ ସ ସୁନୁଭୁବସ୍ତ ଭୁବତ୍-ପୁନର୍ମୟଃ ।
 ସ ଦ୍ୟାମୌର୍ଣ୍ଣୋଦକ୍ତରିକ୍ତଂ ସ ସୁବଃ ସ ବିଶ୍ଵା ଭୁବୋ ଅଭବସ୍ତ ଆଭବତ୍ ॥
 ଉଦୁ ତ୍ୟଂ ଚିତ୍ରମ୍ ॥ ସ ପ୍ରଭୁବଳବାୟସାଗ୍ନେ ଦ୍ୟୁମ୍ନେନ ସଂୟତା । ବୃହତ୍ତଳ ଭାନୁନା ॥
 ନି କାବ୍ୟା ବେଧସଃ ଶଶ୍ଵତସ୍ତୃହସ୍ତେ ଦଧାନୋ (୧) ନୟା ପୁରୁଣି ।
 ଅଗ୍ନିଭୁବଦ୍ରନ୍ଧିପତୀ ରୟାଣାଂ ସତ୍ରା ଚକ୍ରାଣୋ ଅମୃତାନି ବିଶ୍ଵା ॥
 ହିରଣ୍ୟପାଣିମୁତୟେ ସବିତାରମୁପ ହ୍ଵୟେ । ସ ଚେତା ଦେବତା ପଦମ୍ ॥
 ବାମମଦ୍ୟ ସବିତର୍ବାମମୁ ଶ୍ଵୋ ଦିବେଦିବେ ବାମମସ୍ତଭ୍ୟଂ ସାବୀଃ ।
 ବାମସ୍ୟ ହି କ୍ଷୟସ୍ୟ ଦେବ ଭୂରେରୟା ଧୂୟା ବାମଭାଜଃ ସ୍ୟାମ ॥
 ବଡ଼ିଷ୍ଠା ପର୍ବତାନାଂ ଖୁଦ୍ରଂ ବିଭର୍ଷି ପୃଥୁବି ।
 ପ୍ର ଯା ଭୂମି ପ୍ରବତ୍ତିତି ମହ୍ନା ଜିନୋଷି (୨) ମହିନି ॥
 ସୋମାସସ୍ତା ବିଚାରିଣି ପ୍ରତିଷ୍ଠୋଭନ୍ତ୍ୟୁଭିଃ ।

ପ୍ର ଯା ବାଜଂ ନ ହେଷତଂ ପେରୁମସ୍ୟସ୍ୟର୍ଜୁନି ॥
 ରଦୁଦରେଣ ସଖ୍ୟା ସଚେୟ ଯୋ ମା ନ ରିଷେଽକର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରୀତଃ ।
 ଅୟଂ ଯଃ ସୋମୋ ନ୍ୟଧାୟାସ୍ତେ ତସ୍ମା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ପ୍ରତିରମେମ୍ୟଞ୍ଜ ॥
 ଆପାନ୍ତମନ୍ୟସ୍ତପଲ୍ ପ୍ରଭର୍ମା ଧୁନିଃ ଶିମୀବାଞ୍ଜରୁମାଃ ରଜୀଷୀ ।
 ସୋମୋ ବିଶ୍ଵାନ୍ୟତସା ବନାନ୍ତି ନାରୀଗିନ୍ଦ୍ରଂ ପ୍ରତିମାନାନ୍ତି ଦେଭୁଃ ॥
 ପ୍ର (୩) ସୁବାନଃ ସୋମଂ ରତନ୍ୟୁଶ୍ଵିକ୍ରେତେନ୍ଦ୍ରାୟ ବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞମଦଗ୍ନିରର୍ଚନ୍ ।
 ବୃଷା ଯଜ୍ଞାଃସି ଶବସସ୍ତୁରସ୍ୟାନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଗୃଣତେ ଧର୍ତ୍ତଂ ଦୃଃଂ ॥
 ସ୍ଵାଧାସ୍ତେ ମଦଂ ତ ଶୁଷ୍ଟୟଂ ତ ବ୍ରହ୍ମ ନରୋ ବ୍ରହ୍ମକୃତଃ ସପର୍ଯନ୍ ।
 ଅକୋ ବା ଯଜୁରତେ ସୋମତସ୍ତାସ୍ତତେଦିନ୍ଦ୍ରୋ ଦଧତେ ପୁସ୍ତୁ ତୁର୍ଯାମ୍ ॥
 ବର୍ଷତ୍ ତେ ବିଷ୍ଠବାସ ଆ କୃଣୋମି ତନ୍ନେ ଜୁଷସ୍ଵ ଶିପିବିଷ୍ଠ ହବ୍ୟମ୍ । (୪)
 ବର୍ଧନ୍ତୁ ଡା ସୁଷ୍ଟତୟୋ ଗିରୋ ମେ ଯୁୟଂ ପାତ ସ୍ଵସ୍ତିଭିଃ ସଦା ନଃ ॥
 ପ୍ରତତ୍ତେ ଅଦ୍ୟ ଶିପିବିଷ୍ଠ ନାମାୟଃ ଶଂସାମି ବୟନାନ୍ତି ବିସ୍ଵାନ୍ ।
 ତଂ ଡା ଗୃଣାମି ତବସ୍ମାତବୀୟାନ୍ ଯଜ୍ଞତମସ୍ୟ ରଜସଃ ପରାକେ ॥
 କିମିତ୍ତେ ବିଷ୍ଠୋ ପରିଚକ୍ଷ୍ୟଂ ଭୂତ୍ ପ୍ର ଯଜ୍ଞବିଷ୍ଠେ ଶିପିବିଷ୍ଠୋ ଅସ୍ମି ।
 ମା ବର୍ଯୋ ଅସ୍ମଦପ ଗୃହ ଏତଦ୍ୟଦନ୍ୟରୂପଃ ସମିଥେ ବଭୂଥଂ ॥ (୫)
 ଅଗ୍ନେ ଦା ଦାଶୁଷେ ରୟିଂ ବୀରବତଂ ପରୀଶସମ୍ । ଶିଶୀହି ନଃ ସୁନୁମତଃ ॥
 ଦା ନୋ ଅଗ୍ନେ ଶ୍ରତିନୋ ଦାଃ ସହସ୍ରିଣୋ ଦୁରୋ ନ ବାଜଂ ଶୁତ୍ୟା ଅପା ବୃଧ୍ ।
 ପ୍ରାତଃ ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ଵୀ ବ୍ରହ୍ମଣା କୃଧ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଶୁକ୍ରମୁଷସୋ ବି ଦିଦ୍ୟୁତୁଃ ॥
 ଅଗ୍ନିର୍ଦା ଦ୍ରବିଣଂ ବୀରପେଶା ଅଗ୍ନିରୂଷିଂ ଯଃ ସହସ୍ରା ସନୋତି ।

ଅଗ୍ନିର୍ଦିବି ହବ୍ୟମା ତତାନାଗ୍ନେର୍ଧାମାନି ବିଭୂତା ପୁରୁତ୍ରା ॥

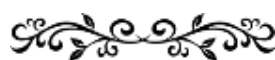
ମା (୭) ନୋ ମର୍ଧୀରା ତୁ ଭର ॥ ଘୃତଂ ନ ପୁତଂ ତନ୍ନୁରରେପାଃ ଶୁଚି ହିରଣ୍ୟମ୍ ।
ତତ୍ତେ ରୁକ୍ମୋ ନ ରୋଚତ ସ୍ଵଧାବଃ । ଉଭେ ସୁଶୁକ୍ତ ସ୍ଵର୍ପିଷ୍ଠୋ ଦର୍ବା ଶ୍ରୀଶୀଷ ଆସନି ।
ଉତୋ ନ ଉତ୍-ପୁପୁର୍ଯା ଉକ୍-ଥେଷୁ ଶବସନ୍ନତ ଇଷଂ ଶ୍ଵୋତୃଭ୍ୟ ଆ ଭର ॥
ବାୟୋ ଶୁତଂ ହରୀଶାଂ ଯୁବସ୍ତ ପୋଷ୍ୟାନାମ୍ ।
ଉତ ବା ତେ ସହସ୍ରିଣୋ ରଥ ଆ ଯାତୁ ପାଜସା ॥
ପ୍ର ଯାଭି (୭) ଯାସି ଦାଶାଂ ସମଚ୍ଛା ନିୟୁଦ୍-ଭିର୍ବାୟବିଷ୍ଠୟେ ଦୁରୋଣେ ।
ନି ନୋ ରୁନ୍ଧିଂ ସୁଭୋଜସଂ ଯୁବେହ ନି ବୀରବଦ୍-ଗବ୍ୟମଶ୍ଵିନ୍ନଂ ତ ରାଧଃ ॥
ରେବତୀନଃ ସଧମାଦ୍ ଇନ୍ଦ୍ରେ ସନ୍ତୁ ତୁବିବାଜାଃ । କ୍ଷୁମନ୍ତୋ ଯାଭିର୍ମଦେମ ॥
ରେବାଂ ଇନ୍ଦ୍ରେବତଃ ଶ୍ଵୋତା ସ୍ୟାହ୍ନାବତୋ ମଘୋନଃ । ପ୍ରେଦୁ ହରିବଃ ଶୁତସ୍ୟ (୮) ॥
(ଦଧାନୋ ଜିନୋଷି ଦେଭୁଃ ପ୍ର ହବ୍ୟଂ ବଭୁଥ ମା ଯାଭିଷ୍ଠାଭିଂଶଚ୍ଚ) ॥ ୨୧ ୨୧ ୧୨ ॥

(ପ୍ରଜାପତିସ୍ତାସୁଷ୍ଠା ଅଗ୍ନୟେ ପଥୁକୃତେଂଗ୍ନୟେ କାମାୟାଗ୍ନୟେଂନବତେ ବୈଶ୍ଵାନରମାଦିତ୍ୟଂ ତରୁମୈନ୍ଦ୍ରଂ
ତରୁମିନ୍ଦ୍ରାୟାନ୍-ବୃଜବ ଆଗ୍ନାବୈଷ୍ଠବମସୌ ସୋମାରୌଦ୍ରମୈନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଲଂ
ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭୋ ହାଦଶ ॥ ୧୨ ॥)

(ପ୍ରଜାପତିରୁଗ୍ନୟେ କାମାୟାଂଭି ସଂ ଭବତୋ ଯୋ ବିଦ୍ଵିଷ୍ଠାଶୟୋରିଧ୍ଵୋ
ସଂନହ୍ୟେଦାଗ୍ନାବୈଷ୍ଠବମୁପରିଷ୍ଠାଦ୍ୟାସି ଦାଶାଂ ସମେକସପୁତିଃ ॥ ୧୧ ॥)
(ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରେଦୁ ହରି ବଃ ଶୁତସ୍ୟ ॥)

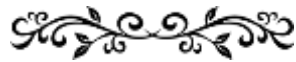
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଦ୍ଵିତୀୟାକାଣ୍ଡେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୨ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଦ୍ଵିତୀୟାକାଣ୍ଡେ ତୃତୀୟଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ଇଷ୍ଟିବିଧାନମ୍ |

(ଭୂତିକାମସ୍ୟ; ଅପରୁଦ୍ଧସ୍ୟାପରୁଦ୍ଧମାନସ୍ୟ ଚ ଚରବଃ; ଅପରୁଦ୍ଧମାନସ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧତାରତମୋନ
ପ୍ରୟୋଗବିଶେଷାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଦିତ୍ୟେଭ୍ୟା ଭୂବସ୍ବଦ୍-ଭ୍ୟଶ୍ଚୂର୍ନ୍ ନିବଂପେଦ୍-ଭୂତିକାମ ଆଦିତ୍ୟା ବା ଏତଂ ଭୂତ୍ୟେ ପ୍ରତି
ନୁଦନ୍ତେ ଯୋଃଲଂ ଭୂତ୍ୟେ ସନ୍-ଭୂତିଂ ନ ପ୍ରାପ୍ନୋତ୍ୟାଦିତ୍ୟାନେବ ଭୂବସ୍ବତଃ ସ୍ଵେନ
ଭାଗଧ୍ୟେୟେନୋପ ଧାବତି ଚ ଏବୈନଂ ଭୂତିଂ ଗମୟନ୍ତି ଭବତ୍ୟେବାଃଽଦିତ୍ୟେଭ୍ୟା
ଧାରୟସ୍ବଦ୍-ଭ୍ୟଶ୍ଚୂର୍ନ୍ ନିବଂପେଦପରୁଜ୍ଞୋ ବାଃପରୁଧମାନୋ ବାଃଽଦିତ୍ୟା ବା ଅପରୋଽଜାର
ଆଦିତ୍ୟା ଅବଗମୟିତାର ଆଦିତ୍ୟାନେବ ଧାରୟସ୍ବତଃ (୧) ସ୍ଵେନ ଭାଗଧ୍ୟେୟେନୋପ
ଧାବତି ଚ ଏବୈନଂ ବିଶି ଦାଧ୍ରତ୍ୟନପରୁଧୋ ଭବତ୍ୟଦିତେଽନ୍ତୁ
ମନ୍ୟସ୍ଵେତ୍ୟପରୁଧମାନୋଽସ୍ୟ ପ୍ରଦମା ଦଦାତେୟଂ ବା ଅଦିତିରିୟମେବାଶ୍ଚୈ ରାଜ୍ୟମନ୍ତୁ
ମନ୍ୟତେ ସ୍ବତ୍ୟାଃଽଶୀରିତ୍ୟାହ ସ୍ବତ୍ୟାମେବାଃଽଶିଷଂ କୁରୁତ ଇହ ମନ ଇତ୍ୟାହ ପ୍ରଜା
ଏବାଶ୍ଚୈ ସମନସଃ କରୋତ୍ୟପ ପ୍ରେତ ମରୁତଃ (୨) ସୁଦାନବ ଏନା ବିଶ୍ଵର୍ତ୍ତନାଽଭ୍ୟମୁଃ
ରାଜାନିତିତ୍ୟାହ ମାରୁତୀ ବୈ ବିତ୍ ଜ୍ୟେଷ୍ଠୋ ବିଶ୍ଵର୍ତ୍ତବିଶୈବୈନଃଂ ରାଷ୍ଟ୍ରେଣ ସମର୍ଥୟତି
ୟଃ ପରସ୍ତାଦ୍ ଗ୍ରାମ୍ୟବାଦୀ ସ୍ୟାଭସ୍ୟ ଗୁହାସ୍ରୀହୀନା ହିରେକ୍ଷୁକ୍ଳାଃଂ ଶ୍ଚ କୃଷ୍ଣାଃଂ ଶ୍ଚ ବି
ଚିନ୍ତୁୟାଦ୍ୟେ ଶୁକ୍ଳାଃ ସ୍ୟୁସ୍ତମାଦିତ୍ୟଂ ତରୁଂ ନିବଂପେଦାଦିତ୍ୟା ବୈ ଦେବତୟା ବିଦ୍ଵିଶମେବାବ
ଗଚ୍ଛତ୍ୟ (୩) ବଗତାଽସ୍ୟ ବିତନବଗତଃ ରାଷ୍ଟ୍ରମିତ୍ୟାହୁର୍ଯେ କୃଷ୍ଣାଃ ସ୍ୟୁସ୍ତଂ ବାରୁଣଂ ତରୁଂ
ନିବଂପେଦ୍ବାରୁଣଂ ବୈ ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଭେ ଏବ ବିଶଂ ଚ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ଚାବ ଗଚ୍ଛତି ଯଦି

ନାବଗଚ୍ଛେଦିମମହମାଦିତ୍ୟେଭ୍ୟା ଭାଗଂ ନିର୍ବପାମ୍ୟାଂମୁଷ୍ଟାଦମୁଷ୍ଟ୍ୟାଂ ବିଶୋଽବଗତ୍ତୋରିତି
 ନିର୍ବପେଦାଦିତ୍ୟା ଏବୈନଂ ଭାଗଧେୟଂ ପ୍ରେସ୍ତତ୍ତୋ ବିଶମବଂ (୪) ଗମୟନ୍ତି ଯଦି
 ନାବଗଚ୍ଛେଦାଶ୍ଚିହ୍ନାନ୍ ମୟୂଖାନ୍-ସ୍ତସ୍ତ ମଧ୍ୟମେଷାୟାମୁପ ହନ୍ୟାଦିଦମହମାଦିତ୍ୟାନ୍
 ବଧ୍ୟାମ୍ୟାଂମୁଷ୍ଟାଦମୁଷ୍ଟ୍ୟାଂ ବିଶୋଽବଗତ୍ତୋରିତ୍ୟାଦିତ୍ୟା ଏବୈନଂ ବୁଦ୍ଧବୀରା ବିଶମବଂ
 ଗମୟନ୍ତି ଯଦି ନାବଗଚ୍ଛେଦେତମେବାଽଽଦିତ୍ୟଂ ତୁରୁଂ ନିର୍ବପେଦିଧ୍ୱେଽପି ମୟୂଖାନ୍-ସ୍ତଂ
 ନହ୍ୟଦନପରୁଧମେବାବଂ ଗଚ୍ଛତ୍ୟାଶ୍ଚିହ୍ନା ଭବନ୍ତି ମରୁତାଂ ବା ଏତଦୋଜ୍ଜୋ ଯଦଶ୍ଚିହ୍ନ
 ଓଜ୍ଜୈବ ବିଶମବଂ ଗଚ୍ଛତି ସ୍ତସ୍ତ ଭବନ୍ତି ସ୍ତସ୍ତଗଣା ବୈ ମରୁତୋ ଗଣାଶ୍ଚ ଏବ ବିଶମବଂ
 ଗଚ୍ଛତି (୫) ॥ (ଧାରୟନ୍ତତୋ ମରୁତୋ ଗଚ୍ଛନ୍ତି ବିଶମବୈତଦ୍ଵିଷ୍ଣାଦଂଶ ଚ) ॥ ୨। ୩। ୧॥

(ମୃତ୍ୟୁଭୀତସ୍ୟ; ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମସ୍ୟ; ହିରଣ୍ୟାର୍ଥନଃ; ହିରଣ୍ୟଂ ଲଭ୍ୟବତଷ୍ଟୋରାଦିଭୀତସ୍ୟ;

ବିନଷ୍ଟହିରଣ୍ୟ ଚ ଲଷ୍ଟିବିଶେଷାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବା ବୈ ମୃତ୍ୟୋରବିଭୟସ୍ତେ ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବତ୍ତେଭ୍ୟ ଏତାଂ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟାଂ
 ଶତକୃଷ୍ଣଲାଂ ନିର୍ବପପ୍ତଭୟେବୈଷ୍ଣୁମୃତମଦଧାଦେୟା ମୃତ୍ୟୋର୍ବିଭୀତାଭସ୍ମା ଏତାଂ
 ପ୍ରାଜାପତ୍ୟାଂ ଶତକୃଷ୍ଣଲାଂ ନିର୍ବପେତ୍ ପ୍ରଜାପତିମେବ ସ୍ୱେନଂ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
 ସ ଏବାସ୍ମିନ୍ନାୟୁର୍ଦଧାତି ସର୍ବମାୟୁରେତି ଶତକୃଷ୍ଣଲା ଭବତି ଶତାୟୁଃ ପୁରୁଷଃ ଶତେନ୍ଦ୍ରିୟ
 ଆୟୁଷ୍ୟେବେନ୍ଦ୍ରିୟେ (୧) ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ଘୃତେ ଭବତ୍ୟାୟୁର୍ବୈ ଘୃତମମୃତଂ
 ହିରଣ୍ୟମାୟୁଶ୍ଚୈବାସ୍ମା ଅମୃତଂ ଚ ସମୀଚୀ ଦଧାତି ତଦ୍ଭାରିତଦ୍ଭାରି କୃଷ୍ଣଲାନ୍ୟବଂ ଦଧତି
 ଚତୁରବୁଦ୍ଧସ୍ୟାଽଽସ୍ତ୍ୟା ଏକଧା ବ୍ରହ୍ମଣ ଉପ ହରତ୍ୟେକଧୈବ ଯଜମାନ
 ଆୟୁର୍ଦଧାତ୍ୟସାବାଦିତ୍ୟା ନ ବ୍ୟରୋଚତ୍ ତସ୍ମୈ ଦେବାଃ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତିମୈଚ୍ଛନ୍ତି ଏତଂ
 ସୌର୍ଯ୍ୟଂ ତୁରୁଂ ନିର୍ବପପ୍ତେନ୍ନୈବାସ୍ମିନ୍ (୨) ରୁଚମଦଧୁର୍ଯୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସକାମଃ ସ୍ୟାଭସ୍ମା

ଏତଃ ସୌର୍ଯ୍ୟଂ ଚରୁଂ ନିର୍ବପେଦ୍ମୁମେବାଃଽଦିତ୍ୟଃ ସ୍ଵେନଂ ଭାଗଧେୟେନୋପଂ ଧାବତି ସ
 ଏବାସ୍ମିନ୍ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସଂ ଦଧାତି ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସୋଽବ ଭବତ୍ୟଭୟତୋ ରୁକ୍ମୋ ଭବତ ଉଭୟତଂ
 ଏବାସ୍ମିନ୍ ରୁଚଂ ଦଧାତି ପ୍ରୟାଜେପ୍ରୟାଜେ କୁଷ୍ଠଲଂ ଜୁହୋତି ଦିଗ୍-ଭ୍ୟ ଏବାସ୍ମି
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସମବଂ ରୁକ୍ଷ ଆଗ୍ନେୟମିଷ୍ଠାକପାଲଂ ନିର୍ବପେସାବିତ୍ରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଲଂ ଭୂମୈଫ (୩)
 ଚରୁଂ ଯଃ କାମୟେତ୍ ହିରଣ୍ୟଂ ବିନ୍ଦେୟ ହିରଣ୍ୟଂ ମୋପଂ ନମେଦିତି ଯଦାଗ୍ନେୟୋ
 ଭବତ୍ୟାଗ୍ନେୟଂ ବୈ ହିରଣ୍ୟଂ ଯସ୍ୟୈବ ହିରଣ୍ୟଂ ତେନୈବୈନଽହିନ୍ୟତେ ସାବିତ୍ରୋ ଭବତି
 ସବିତୃପ୍ରସୂତ ଏବୈନଽହିନ୍ୟତେ ଭୂମୈଫ ଚରୁଭବତ୍ୟସ୍ୟାମେବୈନଽହିନ୍ୟତ ଉପୈନ୍ଃ ହିରଣ୍ୟଂ
 ନମତି ବି ବା ଏଷ ଇନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ବୀର୍ଯ୍ୟେଣ୍ୟତେ ଯୋ ହିରଣ୍ୟଂ ବିନ୍ଦତ ଏତା (୪) ମେବ
 ନିର୍ବପେଦ୍ମିରଣ୍ୟଂ ବିଭ୍ବା ନେନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ବୀର୍ଯ୍ୟେଣ ବୃଧତ ଏତାମେବ ନିର୍ବପେଦ୍ୟସ୍ୟ ହିରଣ୍ୟଂ
 ନଶ୍ୟେଦ୍ୟଦାଗ୍ନେୟୋ ଭବତ୍ୟାଗ୍ନେୟଂ ବୈ ହିରଣ୍ୟଂ ଯସ୍ୟୈବ ହିରଣ୍ୟଂ ତେନୈବୈନଽହିନ୍ୟତି
 ସାବିତ୍ରୋ ଭବତି ସବିତୃପ୍ରସୂତ ଏବୈନଽହିନ୍ୟତି ଭୂମୈଫ ଚରୁଭବତ୍ୟସ୍ୟାଂ ବା ଏତନ୍ନଶ୍ୟତି
 ଯନ୍ନଶ୍ୟତ୍ୟସ୍ୟାମେବୈନଽହିନ୍ୟତୀନ୍ୟ (୫) ସ୍ଵଷ୍ଟଃ ସୋମମଭୀଷହାଽପିବସ୍ତ ବିଷ୍ଠତ୍ ବ୍ୟାଞ୍ଛସ୍ତ
 ଇନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ସୋମପାଥେନ୍ ବ୍ୟାଧ୍ୟତ୍ ସ ଯଦୁର୍ଧ୍ବମୁଦବମୀଭେ ଶ୍ୟାମାକା ଅଭବନ୍-ସ
 ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବଭସ୍ମା ଏତଃ ସୋମେନ୍ୟଃ ଶ୍ୟାମାକଂ ଚରୁଂ ନିରବପଭେନୈବାସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଃ
 ସୋମପାଥମଦଧାନ୍ତି ବା ଏଷ ଇନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ସୋମପାଥେନର୍ଧ୍ୟତେ ଯଃ ସୋମଂ ବମିତି ଯଃ
 ସୋମବାମୀ ସ୍ୟାଭସ୍ମା (୬) ଏତଃ ସୋମେନ୍ୟଃ ଶ୍ୟାମାକଂ ଚରୁଂ ନିର୍ବପେଦ୍-ସୋମଂ
 ତୈବେନ୍ଦ୍ରଂ ଚ ସ୍ଵେନଂ ଭାଗଧେୟେନୋପଂ ଧାବତି ତାବେବାସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଃ ସୋମପାଥଂ ଧାତ୍ବୋ
 ନେନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ସୋମପାଥେନ୍ ବୃଧତେ ଯତ୍-ସୌମ୍ୟୋ ଭବତି ସୋମପାଥମେବାବଂ ରୁକ୍ଷେ
 ଯଦୈନ୍ଦ୍ରୋ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୈ ସୋମପାଥ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମେବ ସୋମପାଥମବଂ ରୁକ୍ଷେ ଶ୍ୟାମାକୋ

ଭବତ୍ୟେଷ ବାବ ସ ସୋମଃ (୭) ସାକ୍ଷାଦେବ ସୋମପାଥମବଂ ରୁନ୍ଧେଽଗ୍ନେଂ ଦାତ୍ରେ
 ପୁରୋତାଶମିଷ୍ଠାକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦିନ୍ଦ୍ରାୟ ପ୍ରଦାତ୍ରେ ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଲଂ
 ପଶୁକାମୋଽଗ୍ନିରେବାଶ୍ନୈ ପଶୁନ୍ ପ୍ରଜନୟତି ବୃଦ୍ଧାନିନ୍ଦ୍ରଃ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଦଧୁ ମଧୁ ଘୃତମାପୋ
 ଧାନା ଭବତ୍ୟେତଦ୍ଵୈ ପଶୁନାଂ ରୂପଂ ରୂପେଣୈବ ପଶୁନବଂ ରୁନ୍ଧେ ପଞ୍ଚଗୃହୀତଂ ଭବତି
 ପାଞ୍ଚା ହି ପଶବୋ ବହୁରୂପଂ ଭବତି ବହୁରୂପା ହି ପଶବଃ (୮) ସମୂର୍ଧ୍ୟେ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ
 ଭବତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା ବୈ ପଶବଃ ପ୍ରଜାପତିରେବାଶ୍ନୈ ପଶୁନ୍ ପ୍ର ଜନୟତ୍ୟାମ୍ବା ବୈ
 ପୁରୁଷସ୍ୟ ମଧୁ ଯଜ୍ଞଧୃଷ୍ଣୌ ଜୁହୋତ୍ୟାମାନମେବ ତଦ୍ୟଜମାନୋଽଗ୍ନୌ ପ୍ର ଦଧାତି ପଞ୍ଚେୟା
 ଯାଜ୍ୟାନ୍ତବାକ୍ୟେ ଭବତଃ ପାଞ୍ଚଃ ପୁରୁଷଃ ପାଞ୍ଚାଃ ପଶବଂ ଆମାନମେବ ମୃତ୍ୟୋର୍ନିଷ୍ଠୀୟଂ
 ପଶୁନବଂ ରୁନ୍ଧେ (୯)॥

(ଇନ୍ଦ୍ରିୟେଷ୍ଟିନ୍ ଭୂମ୍ୟା ଏତାନିନ୍ଦ୍ରଃ ସ୍ୟାଉଶ୍ନୈ ସୋମୋ ବହୁରୂପା ହି ପଶବଂ ଏକତଦ୍ଭାରିଂଶଜ) ॥ ୨ । ୩ । ୨ ॥

(ୟଞ୍ଜବିଭ୍ରଷ୍ଟସ୍ୟ; କାମିତାର୍ଥସିଦ୍ଧ୍ୟର୍ଥନଃ; ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସାର୍ଥନଃ; କ୍ଳୈବ୍ୟାଦ୍ବିଭ୍ୟତଃ; ଗ୍ରାମକାମସ୍ୟ; ଅତିକାମତୋ
 ବୈଶ୍ୟସ୍ୟ ବଶ୍ୟାର୍ଥ ଚ ଚରୁପୁରୋତାଶାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରଷୟଃ)

ଦେବା ବୈ ସଭ୍ରମାସତର୍ଜିପରିମିତଂ ଯଶଂସ୍ଵାମାସ୍ତେଷାଂ ସୋମଂ ରାଜାନଂ ଯଶଂ ଆର୍ହ୍ଣସ୍ଵ
 ଗିରିମୁଦୈଉମଗ୍ନିରନୁଦୈଭାବଗ୍ନୀଷୋମୌ ସମଭବତାଂ ତାବିନ୍ଦ୍ରୋ ଯଞ୍ଜବିଭ୍ରଷ୍ଟୋଽନୁ
 ପରେଭାବବ୍ରବୀଦ୍ୟାଜୟତଂ ମେତି ତସ୍ମା ଏତାନିଷ୍ଠଂ
 ନିର୍ବପତାମାଗ୍ନେୟମିଷ୍ଠାକପାଲମୈନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଲଂ ସୌମ୍ୟଂ ଚରୁଂ ତୟୈବାସ୍ଥିନ୍
 ତେଜଂ (୧) ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମଧିଭାଂ ଯୋ ଯଞ୍ଜବିଭ୍ରଷ୍ଟଃ ସ୍ୟାଉଶ୍ନା ଏତାନିଷ୍ଠଂ
 ନିର୍ବପେଦାଗ୍ନେୟମିଷ୍ଠାକପାଲମୈନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଲଂ ସୌମ୍ୟଂ ଚରୁଂ ଯଦାଗ୍ନେୟୋ ଭବତି
 ତେଜଂ ଏବାସ୍ଥିନ୍ ତେନଂ ଦଧାତି ଯଦୈନ୍ଦ୍ରୋ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରିୟମେବାସ୍ଥିନ୍ ତେନଂ ଦଧାତି

ଯଦ୍ଵାଦ୍ୟା ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତ୍ୟଂ ତେନାଂଽଽଗ୍ନେୟଂ ଚ ସୌମ୍ୟଂ ଚୈନ୍ଦ୍ରେ
 ସ୍ଵମାଶ୍ଳେଷୟେତେଜଶ୍ଚୈବାସ୍ମିନ୍ ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତ୍ୟଂ ଚ ସ୍ଵମୀତୀ (୨)
 ଦଧାତ୍ୟଗ୍ନୀଷ୍ଠାମୀୟମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଂ କାମୋ ନୋପନମେଦାଗ୍ନେୟୋ ବୈ
 ବ୍ରାହ୍ମଣଃ ସ ସୋମଂ ପିବତି ସ୍ଵାମେବ ଦେବତାଂ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
 ସୈବୈନଂ କାମେନ ସମର୍ଥୟତୁଧୈନଂ କାମୋ ନମତ୍ୟଗ୍ନୀଷ୍ଠାମୀୟମୁଷ୍ଟାକପାଲଂ
 ନିର୍ବପେଦ୍ ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତ୍ୟକାମୋଽଗ୍ନୀଷ୍ଠାମାବେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
 ତାବେବାସ୍ମିନ୍ ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତ୍ୟଂ ଧାତୋ ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତସ୍ୟେବ (୩) ଭବତି
 ଯଦୁଷ୍ଟାକପାଲସ୍ତେନାଂଽଽଗ୍ନେୟୋ ଯଜ୍ଞ୍ୟାମାକସ୍ତେନ ସୌମ୍ୟଃ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ସୋମାୟ ବାଜିନେ
 ଶ୍ୟାମାକଂ ଚତୁର୍ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କ୍ଲୈବ୍ୟାଦ୍ ବିଭୀୟାଦ୍ରେତୋ ହି ବା
 ଏତସ୍ମାଦ୍ବାଜିନମପକ୍ରାମତ୍ୟଥୈଷ କ୍ଲୈବ୍ୟାଦ୍ ବିଭୀୟ ସୋମମେବ ବାଜିନଂ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାସ୍ମିନ୍ ରେତୋ ବାଜିନଂ ଦଧାତି ନ କ୍ଳୀବୋ ଭବତି
 ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ତତ୍ୟମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦ୍ ଗ୍ରାମକାମୋ (୪) ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତମେବ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାଶ୍ଳେ ସଜାତାନ୍ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଗ୍ରାମେସ୍ଵ ଭବତି ଗ୍ରାଣବତୀ
 ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ ଭବତଃ ସଜାତୈରେବୈନଂ ଗ୍ରାଣବତଂ କରୋତ୍ୟତାମେବ ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ
 କାମୟେତ୍ ଗ୍ରହନ୍ ବିଶଂ ବି ନାଶୟେୟମିତି ମାରୁତୀ ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ କୁର୍ଯ୍ୟାଦ୍ ବ୍ରହ୍ମହେବ
 ବିଶଂ ବି ନାଶୟତି (୫) ॥

(ତେଜଃ ସ୍ଵମୀତୀ ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତସ୍ୟେବ ଗ୍ରାମକାମସ୍ତିତଦ୍ଵାରିଂଶଚ) ॥ ୨। ୩। ୩॥

(ସ୍ଵର୍ଗକାମସ୍ୟ; ଅନ୍ୟକର୍ତ୍ତୃକଦାନକାମସ୍ୟ; ସତ୍ତ୍ଵାଂ ଜିଗମିଷୋଃ; ଅତିନିକୃଷ୍ଟସ୍ୟ ରାଜନ୍ୟସ୍ୟ; ତଥାବିଧସ୍ୟ

ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ୟ ଚ ଇଷ୍ଟୟଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅର୍ହ୍ଣମ୍-ଶେ ତୁରୁଂ ନିର୍ବପେସୁବର୍ଗକାମୋଽସୌ ବା ଆଦିତ୍ୟୋଽର୍ହ୍ଣମାଽର୍ହ୍ଣମଶମେବ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଗମୟତ୍ୟର୍ହ୍ଣମ୍-ଶେ ତୁରୁଂ
 ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କାମୟେତ୍ ଦାନକାମା ମେ ପ୍ରଜାଃ ସୁରିତ୍ୟସୌ ବା ଆଦିତ୍ୟୋଽର୍ହ୍ଣମା ଯଃ
 ଖଲୁ ବୈ ଦଦାତି ସୋଽର୍ହ୍ଣମାଽର୍ହ୍ଣମଶମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବା
 (୧) ଽସ୍ତୈ ଦାନକାମାଃ ପ୍ରଜାଃ କରୋତି ଦାନକାମା ଅସ୍ତୈ ପ୍ରଜା ଭବତ୍ୟର୍ହ୍ଣମ୍-ଶେ ତୁରୁଂ
 ନିର୍ବପେଦ୍ୟଃ କାମୟେତ୍ ସ୍ଵସ୍ତି ଜନତାମିନ୍ଦାମିତ୍ୟସୌ ବା ଆଦିତ୍ୟୋଽର୍ହ୍ଣମାଽର୍ହ୍ଣମଶମେବ
 ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ ତଦ୍-ଗମୟତି ଯତ୍ ଜିଗମିଷତୀହ୍ନୋ ବୈ
 ଦେବାନାମାନୁଜାବର ଆସୀସ ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବତ୍ସ୍ନା ଏତମୈନ୍ଦ୍ରମାନୁଷ୍ଠକମେକାଦଶକପାଳଂ
 ନି (୨) ରବପତ୍ ଡେବୈବୈନମଗ୍ରଂ ଦେବତାନାଂ ପୟଶୟତ୍ ବୁଧବତୀ ଅଗ୍ରବତୀ
 ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ ଅକରୋଦ୍ ବୁଧାଦେବୈନମଗ୍ରଂ ପୟଶୟତ୍ୟେ ରାଜନ୍ୟ ଆନୁଜାବରଃ
 ସ୍ୟାତ୍ସ୍ନା ଏତମୈନ୍ଦ୍ରମାନୁଷ୍ଠକମେକା ଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପେଦିନ୍ଦ୍ରମେବ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନମଗ୍ରଂ ସମାନାନାଂ ପରି ଶୟତି ବୁଧବତୀ
 ଅଗ୍ରବତୀ ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ ଭବତୋ ବୁଧାଦେବୈନମଗ୍ରଂ (୩) ପରି ଶୟତ୍ୟାନୁଷ୍ଠକୋ
 ଭବତ୍ୟସ୍ତା ହ୍ୟେତସ୍ୟ ଦେବତା ଯ ଆନୁଜାବରଃ ସମୃଜ୍ୟେ ଯୋ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆନୁଜାବରଃ
 ସ୍ୟାତ୍ସ୍ନା ଏତଂ ବାହ୍ନସ୍ତ୍ୟମାନୁଷ୍ଠକଂ ତୁରୁଂ ନିର୍ବପେଦ୍ ବୃହସ୍ପତିମେବ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନମଗ୍ରଂ ସମାନାନାଂ ପରି ଶୟତି ବୁଧବତୀ
 ଅଗ୍ରବତୀ ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ ଭବତୋ ବୁଧାଦେବୈନମଗ୍ରଂ ପରି ଶୟତ୍ୟାନୁଷ୍ଠକୋ
 ଭବତ୍ୟସ୍ତା ହ୍ୟେତସ୍ୟ ଦେବତା ଯ ଆନୁଜାବରଃ ସମୃଜ୍ୟେ (୪) ॥

(ଏବ ନିରାଶ୍ରୟତା ଚ) ॥ ୨। ୩। ୪॥

(ଯୁକ୍ତଗୁହୀତସ୍ୟେଷ୍ଠଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିଃ ସ୍ଵୟଂ ଶବ୍ଦ-ଦୁହିତର ଆସନ୍ତାଃ ସୋମାନ୍ ରାଜେନ୍ଦ୍ରଦାତ୍ତାସାଂ
 ରୋହିଣୀମୁପୈତ୍ତା ଈର୍ଷ୍ୟନ୍ତୀଃ ପୁନରଗଚ୍ଛନ୍ତା ଅନ୍ତେତାଃ ପୁନରନ୍ୟତ ତା ଅନ୍ତେ ନ
 ପୁନରଦଦାତ୍ତୋଽବ୍ରବୀଦୁତମୀଷ୍ଠ ଯଥା ସମାବୁଦ୍ଧ ଉପେକ୍ଷ୍ୟାମ୍ୟଥା ତେ ପୁନର୍ଦାସ୍ୟାମୀତି ସ
 ରୁତମୀମୀତା ଅନ୍ତେ ପୁନରଦଦାତ୍ତାସାଂ ରୋହିଣୀମେବୋପୈତ୍ (୧) ତଂ ଯନ୍ତ୍ର
 ଆର୍ଚ୍ଛଦ୍ରାଜାନଂ ଯନ୍ତ୍ର ଆରୁଦିତି ତଦ୍ରାଜୟନ୍ତ୍ରସ୍ୟ ଜନ୍ମ ଯତ୍ ପାପୀୟାନଭବତ୍ ପାପୟନ୍ତ୍ରସ୍ୟ
 ଯଜ୍ଞାୟାଭ୍ୟାଂବିନ୍ଦୁଭଜ୍ଞାୟେନସ୍ୟ ଯ ଏବମେତେଷାଂ ଯନ୍ତ୍ରାଣାଂ ଜନ୍ମ ବେଦ ନୈନମେତେ
 ଯନ୍ତ୍ରା ବିନ୍ଦତି ସ ଏତା ଏବ ନମସ୍ୟନ୍ତୁପାଧାବତ୍ତା ଅବୁଦ୍ଧରଂ ବୃଣାମହୈ ସମାବୁଦ୍ଧ ଏବ
 ନ ଉପାୟ ଇତି ତସ୍ମା ଏତ- (୨) ମାଦିତ୍ୟଂ ତୁରଂ ନିରବପ୍ରକ୍ତେନୈବୈନଂ ପାପାତ୍
 ସ୍ରାମାଦମୁଞ୍ଚନ୍ ଯଃ ପାପୟନ୍ତ୍ରଗୁହୀତଃ ସ୍ୟାଦ୍ଵା ଏତମାଦିତ୍ୟଂ ତୁରଂ ନିର୍ବପେଦାଦିତ୍ୟାନେବ
 ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତ ଏବୈନଂ ପାପାତ୍-ସ୍ରାମାନ୍-ମୁଞ୍ଚନ୍ତ୍ୟମାବାସ୍ୟାୟାଂ
 ନିର୍ବପେଦମୁମେବୈନମାପ୍ୟାୟମାନମଦ୍ଵା ପ୍ୟାୟନ୍ତି ନବୋ ନବୋ ଭବତି ଜାୟମାନ ଇତି
 ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟା ଭବତ୍ୟାୟୁରେବାସ୍ଥିତୟା ଦଧାତି ଯମାଦିତ୍ୟା ଅଂଶୁମାପ୍ୟାୟନ୍ତି
 ଯାଜ୍ଞେୟବୈନମେତୟା ପ୍ୟାୟନ୍ତି (୩) ॥ (ଏବୋପୈତମସ୍ମିନ୍ ତ୍ରୟୋଦଶ ଚ) ॥ ୨। ୩। ୪॥

(ଅନ୍ନାଦନଶକ୍ତିକାମସ୍ୟ ତ୍ରିଧାତୁସଂଜ୍ଞକୟାଗଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିର୍ଦେବେଭ୍ୟାଂନାଦ୍ୟଂ ବ୍ୟାଦିଶତ୍-ସୋଽବ୍ରବୀଦ୍ୟଦିମାନ୍ ଲୋକାନଭ୍ୟତିରିଚ୍ୟାତୈ
 ତଦ୍ଵମାସଦିତି ତଦିମାନ୍ ଲୋକାନଭ୍ୟତ୍ୟରିଚ୍ୟତେନ୍ଦ୍ରଂ ରାଜାନମିନ୍ଦ୍ରମଧୁରାଜମିନ୍ଦ୍ରଂ
 ସ୍ଵରାଜାନଂ ତତୋ ବୈ ସ ଇମାନ୍ ଲୋକାଂ ସ୍ତେଧାଂଦୁହିତ୍ ତତ୍ ତ୍ରିଧାତୋସ୍ତ୍ରିଧାତୁଂ ଯଂ

କାମୟେତାନ୍ନାଦଃ ସ୍ୟାଦିତି ତସ୍ମା ଏତଂ ତ୍ରିଧାତୁଂ ନିର୍ବପେଦିନ୍ନାୟ ରାଜ୍ଞେ ପୁରୋଡାଶ- (୧)

ମେକାଦଶକପାଲ୍ଲମିନ୍ନାୟାଧିରାଜାୟେନ୍ନାୟ ସ୍ଵରାଜ୍ଞେୟଂ ବା ଇନ୍ଦ୍ରେ

ରାଜାୟେନିନ୍ଦ୍ରୋଧିରାଜୋଧିବାବିନ୍ଦ୍ରଃ ସ୍ଵରାତିମାନେବ ଲୋକାନ-ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ

ଧାବତି ତ ଏବାସ୍ମା ଅନ୍ତଂ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତ୍ୟନ୍ନାଦ ଏବ ଭବତି ଯଥା ବସେନ ପ୍ରଭାଂ ଗାଂ ଦୁହ

ଏବମେବେମାନ ଲୋକାନ ପ୍ରଭାନ କାମମନ୍ନାଦ୍ୟଂ ଦୁହ ଉତ୍ତାନେଷୁ କପାଲେଷୁ

ଶ୍ରୟତ୍ୟନ୍ନାତନ୍ନାମଦାୟ ତ୍ରୟଃ ପୁରୋଡାଶା ଭବନ୍ତି ତ୍ରୟଃ ଇମେ ଲୋକା ଏଷା

ଲୋକାନାମାପ୍ତ୍ୟା ଉତ୍ତରୌତରୋ ଜ୍ୟାୟାନ୍ ଭବତ୍ୟେବମିବ ହୀ ମେ ଲୋକାଃ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ

ସର୍ବେଷାମଭିଗମନ୍ନବଂ ଦ୍ୟତ୍ୟଜ୍ଞମ୍ବର-କାରଂ ବ୍ୟତ୍ୟାସମନ୍ନାହାନିଦାହାୟ (୨)॥

(ପୁରୋଡାଶଂ ତ୍ରୟଃ ଷଡ୍-ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୨। ୩। ୬॥

(ବୀର୍ଯ୍ୟକାମସ୍ୟ ସର୍ବପୁଷ୍ପାସ୍ତ୍ଵେଷ୍ଟିଃ; ଅଭିଶସ୍ୟମାନସ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରମେବେଷ୍ଟିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବାସୁରାଃ ସଂଯତ୍ତା ଆସତାନ୍ଦେବାନସୁରା ଅଜୟନ୍ତେ ଦେବାଃ ପରାଜିଗ୍ୟାନା ଅସୁରାଣାଂ

ବୈଶ୍ୟମୁପାଧିୟନ୍ତେଭ୍ୟଂ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମପାକ୍ରାମତ୍ ତଦିନ୍ଦ୍ରୋଧିରାୟ ତଦନ୍ନପାକ୍ରାମତ୍

ତଦବରୁଧଂ ନାଶିକ୍ଳୋତ୍ ତଦସ୍ତ୍ରାଦଭ୍ୟଧୌତରସ୍ତ ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବତ୍ ତମେତନ୍ନା

ସର୍ବପୁଷ୍ପୟାୟାଜୟତ୍ ତୟୈବାସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମଦଧାଦ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକାମୋ (୧) ବୀର୍ଯ୍ୟକାମଃ

ସ୍ୟାତ୍ତମେତନ୍ନା ସର୍ବପୁଷ୍ପୟା ଯାଜୟେଦେତା ଏବ ଦେବତାଃ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ

ଧାବତି ତା ଏବାସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଦଧତି ଯଦିନ୍ନାୟ ରାଥଂତରାୟ ନିର୍ବପତି

ୟଦେବାସ୍ତେଷ୍ଟେଷ୍ଟଦେବାବଂ ରୁନ୍ଧେ ଯଦିନ୍ନାୟ ବାହଂତାୟ ଯଦେବେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ତେଷ୍ଟେଷ୍ଟଦେବାବଂ

ରୁନ୍ଧେ ଯଦିନ୍ନାୟ ବୈରୁପାୟ ଯଦେବ ସବିତୁଷ୍ଟେଷ୍ଟେଷ୍ଟ (୨) ଦେବାବଂ ରୁନ୍ଧେ ଯଦିନ୍ନାୟ

ବୈରାଜାୟ ଯଦେବ ଧାତୁଷ୍ଟେଷ୍ଟେଷ୍ଟଦେବାବଂ ରୁନ୍ଧେ ଯଦିନ୍ନାୟ ଶାକ୍ତ୍ରାୟ ଯଦେବ ମରୁତାଂ

ତେଜସ୍ଵଦେବାବଂ ରୁଦ୍ଧେ ଯଦିନ୍ଦ୍ରାୟ ରୈବତାୟ ଯଦେବ ବୃହସ୍ପତେଷ୍ଠେଜସ୍ଵଦେବାବଂ ରୁଦ୍ଧ
ଏତାବନ୍ତି ବୈ ତେଜାଂ ଶ୍ଵି ତାନ୍ୟେବାବଂ ରୁଦ୍ଧ ଉଭାନେଷ୍ଠ କପାଲେଷ୍ଠ
ଶ୍ରୟତ୍ୟନ୍ତାତନ୍ୟାମଦ୍ଵାୟ ଦ୍ଵାଦଶକପାଳଃ ପୁରୋତାଶୋ (୩) ଭବତି ବୈଶ୍ଵଦେବଦ୍ଵାୟ ସମନ୍ତଂ
ପୂର୍ଣ୍ଣବଦ୍ୟତି ସମନ୍ତମେବେନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଯଜମାନେ ଦଧାତି ବ୍ୟତ୍ୟାସମନ୍ତ୍ରାହାନିର୍ଦାହାନ୍ନାଶ୍ଵ
ରଷଭୋ ବୃଷ୍ଟିର୍ବସ୍ତଃ ସା ଦକ୍ଷିଣା ବୃଷ୍ଟସ୍ତାନ୍ତୈତନ୍ତୈବ ଯଜେତାଭିଶସ୍ୟମାନ ଏତାଶ୍ଵେହା
ଅସ୍ୟ ଦେବତା ଅନନ୍ତଦନ୍ତ୍ୟଦନ୍ତ୍ୟବେବାସ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟାଃ (୪)॥

(ଇନ୍ଦ୍ରିୟକାମଃ ସବିତୁଷ୍ଠେଜସ୍ଵତ୍-ପୁରୋତାଶୋଽଷ୍ଟାତ୍ରିଂଶତ) ॥ ୨। ୩। ୭॥

(ଚକ୍ଷୁଷ୍ମାମସ୍ତୈଷ୍ଠିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରଷୟଃ)

ରଜନୋ ବୈ କୌଶେୟଃ କ୍ରତୁଜିତଂ ଜାନକିଂ ଚକ୍ଷୁର୍ବନ୍ୟମନ୍ତ୍ରାଭିଷ୍ଠା ଏତାମିଷ୍ଠିଂ
ନିର୍ବପଦଗ୍ନୟେ ଭ୍ରାଜସ୍ଵତେ ପୁରୋତାଶମଷ୍ଟାକପାଳଂ ସୌର୍ଯ୍ୟଂ ଚରୁମଗ୍ନୟେ ଭ୍ରାଜସ୍ଵତେ
ପୁରୋତାଶମଷ୍ଟାକପାଳଂ ତନ୍ତୈବାସ୍ମିନ୍ ଚକ୍ଷୁରଦଧାଦ୍ୟଶ୍ଚକ୍ଷୁଷ୍ମାମଃ ସ୍ୟାତ୍ ତସ୍ମା ଏତାମିଷ୍ଠିଂ
ନିର୍ବପେଦଗ୍ନୟେ ଭ୍ରାଜସ୍ଵତେ ପୁରୋତାଶମଷ୍ଟାକପାଳଂ ସୌର୍ଯ୍ୟଂ ଚରୁମଗ୍ନୟେ ଭ୍ରାଜସ୍ଵତେ
ପୁରୋତାଶମଷ୍ଟାକପାଳମଗ୍ନେର୍ବୈ ଚକ୍ଷୁଷା ମନୁଷ୍ୟା ବି (୧) ପଶ୍ୟନ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ଦେବା ଅଗ୍ନିଂ
ତୈବ ସୂର୍ଯ୍ୟଂ ଚ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତାବେବାସ୍ମିନ୍ ଚକ୍ଷୁର୍ଧୃଶ୍ଚକ୍ଷୁଷ୍ମାନେବ
ଭବତି ଯଦାଗ୍ନେୟୌ ଭବତଶ୍ଚକ୍ଷୁଷା ଏବାସ୍ମିନ୍-ତତ୍-ପ୍ରତି ଦଧାତି ଯତ୍-ସୌର୍ଯ୍ୟେ ନାସିକାଂ
ତେନାଭିତଃ ସୌର୍ଯ୍ୟମାଗ୍ନେୟୌ ଭବତସ୍ତସ୍ମାଦଭିତୋ ନାସିକାଂ ଚକ୍ଷୁଷା ତସ୍ମାନ୍ନାସିକୟା
ଚକ୍ଷୁଷା ବିଧୂତେ ସମାନୀ ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ ଭବତଃ ସମାନଃ ହି ଚକ୍ଷୁଃ ସମୃଜ୍ୟା ଉଦୁ
ତ୍ୟଂ ଜାତବେଦସଂ ସପ୍ତ ଦ୍ଵା ହରିତୋ ରଥେ ଚିତ୍ରଂ ଦେବାନାମୁଦଗାଦନୀକ୍ରମିତି ପିଣ୍ଡାନ୍
ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଚକ୍ଷୁରେବାଶ୍ଵୈ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଯଦେବ ତସ୍ୟ ତତ୍ (୨)॥(ବି ହ୍ୟଶ୍ଵାବିଂଶତିଶ୍ଚ)॥୨।୩।୮॥

(ଗ୍ରାମକାମସ୍ୟ ସାଂଗ୍ରହଣୀଷ୍ଠିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଧୂବୋଽସି ଧୂବୋଽହଂ ସଞ୍ଜାତେଷୁ ଭୂୟାସଂ ଧୀରଞ୍ଜେତା ବସୁବିଦ୍-ଧୂବୋଽସି ଧୂବୋଽହଂ
 ସଞ୍ଜାତେଷୁ ଭୂୟାସମୁଗ୍ରଞ୍ଜେତା ବସୁବିଦ୍-ଧୂବୋଽସି ଧୂବୋଽହଂ ସଞ୍ଜାତେଷୁ
 ଭୂୟାସମଭିଭୁଞ୍ଜେତା ବସୁବିଦାମନମସ୍ୟାମନସ୍ୟ ଦେବା ଯେ ସଞ୍ଜାତାଃ କୁମାରାଃ
 ସମନସସ୍ତାନୁହଂ କାମୟେ ହୃଦା ତେ ମାଂ କାମୟନ୍ତାଃ ହୃଦା ତାନ୍ ଆମନସଃ କୃଧୁ
 ସ୍ବାହାଽଽମନମସ୍ୟା- (୧) ମନସ୍ୟ ଦେବା ଯାଃ ସ୍ତ୍ରୀୟଃ ସମନସସ୍ତା ଅହଂ କାମୟେ ହୃଦା ତା
 ମାଂ କାମୟନ୍ତାଃ ହୃଦା ତା ମୁ ଆମନସଃ କୃଧୁ ସ୍ବାହା ବିଶ୍ଵଦେବୀଂ ସାଂଗ୍ରହଣୀଂ
 ନିର୍ବପେଦ୍-ଗ୍ରାମକାମୋ ବିଶ୍ଵଦେବା ବୈ ସଞ୍ଜାତା ବିଶ୍ଵାନେବ ଦେବାନ୍-ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତ ଏବାସ୍ମୈ ସଞ୍ଜାତାନ୍ ପ୍ର ଯଜ୍ଞନ୍ତି ଗ୍ରାମେଷ୍ଠ ଉବତି
 ସାଂଗ୍ରହଣୀ ଉବତି ମନୋଗ୍ରହଣୀଂ ବୈ ସାଂଗ୍ରହଣୀଂ ମନ ଏବ ସଞ୍ଜାତାନାଂ (୨) ଗୃହ୍ଣାତି
 ଧୂବୋଽସି ଧୂବୋଽହଂ ସଞ୍ଜାତେଷୁ ଭୂୟାସମିତି ପରିଧୀନ୍-ପରି ଦଧାତ୍ୟାଶିଷମେବୈତାମା
 ଶାସ୍ତେଽଥୋ ଏତଦେବ ସର୍ବଂ ସଞ୍ଜାତେଷ୍ଠ ଉବତି ଯସ୍ୟେବଂ ବିଦୁଷି ଏତେ ପରିଧୟଃ
 ପରିଧୀୟନ୍ତ ଆମନମସ୍ୟାମନସ୍ୟ ଦେବା ଇତି ତ୍ରିସ୍ର ଆହୁତୀର୍ଜୁହୋତ୍ୟତାବନ୍ତୋ ବୈ
 ସଞ୍ଜାତା ଯେ ମହାନ୍ତୋ ଯେ ଯୁକ୍ତକା ଯାଃ ସ୍ତ୍ରୀୟସ୍ତାନେବାବ ରୁହେ ତ ଏନମବରୁକ୍ତା ଉପ
 ତିଷ୍ଠନ୍ତି (୩) ॥ (ସ୍ବାହାଽଽମନମସି ସଞ୍ଜାତାନାଂ ରୁହେ ପଞ୍ଚ ତ) ॥ ୨ । ୩ । ୯ ॥

(ଆୟୁଷ୍ମାନେଷ୍ଠିମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ୟନବ୍ରମୈତ୍ ତନବନୀତମଭବଦ୍ୟଦସପ୍ରତ୍ ତସ୍ତପିରଭବଦ୍ୟଦଧୁୟନ୍ତ ତଦ୍-
 ଦ୍ରୁତମଭବଦଶ୍ଵିନୋଃ ପ୍ରାଣୋଽସି ତସ୍ୟ ତେ ଦତ୍ତାଂ ଯଯୋଃ ପ୍ରାଣୋଽସି ସ୍ବାହେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ
 ପ୍ରାଣୋଽସି ତସ୍ୟ ତେ ଦଦାତୁ ଯସ୍ୟ ପ୍ରାଣୋଽସି ସ୍ବାହା ମିତ୍ରାବରୁଣୟୋଃ ପ୍ରାଣୋଽସି

ତସ୍ୟାଂ ତେ ଦତ୍ତାଂ ଯନ୍ତୋଃ ପ୍ରାଣୋଽସି ସ୍ଵାହା ବିଶ୍ଵେଷାଂ ଦେବାନାଂ ପ୍ରାଣୋଽସି (୧) ତସ୍ୟାଂ
ତେ ଦଦତୁ ଯେଷାଂ ପ୍ରାଣୋଽସି ସ୍ଵାହା ଘୃତସ୍ୟ ଧାରାମୃତସ୍ୟ ପଞ୍ଚାମିନ୍ଦ୍ରେଣ ଦତ୍ତାଂ
ପ୍ରୟତାଂ ମରୁଦ୍-ଭିଃ ।

ତତ୍ତ୍ଵା ବିଷ୍ଣୁଃ ପୟଃପଶ୍ୟତ୍-ତତ୍-ଦେତା ଗବ୍ୟିରୟତ୍ ॥

ପାବମାନେନ ଡା ସ୍ତୋମେନ ଗାୟତ୍ରସ୍ୟ ବର୍ତ୍ତନ୍ୟାପାଂ ଶୋର୍ବାୟେଣ ଦେବସ୍ତା ସବିତୋତ୍-
ସ୍ଵଜତୁ ଜୀବାତବେ ଜୀବନ୍-ସ୍ୟାୟେ ବୃହଦ୍ରଥକ୍ରୟୋଷ୍ଟା ସ୍ତୋମେନ ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭୋ ବର୍ତ୍ତନ୍ୟା
ଶୁକ୍ରସ୍ୟ ବୀର୍ଯେଣ ଦେବସ୍ତା ସବିତୋତ୍ (୨) ସ୍ଵଜତୁ ଜୀବାତବେ ଜୀବନ୍-ସ୍ୟାୟା ଅଗ୍ନେଷ୍ଟା
ମାତ୍ରୟା ଜଗତ୍ୟି ବର୍ତ୍ତନ୍ୟାଃଃଗ୍ରୟାସ୍ୟ ବୀର୍ଯେଣ ଦେବସ୍ତା ସବିତୋସ୍ଵଜତୁ ଜୀବାତବେ
ଜୀବନ୍-ସ୍ୟାୟା ଲମମଗ୍ର ଆୟୁଷ୍ଠେ ବର୍ତ୍ତସେ କୃଧ୍ ପ୍ରିୟଂ ରେତୋ ବରୁଣ ସୋମ ରାଜନ୍ ।
ମାତେବାସ୍ମା ଅଦିତେ ଶମଂ ଯଜ୍ଞ ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ଜରଦଷ୍ଟିର୍ଯଥାଽସତ୍ ॥

ଅଗ୍ନିରାୟୁଷ୍ମାନ୍-ସ ବନ୍-ହତିଭିରାୟୁଷ୍ମାନ୍ ତେନ ଦାଃଃୟୁଷାଃଃୟୁଷ୍ମତ୍ କରୋମି ସୋମ
ଆୟୁଷ୍ମାନ୍-ସ ଓଷଧୀଭିର୍ଯଜ୍ଞ ଆୟୁଷ୍ମାନ୍-ସ ଦକ୍ଷିଣାଭିର୍ବ୍ରହ୍ମାଃଃୟୁଷ୍ମତ୍ ତଦ୍
ବ୍ରାହ୍ମଣୈରାୟୁଷ୍ମଦେବା ଆୟୁଷ୍ମତ୍ସେଽମୃତେନ ପିତର ଆୟୁଷ୍ମତ୍ସେ ସ୍ଵଧୟାଃଃୟୁଷ୍ମତ୍ସେନ
ଦାଃଃୟୁଷାଃଃୟୁଷ୍ମତ୍ କରୋମି (୩) ॥ (ବିଶ୍ଵେଷାଂ ଦେବାନାଂ ପ୍ରାଣୋଽସି ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭୋ ବର୍ତ୍ତନ୍ୟା ଶୁକ୍ରସ୍ୟ
ବୀର୍ଯେଣ ଦେବସ୍ତା ସବିତୋସୋମ ଆୟୁଷ୍ମାନ୍-ପଞ୍ଚ ବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୨। ୩। ୧୦॥

(ଆୟୁରାରୋଗ୍ୟକାମୟୋରିଷ୍ଟିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନିଂ ବା ଏତସ୍ୟ ଶରୀରଂ ଗଚ୍ଛତି ସୋମଂ ରସୋ ବରୁଣ ଏନଂ ବରୁଣପାଶେନ ଗୃହ୍ଣାତି
ସରସ୍ଵତୀଂ ବାଗ୍ରସ୍ତାବିଷ୍ଠୁ ଆତ୍ମା ଯସ୍ୟ ଜ୍ୟୋଗାମୟତି ଯୋ ଜ୍ୟୋଗାମୟାବୀ ସ୍ୟାଦେଫା ବା
କାମୟେତ୍ ସର୍ବମାୟୁରିୟାମିତି ତସ୍ମା ଏତାମିଷ୍ଟିଂ ନିର୍ବପେଦାଗ୍ନେୟମ୍ବ୍ଵାକପାଲଂ ସୌମ୍ୟଂ

ତୁରୁ ବାରୁଣଂ ଦଶକପାଳଃ ସାରସ୍ଵତଂ ତୁରୁମାଗ୍ନାବୈଷ୍ଣବମେକାଦଶକପାଳମଗ୍ନେରେବାସ୍ୟ
 ଶରୀରଂ ନିଷ୍ଠାଶାନ୍ତି ସୋମାଦ୍ରସଂ (୧) ବାରୁଣେନୈବୈନଂ ବରୁଣପାଶାନ୍ତୁଞ୍ଚତି ସାରସ୍ଵତେନ
 ବାତଂ ଦଧାତ୍ୟଗ୍ନିଃ ସର୍ବା ଦେବତା ବିଷ୍ଣୁର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞୋ ଦେବତାଭିଶ୍ଠୈବୈନଂ ଯଜ୍ଞେନ ଚ
 ଭିଷଜ୍ୟତ୍ୟୁତ ଯଦୀତାସୁର୍ଭବତି ଜୀବତ୍ୟେବ ଯନ୍ନବମୈତ୍
 ତନ୍ନବନୀତମଭବଦିତ୍ୟାଜ୍ୟମବେକ୍ଷତେ ରୂପମେବାସ୍ୟୈତନ୍ନହିମାନଂ ବ୍ୟାତଂଷ୍ଟେଽଶ୍ଵିନୋଃ
 ପ୍ରାଣୋଽସୀତ୍ୟାହାଶ୍ଵିନୌ ବୈ ଦେବାନାଂ (୨) ଭିଷଜୌ ତାଭ୍ୟାମେବାଶ୍ଠୈ ଭେଷଜଂ
 କରୋତୀନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ପ୍ରାଣୋଽସୀତ୍ୟାହେନ୍ଦ୍ରିୟମେବାଶ୍ଠିନ୍ନେତେନ ଦଧାତି ମିତ୍ରାବରୁଣୟୋଃ
 ପ୍ରାଣୋଽସୀତ୍ୟାହ ପ୍ରାଣାପାନାବେବାଶ୍ଠିନ୍ନେତେନ ଦଧାତି ବିଶ୍ଵେଷାଂ ଦେବାନାଂ
 ପ୍ରାଣୋଽସୀତ୍ୟାହ ବୀର୍ଯ୍ୟମେବାଶ୍ଠିନ୍ନେତେନ ଦଧାତି ଘୃତସ୍ୟ ଧାରାମମୃତସ୍ୟ ପଚ୍ଛାମିତ୍ୟାହ
 ଯଥାୟଜ୍ଞୁରେବୈତତ୍ ପାବମାନେ ନ ଦ୍ଵା ସ୍ତୋମେନେତ୍ୟା- (୩) ହ ପ୍ରାଣମେବାଶ୍ଠିନ୍ନେତେନ
 ଦଧାତି ବୃହଦ୍ରଥନ୍ତରୟୋଷ୍ଠା ସ୍ତୋମେନେତ୍ୟାହୌଜ୍ଞ ଏବାଶ୍ଠିନ୍ନେତେନ ଦଧାତ୍ୟଗ୍ନେଷ୍ଠା
 ମାତ୍ରୟେତ୍ୟାହାଽଽମାନମେବାଶ୍ଠିନ୍ନେତେନ ଦଧାତ୍ୟୁଦ୍ଵିଜଃ ପର୍ଯ୍ୟାହୁର୍ଯ୍ୟାବନ୍ତ ଏବର୍ଦ୍ଧିଜସ୍ତ ଏନଂ
 ଭିଷଜ୍ୟତି ବ୍ରହ୍ମଣୋ ହସ୍ତମନ୍ତ୍ରାଭ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାହୁରେକଧୈବ ଯଜମାନ ଆୟୁର୍ଦଧତି ଯଦେବ
 ତସ୍ୟ ତଦ୍ଧିରଣ୍ୟାତ୍ (୪) ଘୃତଂ ନିଷ୍ଠିବତ୍ୟାୟୁର୍ବୈ ଘୃତମମୃତଂ
 ହିରଣ୍ୟମମୃତାଦେବାଽଽୟୁର୍ନିଷ୍ଠିବତି ଶତମାନଂ ଭବତି ଶତାୟୁଃ ପୁରୁଷଃ ଶତେନ୍ଦ୍ରିୟ
 ଆୟୁଷ୍ୟେବେନ୍ଦ୍ରିୟେ ପ୍ରତିତିଷ୍ଠତ୍ୟଥୋ ଖଲୁ ଯାବତୀଃ ସମା ଏଷ୍ୟନ୍ନନେଧତ୍ ତାବନ୍ନାନଂ
 ସ୍ୟାସ୍ତମୃଜ୍ୟା ଲମମଗ୍ନ ଆୟୁଷ୍ଠେ ବଚସେ କୃଧାତ୍ୟାଽଽହାୟୁରେବାସ୍ଥିନ୍ନୃଚୌ ଦଧାତି ବିଶ୍ଵେ
 ଦେବା ଜରଦଷ୍ଠିର୍ଯ୍ୟାଽସ୍ତଦିତ୍ୟାହ ଜରଦଷ୍ଠିମେବୈନଂ କରୋତ୍ୟଗ୍ନିରାୟୁଷ୍ମାନିତି ହସ୍ତଂ
 ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟୁତେ ବୈ ଦେବା ଆୟୁଷ୍ମନ୍ତସ୍ତ ଏବାସ୍ଥିକାୟୁର୍ଦଧତି ସର୍ବମାୟୁରେତି (୫)॥

(ରସଂ ଦେବାନାଂ ଶ୍ରୋତେନେତି ହିରଣ୍ୟାଦସୁଦିତି ହାବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୨। ୩। ୧୧ ॥

(ଅଶ୍ଵଦାନବତୋ ବାରୁଣୀଷ୍ଠିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିର୍ବରୁଣାୟାଶ୍ଵମନୟ ସ୍ଵାଂ ଦେବତାମାର୍ଚ୍ଛସ୍ଵ ପୟଂଦୀର୍ଘତ୍ଵ ସ ଏତଂ ବାରୁଣଂ
ଚତୁଷ୍ପାଲମପଶ୍ୟତ୍ ତଂ ନିରବପତ୍ ତତୋ ବୈ ସ ବରୁଣପାଶାଦମୁତ୍ୟତ୍ ବରୁଣୋ ବା
ଏତଂ ଗୃହ୍ଣାତି ଯୋଃଶ୍ଵଂ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣାତି ଯାବତୋଃଶ୍ଵାନ୍ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣାୟାଭାବତୋ
ବାରୁଣାଞ୍ଚତୁଷ୍ପାଲାନିବିପେଦୁରୁଣମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବୈନଂ
ବରୁଣପାଶାନ୍ନୁଞ୍ଚତି (୧) ଚତୁଷ୍ପାଲା ଭବନ୍ତି ଚତୁଷ୍ପାଞ୍ଜ୍ୟଶ୍ଚ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟା ଏକମତିରିକ୍ତଂ
ନିବିପେଦ୍ୟମେବ ପ୍ରତିଗ୍ରାହୀ ଭବତି ଯଂ ବା ନାଧେତି ତସ୍ମାଦେବ ବରୁଣପାଶାନ୍ନୁତ୍ୟତେ
ୟଦ୍ୟପରଂ ପ୍ରତିଗ୍ରାହୀ ସ୍ୟାହୋର୍ଯ୍ୟମେକକପାଲମନ୍ତୁ ନିବିପେଦମୁମେବାଃଃଦିତ୍ୟମୁକ୍ତାରଂ
କୁରୁତେଃପୋଃବଭୂଥମବୈତ୍ୟପ୍-ସୁ ବୈ ବରୁଣଃ ସାକ୍ଷାଦେବ ବରୁଣମବଂ
ୟଜତେଃପୋନପ୍-ଦ୍ରୀୟଂ ଚରୁଂ ପୁନରେତ୍ୟ ନିବିପେଦପ୍-ସୁୟୋନିର୍ବା ଅଶ୍ଵଃ ସ୍ଵାମେବୈନଂ
ୟୋନିଂ ଗମୟତି ସ ଏନଂ ଶାନ୍ତ ଉପତିଷ୍ଠତେ (୨) ॥ (ମୁଞ୍ଚତି ଚରୁଂ ସ୍ଵସ୍ତବଶ ଚ) ॥ ୨। ୩। ୧୨ ॥

(ପାପୁନା ଗୃହୀତସ୍ୟେଷ୍ଠିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ୟା ବାମିନ୍ଦ୍ରାବରୁଣା ଯତ୍ରସ୍ୟା ତନୁସ୍ତୟେନମଂହସୋ ମୁଞ୍ଚତଂ ଯା ବାମିନ୍ଦ୍ରାବରୁଣା ସହସ୍ୟା
ରକ୍ଷସ୍ୟା ତେଜସ୍ୟା ତନୁସ୍ତୟେନମଂହସୋ ମୁଞ୍ଚତଂ ଯୋ ବାମିନ୍ଦ୍ରାବରୁଣାବଗ୍ନୌ ସ୍ରାମସ୍ତଂ
ବାମେତେନାବଂ ଯଜେ ଯୋ ବାମିନ୍ଦ୍ରାବରୁଣା ଦ୍ଵିପାସ୍ତୁ ପଶୁଷୁ ଚତୁଷ୍ପାସୁ ଗୋଷ୍ଠେ
ଗୃହେଷ୍ଠପ୍-ସ୍ଵୋଷଧୀଷୁ ବନସ୍ପତିଷୁ ସ୍ରାମସ୍ତଂ ବାମେତେନାବଂ ଯଜ୍ଞ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବା ଏତସ୍ୟା-
(୧) ହିୟେଶାଃପଂ କ୍ରାମତି ବରୁଣ ଏନଂ ବରୁଣପାଶେନ ଗୃହ୍ଣାତି ଯଃ ପାପୁନା ଗୃହୀତୋ
ଭବତି ଯଃ ପାପୁନା ଗୃହୀତଃ ସ୍ୟାଭସ୍ମା ଏତାମୈନ୍ଦ୍ରାବରୁଣୀଂ ପୟସ୍ୟାଂ ନିବିପେଦିନ୍ଦ୍ରଂ

ଏବାସ୍ମିନ୍ନିହିତଂ ଦଧାତି ବରୁଣ ଏନଂ ବରୁଣପାଶାନ୍ନୁଞ୍ଚତି ପୟସ୍ୟା ଭବତି ପୟୋ ହି ବା
 ଏତସ୍ମାଦପକ୍ରାମତ୍ୟଥୈଷ ପାପୁନା ଗୃହୀତୋ ଯତ୍-ପୟସ୍ୟା ଭବତି ପୟଃ ଏବାସ୍ମିନ୍ନିହିତଂ
 ଦଧାତି ପୟସ୍ୟାୟଂ (୨) ପୁରୋତାଶମବଂ ଦଧାତ୍ୟାମୁନ୍ନୁକ୍ତମେବୈନଂ କରୋତ୍ୟଥୋ
 ଆୟତନବକ୍ତମେବ ଚତୁର୍ଥା ବ୍ୟୁହତି ଦିକ୍ଷେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ପୁନଃ ସମୁହତି ଦିଗ୍-ଭ୍ୟ
 ଏବାସ୍ମୈ ଭେଷଜଂ କରୋତି ସମୁହ୍ୟାବଂ ଦ୍ୟତି ଯଥାଃଃବୈଜଂ ନିଷ୍ପୁକ୍ତତି ତାଦୃଶେବ ତଦ୍ୟୋ
 ବାମିନ୍ଦ୍ରାବରୁଣାବୁଗ୍ନୌ ସ୍ରାମସ୍ତଂ ବାମେତେନାବଂ ଯଜ୍ଞ ଇତ୍ୟାହ ଦୁରିଷ୍ଠ୍ୟା ଏବୈନଂ ପାତି ଯୋ
 ବାମିନ୍ଦ୍ରାବରୁଣା ଦ୍ଵିପାସ୍ତୁ ପଶୁଷ୍ଚ ସ୍ରାମସ୍ତଂ ବାମେତେନାବଂ ଯଜ୍ଞ ଇତ୍ୟାହୈତାବତୀର୍ବା ଆପ
 ଓଷଧୟୋ ବନସ୍ପତୟଃ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ରଶବଂ ଉପଜୀବନୀୟାସ୍ତା ଏବାସ୍ମୈ ବରୁଣପାଶାନ୍ନୁଞ୍ଚତି(୩)॥
 (ଏତସ୍ୟ ପୟସ୍ୟାୟଂ ପାତି ଷଡ୍-ବୈଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୨। ୩। ୧୩॥

(କାମ୍ୟା ଯଜ୍ୟାପୁରୋନ୍ନୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସ ପ୍ରତ୍ନବନ୍ଧି କାବ୍ୟେନ୍ଦ୍ରଂ ବୋ ବିଶ୍ଵତସ୍ତରୀନ୍ଦ୍ରଂ ନରଃ ।
 ତ୍ଵଂ ନଃ ସୋମ ବିଶ୍ଵତୋ ରକ୍ଷା ରାଜନଘାୟତଃ । ନ ରିଷ୍ୟେଦ୍ଭାବତଃ ସଖା ॥
 ଯା ତେ ଧାମାନି ଦିବି ଯା ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଯା ପର୍ବତେଷ୍ଠୋଷଧୀଷ୍ଠସ୍ତୁ ।
 ତେଭିର୍ନୌ ବିଶ୍ଵୈଃ ସୁମନା ଅହେତନ୍-ରାଜନ୍-ସୋମ ପ୍ରତି ହବ୍ୟା ଗୃଭାୟ ॥
 ଅଗ୍ନୀଷୋମା ସବେଦସା ସହୃତୀ ବନତଂ ଗିରଃ । ସଂ ଦେବତ୍ରା ବଭୂବଥୁଃ ॥
 ଯୁବ (୧) ମେତାନି ଦିବି ରୋଚନାନ୍ୟଗ୍ନିଶ୍ଚ ସୋମ ସକ୍ରତୁ ଅଧଭମ୍ ।
 ଯୁବଃ ସିନ୍ଧୁଃ ଋଭିଶ୍ଚେରବଦ୍ୟାଦଗ୍ନୀଷୋମାବମୁଞ୍ଚତଂ ଗୃଭୀତାନ୍ ॥
 ଅଗ୍ନୀଷୋମାବିମଂସୁ ମେ ଶୃଣୁତଂ ବୃଷଣା ହବମ୍ ।
 ପ୍ରତି ସୁଜାନି ହର୍ଯତଂ ଭବତଂ ଦାଶୁଷ୍ଠେ ମୟଃ ॥

ଆତ୍ମନାମ ଦିବୋ ମାତୃରିଷ୍ଠା ଜଭାରାମଥାଦୁନାମ ପରି ଶ୍ୟେନୋ ଅଦ୍ରେଃ ।

ଅଗ୍ନୀଷୋମା ବ୍ରହ୍ମଣା ବାବୁଧାନୋରୁଂ ଯଜ୍ଞାୟ ଚକ୍ରଧୁରୁ ଲୋକମ୍ ॥

ଅଗ୍ନୀଷୋମା ହବିଷଃ ପ୍ରସ୍ଥିତସ୍ୟ ବୀତଃ (୨) ହର୍ଯ୍ୟତଂ ବୃଷଣା ଭୁଷେଥାମ୍ ।

ସୁଶର୍ମାଣା ସ୍ଵବସ୍ତା ହି ଭୂତମଥା ଧତ୍ଵଂ ଯଜମାନାୟ ଶଂ ଯୋଃ ॥

ଆ ପ୍ୟାୟସ୍ତ ସଂ ତେ ॥

ଗୁଣାନାଂ ତ୍ଵା ଗୁଣପତିଃ ହବାମହେ କୃବିଂ କବୀନାମୁପମଶ୍ରବସ୍ତମମ୍ ।

ଜ୍ୟେଷ୍ଠରାଜଂ ବ୍ରହ୍ମଣାଂ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତ ଆ ନଃ ଶୁଶ୍ରୁନ୍ତୁତିଭିଃ ସୀଦ ସାଦନମ୍ ॥

ସ ଇଜନେନ ସ ବିଶା ସ ଜହ୍ନନା ସ ପୁତ୍ରେର୍ବାଜଂ ଭରତେ ଧନା ନୃଭିଃ ।

ଦେବାନାଂ ଯଃ ପିତରମାବିବାସତି (୩) ଶ୍ରୀଜାମନା ହବିଷା ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତମମ୍ ॥

ସ ସୁଷ୍ଟୁଭା ସ ରକ୍ଷତା ଗୁଣେନ ବଲଃ ରୁରୋଜ ପଲିଗଃ ରବେଶ ।

ବୃହସ୍ପତିରୁସ୍ତ୍ରିୟା ହବ୍ୟସୁଦଃ କନିକ୍ରଦସ୍ତ୍ରାବଶତୀରୁଦାଜତ୍ ॥

ମରୁତୋ ଯଜ୍ଞଂ ବୋ ଦିବୋ ଯା ବଃ ଶର୍ମା ॥

ଅର୍ଯ୍ୟମାଂଶଂ ଚ ବୃଷଭସ୍ତୁର୍ବିଶ୍ଵାୟାତା ବସୁନାଂ ପୁରୁହୁତୋ ଅର୍ହନ୍ ।

ସହସ୍ରାୟୋ ଗୋତ୍ରଭିସ୍ତ୍ରବୀହୁରସ୍ତାସୁ ଦେବୋ ଦ୍ରବିଶଂ ଦଧାତୁ ॥

ୟେ ତେଂୟମନ୍ ବହବୋ ଦେବୟାନାଃ ପଞ୍ଚାନୋ (୪) ରାଜସ୍ଵିବ ଆଚରନ୍ତି ।

ତେଭିନୋ ଦେବ ମହି ଶର୍ମା ଯଜ୍ଞ ଶଂ ନ ଏଧ୍ଵ ଦ୍ଵିପଦେ ଶଂ ଚତୁଷ୍ପଦେ ॥

ବୁଧାଦଗ୍ରମଜିରୋଭିର୍ଗୁଣାନୋ ବି ପର୍ବତସ୍ୟ ଦୃଃହିତାନୈର୍ଯରତ୍ ।

ରୁଜଦ୍ରୋଧାଂସି କୃତ୍ରିମାଣ୍ୟସ୍ତାଂ ସୋମସ୍ୟ ତା ମଦ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଵକାର ॥

ବୁଧାଦଗ୍ରେଣ ବି ମିମାୟ ମାନୈର୍ବଜ୍ଞେଣ ଜାନ୍ୟତୁଶନ୍ଦଦୀନାମ୍ ।

ବୃଥାଂସୃଜତ୍ ପଥୁର୍ଭିର୍ଦୀର୍ଘାୟୈଃ ସୋମସ୍ୟ ତା ମଦଂ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚକାର । (୫)

ପ୍ର ଯୋ ଜଞ୍ଜେ ବିଦ୍ଵାଂ ଅସ୍ୟ ବନ୍ଧୁଂ ବିଶ୍ଵାନ୍ତି ଦେବୋ ଜନିମା ବିବକ୍ତି ।

ବ୍ରହ୍ମ ବ୍ରହ୍ମଣ ଉଜ୍ଜିତାରୁ ମଧ୍ୟାନ୍ନୀତାଦୁକା ସ୍ଵଧୟାଂଭି ପ୍ର ଡ଼େଷ୍ଠା ॥

ମହାବ୍ରହ୍ମା ଅସ୍ତଭାୟୁନ୍ତି ଜାତୋ ଦ୍ୟାଂ ସଦ୍ଘ୍ନ ପାର୍ଥିବଂ ତୁ ରଜଃ ।

ସ ବୁଧାଦାଷ୍ଟ ଜନ୍ମସ୍ୟାଂଭ୍ୟଗ୍ରଂ ବୃହସ୍ପତିର୍ଦେବତା ଯସ୍ୟ ସମ୍ରାଟ୍ ॥

ବୁଧାଦ୍ୟୋ ଅଗ୍ରମଭ୍ୟର୍ତେଯାଜସ୍ଵା ବୃହସ୍ପତିମା ବିବାସକ୍ତି ଦେବାଃ ।

ଭିନଦ୍ରୁଲଂ ବି ପୁରୋ ଦର୍ଦରୀତି କନିକ୍ରଦସ୍ତବରୂପୋ ଜିଗାୟ (୬) ॥

(ଯୁବଂ ବୀତମାବିବାସକ୍ତି ପଚ୍ଛାନୋ ଦୀର୍ଘାୟୈଃ ସୋମସ୍ୟ ତା ମଦଂ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚକାର ଦେବା ନବଂ ତ) ॥ ୨। ୩। ୧୪ ॥

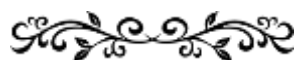
(ଆଦିତ୍ୟେଭ୍ୟା ଦେବା ବୈ ମୃତ୍ୟୋର୍ଦେବା ବୈ ସୁବ୍ରମାସତାର୍ଯ୍ୟମ୍-ଶୋ ପ୍ରଜାପତିତ୍ଵେଷ୍ଠୟଂଶତ୍
ପ୍ରଜାପତିର୍ଦେବେଭ୍ୟୋଽନ୍ନାଦ୍ୟଂ ଦେବାସୁରାସ୍ତାନୁ-ରଜନୋ ଧ୍ରୁବୋଽସ୍ତି ଯଜବମୈଦ୍ରୁଂ ବୈ ପ୍ରଜାପତିର୍ବରୁଣାୟ
ୟା ବାମିନ୍ଦ୍ରାବରୁଣା ସ ପ୍ରତ୍ନବଜ୍ରତୁର୍ଦ୍ଦଶ ॥ ୧୪ ॥)

(ଆଦିତ୍ୟେଭ୍ୟସ୍ତସ୍ମିନ୍ନୈ ଦାନକାମା ଏବାବଂ ରୁକ୍ଷେଽଗ୍ନିଂ ବୈ ସ ପ୍ରତ୍ନବତ୍ ଷଟ୍-ପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୫୬ ॥)

(ଆଦିତ୍ୟେଭ୍ୟଃ ସୁବରୂପୋ ଜିଗାୟ ॥)

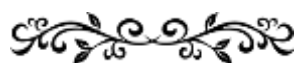
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଦ୍ଵିତୀୟାକାଣ୍ଡେ ତୃତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୩ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଦ୍ଵିତୀୟକାଣ୍ଡେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ଇଷ୍ଟବିଧାନମ୍ |

(ଭ୍ରାତୃବୈଃ ସ୍ଵର୍ଧମାନସ୍ୟେଷ୍ଠଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ଦେବା ମନୁଷ୍ୟାଃ ପିତରସ୍ତେନୃପା ଆସନ୍ନସ୍ତୁରା ରକ୍ଷାଂ ସି ପିଶାଚାସ୍ତେନୃପସ୍ତେଷାଂ
ଦେବାନାମୁତ ଯଦଲ୍ଲଂ ଲୋହିତମକୁର୍ବନ୍ତଦ୍ରକ୍ଷାଂ ସି ରାତ୍ରୀଭିରସୁଦ୍ଧକାନ-ସୁଷ୍ମାନ ମୁତାନଭି
ବ୍ୟୋଳୁତେ ଦେବା ଅବିଦୁର୍ଯ୍ୟୋ ବୈ ନୋଽୟଂ ମୁକ୍ତେ ରକ୍ଷାଂ ସିବା ଇମଂ ଉକ୍ତାତି ତେ
ରକ୍ଷାଂ ସ୍ଵାପାମନ୍ତ୍ରୟନ୍ତ ତାମ୍ୟଦୁର୍ବନ୍ ବରଂ ବୃଣାମହୈ ଯ (୧) ଦସ୍ତୁରାଞ୍ଜୟାମ୍ ତନ୍ନଃ
ସହାସଦିତି ତତୋ ବୈ ଦେବା ଅସୁରାନଜୟନ୍ତେଽସୁରାଞ୍ଜିତ୍ଵା ରକ୍ଷାଂ ସ୍ଵାପାନୁଦନ୍ତ ତାନି
ରକ୍ଷାଂ ସ୍ଵାନୃତମକର୍ତ୍ତେତ ସମନ୍ତଂ ଦେବାନ୍ ପୟିବିଶନ୍ତେ ଦେବା ଅଗ୍ରାବନାଥନ୍ତ ତେଽଗ୍ନୟେ
ପ୍ରବତେ ପୁରୋତାଶମଞ୍ଜାକପାଲଂ ନିରବପନ୍ନୟେ ବିବାଧବତେଽଗ୍ନୟେ ପ୍ରତୀକବତେ
ୟଦଗ୍ନୟେ ପ୍ରବତେ ନିରବପନ୍ନ ଯାନେୟବ ପୁରସ୍ତାଦ୍ରକ୍ଷାଂ ସ୍ୟା- (୨) ଽସ୍ତକାନି ତେନ୍
ପ୍ରାଶୁଦନ୍ତ ଯଦଗ୍ନୟେ ବିବାଧବତେ ଯାନେୟବାଭିତୋ ରକ୍ଷାଂ ସ୍ୟାସନ୍ ତାନି ତେନ୍
ବ୍ୟବାଧନ୍ତ ଯଦଗ୍ନୟେ ପ୍ରତୀକବତେ ଯାନେୟବ ପୁଷ୍ଟାଦ୍ରକ୍ଷାଂ ସ୍ୟାସନ୍ ତାନି ତେନାପାନୁଦନ୍ତ
ତତୋ ଦେବା ଅଭବନ୍ ପରାଽସୁରା ଯୋ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବାନ୍-ସ୍ୟାସ ସ୍ଵର୍ଧମାନ ଏତୟେଷ୍ୟା
ୟଜେତାଗ୍ନୟେ ପ୍ରବତେ ପୁରୋତାଶମଞ୍ଜାକପାଲଂ ନିର୍ବପେଦଗ୍ନୟେ ବିବାଧବତେ- (୩)
ଽଗ୍ନୟେ ପ୍ରତୀକବତେ ଯଦଗ୍ନୟେ ପ୍ରବତେ ନିର୍ବପତି ଯ ଏବାସ୍ମାଚ୍ଛେୟାନ୍ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ତଂ ତେନ୍
ପ୍ରାଶୁଦତେ ଯଦଗ୍ନୟେ ବିବାଧବତେ ଯ ଏବୈନେନ ସଦୃଢ଼ ତଂ ତେନ୍ ବି ବାଧତେ
ୟଦଗ୍ନୟେ ପ୍ରତୀକବତେ ଯ ଏବାସ୍ମାତ୍-ପାପୀୟାନ୍ତଂ ତେନାପି ନୁଦତେ ପ୍ରା ଶ୍ରେୟାଂ ସଂ

ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ନୁଦତେଽତି ସ୍ଵଦୃଶଂ କ୍ରାମତି ନୈନଂ ପାପୀୟାମାପ୍ନୋତି ଯ ଏବଂ

ବିଦ୍ଵାନେତୟେଷ୍ୟା ଯଜତେ (୪)॥

(ବୁଶାମହୈ ଯତ୍-ପୁରସ୍ତାଦ୍ରକ୍ଷାଂସି ବପେଦ୍ବଗ୍ନେ ବିବାଧବତ ଏବଂ ତୁଭାରି ତ) ॥ ୨। ୪। ୧॥

(ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବତଃ ସ୍ଵର୍ଧମାନସ୍ୟ ବିଜିତୀଷ୍ଠିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବାସୁରାଃ ସଂକ୍ଷ୍ଠା ଆସନ୍ ତେ ଦେବା ଅବୁବନ୍ ଯୋ ନୋ ବୀର୍ଯ୍ୟାବତ୍ତମସ୍ତନ୍ନୁ
ସମାରଭାମହା ଇତି ତ ଇନ୍ଦ୍ରମବୁବନ୍ତଂ ବୈ ନୋ ବୀର୍ଯ୍ୟାବତ୍ତମୋଽସି ତ୍ଵାମନ୍ନୁ ସମାରଭାମହା
ଇତି ସୋଽବ୍ରବୀତିସ୍ରୋ ମ ଇମାସ୍ତନ୍ନୁବୋ ବୀର୍ଯ୍ୟାବତୀଷ୍ଠାଃ ପ୍ରୀଣୀତାଥାସୁରାନୁଭି
ଭବିଷ୍ୟଥେତି ତା ବୈ ବୁହୀତ୍ୟବୁବନ୍ତିୟମଂ ହୋମୁଗ୍ନିୟଂ ବିମୁଧେୟମିନ୍ଦ୍ରିୟାବତୀ (୧)
ତ୍ୟବ୍ରବୀତ୍ ଇନ୍ଦ୍ରାୟାଂ ହୋମୁଚେ ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଳଂ ନିରବପନ୍ତିନ୍ଦ୍ରାୟ
ବୈମୁଧାୟେନ୍ଦ୍ରିୟାବତେ ଯଦିନ୍ଦ୍ରାୟାଂ ହୋମୁଚେ ନିରବପନ୍ତ୍ୟଂହସ ଏବ ତେନାମୁତ୍ୟତ୍
ୟଦିନ୍ଦ୍ରାୟ ବୈମୁଧାୟ ମୃଧ ଏବ ତେନାପାଂସତ ଯଦିନ୍ଦ୍ରାୟେନ୍ଦ୍ରିୟାବତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମେବ
ତେନାଽଽମନ୍ତବଧତ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶକପାଳଂ ପୁରୋତାଶଂ ନିରବପନ୍ତିନ୍ଦ୍ରାୟଂଶସ୍ତୈ ଦେବତାସ୍ତା
ଇନ୍ଦ୍ର ଆମନ୍ତନ୍ତୁ ସମାରମ୍ ଭୟତ ଭୂତ୍ୟେ (୨) ତାଂ ବାବ ଦେବା
ବିଜିତିମୁତ୍ତମାମସ୍ତୈର୍ବ୍ୟଜୟତ୍ତ ଯୋ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବାନ୍-ସ୍ୟାସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଧମାନ ଏତୟେଷ୍ୟା
ୟଜେତେନ୍ଦ୍ରାୟାଂହୋମୁଚେ ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପେଦିନ୍ଦ୍ରାୟ
ବୈମୁଧାୟେନ୍ଦ୍ରିୟାବତେଽଂହସା ବା ଏଷ ଗୃହୀତୋ ଯସ୍ମାଚ୍ଛେୟାନ୍ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟା
ୟଦିନ୍ଦ୍ରାୟାଂହୋମୁଚେ ନିର୍ବପତ୍ୟଂହସ ଏବ ତେନାମୁତ୍ୟତେ ମୃଧା ବା ଏଷୋଽଭିଷଂଷ୍ଠୋ
ୟସ୍ମାତ୍ ସମାନେଷ୍ଠନ୍ୟଃ ଶ୍ରେୟାନ୍ତୁତା- (୩) ଽଭ୍ରାତୃବ୍ୟା ଯଦିନ୍ଦ୍ରାୟ ବୈମୁଧାୟ ମୃଧ ଏବ
ତେନାଽପ ହତେ ଯଦିନ୍ଦ୍ରାୟେନ୍ଦ୍ରିୟାବତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମେବ ତେନାଽଽମନ୍ତେ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍

କପାଳଂ ପୁରୋତାଶଂ ନିର୍ବପତି ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରଂଶସ୍ତୈ ଦେବତାସ୍ତା ଏବ ଯଜ୍ଞମାନ ଆତ୍ମନନ୍ତୁ
ସମାରମ୍ଭ ଉଦ୍ଧତେ ଭୂତ୍ୟେ ସା ବା ଏଷା ବିଜିତିର୍ନାମେଷ୍ଟିର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନେତୟେଷ୍ୟା
ଯଜତ ଉତ୍ତମାମେବ ବିଜିତିଂ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟେଶ ବି ଜୟତେ (୪)॥

(ଇନ୍ଦ୍ରିୟାବତୀ ଭୂତ୍ୟା ଉଚ୍ଚେକାଳ ପଞ୍ଚାଶକ) ॥ ୨। ୪। ୨॥

(ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବତଃ ସ୍ଵର୍ଧମାନସ୍ୟ ସଂବର୍ଣ୍ଣୋଷ୍ଟିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ଦେବାସୁରାଃ ସଂଯତ୍ତା ଆସନ୍ତେଷାଂ ଗାୟତ୍ରେୟାଜ୍ଞୋ ବଳମିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପ୍ରଜାଂ ପଶୁନ୍
ସଂଗୃହ୍ୟାଃଽଦାୟାପ କ୍ରମ୍ୟାତିଷ୍ଠତ୍ ତେଽମନ୍ୟତ ଯତ୍ରାନ୍ ବା ଇନ୍ଦ୍ରମୁପାବର୍ଣ୍ଣ୍ୟତି ତ ଇଦଂ
ଭବିଷ୍ୟତୀତି ତାଂ ବ୍ୟହ୍ନୟତ୍ତ ବିଶ୍ଵକର୍ମନ୍ନିତି ଦେବା ଦାତୀତ୍ୟସୁରାଃ ସା ନାନ୍ୟତ୍ରରାଂଶୁ
ନୋପାବର୍ତ୍ତତ ତେ ଦେବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞୁରପଶ୍ୟନ୍ନୋଜ୍ଞୋଽସି ସହୋଽସି ବଳମସି (୧)
ଭ୍ରାଜୋଽସି ଦେବାନାଂ ଧାମ ନାମାସି ବିଶ୍ଵମସି ବିଶ୍ଵାୟୁଃ ସର୍ବମସି ସର୍ବାୟୁରଭିଭୂରିତି ବାବ
ଦେବା ଅସୁରାଶାମୋଜ୍ଞୋ ବଳମିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପ୍ରଜାଂ ପଶୁନ୍ବୃଞ୍ଜତ ଯଦ୍-
ଗାୟତ୍ର୍ୟପକ୍ରମ୍ୟାତିଷ୍ଠତ୍ସ୍ଥାଦେତାଂ ଗାୟତ୍ରୀତୀର୍ଷ୍ଣିମାହୁଃ ସଂବସୁରୋ ବୈ ଗାୟତ୍ରୀ ସଂବସୁରୋ
ବୈ ତଦପକ୍ରମ୍ୟାତିଷ୍ଠଦ୍ୟଦେତୟା ଦେବା ଅସୁରାଶାମୋଜ୍ଞୋ ବଳମିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ (୨) ପ୍ରଜାଂ
ପଶୁନ୍ବୃଞ୍ଜତ ତସ୍ଥାଦେତାଂ ସଂବର୍ଣ୍ଣ ଇତୀର୍ଷ୍ଣିମାହୁର୍ଯୋ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବାନ୍-ସ୍ୟାସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଧମାନ
ଏତୟେଷ୍ୟା ଯଜେତାଗ୍ନୟେ ସଂବର୍ଣ୍ଣାୟ ପୁରୋତାଶମଷ୍ଟାକପାଳଂ ନିର୍ବପେତ୍ତଃ
ଶ୍ରୁତମାସନମେତେନ ଯଜୁଷାଽଭି ମୃଶେଦୋଜ୍ଞ ଏବ ବଳମିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପ୍ରଜାଂ ପଶୁନ୍
ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ ବୃଞ୍ଛେ ଭବତ୍ୟାତ୍ମନା ପରାଽସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ ଭବତି (୩)॥

(ବଳମସ୍ୟେତୟା ଦେବା ଅସୁରାଶାମୋଜ୍ଞୋ ବଳମିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପଞ୍ଚ ଚତ୍ଵାରିଂଶକ) ॥ ୨। ୪। ୩॥

(ପ୍ରଜାକାମସ୍ୟ ପଶୁକାମସ୍ୟ ଚ ଗାର୍ମୁତଶ୍ଚରୁଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ ତା ଅସ୍ମାତ୍-ସୁଷ୍ଠାଃ ପରାଚୀରାୟତା ଯତ୍ରାବସନ୍ତତୋ
 ଗର୍ମୁଦ୍ଦଦତିଷ୍ଠା ବୃହସ୍ପତିଶ୍ଚାନ୍ଦବୈତାଃ ସୋଽବ୍ରବୀତ୍ ବୃହସ୍ପତିରନୟା ଭା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ୍ୟଥା ଭା
 ପ୍ରଜା ଉପାବର୍ଣ୍ଣ୍ୟତୀତି ତଂ ପ୍ରାତିଷ୍ଠତୋ ବୈ ପ୍ରଜାପତିଂ ପ୍ରଜା ଉପାବର୍ତ୍ତନ୍ତ ଯଃ ପ୍ରଜାକାମଃ
 ସ୍ୟାଉସ୍ମା ଏତଂ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ ଗାର୍ମୁତଂ ତରୁଂ ନିର୍ବପେତ୍ ପ୍ରଜାପତି (୧) ମେବ ସ୍ଵେନ
 ଭାଗଧ୍ୟେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାଶ୍ଵୈ ପ୍ରଜାଂ ପ୍ର ଜନୟତି ପ୍ରଜାପତିଃ ପଶୁନସୃଜତ
 ତେଽସ୍ମାତ୍-ସୁଷ୍ଠାଃ ପରାଞ୍ଚ ଆୟତେ ଯତ୍ରାବସନ୍ତତୋ ଗର୍ମୁଦ୍ଦଦତିଷ୍ଠାନ୍-ପୁଷା ଚାନ୍ଦବୈତାଃ
 ସୋଽବ୍ରବୀତ୍ ପୁଷାନୟା ମା ପ୍ରତିଷ୍ଠାଥା ଭା ପଶବ ଉପାବର୍ଣ୍ଣ୍ୟତୀତି ମାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠେତି
 ସୋମୋଽବ୍ରବୀନ୍ନମ ବା (୨) ଅକୃଷ୍ଣପତ୍ୟମିତ୍ୟୁଭୌ ବାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀତ୍ୟବ୍ରବୀନ୍ନୌ
 ପ୍ରାତିଷ୍ଠତୋ ବୈ ପ୍ରଜାପତିଂ ପଶବ ଉପାବର୍ତ୍ତନ୍ତ ଯଃ ପଶୁକାମଃ ସ୍ୟାଉସ୍ମା ଏତଃ
 ସୋମାପୌଷଂ ଗାର୍ମୁତଂ ତରୁଂ ନିର୍ବପେତ୍ ସୋମାପୁଷଶାବେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧ୍ୟେୟେନୋପ
 ଧାବତି ତାବେବାଶ୍ଵୈ ପଶୁନ୍ ପ୍ର ଜନୟତଃ ସୋମୋ ବୈ ରେତୋଧାଃ ପୁଷା ପଶୁନାଂ
 ପ୍ରଜନୟିତା ସୋମ ଏବାଶ୍ଵୈ ରେତୋ ଦଧାତି ପୁଷା ପଶୁନ୍ ପ୍ର ଜନୟତି (୩)॥
 (ବପେତ୍ ପ୍ରଜାପତିଂ ବୈ ଦଧାତି ପୁଷା ବ୍ରାଣି ଚ) ॥ ୨। ୪। ୪॥

(ତିତ୍ରାୟାଗୋପହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନେ ଗୋର୍ଭିର୍ନ ଆ ଗହୀନ୍ଦୋ ପୁଷ୍ୟା କୁଷସ୍ଵ ନଃ । ଇନ୍ଦ୍ରୋ ଧୂର୍ତା ଗୁହେଷ୍ଠୁ ନଃ ॥
 ସବିତା ଯଃ ସହସ୍ତ୍ରୟଃ ସ ନୋ ଗୁହେଷ୍ଠୁ ରାରଣତ୍ । ଆ ପୁଷା ଏଭା ବସୁ ॥
 ଧାତା ଦଦାତୁ ନୋ ରୁନ୍ଧିମୀଶାନୋ ଜଗତ୍ସନ୍ତଃ । ସ ନଃ ପୁର୍ଣ୍ଣୋ ନ ବାବନତ୍ ॥
 ଦକ୍ଷା ଯୋ ବୃଷଭୋ ବୃଷା ସ ନୋ ଗୁହେଷ୍ଠୁ ରାରଣତ୍ । ସହସ୍ତ୍ରୋଶାୟୁତେନ ତ ॥

ଯେନ ଦେବା ଅମୃତଂ (୧) ଦୀର୍ଘଂ ଶ୍ରବୋ ଦିବ୍ୟେରନ୍ଧ୍ର ।
 ରାୟଶ୍ଚୋଷ୍ଠ ଉମ୍ବୁଭ୍ୟଂ ଗବାଂ କୁଲ୍-ମିଂ ଜୀବସ୍ତ ଆ ଯୁବସ୍ତ ॥
 ଅଗ୍ନିର୍ଗୃହପତିଃ ସୋମୋ ବିଶ୍ଵବନିଃ ସବିତା ସୁମେଧାଃ ସ୍ଵାହା ।
 ଅଗ୍ନେ ଗୃହପତେ ଯସ୍ତେ ଦୃତ୍ୟା ଭାଗସ୍ତେନ ସ ହ ଓଜଂ ଆକ୍ରମମାଣାୟ ଧେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠାତ୍
 ପଥୋ ମା ଯୋଷଂ ମୁଧା ଭୂୟାସ୍ତଂ ସ୍ଵାହା (୨) ॥ (ଅମୃତମୁଷ୍ଟାତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୨। ୪। ୫॥

(ପଶୁକାମସ୍ୟ ଚିତ୍ରାଣ୍ୟୋ ଯାଗଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଚିତ୍ରୟା ଯଜେତ ପଶୁକାମ ଇୟଂ ବୈ ଚିତ୍ରା ଯସ୍ତା ଅସ୍ୟାଂ ବିଶ୍ଵଂ ଭୂତମଧି ପ୍ରଜାୟତେ
 ତେନେୟଂ ଚିତ୍ରା ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାଂଶ୍ଚିତ୍ରୟା ପଶୁକାମୋ ଯଜତେ ପ୍ର ପ୍ରଜୟା
 ପଶୁଭିର୍ମଥୁନୈର୍ଜାୟତେ ପ୍ରେବାଃଃସ୍ତେ ଯେନ ବାପୟତି ରେତଃ ସୌମ୍ୟେନ ଦଧାତି ରେତଂ
 ଏବ ହିତଂ ଉଷ୍ଠା ରୂପାଣି ବି କରୋତି ସାରସ୍ଵତୌ ଭବତ ଏତସ୍ମୈ ଦୈବ୍ୟଂ ମିଥୁନଂ
 ଦୈବ୍ୟମେବାସ୍ତୈ (୧) ମିଥୁନଂ ମଧ୍ୟତୋ ଦଧାତି ପୁଷ୍ଟ୍ୟଂ ପ୍ରଜନନାୟ ସିନୀବାଲ୍ୟେ
 ଚରୁଭବତି ବାସ୍ତୈ ସିନୀବାଲୀ ପୁଷ୍ଟିଃ ଖଲୁ ବୈ ବାକ୍-ପୁଷ୍ଟମେବ ବାଚମୁପୈତୈହ
 ଭୂମୋ ଭବତି ତେନୈବ ତନ୍ନିଥୁନଂ ସପ୍ତେତାନି ହବୀଂଶି ଭବନ୍ତି ସପ୍ତ ଗ୍ରାମ୍ୟାଃ ପ୍ରଶବଃ
 ସପ୍ତାଃଃରଣ୍ୟାଃ ସପ୍ତ ଛନ୍ଦାଂସ୍ୟୁଭୟସ୍ୟାବରୁଦ୍ଧ୍ୟା ଅପ୍ରେତା ଆହୁତୀର୍ଜୁହୋତ୍ୟତେ ବୈ
 ଦେବାଃ ପୁଷ୍ଟପତୟନ୍ତ ଏବାସ୍ମିନ୍ ପୁଷ୍ଟଂ ଦଧତି ପୁଷ୍ୟତି ପ୍ରଜୟା ପଶୁଭିରଥୋ ଯଦେତା
 ଆହୁତୀର୍ଜୁହୋତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ (୨) ॥ (ଅସ୍ତୈ ତ ଏବ ହାବଶ ଚ) ॥ ୨। ୪। ୬॥

(କାରୀରୀଷ୍ଟିପ୍ରାଚ୍ୟାଙ୍ଗମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ମାରୁତମସି ମରୁତାମୋଜ୍ଞେଂପାଂ ଧାରାଂ ଭିକ୍ଷି ରମୟତ ମରୁତଃ ଶ୍ୟେନମାୟିନଂ
 ମନୋଜବସଂ ବୃଷଣଂ ସୁବୁଦ୍ଧିମ୍ ।

ଯେନ ଶର୍ଥ ଉଗ୍ରମବସୁଷ୍ଟମେତି ତଦଶ୍ୱିନା ପରି ଧତଃ ସୁସ୍ତି ॥

ପୁରୋବାତୋ ବର୍ଷଞ୍ଜିତ୍ରାବୃତ୍-ସ୍ୱାହା ବାତାବସୁଷ୍ଟନ୍ନୁଗ୍ରାବୃତ୍-ସ୍ୱାହା ସୁନୟନ୍ନୁଷ୍ଟନ୍
ଭୀମରାବୃତ୍-ସ୍ୱାହାଽନଶ୍ୱନ୍ୟବସୁଜ୍ଞନ୍ ଦିଦ୍ୟୁସ୍ତୃଷ୍ଟନ୍ ଦ୍ୱେଷରାବୃତ୍-ସ୍ୱାହାଽତିରାତ୍ରଂ ବର୍ଷନ୍
ପୂର୍ତ୍ତିରାବୃତ୍ (୧) ସ୍ୱାହା ବହୁ ହାୟମାବୃଷାଦିତି ଶୁତରାବୃତ୍-ସ୍ୱାହାଽତପତି ବର୍ଷନ୍
ବିରାଡ୍ରାବୃତ୍-ସ୍ୱାହାଽବସୁଜ୍ଞନ୍ ଦିଦ୍ୟୁସ୍ତୃଷ୍ଟନ୍ ଭୂତରାବୃତ୍-ସ୍ୱାହା ମାୟା ବାଶାଃ ଶୁନ୍ୟରଜିରାଃ ।
ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀସ୍ତମସ୍ୱରୀରୁନ୍ଦତୀଃ ସୁପେନାଃ । ମିତ୍ରଭୃତଃ କ୍ଷତ୍ରଭୃତଃ ସୁରାଷ୍ଟ୍ରା ଇହ ମାଽବତ ।
ବୃଷ୍ଣୋ ଅଶ୍ୱସ୍ୟ ସଂଦାନମସି ବୃଷ୍ଣେୟ ଘୋପ ନହ୍ୟାମି (୨)॥

(ପୂର୍ତ୍ତିରାବୃତ୍ତିଚତ୍ୱାରିଂଶଚ) ॥ ୨। ୪। ୭॥

(କାରୀର୍ଯ୍ୟୁତ୍ତରଭାଗମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବା ବସବ୍ୟା ଅଗ୍ନେ ସୋମ ସୂର୍ଯ୍ୟ । ଦେବାଃ ଶର୍ମଣ୍ୟା ମିତ୍ରାବରୁଣାଽର୍ଯ୍ୟମନ୍ ।
ଦେବାଃ ସପାତ୍ରୟୋଽପାଂ ନପାଦାଶୁହେମନ୍ ।
ଉଦ୍ଭୋ ଦଂଭୋଽଦ୍ୟୁଂ ଭିକ୍ତ ଦିବଃ ପୂର୍ଜନ୍ୟାଦକ୍ତରିକ୍ଷାତ୍ ପୃଥୁବ୍ୟାସ୍ତତୋ ନୋ ବୃଷ୍ଣ୍ୟାଽବତ ।
ଦିବା ତିଉମାଃ କୃଣୁନ୍ତି ପୂର୍ଜନ୍ୟେନୋଦବାହେନ । ପୃଥୁବାଂ ଯଦ୍ ବ୍ୟୁନ୍ନତି ॥
ଆ ଯଂ ନରଃ ସୁଦାନବୋ ଦଦାଶୁଷ୍ଠେ ଦିବଃ କୋଶମରୁତ୍ୟବୁଃ ।
ବି ପୂର୍ଜନ୍ୟାଃ ସୃଜନ୍ତି ରୋଦସୀ ଅନୁ ଧନ୍ୱନା ଯନ୍ତି (୧) ବୃଷ୍ଣୟଃ ॥
ଉଦାରୟଥା ମରୁତଃ ସମୁଦ୍ରତୋ ଯୁୟଂ ବୃଷ୍ଣଂ ବର୍ଷୟଥା ପୁରୀଷିଣଃ ।
ନ ବୋ ଦସ୍ରା ଉପ ଦସ୍ୟନ୍ତି ଧୈନବଃ ଶୁଭଂ ଯାତାମନୁ ରଥା ଅବୃହତ ॥
ସୁଜା ବୃଷ୍ଣଂ ଦିବ ଆଽଦ୍-ଭିଃ ସମୁଦ୍ରଂ ପୂଣ ।
ଅବ୍-ଜା ଅସି ପ୍ରଥମଜା ବଲମସି ସମୁଦ୍ରିୟମ୍ ॥

ଉନ୍ନତଃ ପୃଥୁବୀଂ ଭିକ୍ଷୀଦଂ ଦିବ୍ୟଂ ନଭଃ ।

ଭୃଦ୍ଭା ଦିବ୍ୟସ୍ୟ ନୋ ଦେହୀଶାନୋ ବି ସୃଜା ଦୃତିମ୍ ॥

କ୍ଷେ ଦେବା ଦିବିଭାଗା ଯେଽନ୍ତରିକ୍ଷଭାଗା କ୍ଷେ ପୃଥୁବିଭାଗାଃ ।

ତ ଇମଂ ଯୁଜ୍ଞମବହୁ ତ ଇଦଂ କ୍ଷେତ୍ରମା ବିଶନ୍ତୁ ତ ଇଦଂ କ୍ଷେତ୍ରମନ୍ତୁ ବି ବିଶନ୍ତୁ (୨)॥

(ଯୁକ୍ତି ଦେବା ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୨ । ୪ । ୮ ॥

(କାରୀରୀପୂର୍ବଭାଗବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ମାରୁତମସି ମରୁତାମୋଜ୍ଞ ଇତି କୃଷ୍ଣଂ ବାସଃ କୃଷ୍ଣତୁଷ୍ଠଂ ପରି ଧତ୍ଵ ଏତସ୍ମୈ ବୃଷ୍ଣେ ରୂପଂ

ସରୂପ ଏବ ଭୃଦ୍ଭା ପୂର୍ଜନ୍ୟଂ ବର୍ଷୟତି ରମୟତ ମରୁତଃ ଶ୍ୟେନମାୟିନମିତି ପଶ୍ଵାହାତଂ

ପ୍ରତି ମୀବତି ପୁରୋବାତମେବ ଜନୟତି ବର୍ଷସ୍ୟାବରୁକ୍ଷ୍ୟେ ବାତନାମାନି କୁହୋତି ବାୟୁର୍ବେ

ବୃଷ୍ଣାଂ ଇଶୋ ବାୟୁମେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ସ ଏବାଶ୍ନେ ପୂର୍ଜନ୍ୟଂ

ବର୍ଷୟତ୍ୟଶ୍ଵୋ (୧) କୁହୋତି ଚତସ୍ରୋ ବୈ ଦିଶଶ୍ଚତସ୍ରୋଽବାନ୍ତରଦିଶା ଦିଗ୍-ଭ୍ୟ ଏବ

ବୃଷ୍ଣିଂ ସଂ ପ୍ର ଚ୍ୟାବୟତି କୃଷ୍ଣାଜିନେ ସଂ ଯୌତି ହବିରେବାକରନ୍ତର୍ବେଦି ସଂ

ଯୌତ୍ୟବରୁକ୍ଷ୍ୟେ ଯତୀନାମଦ୍ୟମାନାନାଂ ଶୀର୍ଷାଣି ପରାଽପତନ୍ତେ ଖର୍ଜୁରା ଅଭବନ୍ତେଷାଂ

ରସଂ ଉର୍ଧ୍ଵୋଽପତନ୍ତାନି କରୀରାଣ୍ୟଭବନ୍-ସୌମ୍ୟାନି ବୈ କରୀରାଣି ସୌମ୍ୟା ଖଲୁ ବା

ଆହୁତିର୍ଦିବୋ ବୃଷ୍ଣିଂ ଚ୍ୟାବୟତି ଯତ୍-କରୀରାଣି ଭବନ୍ତି (୨) ସୌମ୍ୟୟେବାଽଽହୁତ୍ୟା ଦିବୋ

ବୃଷ୍ଣିମବଂ ରୁକ୍ଷେ ମଧୁଷ୍ଠା ସଂ ଯୌତ୍ୟପାଂ ବା ଏଷ ଓଷଧୀନାଂ ରସୋ ଯଜ୍ଞଧୂଦ୍-ଭ୍ୟ

ଏବୌଷଧୀଭ୍ୟା ବର୍ଷତ୍ୟଥୋ ଅଦ୍-ଭ୍ୟ ଏବୌଷଧୀଭ୍ୟା ବୃଷ୍ଣିଂ ନି ନୟତି ମାନ୍ଦା ବାଶା

ଇତି ସଂ ଯୌତି ନାମଧେୟେରେବୈନା ଅକ୍ଷୈତ୍ୟଥୋ ଯଥା

ବୁଧାଦସ୍ତାବେହୀତ୍ୟେବମେବୈନା ନାମଧେୟେରା (୩) ଚ୍ୟାବୟତି ବୃଷ୍ଣୋ ଅଶ୍ଵସ୍ୟ

ସଂଦାନମସି ବୃଷ୍ଣେଽପି ନହ୍ୟାମୀତ୍ୟାହ ବୃଷା ବା ଅଶ୍ଵୋ ବୃଷା ପୂର୍ଜନ୍ୟଃ କୃଷ୍ଣ ଇବ
 ଖଲୁ ବୈ ଭୂତ୍ଵା ବର୍ଷତି ରୂପେଣୈବୈନଂ ସମର୍ଥୟତି ବର୍ଷସ୍ୟାବରୁଦ୍ଧୈଃ (୪)॥

(ଅଶ୍ଵୋ ଭବନ୍ତି ନାମଧେୟୈରୈକାନ୍ନ ତ୍ରିଂଶଚ) ॥ ୨। ୪। ୯॥

(କାରୀର୍ଯ୍ୟୁରଭାଗବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବା ବସବ୍ୟା ଦେବାଃ ଶର୍ମଣ୍ୟା ଦେବାଃ ସପୀତୟା ଇତ୍ୟା ବଧ୍ନାତି ଦେବତାଭିରେବାନୁହଂ
 ବୃଷ୍ଣିମିଚ୍ଛତି ଯଦି ବର୍ଷେଭାବତ୍ୟେବ ହୋତବ୍ୟଂ ଯଦି ନ ବର୍ଷେଷୁ-ବୋ ଭୂତେ
 ହବିର୍ନବପେଦହୋରାତ୍ରେ ବୈ ମିତ୍ରାବରୁଣାବହୋରାତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ଖଲୁ ବୈ ପୂର୍ଜନ୍ୟାଂ ବର୍ଷତି
 ନଚ୍ଚଂ ବା ହି ଦିବା ବା ବର୍ଷତି ମିତ୍ରାବରୁଣାବେବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି
 ତାବେବାସ୍ମା (୧) ଅହୋରାତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ପୂର୍ଜନ୍ୟଂ ବର୍ଷୟତୋଽଗ୍ନୟେ ଧାମୁଚ୍ଛଦେ
 ପୁରୋତାଶମଷ୍ଟାକପାଲଂ ନିବପେକ୍ତାରୁତଃ ସ୍ଵସ୍ତକପାଲଂ ସୌର୍ଯ୍ୟମେକକପାଲମଗ୍ନିର୍ବା ଇତୋ
 ବୃଷ୍ଣିମୁଦୀରୟତି ମରୁତଃ ସୁଷ୍ମାଂ ନୟନ୍ତି ଯଦା ଖଲୁ ବା ଅସାବାଦିତ୍ୟୋ ନ୍ୟତ୍-ରଶ୍ମିଭିଃ
 ପର୍ଯ୍ୟବର୍ତ୍ତତେଽଥ ବର୍ଷତି ଧାମୁଚ୍ଛଦିବ ଖଲୁ ବୈ ଭୂତ୍ଵା ବର୍ଷତ୍ୟେତା ବୈ ଦେବତା ବୃଷ୍ଣ୍ୟା
 ଈଶତେ ତା ଏବ ସ୍ଵେନ ଭାଗଧେୟେନୋପ ଧାବତି ତା (୨) ଏବାଶ୍ଵୈ ପୂର୍ଜନ୍ୟଂ
 ବର୍ଷୟନ୍-ତ୍ୟୁତାବର୍ଷିଷ୍ୟନ୍ ବର୍ଷତ୍ୟେବ ସୁଜା ବୃଷ୍ଣଂ ଦିବ ଆଦ-ଭିଃ ସମୁଦ୍ରଂ
 ପୁଣେତ୍ୟାହେନାଶ୍ଵୈବାମୁଷ୍ଟାପଃ ସମର୍ଥୟନ୍ତ୍ୟଥୋ ଆଭିରେବାମୁରଚ୍ଛେତ୍ୟଜ୍ଞା ଅସି ପ୍ରଥମଜା
 ବଲମସି ସମୁଦ୍ରିୟମିତ୍ୟାହ ଯଥାୟଜ୍ଞୁରେବୈତଦୁନ୍ନୟୟ ପୃଥୁବାମିତି ବର୍ଷାହ୍ଵାଂ ଛୁହୋତ୍ୟଷା
 ବା ଓଷଧୀନାଂ ବୃଷ୍ଣିବନିସ୍ତୟେବ ବୃଷ୍ଣିମା ଚ୍ୟାବୟତି ଯେ ଦେବା ଦିବିଭାଗା ଇତି
 କୃଷ୍ଣାଜିନମବ ଧୂନୋତୀମ ଏବାଶ୍ଵୈ ଲୋକାଃ ପ୍ରୀତା ଅଭୀଷ୍ଟା ଭବନ୍ତି (୩) ॥

(ଅଶ୍ଵୈ ଧାବତି ତା ବା ଏକବିଂଶତିଷୁ) ॥ ୨। ୪। ୧୦॥

(ସର୍ବକାମାର୍ଥନଃ; ଅଭିଚରତଃ; ଅଭିଚର୍ଯ୍ୟମାଣସ୍ୟ; ସହସ୍ତ୍ରୋଶ ମୁକ୍ଷ୍ୟମାଣସ୍ୟ;

ବହୁବିଧଯଜ୍ଞସାଧନଦ୍ରବ୍ୟାର୍ଥନଶ୍ଚ ତ୍ରେଧାତବୀଷ୍ଟିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସର୍ବାଣି ଛନ୍ଦାଃ ସ୍ୟେତସ୍ୟାମିଷ୍ଠ୍ୟାମନୃତ୍ୟାନୀତ୍ୟାହୁଷ୍ଠିଷ୍ଠଭୋ ବା ଏତଦ୍ଵୀର୍ଣ୍ଣଂ ଯତ୍ କକୁଦୁଷ୍ଠିହା
ଜଗତ୍ୟେ ଯଦୁଷ୍ଠିହ କକୁଭାବନ୍ଦାହ ତେନୈବ ସର୍ବାଣି ଛନ୍ଦାଃ ସ୍ୟାବ ରୁକ୍ଷେ ଗାୟତ୍ରୀ ବା
ଏଷା ଯଦୁଷ୍ଠିହା ଯାନି ଚତ୍ଵାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷରାଣି ଚତୁଷ୍ପାଦ ଏବ ତେ ପ୍ରଶବୋ ଯଥା ପୁରୋଡାଶୋ
ପୁରୋଡାଶୋଽଧ୍ୟେବମେବ ତଦ୍ୟଦୁଚ୍ୟକ୍ଷରାଣି ଯଜଗତ୍ୟା (୧) ପରିଦଧାଦତ୍ତଂ ଯଜ୍ଞଂ
ଗମୟେତ୍ତୁଷ୍ଠଭା ପରି ଦଧାତୀହିୟଂ ବୈ ବୀର୍ଣ୍ଣଂ ତୁଷ୍ଠିଗିହିୟ ଏବ ବୀର୍ଣ୍ଣେ ଯଜ୍ଞଂ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟତି ନାତ୍ ଗମୟତ୍ୟଗ୍ନେ ତ୍ରୀ ତେ ବାଜିନା ତ୍ରୀ ଷ୍ଠଧସ୍ମେତି ତ୍ରିବତ୍ୟା ପରି ଦଧାତି
ସରୁପଦାୟ ସର୍ବୋ ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞୋ ଯତ୍ରେଧାତବୀୟଂ କାମାୟକାମାୟ ପ୍ର ଯୁଜ୍ୟତେ
ସର୍ବେଭ୍ୟା ହି କାମେଭ୍ୟା ଯଜ୍ଞଃ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତେ ତ୍ରେଧାତବୀୟେନ ଯଜେତାଭିଚରନ୍-ସର୍ବୋ
ବା (୨) ଏଷ ଯଜ୍ଞୋ ଯତ୍ରେଧାତବୀୟଃ ସର୍ବେଶୈବୈନଂ ଯଜ୍ଞେନାଭି ଚରତି ସ୍ଫୁଣ୍ଡତ
ଏବୈନମେତୟୈବ ଯଜେତାଭିଚରନ୍-ମାଣଃ ସର୍ବୋ ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞୋ ଯତ୍ରେଧାତବୀୟଃ
ସର୍ବେଶୈବ ଯଜ୍ଞେନ ଯଜତେ ନୈନମାଭିଚରନ୍-ତ୍-ସ୍ଫୁଣ୍ଡତ ଏତୟୈବ ଯଜେତ ସହସ୍ତ୍ରୋଶ
ମୁକ୍ଷ୍ୟମାଣଃ ପ୍ରଜାତମେବୈନଦଦାତ୍ୟେତୟୈବ ଯଜେତ ସହସ୍ତ୍ରୋଶୋଜାନୋଽତ୍ ବା ଏଷ
ପଶୁନାଂ ଗଚ୍ଛତି (୩) ଯଃ ସହସ୍ତ୍ରୋଶ ଯଜତେପ୍ରଜାପତିଃ ଖଲୁ ବୈ ପଶୁନସୃଜତ ତାଂ
ସ୍ତ୍ରେଧାତବୀୟେନୈବାସୃଜତ ଯ ଏବଂ ବିହ୍ଵାଂ ସ୍ତ୍ରେଧାତବୀୟେନ ପଶୁକାମୋ ଯଜତେ
ଯଜ୍ଞାଦେବ ଯୋନେଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ପଶୁନସୃଜତ ତସ୍ମାଦେବୈନାନ୍-ତ୍-ସୃଜତ ଉପୈନମୁଦ୍ଧରଂ
ସହସ୍ରଂ ନମତି ଦେବତାଭ୍ୟା ବା ଏଷ ଆ ବୃଷ୍ଣ୍ୟତେ ଯୋ ମୁକ୍ଷ୍ୟ ଇତ୍ୟୁକ୍ତା ନ ଯଜତେ
ତ୍ରେଧାତବୀୟେନ ଯଜେତ ସର୍ବୋ ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞୋ (୪) ଯତ୍ରେଧାତବୀୟଃ ସର୍ବେଶୈବ
ଯଜ୍ଞେନ ଯଜତେ ନ ଦେବତାଭ୍ୟ ଆ ବୃଷ୍ଣ୍ୟତେ ଦ୍ଵାଦଶକପାଳଃ ପୁରୋଡାଶୋ ଭବତି ତେ

ତ୍ରୟଶ୍ଚତୁଷ୍ପାଳାତ୍ ତ୍ରିଷ୍ଟମୃଦ୍ଭୟାନ୍ ତ୍ରୟଃ ପୁରୋଡାଶା ଭବନ୍ତି ତ୍ରୟଃ ଇମେ ଲୋକା ଏଷାଂ
ଲୋକାନାମାପ୍ତ୍ୟା ଉତ୍ତରୋତ୍ତରୋ ଜ୍ୟାୟାନ୍ ଭବତ୍ୟେବମିବ ହୀମେ ଲୋକା ଯବମୟୋ
ମଧ୍ୟ ଏତଦ୍ଵା ଅନ୍ତରିକ୍ଷସ୍ୟ ରୂପଃ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ସର୍ବେଷାମଭି ଗୁମୟନ୍ନବଦ୍ୟତ୍ୟଚ୍ଛମ୍ବର-କାରୁଃ
ହିରଣ୍ୟଂ ଦଦାତି ତେଜଃ ଏବା- (୫) ଧବଂ ରୁକ୍ଷେ ତାପ୍ୟଂ ଦଦାତି ପ୍ରଶୁନେବାବଂ ରୁକ୍ଷେ
ଧୂମ୍ରଂ ଦଦାତ୍ୟାଶିଷ୍ଠଂ ଏବାବଂ ରୁକ୍ଷେ ସାମ୍ବୋ ବା ଏଷ ବର୍ଣ୍ଣୋ ଯଦ୍ଧିରଣ୍ୟଂ ଯଜୁଷାଂ
ତାପ୍ୟମୁକ୍-ଆମଦାନାଂ ଧୂମ୍ରରେତାନେବ ସର୍ବାନ୍ ବର୍ଣ୍ଣାନବଂ ରୁକ୍ଷେ (୬)॥

(ଜଗତ୍ୟାଃଭିତରନ୍-ସର୍ବୋ ବୈ ଗଚ୍ଛତି ଯଜ୍ଞସ୍ତେଜଃ ଏବ ତ୍ରିଂଶଜଃ) ॥ ୨। ୪। ୧୧॥

(ତ୍ରେଧାତବୀୟେଷ୍ଟେର୍ଦେବତାର୍ଥମାଖ୍ୟାୟିକା ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଭଷ୍ମା ହତପୁତ୍ରୋ ବୀନ୍ଦୁଃ ସୋମନାଃହରଞ୍ଜସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରଂ ଉପହବମୈଚ୍ଛତ ତଂ ନୋପାହ୍ନୟତ ପୁତ୍ରଂ
ମୈବଧୀରିତି ସ ଯଜ୍ଞବେଶସଂ କୃତ୍ଵା ପ୍ରାସହା ସୋମମପିବତ୍ତସ୍ୟ ଯଦତ୍ୟଶିଷ୍ୟତ
ତଦ୍ଭଷ୍ମାଃହବନୀୟମୁପ ପ୍ରାବର୍ତ୍ତୟାହେନ୍ଦ୍ରଶତ୍ରୁର୍ବଧିଂସେତି ସ ଯାବଦୁର୍ଧ୍ଵଃ ପରାବିଧତି ତାବତି
ସ୍ଵୟମେବ ବ୍ୟରମତ ଯଦି ବା ତାବତ୍ ପ୍ରବଶମା- (୧) ଧସାଦ୍ୟଦି ବା ତାବଦଧ୍ୟନ୍ଵେରାସୀହ
ସଂଭବନ୍ନଗ୍ନୀଷୋମାବିଭି ସମଭବସ୍ତ ଇଷୁମାତ୍ରମିଷୁମାତ୍ରଂ ବିଷ୍ଠଞ୍ଜବଧିତ ସ
ଇମାଁଲୋକାନବୃଣୋଦ୍ୟଦିମାଁଲୋକାନବୃଣୋଭଦ-ବୃତ୍ରସ୍ୟ ବୃତ୍ରଂ ତସ୍ମାଦିନ୍ଦ୍ରୋଽବିଭେଦପି
ଭଷ୍ମା ତସ୍ମୈ ଭଷ୍ମା ବଜ୍ରମସିଞ୍ଚିତପୋ ବୈ ସ ବଜ୍ର ଆସୀଭମୁଦ୍ୟନ୍ତୁ ନାଶିକ୍ଲୋଦଥ ବୈ ତହିଁ
ବିଷ୍ଣୁ (୨) ରନ୍ୟା ଦେବତାଃସୀତ୍-ସୋଽବ୍ରବୀଦ୍ଵିଷ୍ଟବେହୀଦମା ହରିଷ୍ୟାବୋ ଯେନାୟମିଦମିତି
ସ ବିଷ୍ଣୁସ୍ତେଧାଃଽମାନଂ ବି ନ୍ୟଧତ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ତୃତୀୟମନ୍ତରିକ୍ଷେ ତୃତୀୟଂ ଦିବି ତୃତୀୟମଭି
ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତାନ୍ୟବିଭେଦ୍ୟତ୍ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ତୃତୀୟମାସୀତ୍ ତେନେନ୍ଦ୍ରୋ ବଜ୍ରମୁଦୟନ୍ନୁଦ୍ଵିଷ୍ଣୁନ୍ଦୁଷ୍ମିତଃ
ସୋଽବ୍ରବୀହ୍ନା ମେ ପ୍ର ହୀରସ୍ତି ବା ଇଦଂ (୩) ମୟି ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ତତ୍ତ୍ଵେ ପ୍ର ଦାସ୍ୟାମୀତି ତଦସ୍ମୈ

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ-ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ଵାଦଧା ମେତି ତଦ୍ଵିଷ୍ଟବେତି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଦ୍ଵିଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ଵାଦସ୍ଥାସ୍ତି ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ
 ଦଧାତିତି ଯଦ୍ଵିଷ୍ଟବେତି ତୃତୀୟାମାସାଭେନେନ୍ଦ୍ରିୟା ବହୁମୁଦୟଶ୍ଚିଷ୍ଟଦ୍ଵିଷ୍ଟବେତି ସୋଽବ୍ରବୀତ୍ ମେ ପ୍ର
 ପ୍ର ହାରସ୍ତି ବା ଇଦଂ (୪) ମୟି ବାୟଂ ତତ୍ତ୍ଵେ ପ୍ର ଦାସ୍ୟାମୀତି ତଦ୍ଵେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ
 ତତ୍-ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ଵାଦ-ଦ୍ଵିଷ୍ଟାଧା ଇତି ତଦ୍ଵିଷ୍ଟବେତି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଦ୍ଵିଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ଵାଦସ୍ଥାସ୍ତି ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ
 ଦଧାତିତି ଯଦ୍ଵିଷ୍ଟବେତି ତୃତୀୟାମାସାଭେନେନ୍ଦ୍ରିୟା ବହୁମୁଦୟଶ୍ଚିଷ୍ଟଦ୍ଵିଷ୍ଟବେତି ସୋଽବ୍ରବୀତ୍ ମେ ପ୍ର
 ହାର୍ଯ୍ୟେନାହ (୫) ମିଦମସ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵେ ପ୍ର ଦାସ୍ୟାମୀତି ଦୀନା ଇତ୍ୟବ୍ରବୀତ୍ ସଂ ତୁ ସଂ
 ଦଧାବହୈ ଦାମେବ ପ୍ର ବିଶ୍ଵାମୀତି ଯଦ୍ଵା ପ୍ରବିଶେଃ କିଂ ମା ଭୁଞ୍ଜ୍ୟା
 ଇତ୍ୟବ୍ରବୀତ୍ ଦାମେବେନ୍ଦ୍ରିୟା ତବ ଭୋଗାୟ ଦାଂ ପ୍ର ବିଶ୍ଵେନ୍ଦ୍ରିୟାବ୍ରବୀତ୍ ବୁଦ୍ଧଃ
 ପ୍ରାବିଶଦ୍ଵଦରଂ ବୈ ବୁଦ୍ଧଃ କ୍ଷୁଦ୍ର-ଖଲୁ ବୈ ମନୁଷ୍ୟସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟା ଯ (୬) ଏବଂ ବେଦ ହତି
 କ୍ଷୁଧଂ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ତଦ୍ଵେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ଵାଦ୍ଵିଷ୍ଟାଧା ଇତି ତଦ୍ଵିଷ୍ଟବେତି
 ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଦ୍ଵିଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ଵାଦସ୍ଥାସ୍ତି ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଦଧାତିତି ଯଦ୍ଵିଷ୍ଟ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ
 ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ଵାଦ୍ଵିଷ୍ଟାଧାତୋସ୍ଥାସ୍ତି ଯଦ୍ଵିଷ୍ଟବେତି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଦ୍ଵିଷ୍ଟାଧାବେତି ସୋଽବ୍ରବୀତ୍
 ହବିର୍ଭବତି ଯଦ୍ଵା ଇଦଂ କିଂ ତ ତଦ୍ଵେ ତତ୍-ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଦ୍ଵିଷ୍ଟ ସାମାନ୍ତି ଯଦ୍ଵିଷ୍ଟ ସହସ୍ରଂ ବା
 ଅସ୍ତି ତତ୍-ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଦ୍ଵିଷ୍ଟାଧା-ସହସ୍ରଦକ୍ଷିଣମ୍ (୭)॥

(ପ୍ରବ୍ରାଟି ବିଷ୍ଣୁର୍ବା ଇଦମିଦମହଂ ଯୋ ଭବତ୍ୟକର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ ଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୨। ୪। ୧୨ ॥

(ରାଜନ୍ୟସ୍ୟ ଶକ୍ତିସ୍ତମ୍ଭନିବାରକଶ୍ଚରୁଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବା ବୈ ରାଜନ୍ୟାଜାୟମାନାଦବିଭକ୍ତସ୍ତମ୍ଭନେବ ସତ୍ତ୍ଵଂ ଦାମ୍ନାଽପୌନ୍ନ-ସ ବା
 ଏଷୋଽପୋଷ୍ଠୋ ଜାୟତେ ଯଦ୍ରାଜନ୍ୟା ଯଦ୍ଵା ଏଷୋଽନପୋଷ୍ଠୋ ଜାୟତେ
 ବୁଦ୍ରାନ୍ ଘ୍ନଂ ଶ୍ଵେତେୟଂ କାମୟେତ ରାଜନ୍ୟମନପୋଷ୍ଠୋ ଜାୟେତ ବୁଦ୍ରାନ୍ ଘ୍ନଂ ଶ୍ଵେତେତି

ତସ୍ମା ଏତମୈନ୍ଦ୍ରାବାହ୍ନସ୍ତତ୍ୟଂ ତୁରୁଂ ନିବଂପେଦୈନ୍ଦ୍ରୋ ବୈ ରାଜନେୟା ବ୍ରହ୍ମ
ବୃହସ୍ପତିର୍ବ୍ରହ୍ମଣୈବୈନଂ ଦାମ୍ନୋଽପୋୟନାବୁଞ୍ଚତି ହିରଣ୍ମୟଂ ଦାମ୍ ଦକ୍ଷିଣା ସ୍ଵାକ୍ଷାଦେବୈନଂ
ଦାମ୍ନୋଽପୋୟନାବୁଞ୍ଚତି (୧) ॥ (ଏନଂ ହ୍ରାଦଂ ଚ) ॥ ୨। ୪। ୧୩॥

(କାମ୍ୟେଷ୍ଟିୟାଜ୍ୟାପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ନବୋନବୋ ଭବତି ଜାୟମାନୋଽହ୍ନାଂ କେତୁରୁଷସାମେତ୍ୟଗ୍ରେ ।
ଭାଗଂ ଦେବେଭ୍ୟା ବି ଦଧାତ୍ୟାୟନ୍ ପ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମାସ୍ତିରତି ଦୀର୍ଘମାୟୁଃ ॥
ୟମାଦିତ୍ୟା ଅଂଶୁମାପ୍ୟାୟନ୍ତି ଯମକ୍ଷିତମକ୍ଷିତୟଃ ପିବନ୍ତି ।
ତେନ ନୋ ରାଜା ବରୁଣୋ ବୃହସ୍ପତିରା ପ୍ୟାୟନ୍ତି ଭୁବନସ୍ୟ ଗୋପାଃ ॥
ପ୍ରାତ୍ୟାଂ ଦିଶି ଦମୈନ୍ଦ୍ରାସି ରାଜୋତୋଦୀତ୍ୟାଂ ବୃତ୍ରହନ୍-ବୃତ୍ରହାଽସି ।
ୟତ୍ର ଯନ୍ତି ସ୍ଵୋତ୍ୟାସ୍ତ (୧) ଜିତଂ ତେ ଦକ୍ଷିଣତୋ ବୃଷଭ ଏଧୁ ହବ୍ୟଃ ।
ଇନ୍ଦ୍ରୋ ଜୟାତି ନ ପରା ଜୟାତା ଅଧିରାଜୋ ରାଜସୁ ରାଜୟାତି ।
ବିଶ୍ଵା ହି ଭୁୟାଃ ପୃତନା ଅଭିଷ୍ଠାରୁପସଦ୍ୟୋ ନମସ୍ୟୋ ଯଥାଽସତ୍ ॥
ଅସ୍ୟେଦେବ ପ୍ର ରିରିତେ ମହିତଂ ଦିବଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରିକ୍ଷାତ୍ ।
ସ୍ଵରାତିନ୍ଦ୍ରୋ ଦମ୍ ଆ ବିଶ୍ଵଗୂର୍ତ୍ତଃ ସ୍ଵରିରମତ୍ରୋ ବବକ୍ଷେ ରଣାୟ ।
ଅଭି ଦା ଶୂର ନୋନୁମୋ ଽଦୁଷ୍ଟା ଇବ ଧ୍ଵେନବଃ ।
ଇଶାନ (୨) ମସ୍ୟ ଜଗତଃ ସୁବଦୃଶମୀଶାନମିନ୍ଦ୍ର ତସ୍ତୁଷଃ ॥
ଦାମିଜି ହବାମହେ ସ୍ଵାତା ବାଜସ୍ୟ କାରବଃ ।
ଦାଂ ବୃତ୍ରେଷ୍ଟିନ୍ଦ୍ର ସପ୍ତତିଂ ନରସ୍ତ୍ୟାଂ କାଷ୍ଠାସ୍ଵବତଃ ॥
ୟଦ୍ୟାବ ଇନ୍ଦ୍ର ତେ ଶତଂ ଶତଂ ଭୂମୀରୁତ ସୁୟଃ ।

ନ ଓ଼ା ବଜ୍ରିନ୍-ସୁହସ୍ରଂ ସୁର୍ଯ୍ୟା ଅନୁ ନ ଜାତମଂଷୁ ରୋଦଂସୀ ॥

ପିବା ସୋମମିନ୍ଦ୍ର ମନ୍ଦତୁ ଓ଼ା ଯଂ ତେ ସୁଷାବଂ ହର୍ଯ୍ୟଶାଦ୍ରିଃ ॥ (୩)

ସୋତୁର୍ବାହୁଭ୍ୟାଂ ସୁର୍ଯ୍ୟତୋ ନାର୍ବୀ ॥

ରେବତୀର୍ନଃ ସଧମାଦ୍ ଇନ୍ଦ୍ରେ ସନ୍ତୁ ତୁବିବାଜାଃ । କ୍ଷୁମନ୍ତୋ ଯାଜ୍ଞିର୍ମଦେନ ॥

ଉଦଂଗ୍ନେ ଶୁଚଂୟସ୍ତବ୍ ବି ଜ୍ୟୋତିଷୋଦୁ ତ୍ୟଂ ଜାତବେଦସଂ ସ୍ତପ୍ତ ଓ଼ା ହରିତୋ ରଥେ
ବହଂତି ଦେବ ସୁର୍ଯ୍ୟ । ଶୋଚିଷ୍ଟେଶଂ ବିଚକ୍ଷଣ ॥

ଚିତ୍ରଂ ଦେବାନାମୁଦଂଗାଦନୀକଂ ଚକ୍ଷୁର୍ମିତ୍ରସ୍ୟ ବରୁଣସ୍ୟାଗ୍ନେଃ ।

ଆଂପ୍ରା ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ବୀ ଅନ୍ତରିକ୍ଷଂ ସୁର୍ଯ୍ୟ ଆମ୍ବା ଜଗତସ୍ତସ୍ତସ୍ତଃ (୪) ଶ୍ଵ ॥

ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ରତାବୃଧି ରତୁର୍ଭିର୍ହବନଶୁଚଃ । ଜୁଷତାଂ ଯୁଜ୍ୟଂ ପୟଃ ॥

ବିଶ୍ଵେ ଦେବାଃ ଶୁଶ୍ରୁତେନଂ ହବଂ ମେ ଯେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷେ ଯ ଉପ ଦ୍ୟବିଷ୍ଠ ।

ଯେ ଅଗ୍ନିଜିହ୍ଵା ଉତ ବା ଯଜତ୍ରା ଆସଦ୍ୟାସ୍ମିନ୍ ବର୍ହିଷି ମାଦୟନ୍ (୫) ॥

(ତଦୀଶାନୁମନ୍ତ୍ରସ୍ତସ୍ତସ୍ତସ୍ତଂଶଚ) ॥ ୨। ୪। ୧୪॥

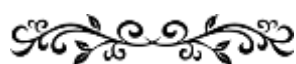
(ଦେବା ମନୁଷ୍ୟା ଦେବାସୁରା ଅବୁବନ୍-ଦେବାସୁରାସ୍ତେଷାଂ ଗାୟତ୍ରୀ ପ୍ରଜାପତିଷ୍ଠା ଯଜ୍ରାଗ୍ନେ ଗୋର୍ଭିଶ୍ଚିତ୍ରୟା
ମାରୁତଂ ଦେବା ବସବ୍ୟା ଅଗ୍ନେ ମାରୁତମିତି ଦେବା ବସବ୍ୟା ଦେବାଃ ଶର୍ମଣ୍ୟାଃ ସର୍ବାଣି ଉଷା ହୃତପୁତ୍ରୋ
ଦେବା ବୈ ରାଜନ୍ୟାନ୍ନବୋନବଶ୍ଚତୁର୍ଦଶ ॥ ୧୪॥)

(ଦେବା ମନୁଷ୍ୟାଃ ପ୍ରଜାଂ ପଶୁନ୍-ଦେବା ବସବ୍ୟାଃ ପରିଦ୍ୟାଦିଦମସ୍ମ୍ୟଷ୍ଟାଚ଼ଦାରିଂଶତ୍ ॥ ୪୮॥)

(ଦେବା ମନୁଷ୍ୟା ମାଦୟନ୍ ॥)

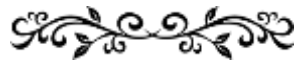
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତେଜିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଦ୍ଵିତୀୟାଂଶେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥ ୪ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଦ୍ଵିତୀୟକାଣ୍ଡେ ପଞ୍ଚମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ଇଷ୍ଟବିଧାନମ୍ |

(ବିଶ୍ଵରୂପବଧାଖ୍ୟାୟିକା; ରଜସ୍-ବଲ୍ଲଭତାନି ଚ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ବିଶ୍ଵରୂପେଽ ବୈ ଭୂଷ୍ଠଃ ପୁରୋହିତୋ ଦେବାନାମାସୀତ୍-ସ୍ଵସ୍ରୀନ୍ନୋଽସ୍ତୁରାଣାଂ ତସ୍ୟ ଶ୍ରୀଣି
ଶ୍ରୀର୍ଷାଣ୍ୟାସନ୍-ସୋମପାନଂ ସୁରାପାନମନ୍ନାଦନ୍ ସ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ଦେବେଭ୍ୟା
ଭାଗମବଦତ୍-ପ୍ରରୋଽକ୍ଷମସ୍ତୁରେଭ୍ୟଃ ସର୍ବେଷ୍ଠେ ବୈ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ଭାଗଂ ବଦନ୍ତି ଯସ୍ମା ଏବ
ପ୍ରରୋଽକ୍ଷଂ ବଦନ୍ତି ତସ୍ୟ ଭାଗ ଈଦିତସ୍ତସ୍ମାଦିନ୍ନୋଽବିଭେଦୀଦୃଢ଼ ବୈ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ବି
ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତୟତୀତି ତସ୍ୟ ବକ୍ତ୍ରମାଦାୟ ଶ୍ରୀର୍ଷାଣ୍ୟକ୍ଷିନ୍ଦ୍ୟସୋମପାନ (୧) ମାସୀହ
କପିଞ୍ଜଲୋଽଭବଦ୍ୟସ୍ତୁରାପାନଂ ସ କଲବିଙ୍କୋ ଯଦନ୍ନାଦନ୍ ସ ତିଭିରିସ୍ତସ୍ୟାଞ୍ଜଲିନା
ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାମୁପାଗୃହ୍ଣାତ୍ ସଂବସ୍ତରମବିଭ୍ରଷ୍ଟଂ ଭୂତାନ୍ୟଭ୍ୟକ୍ରୋଶନ୍ ବ୍ରହ୍ମହନ୍ତି ସ
ପୃଥୁବାମୁପାସୀଦଦସ୍ୟୈ ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାୟୈ ତୃତୀୟଂ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣାଣେତି ସାଂବ୍ରବୀସ୍ଵରଂ ବୃଣୈ
ଖାତାତ୍ ପରାଭବିଷ୍ୟନ୍ତା ମନ୍ୟେ ତତୋ ମା ପରା ଭୁବମିତି ପୁରା ତେ (୨) ସଂବସ୍ତରାଦପି
ରୋହାଦିତ୍ୟବ୍ରବୀତ୍ ତସ୍ମାତ୍-ପୁରା ସଂବସ୍ତରାତ୍ ପୃଥୁସ୍ୟ ଖାତମପି ରୋହତି ବାରେବୃତ୍
ହ୍ୟସ୍ୟୈ ତୃତୀୟଂ ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାୟୈ ପ୍ରତ୍ୟଗୃହ୍ଣାତ୍ ତସ୍ମକୃତମିରିଶମଭବତ୍ ତସ୍ମାଦାହିତାଗ୍ନିଃ
ଶ୍ରଦ୍ଧାଦେବଃ ସ୍ଵକୃତ ଇରିଶୋ ନାବ ସ୍ୟେଦ୍-ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାୟୈ ହ୍ୟେଷ ବର୍ଣ୍ଣଃ ସ
ବନ୍ଧତୀନୁପାସୀଦଦସ୍ୟୈ ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାୟୈ ତୃତୀୟଂ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣାତେତି ତେଽବ୍ରୁବନ୍ ବରଂ
ବୃଣାମହୈ ବୁକ୍-ଶାତ୍ (୩) ପରାଭବିଷ୍ୟନ୍ତୋ ମନ୍ୟାମହେ ତତୋ ମା ପରା
ଭୁମେତ୍ୟାବ୍ରଶ୍ମନାସ୍ତୋ ଭୂୟାଂ ସ ଉର୍ଭିଷ୍ଟାନିତ୍ୟବ୍ରବୀତ୍ ତସ୍ମାଦାବ୍ରଶ୍ମନାଦ୍ ବୃକ୍ଷାଣାଂ

ଭୂୟାଂଂସ୍ ଉର୍ତ୍ତ୍ଵିଷ୍ଠି ବାରେବୃତଂ ହ୍ୟେଷାଂ ତୃତୀୟଂ ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାୟାଂ ପ୍ରତ୍ୟଗୁଷ୍ମନ୍-ସ
ନିର୍ଯ୍ୟାସୋଽଭବତ୍ ତସ୍ମାନ୍ନିର୍ଯ୍ୟାସସ୍ୟ ନାଃଂଶ୍ୟଂ ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାୟାଂ ହ୍ୟେଷ ବର୍ଣୋଽଥୋ ଖଲୁ ଯ
ଏବ ଲୋହିତୋ ଯୋ ବାଃଂବ୍ରହ୍ମନାନ୍ନିର୍ଯ୍ୟେଷତି ତସ୍ୟ ନାଃଂଶ୍ୟଂ (୪) କାମମ୍ବନସ୍ୟ ସ
ସ୍ରୀଷଂସାଦମୁପାସାଦଦସ୍ୟେ ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାୟାଂ ତୃତୀୟଂ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣାତେତି ତା ଅବୁବନ୍ ବରଂ
ବୃଣାମହା ରତ୍ନିୟାତ୍-ପ୍ରଜାଂ ବିଦାମହେ କାମମା ବିଜନିତୋଃ ସଂ ଭବାମେତି ତସ୍ମାଦୁର୍ତ୍ତ୍ୟାତ୍-
ସ୍ତ୍ରିୟଃ ପ୍ରଜାଂ ବିଦତ୍ତେ କାମମା ବିଜନିତୋଃ ସଂ ଭବତି ବାରେବୃତଂ ହ୍ୟାସାଂ ତୃତୀୟଂ
ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାୟାଂ ପ୍ରତ୍ୟଗୁଷ୍ମନ୍-ସା ମଲବଦ୍ଵାସା ଅଭବତ୍ ତସ୍ମାନ୍ନିର୍ଯ୍ୟାସସ୍ୟା ନ ସଂ ବଦେତ୍
(୫) ନ ସହାଂଂସାତ୍ ନାସ୍ୟା ଅନମଦ୍ୟାଦ୍ ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାୟାଂ ହ୍ୟେଷା ବର୍ଣଂ
ପ୍ରତିମୁତ୍ୟାଂଂସ୍ତେଽଥୋ ଖଲ୍ଲାହୁରଭ୍ୟଞ୍ଜନଂ ବାବ ସ୍ତ୍ରିୟା ଅନମଭ୍ୟଞ୍ଜନମେବ ନ ପ୍ରତିଗୃହ୍ୟଂ
କାମମ୍ବନସିତି ଯାଂ ମଲବଦ୍ଵାସସଂ ସଂଭବତି ଯସ୍ତତୋ ଜାୟତେ ସୋଽଭିଶସ୍ତୋ
ୟାମରଣ୍ୟେ ତସ୍ୟେ ସ୍ତେନୋ ଯାଂ ପରାତଂ ତସ୍ୟେ ହ୍ରୀତମୁଖ୍ୟପଗଲ୍-ଭୋ ଯା ସ୍ମାତି
ତସ୍ୟା ଅସ୍ତୁ ମାରୁକୋ ଯା- (୬) ଶ୍ଵେତେ ତସ୍ୟେ ଦୁଷ୍ମନା ଯା ପ୍ରଲିଖତେ ତସ୍ୟେ
ଖଲ୍ଲିରପମାରୀ ଯାଂଂଂଶ୍ଚେ ତସ୍ୟେ କାଶୋ ଯା ଦତୋ ଧାବତେ ତସ୍ୟେ ଶ୍ୟାବଦନ୍ ଯା
ନୁଖାନି ନିକୃତତେ ତସ୍ୟେ କୁନୁଖୀ ଯା କୁଶଭି ତସ୍ୟେ କ୍ଳାବୋ ଯା ରହ୍ମଂ ସୁଜତି ତସ୍ୟା
ଭଦ୍-ବନ୍ଧୁକୋ ଯା ପର୍ଣେନ ପିବତି ତସ୍ୟା ଭଦ୍ଧାଦୁକୋ ଯା ଖର୍ବେଶ ପିବତି ତସ୍ୟେ
ଖର୍ବସ୍ତ୍ରସ୍ତୋ ରାତ୍ରୀବ୍ରତଂ ଚରେଦଞ୍ଜଲିନା ବା ପିବେଦଖର୍ବେଶ ବା ପାତ୍ରେଶ ପ୍ରଜାୟେ
ଗୋପୀଥାୟ (୭)॥

(ୟସୋମୁପାନଂ ତେ ବୁକ୍-ଶାଭସ୍ୟ ନାଃଂଶ୍ୟଂ ବଦେତ୍ ମାରୁକୋ ଯା ଖର୍ବେଶ ବା ବ୍ରୀଣି ତ)॥ ୨। ୫। ୧॥

(ପୂର୍ଣ୍ଣମାୟାମଗ୍ନିଷୋମୀୟପୁରୋଡାଶଃ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ଦକ୍ଷା ହତପୁତ୍ରୋ ବୀନ୍ଦୁଃ ସୋମନାଃଃହରତ୍ ତସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ର ଉପହବମୈଚ୍ଛତ ତଂ ନୋପାହ୍ନୟତ
 ପୁତ୍ରଂ ମୈବଧୀରିତି ସ ଯଜ୍ଞବେଶସଂ କୃତ୍ଵା ପ୍ରାସହା ସୋମମପିବତ୍ ତସ୍ୟ
 ଯଦତ୍ୟଶିଷ୍ୟତ୍ ତତ୍ ଦକ୍ଷାଃଃହବନୀୟମୁପ ପ୍ରାବର୍ତ୍ତୟତ୍ ସ୍ଵାହେନ୍ଦ୍ରଶତ୍ରୁର୍ବଧ୍ଵଂସେତି ଯଦବର୍ତ୍ତୟତ୍
 ତଦ୍-ବୃତ୍ରସ୍ୟ ବୃତ୍ରତ୍ଵଂ ଯଦବ୍ରବୀତ୍ ସ୍ଵାହେନ୍ଦ୍ରଶତ୍ରୁର୍ବଧ୍ଵଂସେତି ତସ୍ମାଦସ୍ୟେ- (୧) ଯଃ
 ଶତ୍ରୁରଭବସ୍ଵ ସଂଭବନ୍ନଗ୍ନୀଷୋମାବୃତ୍ତି ସମଭବସ୍ଵ ଇଷୁମାତ୍ରମିଷୁମାତ୍ରଂ ବିଷ୍ଣୁବଧ୍ଵଂସ ସ
 ଇମ୍ନାଲ୍ଲୋକାନବୃଣୋଦ୍ୟଦିମ୍ନାଲ୍ଲୋକାନବୃଣୋତ୍ ତଦ୍ ବୃତ୍ରସ୍ୟ ବୃତ୍ରତ୍ଵଂ ତସ୍ମାଦିନ୍ଦ୍ରୋଽବିଭେଦସ୍
 ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବଚ୍ଛତୁର୍ମୈଜ୍ଞନୀତି ତସ୍ମୈ ବଜ୍ରଂ ଶିଞ୍ଜା ପ୍ରାୟଜ୍ଞଦେତେନ ଜହୀତି
 ତେନାଭ୍ୟାୟତ୍ ତାବବ୍ରତାମଗ୍ନୀଷୋମୌ ମା (୨) ପ୍ର ହାରାବମନ୍ତଃ ସ୍ଵ ଇତି ମମ ବୈ
 ଯୁବଂ ସ୍ଵ ଇତ୍ୟବ୍ରବୀହ୍ନାମଭ୍ୟେତମିତି ତୌ ଭାଗଧେୟମୈଚ୍ଛେତାଂ ତାଭ୍ୟାମେତମଗ୍ନୀ
 ଶୋମୀୟମେକାଦଶକପାଲଂ ପୁର୍ଣ୍ଣମାସେ ପ୍ରାୟଜ୍ଞତ୍ ତାବବ୍ରତାମଭି ସଂଦକ୍ଷୋ ବୈ ସ୍ଵେ ନ
 ଶକ୍ନୁବ ଐତୁମିତି ସ ଇନ୍ଦ୍ର ଆମ୍ଭନଃ ଶୀତରୁରାବଜନୟତ୍ ତଚ୍ଛୀତରୁରୟୋର୍ଜନ୍ତୁ ଯ ଏବଂ
 ଶୀତରୁରୟୋର୍ଜନ୍ତୁ ବେଦ୍ (୩) ନୈନଂ ଶୀତରୁରୌ ହତସ୍ତାଭ୍ୟାମେନମଭ୍ୟ ନୟତ୍
 ତସ୍ମାଜ୍ଞାଭ୍ୟାମାନାଦଗ୍ନୀଷୋମୌ ନିରକ୍ରାମତାଂ ପ୍ରାଶାପାନୌ ବା ଏନଂ ତଦଞ୍ଜହିତାଂ ପ୍ରାଶୋ
 ବୈ ଦକ୍ଷୋଽପାନଃ କ୍ରତୁସ୍ତସ୍ମାଜ୍ଞାଭ୍ୟାମାନୋ ବୁୟାନ୍ତୟି ଦକ୍ଷକ୍ରତୁ ଇତି
 ପ୍ରାଶାପାନାବେବାଃଃମୁଷ୍ଠେ ସର୍ବମାୟୁରେତି ସ ଦେବତା ବୁତ୍ରାନ୍ନିହ୍ନୁୟ ବାତ୍ରଂସଂ ହବିଃ
 ପୁର୍ଣ୍ଣମାସେ ନିରବପଦ୍ ଋତି ବା ଏନଂ ପୁର୍ଣ୍ଣମାସ ଆ- (୪) ଧର୍ମାବାସ୍ୟାୟାଂ ପ୍ୟାୟୟତି
 ତସ୍ମାଦ୍ବାତ୍ରଂସଂ ପୁର୍ଣ୍ଣମାସେଽନୁତ୍ୟେତେ ବୃଧନ୍ଦତୀ ଅମାବାସ୍ୟାୟାଂ ତସ୍ଵଂ ସ୍ଥାପ୍ୟ ବାତ୍ରଂସଂ
 ହବିର୍ବଜ୍ରମାଦାୟ ପୁନରଭ୍ୟାୟତ୍ ତେ ଅବ୍ରତାଂ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ମା ପ୍ର ହାରାବୟୋର୍ବୈ ଶ୍ରୁତ

ଇତି ତେ ଅବ୍ରୁତାଂ ବରଂ ବୃଣାବହୈ ନକ୍ଷତ୍ର ବିହିତାଂ ହମସ୍ମାନ୍ ନୀତ୍ୟସାବବ୍ରବୀଜିତ୍ର
 ବିହିତାଂ ହମିତୀୟଂ ତସ୍ମାନ୍ନକ୍ଷତ୍ର ବିହିତାଂ ସୌ ଚିତ୍ରବିହିତେଂ ଯଂ ଯଂ ଏବଂ ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବ୍ୟୋ
 (୫) ବରଂ ବେଦେନଂ ବରୋ ଗଚ୍ଛତି ସ ଆଭ୍ୟାମେବ ପ୍ରସୂତ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୃତ୍ରମହନ୍ତେ ଦେବା
 ବୃତ୍ରଂ ହୃଦ୍ଵାଂ ଗ୍ରୀଷୋମୀବ ବ୍ରୁବନ୍ ହବ୍ୟଂ ନୋ ବହତ୍ମନିତି ତାବବ୍ରୁତାମପତେଜସୌ ବୈ
 ତେଫି ବୃତ୍ତେ ବୈ ତ୍ୟନ୍ନୋଽସ୍ତେଜ ଇତି ତେଂ ବ୍ରୁବନ୍ କ ଇଦମାଚ୍ଛୈତୀତି ଗୌରିତ୍ୟବ୍ରୁବନ୍
 ଗୌର୍ବାବ ସର୍ବସ୍ୟ ମିତ୍ରମିତି ସାଂବ୍ରବୀତ୍ (୬) ବରଂ ବୃଣୌ ମନ୍ୟେବ ସ୍ଵତୋଽଭୟେନ
 ଭୁନଜାଧ୍ଵା ଇତି ତଦ୍-ଗୌରାଂ ହରତ୍ ତସ୍ମାଦ୍-ଗର୍ବି ସ୍ଵତୋଽଭୟେନ ଭୁଞ୍ଜତ ଏତଦ୍ଵା
 ଅଗ୍ନେସ୍ତେଜୋ ଯଦ୍-ଘୃତମେତସୋମସ୍ୟ ଯଦ୍-ୟୋ ଯ ଏବମଗ୍ରୀଷୋମାୟୋସ୍ତେଜୋ ବେଦଂ
 ତେଜସ୍ଵ୍ୟେବ ଭବତି ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି କିଂଦେବତ୍ୟଂ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସମିତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟମିତି
 ବୁଧ୍ନାଭେନେନ୍ଦ୍ରଂ ଜ୍ୟେଷ୍ଠଂ ପୁତ୍ରଂ ନିରବାସାୟାୟାଦିତି ତସ୍ମାଜ୍ଞେଷ୍ଠଂ ପୁତ୍ରଂ ଧନେନ
 ନିରବାସାୟାୟାୟାଦିତି (୭) ॥ (ଅସ୍ୟ ମା ବେଦା ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବ୍ୟୋରବ୍ରବୀଦିତି ତସ୍ମାଜ୍ଞଦାର୍ତ୍ତ ଚ) ॥ ୨।୫।୨ ॥

(ପୌର୍ଣ୍ଣମାସେନ୍ଦୁନିର୍ବାପ୍ୟୋ ବୈମୁଧପୁରୋତାଶଃ; ଅମାବାସ୍ୟାୟାଂ ସାନ୍ନାୟାଦଧିୟାଗନ୍ଧ ॥

ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବୃତ୍ରଂ ଜଘ୍ନିବାଂ ସଂ ମୃଧୋଽଭି ପ୍ରାବେପନ୍ତ ସ ଏତଂ ବୈମୁଧଂ ପୁର୍ଣ୍ଣମାସେନ୍ଦୁ
 ନିର୍ବାପ୍ୟମପଶ୍ୟତ୍ ତଂ ନିରବପତ୍ତ ତେନ ବୈ ସ ମୃଧୋଽପାହତ ଯଜ୍ଞେମୁଧଃ
 ପୁର୍ଣ୍ଣମାସେନ୍ଦୁ ନିର୍ବାପ୍ୟା ଭବତି ମୃଧଂ ଏବ ତେନ ଯଜମାନୋଽପ ହତ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୃତ୍ରଂ
 ହୃଦ୍ଵା ଦେବତାଭିଶ୍ଠେନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ଚ ବ୍ୟାଧ୍ୟାତ ସ
 ଏତମାଗ୍ନେନ୍ଦ୍ରମଷ୍ଟାକପାଲମମାବାସ୍ୟାୟାୟାଦିତି ଦଧୁ (୧) ତଂ ନିରବପତ୍ତେନ ବୈ ସ
 ଦେବତାଶ୍ଠେନ୍ଦ୍ରିୟଂ ତାବାରୁହ ଯଦାଗ୍ନେନ୍ଦୋଽଷ୍ଟାକପାଲୋଽମାବାସ୍ୟାୟାୟା ଭବତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରଂ ଦଧୁ

ଦେବତାଶ୍ଳେଷ ତେନେହିନ୍ଦ୍ରଂ ତୁ ଯଜମାନୋଽବଂ ରୁନ୍ଧି ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବୃତ୍ରଂ ଜଘ୍ନୁଷ୍ଠ ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ
 ପୃଥୁବାମନୁ ବ୍ୟାଞ୍ଛିଭଦୋଷଧୟୋ ବୀରୁଧୋଽଭବନ୍-ସ ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବଦ୍ ବୃତ୍ରଂ ମେ
 ଜଘ୍ନୁଷ୍ଠ ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ (୨) ପୃଥୁବାମନୁ ବ୍ୟାଞ୍ଛିଭଦୋଷଧୟୋ ବୀରୁଧୋଽଭବନ୍ତିତି ସ
 ପ୍ରଜାପତିଃ ପଶୁନବ୍ରବାଦେତଦଶ୍ଳେ ସଂ ନୟତେତି ତପୁଶବ ଓଷଧୀଭ୍ୟୋଽଧ୍ୟାତ୍ମନ୍-ସମନୟନ୍
 ତତ୍-ପ୍ରତ୍ୟଦୁହନ୍ ଯସ୍ମନୟନ୍ ତସାଂନାୟସ୍ୟ ସାଂନାୟତ୍ ଯତ୍-ପ୍ରତ୍ୟଦୁହନ୍ ତତ୍-
 ପ୍ରତିଧୁଷଃ ପ୍ରତିଧୁଃ ସମନୈଷୁଃ ପ୍ରତ୍ୟଧୁଷନ୍ ତୁ ମୟି ଶ୍ରୟତ୍ ଇତ୍ୟବ୍ରବାଦେତଦଶ୍ଳେ (୩)
 ଶୃତଂ କୁରୁତେତ୍ୟବ୍ରବାଦଶ୍ଳେ ଶୃତମକୁର୍ବନ୍ତିନ୍ଦ୍ରଂ ବାବାସ୍ମିନ୍ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ତଦଶ୍ରୟତ୍ତତସ୍ୟ
 ଶୃତଃ ସମନୈଷୁଃ ପ୍ରତ୍ୟଧୁଷନ୍ତମକ୍ରନ୍ ତୁ ମା ଧ୍ମନୋତୀତ୍ୟବ୍ରବାଦେତଦଶ୍ଳେ ଦଧ୍ମି
 କୁରୁତେତ୍ୟବ୍ରବାଦଶ୍ଳେ ଦଧ୍ମକୁର୍ବନ୍ତଦେନମଧ୍ମନୋଭବ୍ୟୋ ଦଧ୍ମତଂ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି
 ଦଧ୍ମଃ ପୂର୍ବସ୍ୟାବଦେୟଂ (୪) ଦଧ୍ମ ହି ପୂର୍ବଂ କ୍ରିୟତ୍ ଇତ୍ୟନାଦୃତ୍ୟ ତଚ୍ଛତସ୍ୟେବ
 ପୂର୍ବସ୍ୟାବଦେୟଦିନ୍ଦ୍ରମେବାସ୍ମିନ୍ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଶ୍ରୀତ୍ ଦଧ୍ମୋପରିଷ୍ଠାଜିନୋତି ଯଥାପୂର୍ବମୁପୈତି
 ଯତ୍-ପ୍ରତୀକୈର୍ବା ପର୍ଶବଞ୍ଚେର୍ବାଽଽତଞ୍ଚ୍ୟାସ୍ତୈମ୍ୟଂ ତଦ୍ୟତ୍-କ୍ଲୈ ରାୟସଂ
 ତଦ୍ୟତ୍ତୈର୍ବେଶ୍ଵଦେବଂ ତଦ୍ୟଦାତଞ୍ଚନେନ ମାନୁଷ୍ୟଂ ତଦ୍ୟଦଧ୍ମା ତସେନ୍ଦ୍ରଂ ଦଧ୍ମାଽଽତନକ୍ତି
 (୫) ସେନ୍ଦ୍ରଦାୟାଗ୍ନିହୋତ୍ରୋଚ୍ଛେଷ୍ଟଶମଭ୍ୟାତନକ୍ତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ସଂତତ୍ୟା ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୃତ୍ରଂ ହତ୍ଵା
 ପରାଂ ପରାବତମଗଚ୍ଛଦପାରାଧିତି ମନ୍ୟମାନୁଷ୍ଠଂ ଦେବତାଃ ପ୍ରେଷମୈଚ୍ଛନ୍-ହୋଽବ୍ରବାଦ୍-
 ପ୍ରଜାପତିର୍ଯଃ ପ୍ରଥମୋଽନୁ ବିନ୍ଧତି ତସ୍ୟ ପ୍ରଥମଂ ଭାଗଧେୟମିତି ତଂ
 ପିତରୋଽନ୍ଦ୍ବିନ୍ଦ୍ରସ୍ତାତ୍-ପିତୃଭ୍ୟଃ ପୂର୍ବେଦ୍ୟଃ କ୍ରିୟତେ ସୋଽମାବାସ୍ୟାଂ ପ୍ରତ୍ୟାଽଗଚ୍ଛତଂ
 ଦେବା ଅଭି ସମଗଚ୍ଛନ୍ତାମା ବୈ ନୋ- (୬) ଯଦ୍ୟ ବସୁ ବସୁତୀତୀନ୍ଦ୍ରୋ ହି ଦେବାନାଂ ବସୁ
 ତଦମାବାସ୍ୟାୟା ଅମାବାସ୍ୟତ୍ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି କିନ୍ଦେବତ୍ୟଂ ସାଂନାୟମିତି

ବୈଶ୍ଵଦେବମିତି ବୁଝାଦ-ବିଶ୍ଵେ ହି ତଦେବା ଭାଗଧେୟମିତି ସମଗଚ୍ଛନ୍ତିତ୍ୟଥୋ
 ଖଲ୍ଲେନ୍ଦମିତ୍ୟେବ ବୁଝାଦିନ୍ଦ୍ରଂ ବାବ ତେ ତଦ-ଭିଷ୍ମଜ୍ୟନ୍ତୋଽଭି ସମଗଚ୍ଛନ୍ତିତି (୭) ॥ (ଦଧି
 ମେ ଜଞ୍ଜୁଷ୍ଠ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମିତ୍ୟବ୍ରବୀଦ୍ଦେବତଦସ୍ମା ଅବଦେୟଂ ତନନ୍ତି ନେ ଦ୍ଵିଚତ୍ଵାରିଂଶଜ) ॥୨।୫।୩॥

(ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବତଃ ପଶୁକାମସ୍ୟ ଚ ଯାଗୌ; ସାନ୍ନାୟାଦେବତା ଚ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ବୁଝୁବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ସ ଥେ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯଜେତ ଯ ଏନୋ ସେନ୍ଦ୍ରୋ ଯଜେତେତି
 ବୈମୁଧଃ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସେନ୍ଦ୍ରୁ ନିର୍ବାପ୍ୟା ଭବତି ତେନ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସଃ ସେନ୍ଦ୍ରଂ ଏନ୍ଦ୍ରଂ
 ଦଧିମାବାସ୍ୟାୟାଂ ତେନାମାବାସ୍ୟା ସେନ୍ଦ୍ରା ଯ ଏବଂ ବିହ୍ଵାନ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯଜେତେ
 ସେନ୍ଦ୍ରାବେବୈନୋ ଯଜେତେ ଶ୍ଵଶ୍ଵୋଽସ୍ମା ଇଜାନାୟ ବସୀୟୋ ଭବତି ଦେବା ବୈ
 ଯଦ୍ୟଜ୍ଞେଽକୁର୍ବତ ତଦସ୍ତୁରା ଅକୁର୍ବତ ତେ ଦେବା ଏତା (୧)

ମିଷ୍ଠିମପଶ୍ୟନ୍ନାଗ୍ନାବୈଷ୍ଠବମେକାଦଶକପାଲଂ ସରସ୍ଵତ୍ୟେ ଚୁରୁଂ ସରସ୍ଵତେ ଚୁରୁଂ ତାଂ
 ପୌର୍ଣ୍ଣମାସଂ ସଂସ୍ଥାପ୍ୟାନ୍ନୁ ନିରବପ୍ରକତୋ ଦେବା ଅଭବନ୍ ପରାଽସ୍ତୁରା ଯୋ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବାନ୍-ସ୍ୟାସ୍ତ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସଂ ସଂସ୍ଥାପ୍ୟେତାମିଷ୍ଠିମନ୍ନୁ ନିର୍ବପେତ୍ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସେନୈବ
 ବଜ୍ରଂ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାୟ ପ୍ରହୃତ୍ୟାଽଽଗ୍ନାବୈଷ୍ଠବେନ ଦେବତାଂ ଯୁଜ୍ଞଂ ଚ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ ବୃଜ୍ଞେ
 ମିଥୁନାନ୍ ପଶୁନ୍-ସାରସ୍ଵତାଭ୍ୟାଂ ଯାବଦେବାସ୍ୟାସ୍ତି ତତ୍ (୨) ସର୍ବଂ ବୃଜ୍ଞେ
 ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀମେବ ଯଜେତ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବାନ୍ନାମାବାସ୍ୟାଂ ହି ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ନାଽପ୍ୟାୟୟତି
 ସାକଂ ପ୍ରସ୍ଥାୟାୟେନ ଯଜେତ ପଶୁକାମୋ ଯଶ୍ଵୈ ବା ଅଲ୍ଲେନାଽଽହରନ୍ତି ନାଽୟନା
 ତୃପ୍ୟନ୍ତି ନାନ୍ୟଶ୍ଚୈ ଦଦାତି ଯଶ୍ଚୈ ମହତା ତୃପ୍ୟନ୍ତ୍ୟାୟନା ଦଦାତ୍ୟନ୍ୟଶ୍ଚୈ ମହତା ପୁର୍ଣ୍ଣଂ
 ହୋତବ୍ୟଂ ତୃପ୍ତ ଏବୈନମିନ୍ଦ୍ରଂ ପ୍ରଜୟା ପଶୁଭିଷ୍ଠପୟତି ଦାରୁପାତ୍ରେଣ ଜୁହୋତି ନ ହି
 ମୁଦ୍ଧୟମାହୁତିମାନୁଶ ଔଦୁମ୍ବରଂ (୩) ଭବତୁ୍ୟର୍ବା ଉଦୁମ୍ବର ଉର୍ଜ-ପ୍ରଶବ ଉର୍ଜେବାସ୍ମା ଉର୍ଜଂ

ପ୍ରଶ୍ନନବ ରୁହେ ନାଗତଶ୍ରୀର୍ମହେନ୍ଦ୍ରଂ ଯଜେତ ତ୍ରୟୋ ବୈ ଗୁତଶ୍ରୀୟଃ ଶୁଶ୍ରୁବାନ୍-ଗ୍ରାମିଣୀ
ରାଜ୍ରନ୍ୟସ୍ତେଷାଂ ମହେନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବତା ଯୋ ବୈ ସ୍ଵାଂ ଦେବତାମତିୟଜ୍ଞତେ ପ୍ର ସ୍ଵାୟେ
ଦେବତାୟେ ତ୍ୟବତେ ନ ପରାଂ ପ୍ରାପ୍ନୋତି ପାପୀୟାନ୍ ଭବତି ସଂବହରମିନ୍ଦ୍ରଂ ଯଜେତ
ସଂବହରଂ ହି ବ୍ରତଂ ନାତି ସୈ (୪) ବୈନଂ ଦେବତେଜ୍ୟମାନା ଭୂତ୍ୟାଂ ଇହେ ବସୀୟାନ୍
ଭବତି ସଂବହରସ୍ୟ ପୁରସ୍ତାଦୁଗ୍ଧୟେ ବ୍ରତପତୟେ ପୁରୋଡାଶମିଷ୍ଠାକପାଲଂ
ନିର୍ବପେସଂବହରମେବୈନଂ ବ୍ରତଂ ଜଘ୍ନିବାଂ ସମଗ୍ନିର୍ବ୍ରତପତିର୍ବ୍ରତମା ଲମ୍ଭୟତି ତତୋଽଧି
କାମଂ ଯଜେତ (୫) ॥ (ଏତାଂ ତଦୌଦୁମ୍ବରଂ ସ୍ଵା ତ୍ରିଂଶଜଂ) ॥ ୨ । ୫ । ୪ ॥

(ଅଭ୍ୟୁଦୟେଷ୍ଠିଃ; ସ୍ଵର୍ଗକାମସ୍ୟ ଦାକ୍ଷାୟଣୟଜ୍ଞଃ; ବ୍ୟାବୃକ୍ତାମସ୍ୟ ସୈବେଷ୍ଠିଃ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ନାସୋମୟାଜୀ ସଂ ନୟେଦନାଗତଂ ବା ଏତସ୍ୟ ପୟୋ ଯୋଽସୋମୟାଜୀ
ୟଦସୋମୟାଜୀ ସଂ ନୟେପୁରିମୋଷ ଏବ ସୋଽନୃତଂ କରୋତ୍ୟଥୋ ପରେିବ ସିତ୍ୟତେ
ସୋମୟାଜ୍ୟେବ ସଂ ନୟେପୟୋ ବୈ ସୋମଃ ପୟଃ ସାଂନାୟଂ ପୟସୈବ ପୟଂ
ଆୟନ୍ତେ ବି ବା ଏତଂ ପ୍ରଜୟା ପ୍ରଶୁଭିରଧିୟତି ବଧିୟତ୍ୟସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ଯସ୍ୟ
ହବିର୍ନିରୁପ୍ତଂ ପୁରସ୍ତାକ୍ରମା (୧) ଅଭ୍ୟୁଦେତି ତ୍ରେଧାତଶ୍ଚୁଲାନି ଭଜେଦ୍ୟେ ମଧ୍ୟମାଃ
ସ୍ଵାସ୍ତାନୁଗ୍ଧୟେ ଦାତ୍ରେ ପୁରୋଡାଶମିଷ୍ଠାକପାଲଂ କୁର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୟେ ଛବିଷ୍ଠାସ୍ତାନିନ୍ଦ୍ରାୟ ପ୍ରଦାତ୍ରେ
ଦଧଂଶ୍ଚୁରୁଂ ଯୋଽଶିଷ୍ଠାସ୍ତାନ୍ ବିଷ୍ଟବେ ଶିପିବିଷ୍ଠାୟ ଶୁତେ ତରୁମଗ୍ନିରେବାସ୍ତୈ ପ୍ରଜାଂ
ପ୍ରଜନୟତି ବୁଦ୍ଧାମିନ୍ଦ୍ରଂ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଯଜ୍ଞୋ ବୈ ବିଷ୍ଣୁଃ ପଶବଃ ଶିପିୟଜ୍ଞ ଏବ ପଶୁଷ୍ଠ
ପ୍ରତିତିଷ୍ଠତି ନ ହେ (୨) ଯଜେତ ଯତ୍-ପୂର୍ବୟା ସଂପ୍ରତି ଯଜେତୋଭରୟା
ଛନ୍ଦର୍-କୁର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୟଦୁଭରୟା ସଂପ୍ରତି ଯଜେତ ପୂର୍ବୟା ଛନ୍ଦର୍-କୁର୍ଯ୍ୟାନ୍ନେଷ୍ଠିଭବତି ନ ଯଜ୍ଞସ୍ତଦନ୍ତୁ
ହୀତ ମୁଖ୍ୟପଗୁଲ୍-ଭୋ ଜାୟତ ଏକାମେବ ଯଜେତ ପ୍ରଗୁଲ୍-ଭୋଽସ୍ୟ ଜାୟତେନାଦୃତ୍ୟ

ତଦ୍ଘ୍ନେ ଏବ ଯଜେତ ଯଜ୍ଞମୁଖମେବ ପୂର୍ବଂ ଯଜତ ଉତ୍ତରଂ ଦେବତା ଏବ
 ପୂର୍ବଂ ବରୁଣ ଇନ୍ଦ୍ର ଯଜତ ଉତ୍ତରଂ ଦେବଲୋକମେବ (୩) ପୂର୍ବଂ ଭିଜୟତି
 ମନୁଷ୍ୟଲୋକମୁତ୍ତରଂ ଭୂୟସୋ ଯଜ୍ଞକୁତୁବୁଧେତ୍ୟଷା ବୈ ସୁମନା
 ନାମେଷ୍ଟିର୍ଯମଦ୍ୟେଜ୍ଞାନଂ ପଶ୍ଚାନ୍ନମା ଅଭ୍ୟୁଦେତ୍ୟସ୍ମିନ୍ନେବାଶ୍ନୈ ଲୋକେଧ୍ୟୁକଂ ଭବତି
 ଦାକ୍ଷାୟଣୟଜ୍ଞେନ ସୁବର୍ଗକାମୋ ଯଜେତ ପୁର୍ଣ୍ଣମାସେ ସଂ ନୟେନ୍
 ମୈତ୍ରାବରୁଣ୍ୟାଂ ମିଷ୍ଟାଂ ମାବାସ୍ୟାୟାଂ ଯଜେତ ପୁର୍ଣ୍ଣମାସେ ବୈ ଦେବାନାଂ
 ସୁତସ୍ତେଷାମେତର୍ଯ୍ୟମାସଂ ପ୍ରସୁତସ୍ତେଷାଂ ମୈତ୍ରାବରୁଣୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟାୟାମନୁବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟା ଯତ୍
 (୪) ପୂର୍ବେଦ୍ୟୟଜ୍ଞେତେ ବେଦମେବ ତକ୍ତରୋତି ଯଦ୍ଵସାନପା କରୋତି ସଦୋହବିଧାନେ ଏବ
 ସଂ ମିନୋତି ଯଦ୍ୟଜ୍ଞେତେ ଦେବୈରେବ ସୁତ୍ୟାଂ ସଂ ପାଦୟତି ସ ଏତର୍ଯ୍ୟମାସଂ
 ସଧିମାଦଂ ଦେବୈଃ ସୋମଂ ପିବତି ଯନ୍-ମୈତ୍ରାବରୁଣ୍ୟାଂ ମିଷ୍ଟାଂ ମାବାସ୍ୟାୟାଂ ଯଜ୍ଞେତେ
 ଯୈବାସୌ ଦେବାନାଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟାୟା ସୋ ଏବୈଷୈତସ୍ୟ ସାକ୍ଷାହ୍ଵା ଏଷ
 ଦେବାନୁଭ୍ୟାରୋହତି ଯ ଏଷାଂ ଯଜ୍ଞ (୫) ମଭ୍ୟାରୋହତି ଯଥା ଖଲୁ ବୈ
 ଶ୍ରେୟାନୁଭ୍ୟାରୁଜଃ କ୍ରମୟତେ ତଥା କରୋତି ଯଦ୍ୟବିଧିତି ପାପୀୟାନ୍ ଭବତି ଯଦି
 ନାବିଧିତି ସଦୃଢ଼-ବ୍ୟାବୃକ୍ତାମ ଏତେନ ଯଜ୍ଞେନ ଯଜେତ ଯୁରପବିହୈଷ ଯଜ୍ଞସ୍ତ୍ରାଜକ୍
 ପୁଣ୍ୟା ବା ଭବତି ପ୍ର ବା ମୀୟତେ ତସ୍ୟୈତଦ୍ଵତଂ ନାନୃତଂ ବଦେନ୍ ମାଂ ସମାଶ୍ଵାୟାନ୍
 ସ୍ତ୍ରୀୟପେୟାନ୍ନାସ୍ୟ ପଲ୍-ପୁଲନେନ ବାସଃ ପଲ୍-ପୁଲୟେୟୁରେତନ୍ତି ଦେବାଃ ସର୍ବଂ ନ
 କୁର୍ବନ୍ତି (୬) ॥

(ତନ୍ତ୍ରମା ହେ ଦେବଲୋକମେବ ଯଦ୍ୟଜ୍ଞଂ ପଲ୍-ପୁଲୟେୟୁଃ ଷବ୍-ତ) ॥ ୨। ୫। ୫॥

(ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୟୋଃ ସୋମୟାଗେନ ସହ ପୌର୍ବାପର୍ଯ୍ୟମ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ଏଷ ବୈ ଦେବରଥୋ ଯଦ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯୋ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାବିଷ୍ଣୁ ସୋମେନ ଯଜ୍ଞତେ
 ରଥାନ୍ତଃ ଏବାବସାନେ ବରେ ଦେବାନାମବ ସ୍ୟତ୍ୟେତାନି ବା ଅଜ୍ଞାପରୁଃ ଶି
 ସଂବହରସ୍ୟ ଯଦ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯଜ୍ଞତେଽଜ୍ଞାପରୁଃ ଶ୍ଵେବ
 ସଂବହରସ୍ୟ ପ୍ରତି ଦଧାତ୍ୟେତେ ବୈ ସଂବହରସ୍ୟ ଚକ୍ଷୁଷଃ ଯଦ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯ ଏବଂ
 ବିଦ୍ଵାନ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯଜ୍ଞତେ ତାଭ୍ୟାମେବ ସୁବର୍ଣଂ ଲୋକମନ୍ତୁ ପଶ୍ୟତ୍ୟ- (୧) ଷା ବୈ
 ଦେବାନାଂ ବିକ୍ରାନ୍ତିର୍ଯଦ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯଜ୍ଞତେ
 ଦେବାନାମେବ ବିକ୍ରାନ୍ତିମନ୍ତୁ ବି କ୍ରମତ ଏଷ ବୈ ଦେବୟାନଃ ପଞ୍ଚା ଯଦ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯ
 ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯଜ୍ଞତେ ଯ ଏବ ଦେବୟାନଃ ପଞ୍ଚାସ୍ତଃ
 ସ୍ଵମାରୋହତ୍ୟେତୌ ବୈ ଦେବାନାଃ ହରଃ ଯଦ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍
 ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯଜ୍ଞତେ ଯାବେବ ଦେବାନାଃ ହରଃ ତାଭ୍ୟା- (୨) ମେବୈଭ୍ୟା ହବ୍ୟଂ
 ବହତ୍ୟେତଞ୍ଚୈ ଦେବାନାମାସ୍ୟଂ ଯଦ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ
 ଯଜ୍ଞତେ ସାକ୍ଷାଦେବ ଦେବାନାମାସ୍ୟେ ଜୁହୋତ୍ୟେଷ ବୈ ହବିର୍ଧାନଃ ଯୋ
 ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୟାଜ୍ଞା ସାୟଂ ପ୍ରାତରଗ୍ନିହୋତ୍ରଂ ଜୁହୋତି ଯଜ୍ଞତେ
 ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାବହରହବିର୍ଧାନିନାଃ ସୁତୋ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯଜ୍ଞତେ
 ହବିର୍ଧାନ୍ୟସ୍ମାତି ସର୍ବମେବାସ୍ୟ ବହିଷ୍ୟଂ ଦୃଢ଼ଂ ଭବତି ଦେବା ବା ଅହ- (୩) ଯଜ୍ଞିୟଂ
 ନାବିନ୍ଦତେ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାବପୁନଃକୌ ବା ଏତୌ ପୁତୌ ମେଧୌ ଯଦ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯ
 ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ଯଜ୍ଞତେ ପୁତାବେବୈନୌ ମେଧୌ ଯଜ୍ଞତେ ନାମାବାସ୍ୟାୟାଂ
 ଚ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ୍ୟାଂ ଚ ସ୍ତ୍ରୀୟମ୍ପେୟାଦ୍ୟଦୁପେୟାନ୍ନିରିନ୍ଦିୟଃ ସ୍ୟାହୋମସ୍ୟ ବୈ

ରାଜ୍ଞୋଽର୍ଥମାସସ୍ୟ ରାତ୍ରଃ ପଞ୍ଚମ ଆସନ୍ତାସାମନାବାସ୍ୟାଂ ଚ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀଂ ଚ
 ନୋପୈତ୍ (୪) ତେ ଏନମୂଢି ସମନହ୍ୟତାଂ ତଂ ଯନ୍ତ୍ର ଆର୍ଜ୍ଜୁଦ୍ରାଜାନଂ ଯନ୍ତ୍ର ଆରୁଦିତି
 ତଦ୍ରାଜୟନ୍ତସ୍ୟ ଜନ୍ତୁ ଯତ୍-ପାପୀୟାନଭବତ୍ ତତ୍-ପାପୟନ୍ତସ୍ୟ ଯଜ୍ଞାୟାମାବିନ୍ଦତ୍
 ତଜ୍ଞାୟେନସ୍ୟ ଯ ଏବମେତେଷାଂ ଯନ୍ତ୍ରାଣାଂ ଜନ୍ତୁ ବେଦ ନୈନମେତେ ଯନ୍ତ୍ରା ବିନ୍ଦନ୍ତି ସ
 ଏତେ ଏବ ନମସ୍ୟନ୍ତୁପାଧାବତ୍ରେ ଅବ୍ରୁତାଂ ବରଂ ବୃଣାବହା ଆବଂ ଦେବାନାଂ ଭାଗଧେ
 ଅସାବା- (୫) ଏବଦଧି ଦେବା ଇଜ୍ୟାନ୍ତା ଇତି ତସ୍ମାତ୍ ସଦୃଶୀନାଂ ରାତ୍ରୀଶାମନାବାସ୍ୟାୟାଂ
 ଚ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ୍ୟାଂ ଚ ଦେବା ଇଜ୍ୟନ୍ତ ଏତେ ହି ଦେବାନାଂ ଭାଗଧେ ଭାଗଧା ଅଶ୍ନେ
 ମନୁଷ୍ୟା ଭବନ୍ତି ଯ ଏବଂ ବେଦ ଭୂତାନି କ୍ଷୁଧମନ୍ତୁ-ସଦେୟା ମନୁଷ୍ୟା ଅର୍ଥମାସେ ଦେବା
 ମାସି ପିତରଃ ସଂବସ୍ତରେ ବନସ୍ତତଃସ୍ତସ୍ମାଦହରହର୍ମନୁଷ୍ୟା ଅଶନମିଚ୍ଛନ୍ତେଽର୍ଥମାସେ ଦେବା
 ଇଜ୍ୟନ୍ତେ ମାସି ପିତୃଭ୍ୟଃ କ୍ରିୟତେ ସଂବସ୍ତରେ ବନସ୍ତତଃ ଫଳଂ ଗୃହ୍ଣନ୍ତି ଯ ଏବଂ ବେଦ
 ହନ୍ତି କ୍ଷୁଧାଂ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମ୍ (୬)॥ (ପ୍ରଶ୍ୟତି ତାଭ୍ୟାମହରୈଦସାବ ଫଳଂ ସ୍ତସ୍ତ ଚ) ॥ ୨। ୫। ୬॥

(ସାମିଧେନୀମନ୍ତବ୍ୟାଶ୍ୟାନମ୍ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ଦେବା ବୈ ନର୍ଚି ନ ଯଜ୍ଞସ୍ୟଶ୍ରୟତ୍ ତେ ସାମନ୍ତେବାଶ୍ରୟତ୍ ହିଂ କରୋତି ସାମୈବାକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵଂ
 କରୋତି ଯତ୍ତୈବ ଦେବା ଅଶ୍ରୟତ୍ ତତ୍ ଏବୈନାନ୍ ପ୍ର ଯୁଜ୍ଞେ ହିଂ କରୋତି ବାଚ
 ଏବୈଷ ଯୋଗୋ ହିଂ କରୋତି ପ୍ରଜା ଏବ ତଦ୍ୟଜ୍ଞମାନଃ ସୃଜତେ ତ୍ରିଃ ପ୍ରଥମାନନ୍ଦାହ
 ତ୍ରିରୁଦ୍ରମାଂ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟେବ ତଦ୍-ବର୍ଷଂ (୧) ନହ୍ୟତ୍ୟପ୍ରସଂସାୟ ସଂତତମନ୍ଦାହ
 ପ୍ରାଣାନାମନାଦ୍ୟସ୍ୟ ସଂତତ୍ୟା ଅଥୋ ରକ୍ଷସାମପହତ୍ୟେ ରାଥଂତରୀଂ ପ୍ରଥମାନନ୍ଦାହ
 ରାଥଂତରୋ ବା ଅୟଂ ଲୋକ ଇମମେବ ଲୋକମୂଢି ଜୟତି ତ୍ରିବି ଗୃହ୍ଣାତି ତ୍ରୟ ଲମେ
 ଲୋକା ଇମାନେବ ଲୋକାନୂଢି ଜୟତି ବାହ୍ନୀମୁଦ୍ରମାନନ୍ଦାହ ବାହ୍ନତୋ ବା ଅସୌ

ଲୋକୋଽମୁମେବ ଲୋକମୁଦି ଜୟତି ପ୍ର ବୋ (୨) ବାଜା ଇତ୍ୟନ୍ତିରୁକ୍ତଂ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟାମନ୍ଦାହ
 ଯୁଜ୍ଞୋ ବୈ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯୁଜ୍ଞମେବ ପ୍ରଜାପତିମା ରିଭତେ ପ୍ର ବୋ ବାଜା ଇତ୍ୟନ୍ଦୁହାନ୍ଂ ବୈ
 ବାଜୋଽନ୍ନମେବାବି ରୁକ୍ଷେ ପ୍ର ବୋ ବାଜା ଇତ୍ୟନ୍ଦାହ ତସ୍ମାତ୍-ପ୍ରାଚୀନଂ ରେତୋ
 ଧୀୟତେଽଗ୍ନ ଆ ଯାହି ବୀତୟ ଇତ୍ୟାହ ତସ୍ମାତ୍-ପ୍ରତୀତୀଃ ପ୍ରଜା ଜାୟନ୍ତେ ପ୍ର ବୋ ବାଜା
 (୩) ଇତ୍ୟନ୍ଦାହ ମାସା ବୈ ବାଜା ଅଧମାସା ଅଭିଦ୍ୟବୋ ଦେବା ହବିଷ୍ମନ୍ତେ ଗୌର୍ଯ୍ୟୁତାତୀ
 ଯୁଜ୍ଞୋ ଦେବାଞ୍ଜିଗାତି ଯଜମାନଃ ସୁମୁୟୁରିଦମସୀଦମସୀତ୍ୟେବ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରିୟଂ ଧାମାବି
 ରୁକ୍ଷେ ଯଂ କାମୟେତ ସର୍ବମାୟୁରିୟାଦିତି ପ୍ର ବୋ ବାଜା ଇତି ତସ୍ୟାନ୍ୱତ୍ୟାଗ୍ନ ଆ ଯାହି
 ବୀତୟ ଇତି ସଂତତମୁଦ୍ଧରମଧିର୍ଚମା ଲଭେତ (୪) ପ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିବାସ୍ୟାପାନଂ ଦାଧାର
 ସର୍ବମାୟୁରେତି ଯୋ ବା ଅରୁଦ୍ଧିଂ ସାମିଧ୍ୟେନୀନାଂ ବେଦାରୁଦ୍ଧାବେବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ
 କୁରୁତେଽଧିର୍ଚୋ ସଂ ଦଧାତ୍ୟେଷ ବା ଅରୁଦ୍ଧିଃ ସାମିଧ୍ୟେନୀନାଂ ଯ ଏବଂ ବେଦାରୁଦ୍ଧାବେବ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ କୁରୁତ ରଷେରୁଷେର୍ବା ଏତା ନିମିତ୍ତା ଯସାମିଧ୍ୟେନ୍ୟସ୍ତା ଯଦସଂଯୁକ୍ତାଃ ସୁଧଃ
 ପ୍ରଜୟା ପଶୁଭିର୍ଯଜମାନସ୍ୟ ବି ତିଷ୍ଠେରନ୍ଧଧିର୍ଚୋ ସଂ ଦଧାତି ସଂ ଯୁନଜ୍ୟେବୈନସ୍ତା ଅସ୍ତେ
 ସଂଯୁକ୍ତା ଅବରୁଦ୍ଧାଃ ସର୍ବାମାଶିଷଂ ଦୁହେ (୫)॥

(ବର୍ଷଂ ବୋ ଜାୟନ୍ତେ ପ୍ର ବୋ ବାଜା ଲଭେତ ଦଧାତି ସଂ ଦଶ ଚ) ॥ ୨। ୫। ୭॥

(ଦ୍ଵିତୀୟାଦିସାମିଧ୍ୟେନୀମନ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟାନମ୍ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ଅୟଂ ଯୋ ବା ଏଷ ଯୋଽସ୍ତାମାଽଗ୍ନ ଆ ଯାହି ବୀତୟ ଇତ୍ୟାହ ରଥନ୍ତରସ୍ୟେଷ ବର୍ଣ୍ଣସ୍ତଂ ଭା
 ସମିଦ୍-ଭିରଜିର ଇତ୍ୟାହ ବାମଦେବ୍ୟସ୍ୟେଷ ବର୍ଣ୍ଣୋ ବୃହଦଗ୍ନେ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟିତ୍ୟାହ ବୃହତ
 ଏଷ ବର୍ଣ୍ଣୋ ଯଦେତଂ ତୁଚମନ୍ଦାହ ଯୁଜ୍ଞମେବ ତସାମନ୍ଦନ୍ତଂ କରୋତ୍ୟଗ୍ନିରମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକ
 ଆସୀଦାଦିତ୍ୟୋଽସ୍ମିନ୍ନାବିମୌ ଲୋକାବଶୀତା (୧) ବାସ୍ତାଂ ତେ ଦେବା ଅବୁବନ୍ଧେତେମୌ ବି

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମେତ୍ୟଗ୍ନ ଆ ଯାହି ବୀତୟ ଇତ୍ୟସ୍ମିଲ୍ଲୋକେଽଗ୍ନିମଦଧୁର୍ବୁହଦବେ
 ସୁବୀର୍ଯ୍ୟମିତ୍ୟମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକ ଆଦିତ୍ୟଂ ତତୋ ବା ଇମୌ ଲୋକାବଶାମ୍ୟତାଂ
 ଯଦେବମନ୍ୟାହାନୟୋଲ୍ଲୋକୟୋଃ ଶାନ୍ତିୟ ଶାମ୍ୟତୋଽସ୍ମା ଇମୌ ଲୋକୌ ଯ ଏବଂ
 ବେଦ ପଞ୍ଚଦଶ ସାମିଧେନୀରନ୍ୟାହ ପଞ୍ଚଦଶ (୨) ବା ଅଧିମାସସ୍ୟ ରାତ୍ରୟୋଽଧିମାସଶଃ
 ସଂବହର ଆପ୍ୟତେ ତାସାଂ ତ୍ରୀଣି ଚ ଶତାନି ଷଷ୍ଠିଶ୍ଚାକ୍ଷରାଣି ତାବତୀଃ ସଂବହରସ୍ୟ
 ରାତ୍ରୟୋଽକ୍ଷରଶ ଏବ ସଂବହରମାପ୍ନୋତି ନୃମେଧଶ୍ଚ ପରୁଲ୍ଲେପଶ୍ଚ
 ବ୍ରହ୍ମବାଦ୍ୟମବଦେତାମସ୍ମିନ୍ନାରାବାହ୍ନେଽଗ୍ନିଂ ଜନୟାବ ଯତୁରୋ ନୌ ବ୍ରହ୍ମୀୟାନିତି
 ନୃମେଧୋଽଭ୍ୟବଦସ୍ୟ ଧୁମମଜନୟତ୍ ପରୁଲ୍ଲେପୋଽଭ୍ୟବଦତ୍ ସୋଽଗ୍ନିମଜନୟତୁଷ୍ମ
 ଇତ୍ୟବ୍ରବୀତ୍ (୩) ଯତ୍-ସମାବହୁସ୍ତ କଥା ଭମଗ୍ନିମଜୀଜନୋ ନାହମିତି
 ସାମିଧେନୀନାମେବାହଂ ବର୍ଣ୍ଣଂ ବେଦେତ୍ୟବ୍ରବୀଦ୍ୟଦ୍ ଘୃତବତ୍ ପ୍ରଦମନ୍ନୁତ୍ୟତେ ସ ଆସାଂ
 ବର୍ଣ୍ଣସ୍ତଂ ଘା ସମିଦ୍-ଭିରଜିର ଇତ୍ୟାହ ସାମିଧେନୀସ୍ତେବ ତଜ୍ଞ୍ୟାତିର୍ଜନୟତି ସ୍ତ୍ରୟସ୍ତେନ
 ଯଦୃତଃ ସ୍ତ୍ରୟସ୍ତେନ ଯଦ୍-ଗାୟତ୍ରିୟଃ ସ୍ତ୍ରୟସ୍ତେନ ଯତ୍-ସାମିଧେନ୍ୟା ବୃଷଶ୍ଚତୀମନ୍ୟାହ (୪)
 ତେନ ପୁଂସ୍ତତୀସ୍ତେନ ସେନ୍ନାସ୍ତେନ ମିଥୁନା ଅଗ୍ନିର୍ଦେବାନାଂ ଦୁତ ଆସୀଦୁଶନା
 କାବ୍ୟୋଽସୁରାଶାଂ ତୌ ପ୍ରଜାପତିଂ ପ୍ରଶମୈତାଂ ସ ପ୍ରଜାପତିରଗ୍ନିଂ ଦୁତଂ ବୃଣୀମହ
 ଇତ୍ୟଭି ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତତ ତତୋ ଦେବା ଅଭବନ୍ ପରାଽସୁରା ଯସ୍ୟେବଂ ବିଦୁଷୋଽଗ୍ନିଂ ଦୁତଂ
 ବୃଣୀମହ ଇତ୍ୟନ୍ୟାହ ଭବତ୍ୟାତ୍ମନା ପରାଽସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟା ଭବତ୍ୟଧ୍ଵରବତୀମନ୍ୟାହ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମେବୈତୟା (୫) ଧ୍ଵରତି ଶୋଚିଶ୍ଚେଶ୍ଚମୀମହ ଇତ୍ୟାହ
 ପ୍ରବିତ୍ରମେବୈତଦ୍ୟଜ୍ଞମାନମେବୈତୟା ପବୟତି ସମିଜ୍ଞୋ ଅଗ୍ନ ଆହୁତେତ୍ୟାହ
 ପରିଧ୍ଵମେବୈତଂ ପରି ଦଧାତ୍ୟଶ୍ଵନ୍ୟାୟ ଯଦତ ଉର୍ଧ୍ଵମଭ୍ୟାଦଧାଦ୍ୟଥା ବହିଃ ପରିଧ୍ଵ ଶ୍ଵନ୍ତି

ତାଦୃଗ୍ରେବ ତତ୍ତ୍ଵୟୋ ବା ଅଗ୍ନୟୋ ହବ୍ୟବାହନୋ ଦେବାନାଂ କବ୍ୟବାହନଃ ପିତୃଣାଂ
ସହରନ୍ତା ଅସ୍ତ୍ରାଣାଂ ତ ଏତର୍ହ୍ୟା ଶଂସନ୍ତେ ମାଂ ବରିଷ୍ୟତେ ମା (୭) ମିତି ବୃଣାଧଂ
ହବ୍ୟବାହନମିତ୍ୟାହ ଯ ଏବ ଦେବାନାଂ ତଂ ବୃଣାତ ଆର୍ଷେୟଂ ବୃଣାତେ ବନ୍ଧୋରେବ
ନୈତ୍ୟଥୋ ସଂତତୈଃ ପୁରସ୍ତାଦୂର୍ବାଚୋ ବୃଣାତେ ତସ୍ମାତ୍-ପୁରସ୍ତାଦୂର୍ବାଞ୍ଚୋ ମନୁଷ୍ୟାନ୍
ପିତରୋଽନୁ ପ୍ର ପିପତେ (୭)॥

(ଆଶାନ୍ତାବାହ ପଞ୍ଚଦଶାବ୍ରବୀଦନ୍ତାହୈତୟା ବରିଷ୍ୟତେ ମାମେକାନ୍ନ ତ୍ରିଂଶଜ୍ଞ) ॥ ୨। ୫। ୮ ॥

(ପ୍ରବରମନ୍ତ୍ରସ୍ୟ ନିଗଦସ୍ୟ; ସୁଗାଦାପନନିଗଦସ୍ୟ ଚ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନମ୍ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ଅଗ୍ନେ ମହାଂ ଅସୀତ୍ୟାହ ମହାନ୍ ହେୟଂ ଯଦଗ୍ନିର୍ବ୍ରାହ୍ମଣେତ୍ୟାହ ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ହେୟଂ
ଭାରତେତ୍ୟାହୈଷ ହି ଦେବେଭ୍ୟାଂ ହବ୍ୟଂ ଭରତି ଦେବେଭ୍ୟଃ ଇତ୍ୟାହ ଦେବା
ହେୟତମୈକ୍ଷିତ ମନ୍ତ୍ରିଭ୍ୟଃ ଇତ୍ୟାହ ମନୁର୍ହେୟତମୁତ୍ତରୋ ଦେବେଭ୍ୟଂ ଐକ୍ଷିଷ୍ଟୁତ ଇତ୍ୟାହର୍ଷୟୋ
ହେୟତମସ୍ତୁବନ୍ ବିପ୍ରାନ୍ମୁମଦିତ ଇତ୍ୟାହ (୧) ବିପ୍ରା ହେୟତେ ଯଜ୍ଞଶ୍ରୁବାଂସଃ କବିଶସ୍ତ୍ର
ଇତ୍ୟାହ କବୟୋ ହେୟତେ ଯଜ୍ଞଶ୍ରୁବାଂସୋ ବ୍ରହ୍ମସଂଶିତ ଇତ୍ୟାହ ବ୍ରହ୍ମସଂଶିତୋ ହେୟଂ
ଘୃତାହବନ୍ ଇତ୍ୟାହ ଘୃତାହୁତିର୍ହ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ରିୟତମା ପୁଣୀର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନାମିତ୍ୟାହ ପୁଣୀର୍ହେୟଂ
ୟଜ୍ଞାନାଂ ରଥୀରଧିରାଣାମିତ୍ୟାହୈଷ ହି ଦେବରଥୋଽତୁତୋ ହୋତେତ୍ୟାହ ନ ହେୟତଂ
କଶ୍ମୁନ (୨) ତରତି ଦୂର୍ଣ୍ଣହବ୍ୟବାତିତ୍ୟାହ ସର୍ବଂ ହେୟଂ ତରତ୍ୟାସ୍ମାତ୍ରଂ ଜୁହୁର୍ଦେବାନାମିତ୍ୟାହ
ଜୁହୁର୍ହେୟଂ ଦେବାନାଂ ଚମସୋ ଦେବପାନ ଇତ୍ୟାହ ଚମସୋ ହେୟଂ ଦେବପାନୋଽରାଂ
ଇବାଗ୍ନେ ନେମିର୍ଦେବାଂସ୍ତଂ ପରିଭୁରସୀତ୍ୟାହ ଦେବାନ୍ ହେୟଂ ପରିଭୁର୍ଯଦ୍ ବୁଧାଦା ବହ
ଦେବାନ୍ଦେବୟତେ ଯଜ୍ଞମାନାୟେତି ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମସ୍ମୈ (୩) ଜନୟେଦା ବହ ଦେବାନ୍
ଯଜ୍ଞମାନାୟେତ୍ୟାହ ଯଜ୍ଞମାନମେବୈତେନ ବର୍ଧୟତ୍ୟଗ୍ନିମଗ୍ନ ଆ ବହ ସୋମମା ବହେତ୍ୟାହ

ଦେବତା ଏବ ତଦ୍ୟଥାପୁର୍ବମୁପ ହୁୟତ ଆ ତାଗ୍ନେ ଦେବାନ୍ ବହ ସୁୟଜା ଚ ଯଜ
 ଜାତବେଦ ଇତ୍ୟାହାଗ୍ନିମେବ ତସ୍ୟ ଶ୍ୟତି ସୋଽସ୍ୟ ସ୍ୟ ଶିତୋ ଦେବେଭ୍ୟା ହବ୍ୟଂ
 ବହତ୍ୟଗ୍ନିର୍ହୋତେ (୪) ତ୍ୟାହାଗ୍ନିର୍ବେ ଦେବାନାଂ ହୋତା ଯ ଏବ ଦେବାନାଂ ହୋତା ତଂ
 ବୃଣାତେ ସ୍ନୋ ବୟମିତ୍ୟାହାଽଽମାନମେବ ସ୍ବଞ୍ଚଂ ଗମୟତି ସାଧୁ ତେ ଯଜମାନ
 ଦେବତେତ୍ୟାହାଽଽଶିଷମେବୈତାମା ଶାସ୍ତେ ଯଦ୍ ବୁୟାଦ୍ୟୋଽଗ୍ନିଂ ହୋତାରୁମବୃଥା
 ଇତ୍ୟଗ୍ନିନୋଽଭୟତୋ ଯଜମାନଂ ପରି ଗୃହ୍ଣାନ୍ନାତ୍ ପ୍ରମାୟୁକଃ ସ୍ୟାଦ୍ୟଜମାନଦେବତ୍ୟା ବୈ
 କୁହୁର୍ଭାତୃବ୍ୟଦେବତ୍ୟୋଽପୃତ୍ତଦ୍ (୫) ଯଦ୍ଘେ ଇବ ବୁୟାଦ୍-ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମସ୍ମୈ ଜନୟେଦ୍
 ଘୃତବତୀମଧର୍ଯ୍ୟୋ ସୁତମାଽସ୍ୟସ୍ବେତ୍ୟାହ ଯଜମାନମେବୈତେନ ବଧୟତି ଦେବାୟୁବମିତ୍ୟାହ
 ଦେବାନ୍ ହ୍ୟସାଽବତି ବିଶ୍ବବାରାମିତ୍ୟାହ ବିଶ୍ବଂ ହ୍ୟସାବତୀତାମହୈ ଦେବାଂ
 ଈତେନ୍ୟାନ୍ନମସ୍ୟାମ ନମସ୍ୟାନ୍ ଯଜାମ ଯଜ୍ଞିନ୍ୟାମିତ୍ୟାହ ମନୁଷ୍ୟା ବା ଈତେନ୍ୟାଃ ପିତରୋ
 ନମସ୍ୟା ଦେବା ଯଜ୍ଞିନ୍ୟା ଦେବତା ଏବ ତଦ୍ୟଥାଭାଗଂ ଯଜତି (୬)॥

(ବିପ୍ରାନ୍ତମଦିତ ଇତ୍ୟାହ ତୁନାସ୍ମୈ ହୋତୋପୃତ୍ତଘ୍ନେବତା ଏବ ତ୍ରୀଣି ଚ) ॥ ୨। ୫। ୯॥

(ନୈମିତ୍ତିକ୍ୟଃ କାମ୍ୟାଶ୍ଚ ସମିଧେନ୍ୟଃ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ତ୍ରୀଂ ସ୍ତୁଚାନନ୍ତୁ ବୁୟାଦ୍ରାଜନ୍ୟସ୍ୟ ତ୍ରୟୋ ବା ଅନ୍ୟେ ରାଜନ୍ୟାତ୍ ପୁରୁଷା ବ୍ରାହ୍ମଣୋ
 ବୈଶ୍ୟଃ ଶୁଦ୍ରସ୍ତାନେବାସ୍ମା ଅନ୍ତୁକାନ୍ କରୋତି ପଞ୍ଚଦଶାନ୍ତୁ ବୁୟାଦ୍ରାଜନ୍ୟସ୍ୟ ପଞ୍ଚଦଶୋ ବୈ
 ରାଜନ୍ୟଃ ସ୍ବ ଏବୈନଂ ସ୍ତୋମେ ପ୍ରତି ସ୍ବାପୟତି ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭା ପରି ଦଧାଦିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୈ
 ତ୍ରିଷ୍ଟୁଗିନ୍ଦ୍ରିୟକାମଃ ଖଲୁ ବୈ ରାଜନ୍ୟୋ ଯଜତେ ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭୈବାସ୍ମା ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ପରି ଗୃହ୍ଣାତି ଯଦି
 କାମୟେତ (୧) ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚସମସ୍ତିତି ଗାୟତ୍ରିୟା ପରି ଦଧାଦ୍ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚସଂ ବୈ ଗାୟତ୍ରୀ
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚସମେବ ଭବତି ସପ୍ତଦଶାନ୍ତୁ ବୁୟାଦ୍ଘୈଶ୍ୟସ୍ୟ ସପ୍ତଦଶୋ ବୈ ବୈଶ୍ୟଃ ସ୍ବ

ଏବୈନଂ ଷ୍ଟୋମେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟତି ଜଗତ୍ୟା ପରି ଦଧାଜାଗତା ବୈ ପ୍ରଶବଃ ପ୍ରଶୁକାମଃ
 ଖଲୁ ବୈ ବୈଶ୍ୟାଂ ଯଜତେ ଜଗତ୍ୟୈବାଶ୍ନୈ ପ୍ରଶୁନ୍-ପରି ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟେକବିଂଶତିମନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାତ୍
 ପ୍ରତିଷ୍ଠା କାମସୈକବିଂଶଃ ଷ୍ଟୋମାନାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ (୨) ଚତୁର୍ବିଂଶତିମନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାତ୍
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସକାମସ୍ୟ ଚତୁର୍ବିଂଶତ୍ୟକ୍ଷରା ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସଂ ଗାୟତ୍ରୀୟୈବାଶ୍ନୈ
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସମବ ରୁକ୍ଷେ ତ୍ରିଂଶତମନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାଦନ୍ତକାମସ୍ୟ ତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରା ବିରାଡନ୍ ବିରାଡ୍
 ବିରାଜୈବାସ୍ନା ଅନ୍ନାଦ୍ୟମବ ରୁକ୍ଷେ ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶତମନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାମସ୍ୟ
 ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରାଽନୁଷ୍ଟୁଗ୍ନୁଷ୍ଟୁପ୍ ଛନ୍ଦସାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ ଷର୍-ତ୍ରିଂଶତମନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାତ୍
 ପ୍ରଶୁକାମସ୍ୟ ଷର୍-ତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରା ବୃହତୀ ବାହ୍ତାଃ ପ୍ରଶବୋ ବୃହତ୍ୟୈବାଶ୍ନୈ ପ୍ରଶୁ (୩) ନବ
 ରୁକ୍ଷେ ଚତୁର୍ଋଦ୍ଵାରିଂଶତମନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାଦନ୍ତକାମସ୍ୟ ଚତୁର୍ଋଦ୍ଵାରିଂଶଦକ୍ଷରା ତ୍ରିଷ୍ଟୁଗ୍ନିନ୍ଦ୍ର
 ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ତ୍ରିଷ୍ଟୁଜୈବାସ୍ନା ଇନ୍ଦ୍ରମବ ରୁକ୍ଷେଽଷ୍ଟାଚ୍ଚତ୍ଵାରିଂଶତମନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାତ୍
 ପ୍ରଶୁକାମସ୍ୟାଷ୍ଟାଚ୍ଚତ୍ଵାରିଂଶଦକ୍ଷରା ଜଗତୀ ଜାଗତାଃ ପ୍ରଶବୋ ଜଗତ୍ୟୈବାଶ୍ନୈ ପ୍ରଶୁନବ
 ରୁକ୍ଷେ ସର୍ବାଶି ଛନ୍ଦାଂସ୍ୟନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ ବହୁୟାଜିନଃ ସର୍ବାଶି ବା ଏତସ୍ୟ ଛନ୍ଦାଂସ୍ୟବରୁଜାନି
 ଯୋ ବହୁୟାଜ୍ୟପରିମିତମନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାଦପରିମିତସ୍ୟାବରୁଜୈ୍ୟ (୪)॥

(କାମୟେତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ ପ୍ରଶୁନ୍-ସ୍ତୁ ଚତ୍ଵାରିଂଶଜ) ॥ ୨। ୫। ୧୦॥

(ସାମିଧେନୀଷୁ ହୋତୁର୍ନିୟମାବିଶେଷଃ; ଆଧ୍ୟର୍ଯବ ଆଦାରଶ୍ଚ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ନିବାତଂ ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ ପ୍ରାଚୀନାବୀତଂ ପିତୃଣାମୁପବୀତଂ ଦେବାନାମୁପ ବ୍ୟୟତେ
 ଦେବଲକ୍ଷ୍ମଣେବ ତତ୍ କୁରୁତେ ତିଷ୍ଠନ୍ଦାହ ତିଷ୍ଠନ୍ ହ୍ୟାଶ୍ଚୁତତରଂ ବଦତି ତିଷ୍ଠନ୍ଦାହ
 ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାଭିଜିତ୍ୟା ଆସୀନୋ ଯଜତ୍ୟସ୍ମିନ୍ନେବ ଲୋକେ ପ୍ରତିତିଷ୍ଠତି ଯତ୍
 କ୍ରୌଞ୍ଚମଦ୍ଵାହାଽଽସୁରଂ ତଦ୍ୟଦ୍ଋଦ୍ରଂ ମାନୁଷ୍ୟଂ ତଦ୍ୟଦକ୍ତୁରା ତସ୍ମଦେବମକ୍ତୁରାନୂତ୍ୟଂ

ସଦେବଦ୍ଵାର୍ଥ ବିଦ୍ଵାଂସୋ ବୈ (୧) ପୁରା ହୋତାରୋଽଭୁବନ୍ତସ୍ତାଦ୍ଵିଧୃତା ଅଧ୍ଵାନୋଽଭୁବନ୍
 ପଞ୍ଚାନଃ ସମରୁକ୍ଷନ୍ନକ୍ତବୈଦ୍ୟନ୍ୟଃ ପାଦୋ ଭବତି ବହିର୍ବୈଦ୍ୟନ୍ୟୋଽଥାନ୍ୟାହାଧ୍ଵନାଂ ବିଧୃତ୍ୟ
 ପ୍ରଥାମସଂରୋହାନ୍ନାଥୋ ଭୂତଂ ତୈବ ଭବିଷ୍ୟଜୀବଂ ରୁକ୍ଷେଽଥୋ ପରିମିତଂ
 ତୈବାପରିମିତଂ ଚାବଂ ରୁକ୍ଷେଽଥୋ ଗ୍ରାମ୍ୟାଂଶ୍ଚୈବ ପଶୁନାରୁଣ୍ୟାଂଶ୍ଚାବଂ ରୁକ୍ଷେଽଥୋ (୨)
 ଦେବଲୋକଂ ତୈବ ମନୁଷ୍ୟଲୋକଂ ଚାଭି ଜୟତି ଦେବା ବୈ ସାମିଧ୍ୟେନୀରୁନୃତ୍ୟଂ ଯୁଜ୍ଞଂ
 ନାନ୍ଦପଶ୍ୟନ୍-ସ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତୁଷ୍ଟୀମାଦ୍ଵାରମାଽଦ୍ଵାରୟତ୍ତେ ବୈ ଦେବା ଯୁଜ୍ଞମନ୍ଦପଶ୍ୟନ୍
 ଯତୁଷ୍ଠୀମାଦ୍ଵାରମାଦ୍ଵାରୟତି ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟାନ୍ନୃତ୍ୟାତ୍ୟା ଅଥୋ ସାମିଧ୍ୟେନୀରେବାଭ୍ୟନ୍ତ୍ୟଲୁକ୍ଷୋ
 ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦାଥୋ ତ୍ରପୟତ୍ୟବୈନାସ୍ତୁପ୍ୟତି ପ୍ରଜୟା ପଶୁଭି- (୩) ଯ ଏବଂ
 ବେଦଂ ଯଦେକୟାଽଽଦ୍ଵାରୟେଦେକାଂ ପ୍ରାଣୀନ୍ନାଦ୍ୟଦ୍ଵାଭ୍ୟାଂ ସ୍ଵେ ପ୍ରାଣୀନ୍ନାଦ୍ୟଭିସୃଭିରତି
 ତଦ୍ଵେତୟେକ୍ଵନ୍ୟାଽଽଦ୍ଵାରୟତି ମନସା ହ୍ୟନାସ୍ତମାପ୍ୟତେ ତିର୍ଯ୍ୟକ୍ତମା ଦ୍ଵାରୟତ୍ୟକ୍ଷ୍ମମ୍ବର-କାରଂ
 ବାକ୍-ଚ ମନଶ୍ଚାଽଽର୍ତ୍ତୀୟେତାମହଂ ଦେବେଭ୍ୟା ହବ୍ୟଂ ବହାମାତି ବାଗବ୍ରବାଦହଂ
 ଦେବେଭ୍ୟ ଇତି ମନସ୍ତୋ ପ୍ରଜାପତିଂ ପ୍ରଶ୍ନମୈତାଂ ସୋଽବ୍ରବାଚ୍ (୪) ପ୍ରଜାପତିର୍ଦ୍ଵିତୀରେବ
 ଡଂ ମନସୋଽସି ଯଜ୍ଞି ମନସା ଧାୟତି ତସ୍ମାତା ବଦତୀତି ତତ୍-ଶଲ୍ଲୁ ତୁଭ୍ୟଂ ନ ବାଚା
 କୁହବନ୍ତିତ୍ୟବ୍ରବାଚ୍ ତସ୍ମାନ୍ନନସା ପ୍ରଜାପତୟେ କୁହତି ମନଃ ଇବ ହି ପ୍ରଜାପତିଃ
 ପ୍ରଜାପତେରାସ୍ତ୍ୟେ ପରିଧୀନ୍-ସଂ ମାର୍ଷ୍ଠ ପୁନାତ୍ୟବୈନାନ୍ତିମଧ୍ଵମଂ ତ୍ରୟୋ ବୈ ପ୍ରାଣାଃ
 ପ୍ରାଣାନେବାଭି ଜୟତି ତ୍ରିଦଶିଶାଧ୍ୟାଂ ତ୍ରୟଂ (୫) ଇମେ ଲୋକା ଇମାନେବ ଲୋକାନୁଭି
 ଜୟତି ତ୍ରିରୁକ୍ତରାଧ୍ୟାଂ ତ୍ରୟୋ ବୈ ଦେବୟାନାଃ ପଞ୍ଚାନସ୍ତାନେବାଭି ଜୟତି ତ୍ରିରୂପଂ ବାଜୟତି
 ତ୍ରୟୋ ବୈ ଦେବଲୋକା ଦେବଲୋକାନେବାଭି ଜୟତି ଦ୍ଵାଦଶ ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ଦ୍ଵାଦଶ
 ମାସାଃ ସଂବହରଃ ସଂବହରମେବ ପ୍ରାଣାତ୍ୟଥୋ ସଂବହରମେବାସ୍ମା ଉପ ଦଧାତି

ସୁବର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତ୍ୟା ଆଦ୍ୟାରମା ଘାରୟତି ତିର ଇବ (୭) ବୈ ସୁବର୍ଣ୍ଣୋ ଲୋକଃ
 ସୁବର୍ଣ୍ଣମେବାସ୍ତେ ଲୋକଂ ପ୍ର ରୋଚୟତ୍ୟୁକ୍ତମା ଘାରୟତ୍ୟୁକ୍ତରିବ ହି ପ୍ରାଣଃ ସଂତତମା
 ଘାରୟତି ପ୍ରାଣାନାମନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟ ସଂତତ୍ୟା ଅଥୋ ରକ୍ଷସାମପହତ୍ୟେ ଯଂ କାମକ୍ଷେତ
 ପ୍ରମାୟୁକଃ ସ୍ୟାଦିତି ଜିହ୍ଵା ତସ୍ୟାଃଃଘାରୟେତ୍ ପ୍ରାଣମେବାସ୍ତାଜିହ୍ଵା ନୟତି ତାଜକ୍ ପ୍ର
 ମୀୟତେ ଶିରୋ ବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞସ୍ୟ ଯଦାଘାର ଆତ୍ମା ଧୁବା (୭) ଝଘାରମାଘାୟ ଧୁବାଃ
 ସମନଜ୍ୟାମନ୍ଦେବ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଶିରଃ ପ୍ରତି ଦଧାତ୍ୟଗ୍ନିର୍ଦେବାନାଂ ଦୁତ ଆସାଢ୍ଵେବ୍ୟାଃସୁରାଣାଂ
 ତୌ ପ୍ରଜାପତିଂ ପ୍ରଶ୍ନମୈତାଃ ସ ପ୍ରଜାପତିର୍ବ୍ରାହ୍ମଣମବ୍ରବୀଦେତଦ୍ଵି ବ୍ରହ୍ମତ୍ୟା ଶ୍ରୀବକ୍ଷେତ୍ରୀଦଂ
 ଦେବାଃ ଶୃଣୁତେତି ବାବ ତଦବ୍ରବୀଦ୍ଵିର୍ଦେବୋ ହୋତେତି ଯ ଏବ ଦେବାନାଂ ତମବୃଣୀତ
 ତତୋ ଦେବା (୮) ଅଭବନ୍ ପରାଃସୁରା ଯସ୍ୟୈବଂ ବିଦୁଷଃ ପ୍ରବରଂ ପ୍ରବୃଣତେ
 ଭବତ୍ୟାମନା ପରାଃସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ ଭବତି ଯଦ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣଶ୍ଚାବ୍ରାହ୍ମଣଶ୍ଚ ପ୍ରଶ୍ନମେକ୍ଵାତାଂ
 ବ୍ରାହ୍ମଣାୟାଂ ବ୍ରହ୍ମାଦ୍ୟଦ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟାହାଃଃମନେଃଧାହ ଯଦ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣଂ ପରାହାଃଃମାନଂ
 ପରାଃଃହ ତସ୍ମାଦ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ନ ପରୋଚ୍ୟଃ (୯) ॥ (ବା ଆରଣ୍ୟାଃଶ୍ଚାବ ରୁକ୍ଷେଽଥୋ ପଶୁଭିଃ
 ସୋଽବ୍ରବୀଦ୍ଋଣାର୍ଥ୍ୟାଂ ତ୍ରୟ ଇବ ଧୁବା ଦେବାଶ୍ଚାଭିଃଶକ୍ତ) ॥ ୨। ୫। ୧୧ ॥

(କାମ୍ୟେଷ୍ଠିୟାଜ୍ୟାପୁରୋଽନ୍ନବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆୟୁଷ୍ଠ ଆୟୁର୍ଦା ଅଗ୍ନି ଆ ପ୍ୟାୟସ୍ତ ସଂ ତେଽବଂ ତେ ହେତ୍ ଉଦୁଭିମଂ ପ୍ର ଶୋ ଦେବ୍ୟା
 ନୋ ଦିବୋଽଗ୍ନାବିଷ୍ଠୁ ଅଗ୍ନାବିଷ୍ଠୁ ଇମଂ ମେ ବରୁଣ ତଦ୍ଵା ଯାମ୍ୟଦୁ ତ୍ୟଂ ଚିତ୍ରମ୍ ॥
 ଅପାଂ ନପାଦା ହ୍ୟସ୍ଥାଦୁପସ୍ଥଂ ଜିହ୍ଵାନାମୁର୍ଧ୍ଵୋ ବିଦ୍ୟତଂ ବସାନଃ ।
 ତସ୍ୟ ଜ୍ୟେଷ୍ଠଂ ମହିମାନଂ ବହତ୍ରୀହିରଣ୍ୟବର୍ଣାଃ ପରି ଯନ୍ତି ଯହ୍ଵାଃ ॥
 ସ (୧) ମନ୍ୟା ଯଦ୍ଵ୍ୟପଂ ଯଦ୍ଵ୍ୟନ୍ୟାଃ ସମାନମୁର୍ବଂ ନନ୍ଦ୍ୟଃ ପୃଣନ୍ତି ।

ତମ୍ଭ ଶୁଚିଃ ଶୁଚିଃ ଦୀଦିବାଃ ସମ୍ପାଂ ନପାତଂ ପରି ତସ୍ମରାପଃ ॥
 ତମସ୍ମେରା ଯୁବତୟୋ ଯୁବାନଂ ମର୍ତ୍ତ୍ୟମାନାଃ ପରି ଯନ୍ତ୍ୟାପଃ ।
 ସ ଶୁକ୍ରେଣ ଶିଙ୍ଘନା ରେବଦଗ୍ନିର୍ଦୀଦାୟାନିଧ୍ୟୋ ଘୃତନିର୍ଣ୍ଣଗୁସ୍ମ ॥
 ଇନ୍ଦ୍ରାବରୁଣୟୋରୁହଃ ସମ୍ରାଜୋରବ ଆ ବୃଣେ । ତା ନୋ ମୃତାତ ଈଦୃଶେ ॥
 ଇନ୍ଦ୍ରାବରୁଣା ଯୁବମଧୁରାୟ ନୋ (୨) ବିଶେ ଜନାୟ ମହି ଶମଂ ଯଜ୍ଞତମ୍ ।
 ଦୀର୍ଘପ୍ରୟଜ୍ଞ୍ୟମତି ଯୋ ବନ୍ଧୁଷ୍ୟତି ବ୍ରହ୍ମଂ ଜୟେମ ପୃତନାସୁ ଦୁତ୍ୟଃ ॥
 ଆ ନୋ ମିତ୍ରାବରୁଣା ପ୍ର ବାହବା ।
 ଓଂ ନୋ ଅଗ୍ନେ ବରୁଣସ୍ୟ ବିଦ୍ଵାନ୍-ଦେବସ୍ୟ ହେତୋଽବଂ ଯାସିସୀଷାଃ ।
 ଯଜିଷ୍ଠୋ ବହିତମଃ ଶୋଶୁତାନୋ ବିଶ୍ଵା ଦ୍ଵେଷାଃ ଶି ପ୍ର ମୁମୁଷ୍ୟସ୍ମତ୍ ॥
 ସ ଓଂ ନୋ ଅଗ୍ନେଽବମୋ ଭବୋତୀ ନେଦିଷ୍ଠୋ ଅସ୍ୟା ଭୁଷସୋ ବ୍ୟୁଷ୍ଠୋ ।
 ଅବଂ ଯନ୍ତ୍ର ନୋ ବରୁଣଃ (୩) ରରାଣୋ ବାହି ମୃତୀକଃ ସୁହବୋ ନ ଏଧ୍ ॥
 ପ୍ରପ୍ରାୟମଗ୍ନିର୍ଭରତସ୍ୟ ଶୃଣ୍ଢେ ବି ଯତ୍-ସୂର୍ଯୋ ନ ରୋଚତେ ବୃହଦ୍-ଭାଃ ।
 ଅଭି ଯଃ ପୁରଂ ପୃତନାସୁ ତସ୍ମୈ ଦୀଦାୟ ଦୈବ୍ୟା ଅତିଥଃ ଶିବୋ ନଃ ॥
 ପ୍ର ତେ ଯନ୍ତି ପ୍ର ତ ଇନ୍ଦ୍ରମି ମହୁ ଭୁବୋ ଯଥା ବନ୍ଧ୍ୟା ନୋ ହବେଷୁ ।
 ଧର୍ମନ୍ତିବ ପ୍ରପା ଅସି ଦମଗ୍ନ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେ ପୁରବେ ପ୍ରଭୁ ରାଜନ୍ ॥ (୪)
 ବି ପାଜସ୍ଵା ବି ଜ୍ୟୋତିଷା ॥
 ସ ଦମଗ୍ନେ ପ୍ରତୀକେନ ପ୍ରତ୍ୟୋଷ ଯାତୁଧାନ୍ୟଃ । ଭରୁକ୍ଷୟେଷୁ ଦୀଦ୍ୟତ୍ ॥
 ତଃ ସୁପ୍ରତୀକଃ ସୁଦୃଶଃ ସ୍ଵଞ୍ଚମବିଦ୍ଵାଂସୋ ବିଦୁଷ୍ଠରଂ ସପେମ ।
 ସ ଯନ୍ତିଦିଶ୍ଵା ବୟୁନାନି ବିଦ୍ଵାନ୍ ପ୍ର ହବ୍ୟମଗ୍ନିରମୃତେଷୁ ବୋଚତ୍ ॥

ଅଂହୋମୁଚେ ବିବେଷ୍ୟ ଯନ୍ତୁ ବି ନ ଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ର ଶତ୍ରୁମିହିୟାଣି ଶତକ୍ରତୋଽନୁ ତେ ଦାୟି(୫)॥

(ଯଜ୍ଞୀଃ ସମଧିରାୟ ନେ ବରୁଣଂ ରାଜଂଶ୍ଚତୁଷ୍ଠଦାରିଂଶଚ) ॥ ୨। ୫। ୧୨॥

=||୦||=

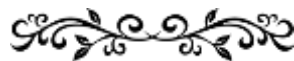
(ବିଶ୍ଵରୂପସ୍ଵଷ୍ଟେନ୍ଦ୍ରଂ ବ୍ରହ୍ମଂ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନଃ ସ ଥୈ ନାସୋମୟାଜ୍ୟେଷ ବୈ ଦେବରଥୋ ଦେବା ବୈ ନଚି
ନାୟଜ୍ଞୋଽଗ୍ନେ ମହାନ୍ତାନ୍ନିବାତମାୟୁଷ୍ଠେ ସ୍ଵାଦଶ ॥ ୧୨॥)

(ବିଶ୍ଵରୂପୋ ନୈନଂ ଶତରୂରାବଦ୍ୟ ବସୁ ପୂର୍ବେଦ୍ୟୁର୍ବାଜା ଇତ୍ୟଗ୍ନେ
ମହାନ୍ନିବାତମନ୍ୟା ଯନ୍ତି ଚତୁଃସପ୍ତତିଃ ॥ ୧୪॥)

(ବିଶ୍ଵରୂପୋନୁ ତେ ଦାୟି ॥)

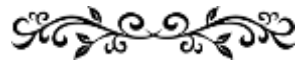
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଦ୍ଵିତୀୟାକାଣ୍ଡେ ପଞ୍ଚମଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୫ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଦ୍ଵିତୀୟାକାଣ୍ଡେ ଷଷ୍ଠଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ଅବଶିଷ୍ଟକର୍ମାଭିଧାନମ୍ |

(ପ୍ରୟାଜବିଧିଃ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ସ୍ଵମିଧ୍ୟୋ ଯଜତି ବସନ୍ତମେବର୍ତ୍ତନାମବଂ ରୁନ୍ଧେ ତନୁନପାତଂ ଯଜତି ଗ୍ରୀଷ୍ମମେବାର୍ବ ରୁନ୍ଧ
ଇତୋ ଯଜତି ବର୍ଷା ଏବାର୍ବ ରୁନ୍ଧେ ବର୍ହିୟଜତି ଶରଦମେବାର୍ବ ରୁନ୍ଧେ ସ୍ଵାହାକାରଂ ଯଜତି
ହେମନ୍ତମେବାର୍ବ ରୁନ୍ଧେ ତସ୍ମାତ୍-ସ୍ଵାହାକୃତା ହେମନ୍-ପ୍ରଶବୋଽବଂ ସୀଦନ୍ତି ସ୍ଵମିଧ୍ୟୋ
ଯଜତ୍ୟୁଷସଂ ଏବ ଦେବତାନାମବଂ ରୁନ୍ଧେ ତନୁନପାତଂ ଯଜତି ଯୁଜ୍ଞମେବାର୍ବ ରୁନ୍ଧ (୧)
ଇତୋ ଯଜତି ପଶୁମେବାର୍ବ ରୁନ୍ଧେ ବର୍ହିୟଜତି ପ୍ରଜାମେବାର୍ବ ରୁନ୍ଧେ ସ୍ଵମାନୟତ
ଉପଭୃତସ୍ତେଜୋ ବା ଆଜ୍ୟଂ ପ୍ରଜା ବର୍ହିଃ ପ୍ରଜାସ୍ତେବ ତେଜୋ ଦଧାତି ସ୍ଵାହାକାରଂ ଯଜତି
ବାଚମେବାର୍ବ ରୁନ୍ଧେ ଦଶ ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଡ଼ନ୍
ବିରାଡ୍-ବିରାଜ୍ଞୈବାନାଦ୍ୟମବଂ ରୁନ୍ଧେ ସ୍ଵମିଧ୍ୟୋ ଯଜତ୍ୟୁଷ୍ମିନ୍ନେବ ଲୋକେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି
ତନୁନପାତଂ ଯଜତି (୨) ଯୁଜ୍ଞ ଏବାବ୍ରତେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତାତୋ ଯଜତି ପଶୁସ୍ତେବ ପ୍ରତି
ତିଷ୍ଠତି ବର୍ହିୟଜତି ଯ ଏବ ଦେବୟାନାଃ ପଚ୍ଛାନସ୍ତେସ୍ତେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ସ୍ଵାହାକାରଂ ଯଜତି
ସୁବର୍ଗ ଏବ ଲୋକେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟେତାବନ୍ତୋ ବୈ ଦେବଲୋକାସ୍ତେସ୍ତେବ ଯଥାପୁର୍ବଂ ପ୍ରତି
ତିଷ୍ଠତି ଦେବାସୁରା ଏଷୁ ଲୋକେଷ୍ଠସ୍ଠର୍ଥନ୍ତ ତେ ଦେବାଃ ପ୍ରୟାଜୈରେଭ୍ୟା
ଲୋକେଭ୍ୟାଽସୁରାନ୍-ପ୍ରାଶୁଦନ୍ତ ତତ୍-ପ୍ରୟାଜାନାଂ (୩) ପ୍ରୟାଜତ୍ଵଂ ଯସ୍ୟୈବଂ ବିଦୁଷଃ
ପ୍ରୟାଜା ଇଜ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରେଭ୍ୟା ଲୋକେଭ୍ୟା ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନୁଦତେଽଭିକ୍ରାମଂ କୁହୋତ୍ୟଭିଜିତୈ
ୟୋ ବୈ ପ୍ରୟାଜାନାଂ ମିଥୁନଂ ବେଦ ପ୍ର ପ୍ରଜୟା ପଶୁର୍ଭିର୍ମିଥୁନୈର୍ଜୀୟତେ ସ୍ଵମିଧ୍ୟୋ

ବହ୍ନୀରିବ ଯଜତି ତନ୍ନପାତମେକମିବ ମିଥୁନଂ ତଦିତୋ ବହ୍ନୀରିବ ଯଜତି ବହିରେକମିବ
ମିଥୁନଂ ତଦେତସ୍ତୈ ପ୍ରୟାଜାନାଂ ମିଥୁନଂ ଯ ଏବଂ ବେଦ ପ୍ର (୪) ପ୍ରଜୟା
ପ୍ରଶୁଭିର୍ମିଥୁନୈର୍ଜାୟତେ ଦେବାନାଂ ବା ଅନିଷ୍ଟା ଦେବତା ଆସନ୍ନଥାସୁରା ଯଜ୍ଞମଜିହ୍ଵାଂ ସୁତେ
ଦେବା ଗାୟତ୍ରୀଂ ବ୍ୟୋହନ୍ ପଞ୍ଚାକ୍ଷରାଣି ପ୍ରାଚୀନାନି ତ୍ରୀଣି ପ୍ରତୀଚୀନାନି ତତୋ ବର୍ମ
ୟଜ୍ଞାୟାଭବହର୍ମ ଯଜମାନାୟ ଯତ୍-ପ୍ରୟାଜାନୁୟାଜା ଇଜ୍ୟନ୍ତେ ବର୍ମେବ ତଦ୍ୟଜ୍ଞାୟ କ୍ରିୟତେ
ବର୍ମ ଯଜମାନାୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାଭିଭୂତୈଃ ତସ୍ମାଦ୍ବରୂପଂ ପୁରସ୍ତାଦ୍ବର୍ଷୀୟଃ ପଶୁକ୍ରସୀୟୋ ଦେବା
ବୈ ପୁରା ରକ୍ଷୋଭ୍ୟ (୫) ଇତି ସ୍ଵାହାକାରେଣ ପ୍ରୟାଜେଷୁ ଯଜ୍ଞଂ ସଂକ୍ଷାପ୍ୟମପଶ୍ୟତଃ
ସ୍ଵାହାକାରେଣ ପ୍ରୟାଜେଷୁ ସମକ୍ଷାପୟନ୍ତି ବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞଂ ଛିନ୍ଦତି ଯସ୍ଵାହାକାରେଣ
ପ୍ରୟାଜେଷୁ ସଂ କ୍ଷାପୟତି ପ୍ରୟାଜାନିଷ୍ଠା ହବୀଂଷ୍ୟଭି ଘାରୟତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ସଂତତ୍ୟା
ଅଥୋ ହବିରେବାକ୍ରଥୋ ଯଥାପୁର୍ବମୁପୈତି ପିତା ବୈ ପ୍ରୟାଜାଃ ପ୍ରଜାଂନୁୟାଜା
ୟତ୍-ପ୍ରୟାଜାନିଷ୍ଠା ହବୀଂଷ୍ୟଭିଘାରୟତି ପିତୈବ ତତ୍-ପୁତ୍ରେଣ ସାଧାରଣଂ (୬) କୁରୁତେ
ତସ୍ମାଦାହୁର୍ଯଶ୍ଚୈବଂ ବେଦ ଯଶ୍ଚ ନ କଥା ପୁତ୍ରସ୍ୟ କେବଳଂ କଥା ସାଧାରଣଂ
ପିତୃରିତ୍ୟଶ୍ଚନମେବ ତଦ୍ୟତ୍-ପ୍ରୟାଜେଷ୍ଠିଷ୍ଠେଷୁ ଶ୍ଵନ୍ଦତି ଗାୟତ୍ରେୟଂ ତେନ ଗର୍ଭଂ ଧତ୍ତେ ସା
ପ୍ରଜାଂ ପ୍ରଶୁନ୍ ଯଜମାନାୟ ପ୍ର ଜନୟତି (୭) ॥ (ଯଜତି ଯଜ୍ଞମେବାବଂ ରୁନ୍ଧେ ତନ୍ନପାତଂ ଯଜତି
ପ୍ରୟାଜାନାମେବଂ ବେଦ ପ୍ର ରକ୍ଷୋଭ୍ୟଃ ସାଧାରଣଂ ପଞ୍ଚତ୍ରିଂଶକ) ॥ ୨। ୬। ୧॥

(ଆଜ୍ୟଭାଗୌ; ତଦୀୟେ ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ; ପ୍ରଧାନସ୍ୟ ହବିଷୋ ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ ତ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)
ଚକ୍ଷୁଷୀ ବା ଏତେ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଯଦାଜ୍ୟଭାଗୌ ଯଦାଜ୍ୟଭାଗୌ ଯଜତି ଚକ୍ଷୁଷୀ ଏବ
ତଦ୍ୟଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରତି ଦଧାତି ପୂର୍ବାର୍ଥେ କୁହୋତି ତସ୍ମାତ୍ ପୂର୍ବାର୍ଥେ ଚକ୍ଷୁଷୀ ପ୍ରବାହୁର୍-କୁହୋତି
ତସ୍ମାତ୍-ପ୍ରବାହୁକ୍-ଚକ୍ଷୁଷୀ ଦେବଲୋକଂ ବା ଅଗ୍ନିନା ଯଜମାନୋଽନୁ ପଶ୍ୟତି ପିତୃଲୋକଂ

ସୋମେନୋଉରାଧେଃସ୍ମେ ଜୁହୋତି ଦକ୍ଷିଣାଧେ ସୋମାନ୍ନେବମିବ ହୀମୌ
 ଲୋକାବନୟୋଲୋକୟୋରନ୍ତୁଷ୍ୟାତ୍ୟେ ରାଜାନୌ ବା ଏତୌ ଦେବତାନାଂ (୧)
 ଯଦୁଷ୍ମାଷୋମାବହୁରା ଦେବତାଂ ଜଜ୍ୟେତେ ଦେବତାନାଂ ବିଧୂତ୍ୟେ ତସ୍ମାଦ୍ରାଜ୍ଞା ମନୁଷ୍ୟା
 ବିଧୂତା ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି କିଂ ତଦ୍ୟଜ୍ଞେ ଯଜ୍ଞମାନଃ କୁରୁତେ ଯେନାନ୍ୟତୋଦତଶ୍ଚ
 ପଶୁନ୍ ଦାଧାରୋଽଭ୍ୟନ୍ତୋଦତଶ୍ଚେତ୍ୟତମନୁତ୍ୟାଃଽଜ୍ୟଭାରସ୍ୟ ଜୁଷାଶେନ ଯଜତି
 ତେନାନ୍ୟତୋଦତୋ ଦାଧାରତମନୁତ୍ୟ ହବିଷ ରୁଚା ଯଜତି ତେନୋଭ୍ୟନ୍ତୋଦତୋ ଦାଧାର
 ମୂର୍ଧ୍ନନ୍ତୀ ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟା ଭବତି ମୂର୍ଧାନମେବେନଂ ସମାନାନାଂ କରୋତି (୨)
 ନିୟୁତ୍ୟା ଯଜତି ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟେବ ପଶୁନ୍ ଯୁବତେ କେଶିନଂ ହ ଦାର୍ଭ୍ୟଂ କେଶୀ
 ସାତ୍ୟକାମିରୁବାଚ ସପ୍ତପଦାଂ ତେ ଶବ୍ଦରଂ ଶ୍ଵୋ ଯଜ୍ଞେ ପ୍ରୟୋକ୍ତାସ୍ତେ ଯସ୍ୟେ ବୀର୍ଯ୍ୟେଣ
 ପ୍ର ଜାତାନ୍ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନୁଦତେ ପ୍ରତି ଜନିଷ୍ୟମାଶାନ୍ ଯସ୍ୟେ
 ବୀର୍ଯ୍ୟେଣୋଭୟୋଲୋକୟୋଜ୍ୟୋତିର୍ଧିରେ ଯସ୍ୟେ ବୀର୍ଯ୍ୟେଣ ପୂର୍ବାଧେନାନୁଦ୍ଵାନ୍-ଭୁନକ୍ତି
 ଜଘନାଧେନ ଧେନୁରିତି ପୁରଷାଲକ୍ଷ୍ମା ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟା ଭବତି ଜାତାନେବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନ୍ ପ୍ର
 ଶୂଦତ ଉପରିଷ୍ଠାଲକ୍ଷ୍ମା (୩) ଯାଜ୍ୟା ଜନିଷ୍ୟମାଶାନେବ ପ୍ରତି ନୁଦତେ ପୁରଷାଲକ୍ଷ୍ମା
 ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟା ଭବତ୍ୟସ୍ମିନ୍ନେବ ଲୋକେ ଜ୍ୟୋତିର୍ଧିଉ ଉପରିଷ୍ଠାଲକ୍ଷ୍ମା ଯାଜ୍ୟାଽମୁଷ୍ମିନ୍ନେବ
 ଲୋକେ ଜ୍ୟୋତିର୍ଧିରେ ଜ୍ୟୋତିର୍ଘ୍ରତାବସ୍ମା ଇମୌ ଲୋକୌ ଭବତେ ଯ ଏବଂ ବେଦ
 ପୁରଷାଲକ୍ଷ୍ମା ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟା ଭବତି ତସ୍ମାତ୍ ପୂର୍ବାଧେନାନୁଦ୍ଵାନ୍ ଭୁନକ୍ତ୍ୟୁପରିଷ୍ଠାଲକ୍ଷ୍ମା
 ଯାଜ୍ୟା ତସ୍ମାଜଘନାଧେନ ଧେନୁର୍ଯ ଏବଂ ବେଦ ଭୁକ୍ତ ଏନମେତୌ ବଜ୍ର ଆଜ୍ୟଂ ବଜ୍ର
 ଆଜ୍ୟଭାଗୌ (୪) ବଜ୍ରୋ ବସର୍-କାରସ୍ତ୍ରିବୃତମେବ ବଜ୍ରଂ ସଂଭୃତ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାୟ ପ୍ର
 ହରତ୍ୟକ୍ଷ୍ମର୍-କାରମପଗୁର୍ଯ ବସର୍-କରୋତି ସ୍ତୃତ୍ୟେ ଗାୟତ୍ରୀ ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟା ଭବତି

ତ୍ରିଷ୍ଟୁର ଯାଜ୍ୟା ବ୍ରହ୍ମନ୍ତେବ ଶତ୍ରୁମହାରୟନ୍ତି ତସ୍ମାଦ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ମୁଖ୍ୟୋ ମୁଖ୍ୟୋ ଭବତି ଯ
ଏବଂ ବେଦ ପ୍ରେବେନଂ ପୁରୋହୁବାକ୍ୟନ୍ୟାଃ ପ୍ରଣୟତି ଯାଜ୍ୟନ୍ୟା ଗ୍ରାମୟତି
ବଷଟ୍-କାରେଣୈବେନଂ ପୁରୋହୁବାକ୍ୟନ୍ୟା ଦତ୍ତେ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଯାଜ୍ୟନ୍ୟା ପ୍ରତି (୫)
ବଷଟ୍-କାରେଣ ସ୍ଥାପୟତି ତ୍ରିପଦା ପୁରୋହୁବାକ୍ୟା ଭବତି ତ୍ରୟ ଇମେ ଲୋକା ଏଷ୍ଠେବ
ଲୋକେଷୁ ପ୍ରତିତିଷ୍ଠତି ଚତୁଷ୍ପଦା ଯାଜ୍ୟା ଚତୁଷ୍ପଦ ଏବ ପଶୁନବ ରୁନ୍ଧେ ହ୍ୟକ୍ଷରୋ
ବଷଟ୍-କାରୋ ହିପାଦ୍ୟଜ୍ଞମାନଃ ପଶୁଷ୍ଠେବୋପରିଷ୍କାତ୍ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ଗାୟତ୍ରୀ
ପୁରୋହୁବାକ୍ୟା ଭବତି ତ୍ରିଷ୍ଟୁଗ୍ୟାଜ୍ୟେଷା ବୈ ସ୍ତପ୍ତପଦା ଶବ୍ଦରା ଯଦ୍ଵା ଏତୟା ଦେବା
ଅଶିକ୍ଷତଦଶକୁବନ୍ ଯ ଏବଂ ବେଦ ଶକ୍ଳୋତ୍ୟେବ ଯଜ୍ଞିଷ୍ଠତି (୬) ॥

(ଦେବତାନାଂ କରୋତ୍ୟପରିଷ୍କାଳ୍ପାଃ ତାଗୌ ପ୍ରତି ଶକ୍ଳୋତ୍ୟେବ ହେ ଚ) ॥ ୨। ୬। ୨ ॥

(ଆଗ୍ନେୟପୁରୋଡାଶବିଧିଃ; କପାଳନାଶେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଂ ଚ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ପ୍ରଜାପତିର୍ଦେବେଭ୍ୟା ଯଜ୍ଞାନ୍ ବ୍ୟାଦିଶସ୍ଥ ଆତ୍ମନାଜ୍ୟମଧତ୍ ତଂ ଦେବା ଅବ୍ରୁବନ୍ତେଷ ବାବ
ୟଜ୍ଞୋ ଯଦାଜ୍ୟମପ୍ୟେବ ନୋତ୍ରାସ୍ଥିତି ସୋହବ୍ରବୀଦ୍ୟଜାନ୍ ବ ଆଜ୍ୟଭାଗାବୁପ ସ୍ଵଶାନୁଭି
ଘାରୟନ୍ତି ତସ୍ମାଦ୍ୟଜ୍ଞତ୍ୟାଜ୍ୟଭାଗାବୁପ ସ୍ଵଶନ୍ତ୍ୟଭି ଘାରୟନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି କସ୍ମାତ୍
ସ୍ତତ୍ୟାଦ୍ୟାତୟାମାନ୍ୟନାନି ହବୀଂଷ୍ୟୟାତୟାମାଜ୍ୟମିତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟ (୧) ମିତି
ବୁଧାଦୟାତୟାମା ହି ଦେବାନାଂ ପ୍ରଜାପତିରିତି ଛନ୍ଦାଂସି ଦେବେଭ୍ୟାଽପାକ୍ରାମନ୍
ବୋଽଭାଗାନି ହବ୍ୟଂ ବକ୍ଷ୍ୟାମ ଇତି ତେଭ୍ୟଂ ଏତକ୍ତୁରବତ୍ତମଧାରୟନ୍-ପୁରୋହୁବାକ୍ୟାନ୍ଧୈ
ୟାଜ୍ୟାନ୍ଧୈ ଦେବତାନ୍ଧୈ ବଷଟ୍-କାରାୟ ଯକ୍ତୁରବତ୍ତଂ ଜୁହୋତି ଛନ୍ଦାଂସ୍ୟେବ
ତତ୍-ପ୍ରୀଣାତି ତାନ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ରୀତାନି ଦେବେଭ୍ୟା ହବ୍ୟଂ ବହତ୍ୟଜିରସୋ ବା ଇତ ଉତ୍ତମାଃ
ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମାୟତଦୃଷ୍ଟୟୋ ଯଜ୍ଞବାସ୍ତବ୍ୟବାୟତେ (୨) ଽପଶ୍ୟନ୍-ପୁରୋଡାଶଂ କୁର୍ମଂ

ଭୂତଃ ସର୍ପତଃ ତମସ୍ତୁବନ୍ଧିଦ୍ରାୟ ଧୂୟସ୍ତୁ ବୃହସ୍ପତିରେ ଧୂୟସ୍ତୁ ବିଶ୍ଵେଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟା
 ଧୂୟସ୍ତୁ ସେତି ସ ନାଧୂୟତ ତମସ୍ତୁବନ୍ଧିଦ୍ରାୟେ ଧୂୟସ୍ତୁ ସୋଽଗ୍ନେଽଧୂୟତ
 ଯଦାଗ୍ନେୟୋଽଷ୍ଟାକପାଲୋଽମାବାସ୍ୟାୟାଂ ତ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ୍ୟାଂ ଚାତୁର୍ଥତୋ ଭବତି ସୁବର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ
 ଲୋକସ୍ୟାଭିର୍ଜିତ୍ୟେ ତମସ୍ତୁବନ୍ କଥାଽହାସ୍ତା ଇତ୍ୟନ୍ତୁ ପାଞ୍ଚୋଽଭୁବମିତ୍ୟବ୍ରବୀଦ୍ୟଥାଽକ୍ଷୋଽନ୍ତୁ
 ପାଞ୍ଚୋ (୩) ଽବାହ୍ନିତ୍ୟେବମବାଽଽରମିତ୍ୟପରିଷ୍ଠାଦଭ୍ୟଜ୍ୟାଧସ୍ତାଦୁପାନକ୍ତି ସୁବର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ
 ଲୋକସ୍ୟ ସମାଷ୍ଟେ ସର୍ବାଣି କପାଳାନ୍ୟଭି ପ୍ରଥୟତି ତାବତଃ
 ପୁରୋତାଶାନୁମୁଷ୍ଟିଲୋକେଽଭି ଜୟତି ଯୋ ବିଦଗ୍ରଃ ସ ନୈରୁତୋ ଯୋଽଶ୍ଵତଃ ସ
 ରୌଦ୍ରୋ ଯଃ ଶୁତଃ ସ ସଦେବସ୍ତସ୍ମାଦବିଦହତା ଶୂତଂକୃତ୍ୟଃ ସଦେବଦ୍ଵାୟ ଭସ୍ମନାଽଭି
 ବାସୟତି ତସ୍ମାନ୍ନାଽସେନାସ୍ମି ଛନ୍ଦଂ ବେଦେନାଭି ବାସୟତି ତସ୍ମାତ୍ (୪) କେଶିଃ ଶିରଂଛନ୍ଦଂ
 ପ୍ରତ୍ୟୁତଂ ବା ଏତଦସ୍ମାଲୋକାଦଗତଂ ଦେବଲୋକଂ ଯଚ୍ଛୁତଃ ହବିରନଭି ଘାରିତମଭି
 ଘାର୍ଯ୍ୟୋହାସୟତି ଦେବତ୍ରେବୈନଦ୍-ଗମୟତି ଯଦ୍ୟେକଂ କପାଳଂ ନଶ୍ୟେଦେକୋ ମାସଃ
 ସଂବହରସ୍ୟାନବେତଃ ସ୍ୟାଦଥ ଯଜମାନଃ ପ୍ର ମୀଢେତ ଯଦ୍ ସ୍ତେ ନଶ୍ୟେତାଂ ହୌ
 ମାସୌ ସଂବହରସ୍ୟାନବେତୌ ସ୍ୟାତାମଥ ଯଜମାନଃ ପ୍ର ମୀଢେତ ସଂଖ୍ୟାୟୋହାସୟତି
 ଯଜମାନସ୍ୟ (୫) ଗୋପୀଥାୟ ଯଦି ନଶ୍ୟେଦାଶ୍ଵିନଂ ଦ୍ଵିକପାଳଂ ନିର୍ବପେଦ୍
 ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ଵ୍ୟମେକ କପାଳମଶ୍ଵିନୌ ବୈ ଦେବାନାଂ ଭିଷଜୌ ତାଭ୍ୟାମେବାସ୍ମୈ ଭେଷଜଂ
 କରୋତି ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ଵ୍ୟ ଏକକପାଲୋ ଭବତ୍ୟନୟୋର୍ବା ଏତନ୍ନଶ୍ୟତି
 ଯନ୍ନଶ୍ୟତ୍ୟନୟୋରେବୈନଦ୍ଵିୟତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ (୬) ॥

(ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ ତେଽକ୍ଷୋଽନ୍ତୁପାଞ୍ଚୋ ବେଦେନାଭି ବାସୟତି ତସ୍ମାଦ୍ୟଜମାନସ୍ୟ ହାତ୍ରିଂଶଜ) ॥୨।୬।୩॥

(ବେଦିନିର୍ମାଣମ୍ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ଦେବସ୍ୟା ଦ୍ଵା ସବିତୁଃ ପ୍ରସବ ଇତି ଶ୍ୟମା ଦତ୍ତେ ପ୍ରସୂତ୍ୟା ଅଶ୍ଵିନୋର୍ବାହୁଭ୍ୟାମିତ୍ୟାହାଶ୍ଵିନୌ
 ହି ଦେବାନାମଧୂର୍ମ୍ନୁ ଆସ୍ତ୍ରାଂ ପୁଷ୍ଟୋ ହସ୍ତାଭ୍ୟାମିତ୍ୟାହ ଯତୈଃ ଶତଭୃଷ୍ଣିରସି ବାନସ୍ପତ୍ୟୋ
 ଦ୍ଵିଷ୍ଠତୋ ବଧ ଇତ୍ୟାହ ବଜ୍ରମେବ ତସ୍ୟ ଶ୍ୟତି ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାୟ ପ୍ରହରିଷ୍ୟନ୍-ସ୍ତମ୍ଭ
 ଯଜୁହ୍ଵିତ୍ୟେତାବତୀ ବୈ ପୃଥୁବୀ ଯାବତୀ ବେଦିସ୍ତସ୍ୟା ଏତାବତ ଏବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ନିର୍ଭଜତି
 (୧) ତସ୍ମାନ୍ନାଭାଗଂ ନିର୍ଭଜତି ତ୍ରିହ୍ଵରତି ତ୍ରୟ ଇମେ ଲୋକା ଏଭ୍ୟ ଏବୈନଂ ଲୋକେଭ୍ୟୋ
 ନିର୍ଭଜତି ତୁଷ୍ଟାଂ ଚତୁର୍ଥଃ ହରିତ୍ୟପରିମିତାଦେବୈନଂ ନିର୍ଭଜତ୍ୟୁର୍ଭଜତି ଯଦେବାସ୍ୟା ଅମେଧଂ
 ତଦପି ହତ୍ୟୁର୍ଭଜତି ତସ୍ମାଦୋଷଧୟଃ ପରା ଭବତି ମୂଳଂ ଛିନତି ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟେବ ମୂଳଂ
 ଛିନତି ପିତୃଦେବତ୍ୟାତି ଖାତେୟତୀଂ ଖନତି ପ୍ରଜାପତିନା (୨) ଯଜ୍ଞମୁଖେନ ସଂ ମିତାମା
 ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟେ ଖନତି ଯଜ୍ଞମାନମେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗମୟତି ଦକ୍ଷିଣତୋ ବର୍ଷାୟଂ କରୋତି
 ଦେବଯଜ୍ଞନସ୍ୟେବ ରୂପମକଃ ପୁରୀଷବତୀଂ କରୋତି ପ୍ରଜା ବୈ ପଶବଃ ପୁରୀଷଂ
 ପ୍ରଜୟେବୈନଂ ପଶୁଭିଃ ପୁରୀଷବତଂ କରୋତ୍ୟୁର୍ଭଜଂ ପରିଗ୍ରାହଂ ପରି ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟେତାବତୀ
 ବୈ ପୃଥୁବୀ ଯାବତୀ ବେଦିସ୍ତସ୍ୟା ଏତାବତ ଏବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ନିର୍ଭଜ୍ୟାଃଃମନ୍ ଉର୍ଭରଂ
 ପରିଗ୍ରାହଂ ପରି ଗୃହ୍ଣାତି କୁରମିବ ବା (୩) ଏତତ୍-କରୋତି ଯଦ୍ଵେଦିଂ କରୋତି ଧା ଅସି
 ସ୍ତ୍ରଧା ଅସୀତି ଯୋୟତ୍ୟେତେ ଶାନ୍ତ୍ୟେ ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀରା ସାଦୟତ୍ୟାପୋ ବୈ ରକ୍ଷୋଽଗ୍ନୀ
 ରକ୍ଷସାମପହତ୍ୟେ ଶ୍ୟସ୍ୟ ବର୍ମନ୍-ସାଦୟତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ସଂତତ୍ୟେ ଯଂ ଦ୍ଵିଷ୍ୟାତ୍
 ଧାୟେକ୍ଷୁଚୈବୈନମପୟତି (୪) ॥

(ଭଜତି ପ୍ରଜାପତିନେବ ବୈ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୨ । ୬ । ୪ ॥

(ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାଂଶ ॥ ପ୍ରାଂଶପତି ଋଷିଃ)

ବ୍ରହ୍ମବିଦିନୋ ବଦନ୍ତ୍ୟଦ୍-ଭିକ୍ଷୁବୀଂଷି ପ୍ରୋକ୍ତାଃ କେନାପି ଇତି ବ୍ରହ୍ମଣୋତି ବ୍ରହ୍ମାଦ୍-ଭିକ୍ଷୁବୀଂଷି ପ୍ରୋକ୍ତାଃ ବ୍ରହ୍ମଣାଂ ପ ଲୁପ୍ତାବର୍ତ୍ତଃ ପ୍ରୋକ୍ତାଃ ମେଧାମେବେନିତ୍-କରୋତି ବେଦିଂ ପ୍ରୋକ୍ତତ୍ୟକ୍ତା ବା ଏଷାଂଲୋକାଂମେଧା ଯଦ୍ବେଦିମେଧାମେବେନାଂ କରୋତି ଦିବେ ଭାଂକ୍ଷରୀକ୍ଷାୟ ଯା ପୃଥୁବ୍ୟେ ଦେତି ବର୍ତ୍ତମାନାଦ୍ୟ ପ୍ରା-(୧) କ୍ଷତ୍ୟକ୍ତ୍ୟ ଏବେନିଲୋକେତ୍ୟଃ ପ୍ରୋକ୍ତାଃ କୁରମିବ ବା ଏତଦ୍-କରୋତି ଯଦ୍-ଖନତ୍ୟପୋ ନି ନିକ୍ଷତି ଶାନ୍ତ୍ୟ ପୁରସ୍ତାତ୍-ପ୍ରସ୍ତରଂ ଗୃହୀତି ମୁଖ୍ୟମେବେନି କରୋତୀୟତଂ ଗୃହୀତି ପ୍ରାଂଶପତିନା ଯଜ୍ଞମୁଖେନ ସଂ ମିତଂ ବର୍ତ୍ତମାନଃ ସ୍ତୁତି ପ୍ରାଂଶ ବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥୁବୀ ବେଦିଂ ପ୍ରାଂଶ ଏବ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ପ୍ରତି ଷ୍ଟାପୟତ୍ୟନିତିଦୃଶ୍ୟଂ ସ୍ତୁତି ପ୍ରାଂଶେବେନି ପ୍ରାଂଶିରନିତିଦୃଶ୍ୟଂ କରୋତ୍ୟ- (୨) ଉତ୍ତଂ ବର୍ତ୍ତମାନଂ ପ୍ରସ୍ତରଂ ସାଦୟତି ପ୍ରାଂଶ ବେ ବର୍ତ୍ତମାନମାନଃ ପ୍ରସ୍ତରୋ ଯଜ୍ଞମାନମେବାୟଜ୍ଞମାନାଦୁତ୍ତଂ କରୋତି ତସ୍ମାଦ୍ୟଜ୍ଞମାନୋଽୟଜ୍ଞମାନାଦୁତ୍ତରୋଽକ୍ଷୟତି ବ୍ୟାବୃତ୍ୟା ଅନିକ୍ଷି ହବିଷ୍ଠତମେବେନିଂ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଗମୟତି ତ୍ରେଧାଂନିକ୍ଷି ତ୍ରୟ ଲମେ ଲୋକା ଏତ୍ୟ ଏବେନି ଲୋକେତ୍ୟାଂନିକ୍ଷି ନ ପ୍ରତି ଶୃଣୋତି ଯଦ୍-ପ୍ରତି ଶୃଣୋତ୍ୟନିଧିଂ ଭାବୁକଂ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ସ୍ୟାଦୁପରୀବ ପ୍ର ହରତ୍ୟ (୩) ପରୀବ ହି ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକୋ ନି ଯଜ୍ଞତି ବୃଷ୍ଟିମେବାସ୍ତେ ନି ଯଜ୍ଞତି ନାତ୍ୟଗ୍ରଂ ପ୍ର ହରେଦ୍ୟଦତ୍ୟଗ୍ରଂ ପ୍ରହରେଦତ୍ୟାସାରିଣ୍ୟଧିମୋନୀଶୁକା ସ୍ୟାନ୍ ପୁରସ୍ତାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟସ୍ୟେଦ୍ୟଦ୍-ପୁରସ୍ତାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟସ୍ୟେଦ୍ ସୁବର୍ଗାଲୋକାଦ୍ୟଜ୍ଞମାନଂ ପ୍ରତି ନୁଦେତ୍ ପ୍ରାଂଶଂ ପ୍ର ହରତି ଯଜ୍ଞମାନମେବ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଗମୟତି ନ ବିଷ୍ଠଂ ବି ଯଜ୍ଞାଦ୍ୟଦିଷ୍ଠଂ ବିନ୍ଦୁୟାତ୍- (୪) ସ୍ତ୍ରୀସ୍ୟ ଜାୟେତୋଧିମୁଦ୍ୟୋତ୍ୟଧିମିବ ହି ପୁଂସଃ ପୁମାନେବାସ୍ୟ ଜାୟେତେ ଯଦ୍-ଶ୍ରେୟନି

ବୋପବେଷେଣ ବା ଯୋଯୁପ୍ୟେତ୍ ସ୍ଫୁଟିରେବାସ୍ୟ ସା ହସ୍ତେନ ଯୋଯୁପ୍ୟେତ୍ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ
 ଗୋପୀଥାୟ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି କିଂ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଯଜ୍ଞମାନ ଇତି ପ୍ରସ୍ତର ଇତି ତସ୍ୟ କ୍ଵ
 ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକ ଇତ୍ୟାହବନୀୟ ଇତି ବ୍ରହ୍ମାଦ୍ୟତ୍-ପ୍ରସ୍ତରମାହବନୀୟେ ପ୍ରହରତି
 ଯଜ୍ଞମାନମେବ (୫) ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଗମୟତି ବି ବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞମାନୋ ଲିଖତେ
 ଯତ୍-ପ୍ରସ୍ତରଂ ଯୋଯୁପ୍ୟେତ୍ ବହିରନ୍ତୁ ପ୍ର ହରତି ଶାନ୍ତ୍ୟା ଅନାରୟଣ ଇବ ବା ଏତହ୍ୟଧିର୍ଯ୍ୟୁଃ
 ସ ଈଶ୍ଵରୋ ବେପନୋ ଭବିତୋର୍ଧ୍ଵବାଃସୀତୀମାମୁଭି ମୃଶତୀୟଂ ବୈ ଧୁବାଃସ୍ୟାମେବ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠତି ନ ବେପନୋ ଭବତ୍ୟଗାମନଂସ୍ଵାଦିତ୍ୟାହ ଯତ୍-ବ୍ରହ୍ମାଦଗନ୍ଧବିରିତ୍ୟଗ୍ନାବଗ୍ନିଂ
 ଗମୟେନ୍ନିର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞମାନଃ ସୁବର୍ଗାଲୋକାଦ୍-ଭଜେଦଗନ୍ଧିତ୍ୟେବ ବ୍ରହ୍ମାଦ୍ୟଜ୍ଞମାନମେବ ସୁବର୍ଗଂ
 ଲୋକଂ ଗମୟତି (୬)॥

(ଆସାଦ୍ୟ ପ୍ରନତିଦୃଶ୍ୟ କରୋତି ହରତି ବିଷ୍ଣୁଯାଦ୍ୟଜ୍ଞମାନମେବାଗ୍ନିରିତି ସ୍ଵପ୍ରଦଶ ଚ) ॥ ୨। ୬। ୫॥

(ଉପାଂଶୁୟଜଃ; ସ୍ଵିଷ୍ଟକୃତ୍ ଚ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ଅଗ୍ନେସ୍ତୟୋ ଜ୍ୟାୟାଃ ସୋ ଭ୍ରାତର ଆସନ୍ ତେ ଦେବେଭ୍ୟା ହବ୍ୟଂ ବହନ୍ତଃ ପ୍ରାମୀୟନ୍ତ
 ସୋଽଗ୍ନିରବିଭେଦିନ୍ତଂ ବାବ ସ୍ୟ ଆର୍ତ୍ତିମାଽରିଷ୍ୟତୀତି ସ ନିଲାୟନ୍ତ ସୋଽପଃ ପ୍ରାବିଶନ୍ତଂ
 ଦେବତାଃ ପ୍ରେଷ୍ଠମୈଚ୍ଛନ୍ତଂ ମସ୍ୟଃ ପ୍ରାବ୍ରବୀଉମାଶପଦ୍ଧିନ୍ୟାଧିୟା ଭା ବଧାସୁର୍ଯ୍ୟୋ ମା ପ୍ରାବୋତ
 ଇତି ତସ୍ମାନ୍ନସ୍ୟାଧିଧିୟା ଧ୍ଵନ୍ତି ଶପ୍ତୋ (୧) ହି ତମନ୍ଦବିନ୍ଦନ୍ତମାବ୍ରବନ୍ତୁପ ନ ଆ ବର୍ତ୍ତସ୍ଵ
 ହବ୍ୟଂ ନୋ ବହେତି ସୋଽବ୍ରବୀଦ୍ଵରଂ ବୃଣୌ ଯଦେବ ଗୃହୀତସ୍ୟାହୁତସ୍ୟ ବହିଃପରିଧି
 ସ୍ଵୟାତ୍ ତନ୍ତେ ଭ୍ରାତୃଶାଂ ଭାଗଧେୟମସଦିତି ତସ୍ମାଦ୍ୟତ୍-ଗୃହୀତସ୍ୟାହୁତସ୍ୟ ବହିଃପରିଧି
 ସ୍ଵୟତି ତେଷାଂ ତଦ୍-ଭାଗଧେୟଂ ତାନେବ ତେନ ପ୍ରୀଣାତି ପରିଧୀନ୍ ପରି ଦଧାତି
 ରକ୍ଷସ୍ଵାମପହତ୍ୟେ ସଃ ସ୍ଵର୍ଗୟତି (୨) ରକ୍ଷସ୍ଵାମନନ୍ଦବଚାରାୟ ନ ପୁରସ୍ତାତ୍ ପରି

ଦଧାତ୍ୟାଦିତ୍ୟୋ ହେୟବୋଦ୍ୟନ୍ ପୁରସ୍ତାଦ୍ରକ୍ଷାଂ ସ୍ୟପ ହନ୍ତ୍ୟର୍ଥେ ସ୍ତମିଧାବା
 ଦଧାତୁପରିଷ୍ଟାଦେବ ରକ୍ଷାଂ ସ୍ୟପ ହନ୍ତି ଯଜୁଷ୍ୟାଂ ନ୍ୟାଂ ତୁଷ୍ଟୀମନ୍ୟାଂ ମିଥୁନଢାୟ ସ୍ତେ ଆ
 ଦଧାତି ହିପାଦ୍ୟଜମାନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ସ ଥୈ ଯଜେତ ଯୋ
 ଯଜ୍ଞସ୍ୟାଂଽର୍ତ୍ୟା ବସୀୟାନ୍-ସ୍ୟାଦିତି ଭୂପତୟେ ସ୍ବାହା ଭୁବନପତୟେ ସ୍ବାହା ଭୂତାନାଂ (୩)
 ପତୟେ ସ୍ବାହେତି ସ୍ବଜ୍ଞମନ୍ତୁ ମନ୍ତୟେତ ଯଜ୍ଞସ୍ୟେବ ତଦାର୍ତ୍ୟା ଯଜମାନୋ ବସୀୟାନ୍ ଭବତି
 ଭୂୟସୀହି ଦେବତାଃ ପ୍ରାଣାତି ଜାମି ବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞସ୍ୟ କ୍ରିୟତେ ଯଦନ୍ବଞ୍ଚୋ
 ପୁରୋତାଶାବୁପାଂଶୁୟାଜମନ୍ତୁରା ଯଜତ୍ୟଜାମିତ୍ଵାୟାଥୋ ମିଥୁନଢାୟାଗ୍ନିରୁମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକ
 ଆସୀଦ୍ୟମୋଽସ୍ମିନ୍ ତେ ଦେବା ଅବୁବନ୍ଧେତେମୌ ବି ପୟ୍ମହାମେତ୍ୟନ୍ନାଦ୍ୟେନ ଦେବା ଅଗ୍ନି
 (୪) ମୁପାମନ୍ତୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟେନ ପିତରୋ ଯମଂ ତସ୍ମାଦଗ୍ନିର୍ଦେବାନାମନ୍ନାଦୋ ଯମଃ ପିତୃଣାଂ
 ରାଜା ଯ ଏବଂ ବେଦ ପ୍ର ରାଜ୍ୟମନ୍ନାଦ୍ୟମାପ୍ନୋତି ତସ୍ମା ଏତଦ୍-ଭାଗଧେୟଂ ପ୍ରାୟଜ୍ଞନ୍
 ଯଦଗ୍ନୟେ ସ୍ବିଷ୍ଟକୃତେଽବଦ୍ୟତି ଯଦଗ୍ନୟେ ସ୍ବିଷ୍ଟକୃତେଽବଦ୍ୟତି ଭାଗଧେୟେନୈବ ତଦୁଦ୍ରଂ
 ସମର୍ଥୟତି ସ୍ବକୃଶ୍ଚକୃଦବଂ ଦ୍ୟତି ସ୍ବକୃଦିବ ହି ରୁଦ୍ର ଉତ୍ତରାଧୀଦବଂ ଦ୍ୟତେଷା ବୈ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ
 (୫) ଦିକ୍-ସ୍ବାୟାମେବ ଦିଶି ରୁଦ୍ରଂ ନିରବଦୟତେ ଦ୍ଵିରୁଭି ଘାରୟତି ଚତୁରବଦସ୍ୟାଂଽପ୍ତ୍ୟେ
 ପ୍ରଶବୋ ବୈ ପୂର୍ବା ଆହୁତୟ ଏଷ ରୁଦ୍ରୋ ଯଦଗ୍ନିର୍ଯଦ୍-ପୂର୍ବା ଆହୁତୀରୁଭି ଗୁହ୍ମୟାଦୁଦ୍ରାୟ
 ପଶୁନପି ଦଧାଦପଶୁୟଜମାନଃ ସ୍ୟାଦତିହାୟ ପୂର୍ବା ଆହୁତୀର୍ଜୁହୋତି ପଶୁନାଂ ଗୋପୀଥାୟ
 (୬)॥ (ଶ୍ଵସ୍ତର୍ଶୟତି ଭୂତାନାମଗ୍ନିଂ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ସ୍ଵସ୍ତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୨। ୬। ୬॥

(ଇତୋପାହ୍ଵାନମ୍ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ମନୁଃ ପୃଥୁବ୍ୟା ଯଜ୍ଞିୟମୈଚ୍ଛସ ଘୃତଂ ନିଷିଜ୍ଞମବିନ୍ଦସୋଽବ୍ରବୀକ୍ଳୋଽସ୍ୟେଶ୍ଵରୋ ଯଜ୍ଞେଽପି
 କର୍ତ୍ତୋରିତି ତାବବ୍ରୁତାଂ ମିତ୍ରାବରୁଣୌ ଗୋରୂବାଂଽବମୀଶ୍ଵରୌ କର୍ତ୍ତୋଃ ସ୍ଵ ଇତି ତୌ

ତତ୍ତ୍ଵେ ଗାଂ ସମୈରନ୍ଧତାଂ ସା ଯତ୍ରନ୍ଧତ୍ର ନ୍ୟକ୍ରାମିତ୍ତତୋ ଘୃତମପୀତ୍ୟତ୍ ତସ୍ମାଦ୍
 ଘୃତପଦ୍ମ୍ୟତ୍ୟତ୍ରେ ତଦସ୍ୟୈ ଜନ୍ନୋପହୃତଂ ରଥକ୍ରୁରଂ ସହ ପୃଥୁବ୍ୟତ୍ୟାହ୍ରେ (୧) ଯଂ ବୈ
 ରଥକ୍ରୁରମିମାମେବ ସହାନ୍ନାଦ୍ୟେନୋପ ହ୍ଵୟତ୍ ଉପହୃତଂ ବାମଦେବ୍ୟଂ
 ସହାନ୍ନିକ୍ଷେଣେଶେତ୍ୟାହ ପ୍ରଶବୋ ବୈ ବାମଦେବ୍ୟଂ ପ୍ରଶୁନେବ ସହାନ୍ନିକ୍ଷେଣୋପ ହ୍ଵୟତ୍
 ଉପହୃତଂ ବୃହସ୍ପତ୍ୟ ଦିବେତ୍ୟାହ୍ନିରଂ ବୈ ବୃହଦିରାମେବ ସହ ଦିବୋପ ହ୍ଵୟତ୍ ଉପହୃତାଃ
 ସପ୍ତ ହୋତ୍ରା ଇତ୍ୟାହ୍ ହୋତ୍ରା ଏବୋପ ହ୍ଵୟତ୍ ଉପହୃତା ଧେନୁଃ (୨) ସହର୍ଷଭେତ୍ୟାହ
 ମିଥୁନମେବୋପ ହ୍ଵୟତ୍ ଉପହୃତୋ ଭୂକ୍ଷଃ ସଶେତ୍ୟାହ ସୋମପୀଥମେବୋପ ହ୍ଵୟତ୍
 ଉପହୃତାଂ୩ ହୋ ଇତ୍ୟାହ୍ଃଃଃମାନମେବୋପ ହ୍ଵୟତ ଆମା ହ୍ଵ୍ୟପହୃତାନାଂ ବସିଷ୍ଠ
 ଇତ୍ରାମୁପ ହ୍ଵୟତେ ପ୍ରଶବୋ ବା ଇତା ପ୍ରଶୁନେବୋପ ହ୍ଵୟତେ ଚତୁରୁପ ହ୍ଵୟତେ
 ଚତୁଷ୍ପାଦୋ ହି ପ୍ରଶବୋ ମାନବୀତ୍ୟାହ ମନୁହ୍ଵ୍ୟତା (୩) ମଗ୍ରେଃପଶ୍ୟଦ୍ ଘୃତପଦୀତ୍ୟାହ
 ଯଦେବାସ୍ୟୈ ପଦାଦ୍ ଘୃତମପୀତ୍ୟତ୍ ତସ୍ମାଦେବମାହ ମୈତ୍ରାବରୁଣୀତ୍ୟାହ ମିତ୍ରାବରୁଣୌ
 ହ୍ଵ୍ୟନାଂ ସମୈରନ୍ଧତାଂ ବ୍ରହ୍ମ ଦେବକୃତମୁପହୃତମିତ୍ୟାହ ବ୍ରହ୍ମେବୋପ ହ୍ଵୟତେ ଦୈବ୍ୟା
 ଅଧିର୍ଯ୍ୟ ଉପହୃତା ଉପହୃତା ମନୁଷ୍ୟା ଇତ୍ୟାହ ଦେବମନୁଷ୍ୟାନେବୋପ ହ୍ଵୟତେ ଯ ଇମଂ
 ଯଜ୍ଞମବାନ୍ ଯେ ଯଜ୍ଞପତିଂ ବଧ୍ନାମିତ୍ୟାହ (୪) ଯଜ୍ଞାୟ ଚୈବ ଯଜ୍ଞମାନାୟ ଚାଃଶିଷ୍ଠମା
 ଶାସ୍ତ୍ର ଉପହୃତେ ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ଇତ୍ୟାହ ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ଏବୋପ ହ୍ଵୟତେ ପୂର୍ବଜେ
 ରତାବରୀ ଇତ୍ୟାହ ପୂର୍ବଜେ ହ୍ଵ୍ୟତେ ରତାବରୀ ଦେବୀ ଦେବପୁତ୍ରେ ଇତ୍ୟାହ ଦେବୀ
 ହ୍ଵ୍ୟତେ ଦେବପୁତ୍ରେ ଉପହୃତୋଃଋଂ ଯଜ୍ଞମାନ ଇତ୍ୟାହ ଯଜ୍ଞମାନମେବୋପ ହ୍ଵୟତ୍
 ଉତ୍ତରସ୍ୟାଂ ଦେବୟଜ୍ୟାୟାମୁପହୃତୋ ଭୂୟସି ହବିଷ୍ଠରଣ ଉପହୃତୋ ଦିବ୍ୟ ଧାମନୁପହୃତ
 (୫) ଇତ୍ୟାହ ପ୍ରଜା ବା ଉତ୍ତରା ଦେବୟଜ୍ୟା ପ୍ରଶବୋ ଭୂୟୋ ହବିଷ୍ଠରଣଂ ସୁବର୍ଣୋ

ଲୋକୋ ଦିବ୍ୟଂ ଧାମେଦମସୀଦମସୀତେସବ ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ରିୟଂ ଧାମୋପ ହୁୟତେ ବିଶ୍ଵମସ୍ୟ
ପ୍ରିୟମୁପ ହୁତମିତ୍ୟାହାଛନ୍ଦର୍-କାରମେବୋପ ହୁୟତେ (୬)॥

(ଆହ ଧେନୁରେତାଂ ବଧାନିତ୍ୟାହ ଧାମନ୍ତୁପହୁତଶ୍ଚୁଷ୍ଠିଃଶଜ) ॥ ୨। ୬। ୭॥

(ଇତାଭକ୍ଷଣଂ; ପ୍ରାଶିତ୍ରଭକ୍ଷଣଂ ଚ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ପ୍ରଶବୋ ବା ଇତା ସ୍ଵୟମା ଦତ୍ତେ କାମମେବାଃଃମନା ପଶୁନାମା ଦତ୍ତେ ନ ହ୍ୟନ୍ୟଃ କାମଂ
ପଶୁନଂ ପ୍ରୟଜ୍ଞତି ବାଚସ୍ପତିରେ ଭା ହୁତଂ ପ୍ରାଶ୍ଵାମୀତ୍ୟାହ ବାଚମେବ ଭାଗଧେୟେନ
ପ୍ରାଶାତି ସଦସ୍ପତିରେ ଭା ହୁତଂ ପ୍ରାଶ୍ଵାମୀତ୍ୟାହ ସ୍ଵଗାକୃତ୍ୟେ ଚତୁରବତ୍ ଉବତି ହବିର୍ବେ
ଚତୁରବତ୍ ପ୍ରଶବଶ୍ଚତୁରବତ୍ ଯଜ୍ଞୋତା ପ୍ରାଶ୍ଵାୟାଜ୍ଞୋତା (୧) ଧର୍ତ୍ତିମାଛ୍ଛେଦ୍ୟଦଗ୍ନୋ
କୁହୁୟାଦୁଦ୍ରାୟ ପଶୁନପି ଦଧାଦପଶୁର୍ଯଜମାନଃ ସ୍ୟାହାଚସ୍ପତିରେ ଭା ହୁତଂ ପ୍ରାଶ୍ଵାମୀତ୍ୟାହ
ପ୍ରୋଃକ୍ଷମେବେନଜୁହୋତି ସଦସ୍ପତିରେ ଭା ହୁତଂ ପ୍ରାଶ୍ଵାମୀତ୍ୟାହ ସ୍ଵଗାକୃତ୍ୟେ ପ୍ରାଶ୍ଵତି
ତୀର୍ଥ ଏବ ପ୍ରାଶ୍ଵତି ଦକ୍ଷିଣଂ ଦଦାତି ତୀର୍ଥ ଏବ ଦକ୍ଷିଣଂ ଦଦାତି ବି ବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞଂ (୨)
ହିନ୍ଦତି ଯନ୍ଧଧିତଃ ପ୍ରାଶ୍ଵତ୍ୟଦ୍-ଭିର୍ମାଜ୍ଞନ୍ତି ଆପୋ ବୈ ସର୍ବା ଦେବତା ଦେବତାଭିରେବ
ୟଜ୍ଞଃ ସଂ ଚନ୍ଦତି ଦେବା ବୈ ଯଜ୍ଞାଦୁଦ୍ରମତ୍ରରାୟନ୍-ସ ଯଜ୍ଞମବିଧିତଂ ଦେବା ଅଭି
ସମଗଚ୍ଛନ୍ତି କଳ୍ପତାଂ ନ ଇଦମିତି ଡେଃବୁବନ୍-ସ୍ଵିଷ୍ଠଂ ବୈ ନ ଇଦଂ ଭବିଷ୍ୟତି ଯଦିମଃ
ରାଧୟିଷ୍ୟାମ ଇତି ତଦ୍-ସ୍ଵିଷ୍ଠକୃତଃ ସ୍ଵିଷ୍ଠକୃତ୍ ତସ୍ୟାଃଃବିଜ୍ଞଂ ନି- (୩) ରକୃତନ୍ ଯବେନ୍
ସଂମିତଂ ତସ୍ମାଦ୍ୟବମାତ୍ରମବ ଦ୍ୟେଦ୍ୟଜ୍ୟାୟୋଃବଦ୍ୟେଦ୍ରୋପୟେଭଦ୍ୟଜ୍ୟସ୍ୟ ଯଦୁପ ଚ
ସ୍ଵଶୀୟାଦଭି ଚ ଘାରୟେଦୁଭୟତଃ ସଂଶ୍ରାୟି କୁର୍ଯାଦବଦାୟାଭି ଘାରୟତି ଦ୍ଵିଃ ସଂ
ପଦ୍ୟତେ ଦ୍ଵିପାଦ୍ୟଜମାନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ଯଜ୍ଞିରଶ୍ଵାନମତିହରେଦନଭିବିଜ୍ଞଂ ଯଜ୍ଞସ୍ୟାଭି
ବିଧେଦଗ୍ନେଶ ପରି ହରତି ତୀର୍ଥେନୈବ ପରି ହରତି ତଦ୍-ପୁଷ୍ଟେ ପୟହରତ୍ତଦ୍ (୪) ପୁଷା

ପ୍ରାଣ୍ୟ ଦତୋଽରୁଣଭସ୍ମାତ୍-ପୁଷା ପ୍ରପିଷ୍ଠଭାଗୋଽଦନ୍ତକୋ ହି ତଂ ଦେବା ଅବୁବନ୍ତୁ ବି ବା
 ଅୟମାଧ୍ୟାପ୍ରାଣିତ୍ରିୟୋ ବା ଅୟମଭୂଦିତି ତଦ୍-ବୃହସ୍ପତିଋକ୍ ପୟଃସରନ୍-ସୋଽବିଭେଦ୍
 ବୃହସ୍ପତିରିଷ୍ଠଂ ବାବ ସ୍ୟ ଆର୍ତ୍ତିମାଽରିଷ୍ୟତୀତି ସ ଏତଂ ମନ୍ତ୍ରମପଶ୍ୟତ୍-ସୁୟସ୍ୟ ଡା ଚକ୍ଷୁଷା
 ପ୍ରତି ପଶ୍ୟାମୀତ୍ୟବ୍ରବୀନ ହି ସୁୟସ୍ୟ ଚକ୍ଷୁଃ (୫) କିଂ ତନ ହିନସ୍ତି ସୋଽବିଭେଦ୍
 ପ୍ରତିଗୁହ୍ମତଂ ମା ହିଂସିଷ୍ୟତୀତି ଦେବସ୍ୟ ଡା ସବିତୁଃ ପ୍ରସବେଽଶ୍ୱିନୋର୍ବାହୁଭ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ଟୋ
 ହସ୍ତାଭ୍ୟାଂ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ମାମୀତ୍ୟବ୍ରବୀତ୍ ସବିତୃପ୍ରସୂତ ଏବୈନଦ୍-ବ୍ରହ୍ମଣା ଦେବତାଭିଃ
 ପ୍ରତ୍ୟଗୃହ୍ମାତ୍ ସୋଽବିଭେଦ୍ ପ୍ରାଶ୍ନତଂ ମା ହିଂସିଷ୍ୟତୀତ୍ୟଗ୍ନେଷ୍ଟ୍ରାଽଽସ୍ୟେନ
 ପ୍ରାଶ୍ନାମୀତ୍ୟବ୍ରବୀନ ହ୍ୟଗ୍ନେରାସ୍ୟଂ କିଂ ତନ ହିନସ୍ତି ସୋଽବିଭେଦ୍ (୬) ପ୍ରାଶିତଂ ମା
 ହିଂସିଷ୍ୟତୀତି ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ୟୋଦରେଣେତ୍ୟବ୍ରବୀନ ହି ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ୟୋଦରଂ କିଂ ତନ ହିନସ୍ତି
 ବୃହସ୍ପତେର୍ବ୍ରହ୍ମଣେତି ସ ହି ବ୍ରହ୍ମିଷ୍ଠୋଽପ ବା ଏତସ୍ମାତ୍ ପ୍ରାଣାଃ କ୍ରାମନ୍ତି ଯଃ ପ୍ରାଶିତଂ
 ପ୍ରାଶ୍ନାତ୍ୟଦ୍-ଭିର୍ମାର୍ଜୟିତ୍ବା ପ୍ରାଣାନ୍-ହଂ ମୃଶତେଽମୃତଂ ବୈ ପ୍ରାଣା ଅମୃତମାପଃ ପ୍ରାଣାନେବ
 ଯଥାସ୍ନାନମୁପ ଝୟତେ (୭)॥

(ପ୍ରାଶ୍ନାୟାଜୋତା ଯଜ୍ଞଂ ନିରହରୁକ୍ତଜର୍ମୁରାସ୍ୟଂ କିଂ ତନ ହିନସ୍ତି ସୋଽବିଭେଦତୁଷ୍ଟଭାରିଂଶଜ)॥ ୨।୬।୮॥

(ଅନୁୟାଜାଃ; ସୁକ୍ତବାକାଣ୍ଡ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ଅଗ୍ନୀଧି ଆ ଦଧାତ୍ୟଗ୍ନିମୁଖାନେବର୍ତୁନ୍ ପ୍ରାଣାତି ସମିଧିମା ଦଧାତୁ୍ୟଭରାସାମାହୁତୀନାଂ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅଥୋ ସମିଦ୍ଧତ୍ୟେବ ଜୁହୋତି ପରିଧୀନ୍-ହଂ ମାର୍ଷ୍ଠି ପୁନାତ୍ୟେବୈନାନ-
 ସ୍ତକୃସ୍ତକୃସ୍ତଂ ମାର୍ଷ୍ଠି ପରାତିବ୍ ହ୍ୟେତହିଁ ଯଜ୍ଞଶ୍ଚତୁଃ ସଂପଦ୍ୟତେ ଚତୁଷ୍ପାଦଃ ପ୍ରଶବଃ
 ପଶୁନେବାବଂ ରୁଷେ ବ୍ରହ୍ମନ୍ ପ୍ର ସ୍ଥାସ୍ୟାମ୍ ଇତ୍ୟାହାତୁ ବା ଏତହିଁ ଯଜ୍ଞଃ ଶ୍ରିତୋ (୧) ଯତ୍ର
 ବ୍ରହ୍ମା ଯତ୍ରେବ ଯଜ୍ଞଃ ଶ୍ରିତସ୍ତତ ଏବୈନମା ରଭତେ ଯଜ୍ଞସ୍ତେନ ପ୍ରମାବେଦ୍ଵେପନଃ

ସ୍ୟାଦ୍ୟଜ୍ଞୀଷ୍ଠା ଶୀର୍ଷକ୍ରିମାନ୍-ସ୍ୟାଦ୍ୟତ୍ ତୁଷ୍ଟୀମାସୀତାସଂପ୍ରଭୋ ଯଜ୍ଞଃ ସ୍ୟାତ୍-ପ୍ରତିଷ୍ଠେତ୍ୟେବ
 ବ୍ରୁୟାଦ୍ବାଚି ବୈ ଯଜ୍ଞଃ ଶ୍ରୀତୋ ଯଜ୍ଞେବ ଯଜ୍ଞଃ ଶ୍ରୀତସ୍ତତ ଏବୈନ୍ ଽ ସଂ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଦେବ
 ସବିତରେତତ୍ତେ ପ୍ରା (୨) ଽଽହେତ୍ୟାହ ପ୍ରସୂତ୍ୟେ ବୃହସ୍ପତିର୍ବ୍ରହ୍ମେତ୍ୟାହ ସ ହି ବ୍ରହ୍ମିଷ୍ଠଃ ସ
 ଯଜ୍ଞଂ ପାହି ସ ଯଜ୍ଞପତିଂ ପାହି ସ ମାଂ ପାହୀତ୍ୟାହ ଯଜ୍ଞାୟ ଯଜମାନାୟାଽଽମନ୍ତେ
 ତେଭ୍ୟ ଏବାଽଽଶିଷ୍ମମା ଶାସ୍ତେଽନୀର୍ତ୍ୟା ଆଶ୍ରାବ୍ୟାଽଽହ ଦେବାନ୍ ଯଜେତି ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ
 ବଦନ୍ତୀଷ୍ଠା ଦେବତା ଅଥ କତମ ଏତେ ଦେବା ଇତି ଛନ୍ଦାଂସୀତି ବ୍ରୁୟାଦ୍-ଗାୟତ୍ରୀଂ
 ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭଂ (୩) ଜଗତୀମିତ୍ୟଥୋ ଖଲ୍ଲାହୁର୍ବାହୁଣା ବୈ ଛନ୍ଦାଂସୀତି ତାନୈବ ତଦ୍ୟଜତି
 ଦେବାନାଂ ବା ଇଷ୍ଠା ଦେବତା ଆସନ୍ଥାସ୍ମିନୋଦଂବ୍ଧଲ୍ଭଂ ଦେବା
 ଆହୁତୀଭିରନୁୟାଜେଷ୍ଠନ୍ଦବିନ୍ଦନ୍ ଯଦନୁୟାଜାନ୍ ଯଜତ୍ୟଗ୍ନିମେବ ତସମିନ୍ ଏତଦୁବୈ
 ନାମାଽଽସୁର ଆସୀସ ଏତହିଁ ଯଜ୍ଞସ୍ୟାଽଽଶିଷମବୃଞ୍ଚ ଯଦ୍ ବ୍ରୁୟାଦେତ (୪) ଦୁଁ ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ବୀ
 ଭଦ୍ରମଭୂଦିତ୍ୟେତଦୁମେବାଽଽସୁରଂ ଯଜ୍ଞସ୍ୟାଽଽଶିଷଂ ଗମୟେଦିଦଂ ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ବୀ
 ଭଦ୍ରମଭୂଦିତ୍ୟେବ ବ୍ରୁୟାଦ୍ୟଜମାନମେବ ଯଜ୍ଞସ୍ୟାଶିଷଂ ଗମୟତ୍ୟାୟ୍ ସୁକ୍ରବାକମୁତ
 ନମୋବାକମିତ୍ୟାହେଦମରାତ୍-ଶ୍ଳେତି ବାବୈତଦାହୋପଶ୍ରୀତୋ ଦିବଃ ପୃଥୁବ୍ୟୋରିତ୍ୟାହ
 ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବ୍ୟୋହିଁ ଯଜ୍ଞ ଉପଶ୍ରୀତ ଓମନ୍ତତୀ ତେଽସ୍ମିନ୍ ଯଜ୍ଞେ ଯଜମାନ୍ ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ବୀ (୫)
 ସ୍ତାମିତ୍ୟାହାଽଽଶିଷମେବୈତାମା ଶାସ୍ତେ ଯଦ୍-ବ୍ରୁୟାତ୍-ସୁପାବସାନା ଚ ସ୍ବଧବସାନା ଚେତି
 ପ୍ରମାୟୁକୋ ଯଜମାନଃ ସ୍ୟାଦ୍ୟଦା ହି ପ୍ରମାୟୁତେଽଥେମାୟୁପାବସ୍ୟତି ସୁପଚରୁଣା ଚ
 ସ୍ବଧଚରୁଣା ଚେତ୍ୟେବ ବ୍ରୁୟାଦ୍ବରୀୟସୀମେବାଶ୍ଵେ ଗବ୍ୟୁତିମା ଶାସ୍ତେ ନ ପ୍ରମାୟୁକୋ ଭବତି
 ତୟୋରାବିଦ୍ୟଗ୍ନିରିଦଂ ହବିରବୁଷ୍ପତେତ୍ୟାହ ଯା ଅୟାଶ୍ଵ (୬) ଦେବତାସ୍ତା ଅରୀରଧାମେତି
 ବାବୈତଦାହ ଯନ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ପ୍ରତିବେଶଂ ଯଜ୍ଞସ୍ୟାଽଽଶୀର୍ଗଞ୍ଛେଦା ଶାସ୍ତେଽୟଂ

ଯଜ୍ଞମାନୋଽସାବିତ୍ୟାହ ନିର୍ଦ୍ଦଶ୍ୟେବୈନଂ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଗମୟତ୍ୟାୟୁରା ଶାସ୍ତ୍ର
ସୁପ୍ରଜାସ୍ତମା ଶାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାହଂଽଶିଷ୍ମେବୈତାମା ଶାସ୍ତ୍ର ସଜାତବନ୍ୟାମା ଶାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାହ
ପ୍ରାଣା ବୈ ସଞ୍ଜାତାଃ ପ୍ରାଣାନେବ (୭) ନାନ୍ତରେତି ତଦ୍ଵିଦ୍ଦେବୋ ଦେବେଭ୍ୟା ବନତେ
ବନ୍ୟମଗ୍ନେର୍ମାନୁଷ୍ଠା ଇତ୍ୟାହଂବିଦ୍ଦେବେଭ୍ୟା ବନ୍ତୁତେ ବନ୍ୟଂ ମନୁଷ୍ୟେଭ୍ୟ ଇତି
ବାବୈତଦାହେହ ଗତିର୍ବାମସ୍ୟେଦଂ ତୁ ନମୋ ଦେବେଭ୍ୟ ଇତ୍ୟାହ ଯାଶ୍ଚୈବ ଦେବତା
ଯଜ୍ଞତି ଯାଶ୍ଚ ନ ତାଭ୍ୟ ଏବୋଭୟାଭ୍ୟା ନମଂସ୍ବରୋତ୍ୟାମନୋଽନୀର୍ତ୍ତ୍ୟ (୮)॥

(ଶ୍ରୀତସ୍ତେ ପ୍ର ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭମେତଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ଯା ଅୟାନ୍ତ ପ୍ରାଣାନେବ ଷଷ୍ଠ-ଚତୁର୍ଥୀଂଶକ) ॥ ୨। ୬। ୯॥

(ଶଂୟୁବାକମନ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟା; ପଢ଼ୀସଂଯୁଜାଶ୍ଚ ॥ ପ୍ରଜାପତି ଋଷିଃ)

ଦେବା ବୈ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ ସ୍ବଗାକର୍ତ୍ତାରଂ ନାବିନ୍ଦତେ ଶଂୟୁଂ ବାହ୍ନସ୍ତ୍ୟମବ୍ରୁବନ୍ତିମଂ ନୋ ଯୁଜ୍ଞଂ
ସ୍ବଗା କୁର୍ବିତି ସୋଽବ୍ରବୀସ୍ବରଂ ବୃଣୌ ଯଦେବାବ୍ରାହ୍ମଣୋଽଗ୍ରାଧ୍ୟାମେ ଯଜାତୈ ସା ମେ
ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟାଽଽଶୀରସ୍ବିତି ତସ୍ମାଦ୍ୟଦବ୍ରାହ୍ମଣୋଽଗ୍ରାଧ୍ୟାମେ ଯଜତେ ଶଂୟୁମେବ ତସ୍ୟ
ବାହ୍ନସ୍ତ୍ୟଂ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟାଽଽଶୀଗଞ୍ଜତ୍ୟେତନ୍ନମେତ୍ୟବ୍ରବୀକ୍ତିଂ ମେ ପ୍ରଜାୟା (୧) ଇତି
ଯୋଽପଗୁରାତୈ ଶତେନ ଯାତୟାଦ୍ୟା ନିହନତ୍ ସହସ୍ରୈଶ ଯାତୟାଦ୍ୟା ଲୋହିତଂ
କରବଦ୍ୟାବତଃ ପ୍ରସ୍ବଦ୍ୟ ପାଂସୁନ୍-ସଂ ଗୁହ୍ମାଭାବତଃ ସଂବସୁରାନ୍ ପିତୃଲୋକଂ ନ ପ୍ର
ଜାନାଦିତି ତସ୍ମାଦ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟ ନାପ ଗୁରେତୁ ନ ନି ହନ୍ୟାନ୍ ଲୋହିତଂ କୁର୍ଯାଦେତାବତା
ହୈନସା ଭବତି ତଚ୍ଛଂୟୋରା ବୃଣୀମହ ଇତ୍ୟାହ ଯୁଜ୍ଞମେବ ତତ୍-ସ୍ବଗା କରୋତି ତ (୨)
ଛଂୟୋରା ବୃଣୀମହ ଇତ୍ୟାହ ଶଂୟୁମେବ ବାହ୍ନସ୍ତ୍ୟଂ ଭାଗଧେୟେନ ସମର୍ଥୟତି ଗାତୁଂ
ଯୁଜ୍ଞାୟ ଗାତୁଂ ଯୁଜ୍ଞପତୟ ଇତ୍ୟାହଂଽଶିଷ୍ମେବୈତାମା ଶାସ୍ତ୍ର ସୋମଂ ଯଜତି ରେତଂ
ଏବ ତଦଧାତି ଦ୍ଵଷାରଂ ଯଜତି ରେତଂ ଏବ ହିତଂ ଦ୍ଵଷା ରୂପାଶି ବି କରୋତି ଦେବାନାଂ

ପଦ୍ମାର୍ଜଜତି ମିଥୁନଭାୟାନ୍ନିଂ ଗୁହପତିଂ ଯଜତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ଜାମି ବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞସ୍ୟ କ୍ରିୟତେ

(୩) ଯଦାଜ୍ୟେନ ପ୍ରୟାଜା ଇଜ୍ୟକ୍ତ ଆଜ୍ୟେନ ପଦ୍ମାସଂୟାଜା ରଚମନୁଚ୍ୟ

ପଦ୍ମାସଂୟାଜାନାମୁଚା ଯଜ୍ଞତ୍ୟଜାମିଭାୟାଥୋ ମିଥୁନଭାୟ ପଞ୍ଚିପ୍ରାୟଣୋ ବୈ ଯଜ୍ଞଃ

ପୂଜ୍-ତ୍ୟଦୟନଃ ପଞ୍ଚ ପ୍ରୟାଜା ଇଜ୍ୟକ୍ତେ ତଦାରଃ ପଦ୍ମାସଂୟାଜାଃ ସମିଷ୍ଟୟଜ୍ଞଃ ପଞ୍ଚମଂ

ପଞ୍ଚିମେବାନୁ ପ୍ରୟତି ପଞ୍ଚିମନୁଦ୍ୟତି (୪) ॥

(ପ୍ରଜାୟାଃ କରୋତି ତତ୍-କ୍ରିୟତେ ତ୍ରୟସ୍ତିଂଶକ) ॥ ୨। ୬। ୧୦ ॥

(ସଂବର୍ଣ୍ଣେଷ୍ଠିହୌତ୍ରମନ୍ତଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ୟୁଷ୍ମା ହି ଦେବହୂତମାଂ ଅଶ୍ଵାଂଂ ଅଗ୍ନେ ରଥୀରିବ । ନି ହୋତା ପୁର୍ୟଃ ସଦଃ ॥

ଭୂତ ନୋ ଦେବ ଦେବାଂ ଅଛା ବୋଚୋ ବିଦୁଷ୍ଠରଃ । ଶ୍ରଦ୍ଧିଶ୍ଵା ବାୟା କୃଧ୍ ॥

ଭଂ ହ ଯଦ୍ୟବିଷ୍ଠ୍ୟ ସହସଃ ସୁନବାହୁତ । ରତାବା ଯଜ୍ଞିୟୋ ଭୁବଃ ॥

ଅୟମଗ୍ନିଃ ସହସ୍ତ୍ରିଣୋ ବାଜସ୍ୟ ଶତିନିସ୍ଵତିଃ । ମୁଧା କବୀ ରୟାଣାମ୍ ॥

ତଂ ନେମିମୁଭବୋ ଯଥାଂନମସ୍ତ ସହୃତିଭିଃ । ନେଦୀୟୋ ଯଜ୍ଞ (୧) ମଙ୍ଗିରଃ ॥

ତସ୍ମୈ ନୁନମଭିଦ୍ୟାବେ ବାଚା ବିରୁପ ନିତ୍ୟୟା । ବୃଷ୍ଟେ ଚୋଦସ୍ତ ସୁଷ୍ଠୁତିମ୍ ॥

କମ୍ ଶ୍ଵିଦସ୍ୟ ସେନୟାଂଗ୍ନୋପାକଟକ୍ଷସଃ । ପ୍ରଣିଂ ଗୋଷ୍ଠି ସ୍ତରାମହେ ॥

ମା ନୋ ଦେବାନାଂ ବିଶଃ ପ୍ରସ୍ନାତୀରିବୋସ୍ରାଃ । କୁଶଂ ନ ହାସୁରଘ୍ନିୟାଃ ॥

ମା ନଃ ସମସ୍ୟ ଦୁତ୍ୟଃ ପରିଦ୍ଵେଷସୋ ଅଂହୁତିଃ । ଭୂମିର୍ନ ନାବମା ବଧୀତ୍ ॥

ନମସ୍ତେ ଅଗ୍ନି ଓଜସେ ଗୁଣତି ଦେବ କୁଷ୍ଠୟଃ । ଅମୈ (୨) ରମିତ୍ରମର୍ଦୟ ॥

କୁବିଷ୍ଠୁ ନୋ ଗବିଷ୍ଠୟୋଂଗ୍ନେ ସଂବେଷିଷୋ ରୟିମ୍ । ଭରୁକୃଦୁରୁଶଂସ୍ତୁଧ୍ ॥

ମା ନୋ ଅସ୍ମିନ୍ନହାଧୁନେ ପରା ବର୍ଗ୍-ଭାରୁଭୃଦ୍ୟଥା । ସଂବର୍ଗ୍ଂ ସଂ ରୟିଂ ଜୟ ॥

ଅନ୍ୟମସ୍ତଦ୍-ଭିନ୍ନା ଲୟମଗ୍ନେ ସିଷ୍ଟୁ ଦୁଷ୍ଟନା । ବର୍ଧା ନେ ଅମବଚ୍ଛବଃ ॥
 ଯସ୍ୟାକ୍ଷୁଷ୍ଣନମସ୍ତନଃ ଶମୀମଦୁର୍ମଖସ୍ୟ ବା । ତଂ ଘେଦୁଗ୍ନିର୍ବୁଧାଃବତି ॥
 ପରସ୍ୟା ଅଧି (୩) ସଂବତୋଽବରାଂ ଅଭ୍ୟା ତର । ଯତ୍ରାହମସ୍ମି ତାଂ ଅବ ॥
 ବିଦ୍ଧା ହି ତେ ପୁରା ବୟମଗ୍ନେ ପିତୃର୍ଯଥାଽବସଃ । ଅଧାତେ ସୁମ୍ନମୀମ ହେ ॥
 ଯ ଉଗ୍ର ଲବ ଶର୍ଯୁହା ତିଗ୍ନଶୃଙ୍ଗୋ ନ ବଂସଗଃ । ଅଗ୍ନେ ପୁରୋ ରୁରୋଜିଥ ॥
 ସଖାୟଃ ସଂ ବଃ ସମ୍ୟଞ୍ଜମିଷ୍ଠଂ ସ୍ତୋମଂ ଚାଗ୍ନୟେ ।
 ବର୍ଷିଷ୍ଠାୟ ଶ୍ରିତୀନାମୁର୍ଜୋ ନୟ-ତ୍ତେ ସହସ୍ବତେ ॥
 ସଂ ସମିଦୁ୍ୟବସେ ବୃଷ୍ଣନଗ୍ନେ ବିଶ୍ଵାନୟର୍ଯ ଆ ।
 ଲତସ୍ତଦେ ସମିଧସେ ସ ନୋ ବସୁନ୍ୟା ଭର ॥
 ପ୍ରଜାପତେ ସ ବେଦ ସୋମାପୁଷଶ୍ଚେମୌ ଦେବୌ (୪) ॥
 (ୟଞ୍ଜମମୈରଧି ବୃଷ୍ଣନେକାନ୍ନ ବିଂଶତିଶ୍ଵ) ॥ ୨ । ୬ । ୧୧ ॥

(ପିତୃୟଞ୍ଜହବିଷାଂ ହୌତ୍ରମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଉଶନ୍ତସ୍ତା ହବାମହ ଉଶନ୍ତଃ ସମିଧୀମହି ।
 ଉଶନ୍ତୁଶନ୍ତ ଆ ବହ ପିତୃନ୍ ହବିଷେ ଅଭବେ ॥
 ଭଂ ସୋମ ପ୍ରତିକିତୋ ମନୀଷା ଭଂ ରଜିଷ୍ଠମନୁ ନେଷ୍ଠି ପଲ୍ଲୀମ୍ ।
 ତବ ପ୍ରଣୀତୀ ପିତରୋ ନ ଲୟୋ ଦେବେଷୁ ରତ୍ନମଭଜନ୍ତ ଧୀରାଃ ॥
 ଭୟା ହି ନଃ ପିତରଃ ସୋମ ପୁର୍ବେ କର୍ମାଣି ତୁକ୍ଷୁଃ ପବମାନୁ ଧୀରାଃ ।
 ବଦ୍ଧନବାତଃ ପରିଧୀଂ ରପୋର୍ଣ୍ଣ ବୀରେଭିରଶ୍ଵୈର୍ମନ୍ଥବା ଭବା (୧) ନଃ ॥
 ଭଂ ସୋମ ପିତୃଭିଃ ସଂବିଦ୍ମାନୋଽନୁ ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ଆ ତତନ୍ତ ।

ତସ୍ମିନ୍ ତ ଇନ୍ଦୋ ହବିଷା ବିଧେନ ବନ୍ଧଃ ସ୍ୟାନ୍ ପତନ୍ନୋ ରତ୍ନଶାମ୍ ॥
 ଅଗ୍ନିଷ୍ଠାଭାଃ ପିତରଂ ଏହ ଗଞ୍ଜତଃ ସଦଃ ସଦଃ ସଦତ ସୁପ୍ରଶୀତୟଃ ।
 ଅଭା ହବୀଂଷି ପ୍ରୟତାନି ବହିଷ୍ୟଥା ରତ୍ନଃ ସର୍ବବୀରଂ ଦଧାତନ ॥
 ବହିଷଦଃ ପିତର ଉତ୍ୟର୍ବାଗିନା ବୋ ହବ୍ୟା ଚକୃମା ଜୁଷଧ୍ଵମ୍ ।
 ତ ଆ ଗୁତାବସା ଶକ୍ତମେନାଥାସ୍ମଭ୍ୟଂ (୨) ଶଂ ଯୋରରୂପୋ ଦଧାତ ॥
 ଆହଂ ପିତୃନ୍-ସୁବିଦତ୍ରାଂଂ ଅବିସ୍ମି ନପାତଂ ତ ବିକ୍ରମଶଂ ତୁ ବିଷ୍ଣୋଃ ।
 ବହିଷଦୋ ଯେ ସ୍ଵଧୟା ସୁତସ୍ୟ ଭଜନ୍ତ ପିତୃସ୍ତ ଇହାଂଂଗମିଷାଃ ॥
 ଉପହୃତାଃ ପିତରଃ ସୋମ୍ୟାସୋ ବହିଷେଷୁ ନିଧୁଷୁ ପ୍ରୟେଷୁ ।
 ତ ଆ ଗମନ୍ତୁ ତ ଇହ ଶୁବ୍ରହ୍ମଧି ବୁବନ୍ତୁ ତେ ଅବନ୍ତୁସ୍ମାନ୍ ॥
 ଉଦୀରତାମବରଂ ଉପୁରାସଂ ଉଦ୍ଧୁଧମାଃ ପିତରଃ ସୋମ୍ୟାସଃ ।
 ଅସୁଂ (୩) ଯ ଇନ୍ଦୁରବୁକା ରତଜ୍ଞାସ୍ତେ ନୋଂବନ୍ତୁ ପିତରୋ ହବେଷୁ ॥
 ଇଦଂ ପିତୃଭ୍ୟା ନମୋ ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ୟ ଯେ ପୂର୍ବାସୋ ଯ ଉପରାସ ଇନ୍ଦୁଃ ।
 ଯେ ପାର୍ଥବେ ରଜସ୍ୟା ନିଷିତ୍ଵା ଯେ ବା ନୁନଂ ସୁବୁଜନାସୁ ବିଷ୍ଣୁ ॥
 ଅଧା ଯଥା ନଃ ପିତରଃ ପରାସଃ ପ୍ରଭାସୋ ଅଗ୍ନ ରତମାଶୁଷାଶାଃ ।
 ଶୁଚୀଦନ୍ତୟାଧିମୁକ୍-ଅଶାସଃ କ୍ଷାମା ଭିନ୍ନତୋ ଅରୁଣୀରପ ଗ୍ରନ୍ ॥
 ଯଦଗ୍ନେ (୪) କବ୍ୟବାହନ ପିତୃନ୍ ଯନ୍-ୟତାବୃଧଃ ।
 ପ୍ର ଚ ହବ୍ୟାନି ବନ୍ଧ୍ୟସି ଦେବେଭ୍ୟଶ୍ଚ ପିତୃଭ୍ୟ ଆ ॥
 ଉମଗ୍ନ ଇତିତୋ ଜାତବେଦୋ ଧବାଦ୍-ହବ୍ୟାନି ସୁରଭୀଶି କୃତ୍ଵା ।
 ପ୍ରାଦାଃ ପିତୃଭ୍ୟଃ ସ୍ଵଧୟା ତେ ଅକ୍ଷନ୍ତି ଉଂ ଦେବ ପ୍ରୟତା ହବୀଂଷି ॥

ମାତଲୀ କୃତ୍ୟେର୍ଯମୋ ଅର୍ଜିରୋଭିର୍ବୁହସ୍ବତିରୁକ୍ତଭିର୍ବାବୁଧାନଃ ।

ୟାଂଶ୍ଚ ଦେବା ବାବୁଧୁର୍ଯେ ଚ ଦେବାନ୍-ସ୍ବାହାଂନେଫ ସ୍ବଧୟାଂନେଫ ମଦନ୍ତି ।(୫)

ଇମଂ ଯମ ପ୍ରସ୍ତରମା ହି ସୀଦାର୍ଜିରୋଭିଃ ପିତୃଭିଃ ସଂବିଦାନଃ ।

ଆ ତ୍ଵା ମନ୍ତ୍ରାଃ କବିଶ୍ରସ୍ତା ବହୁକ୍ତେନା ରାଜନ୍ ହବିଷା ମାଦୟସ୍ବ ॥

ଅର୍ଜିରୋଭିରା ଗହି ଯୁଜ୍ଞିର୍ଯେଭିର୍ଯମଂ ବୈରୁପୈରିହ ମାଦୟସ୍ବ ।

ବିବସ୍ବନ୍ତଂ ହୁବେ ଯଃ ପିତା ତେଂସ୍ମିନ୍ ଯୁଜ୍ଞେ ବହିଷ୍ୟା ନିଷଦ୍ୟଂ ॥

ଅର୍ଜିରସୋ ନଃ ପିତରୋ ନବଗ୍ନା ଅଥର୍ବାଣୋ ଭୃଗବଃ ସୋମ୍ୟାସଃ ।

ତେଷାଂ ବୟଂ ସୁମତୌ ଯୁଜ୍ଞିର୍ଯାନାମପି ଭଦ୍ରେ ସୌମନସେ ସ୍ୟାମ (୬)॥

(ଭବାସ୍ମତ୍ୟମସ୍ତୁ ଯଦଂଗେ ମଦନ୍ତି ସୌମନସ ଏକଂ ଚ) ॥ ୨। ୬। ୧୨ ॥

=|| ୦ ||=

(ସ୍ବମିଧୁଶ୍ଚକ୍ଷୁଷୀ ପ୍ରଜାପତିରାଜ୍ୟଂ ଦେବସ୍ୟ ଷ୍ୟଂ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋଂଦ୍-ଭିରଂଗେସ୍ବୟୋ ମନୁଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ
ପ୍ରଶବୋଂଗ୍ରାଧେ ଦେବା ବୈ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ ଯୁଷ୍ଟୋଶନ୍ତସ୍ତୁ ଦ୍ଵାଦଶ ॥ ୧୨ ॥)

(ସ୍ବମିଧୋ ଯାଜ୍ୟା ତସ୍ମାନ୍ନାଭାଗଂ ହିତମହିତ୍ୟାହ ପ୍ରଜା ବା ଆହେତ୍ୟାହ ଯୁଷ୍ଟା ହି ସପ୍ତତିଃ ॥ ୧୦ ॥)

(ସ୍ବମିଧଃ ସୌମନସେ ସ୍ୟାମ ॥)

॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଦ୍ଵିତୀୟାକାଣ୍ଡେ ଷଷ୍ଠ ପ୍ରାଠକଃ ॥ ୬ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଦ୍ଵିତୀୟାକାଣ୍ଡଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଃ ॥ ୨ ॥

